

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား၊မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 56...Ingraciaတိုင်းပြည်

Ingraciaတိုင်းပြည်ကိုသွားတဲ့ခရီးကတော့ ချောချောမွေ့မွေ့ပါပဲ။Rangaကိုဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး အရွယ်ငယ်အောင်ချုပ်ခိုင်းလိုက်တယ်။သူ့မှာ အမွှေးပွချပ်ဝတ်လည်းရှိနေတယ်ဆိုတော့ လူတွေမြင်လည်းဘာပြဿနာမှရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး။သူ့ပုံစံက နည်းနည်းလေးကြီးတဲ့ ဝံပုလွေနက်ပုံစံနဲ့တူနေလို့ပါ။ကျွန်တော်တို့သွားနေတဲ့လမ်းက အပြည့်မခင်းထားပေမယ့် အဝေးပြေးလမ်းအနေနဲ့ အသုံးပြုရတယ်ဆိုတော့ အင်အားပြည့်စစ်သားတွေ တွေ့နေရပါတယ်။ဒီနားမှာ မကောင်းဆိုးဝါးပေါ်နှုန်းက နည်းပြီး လေထဲမှာလည်း မှော်နည်းနည်းပဲရှိနေပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းမကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့တော့ မတွေ့ခဲ့ပေမယ့် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် စစ်သားတွေရှိနေပါတယ်။ဓားပြမှုတွေ၊အလစ်သုတ်ပြေးမှုတွေက နေရာတကာမှာရှိနေပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တော့မကြုံခဲ့ရပါဘူး။အင်း...ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ဘယ်လိုလူက Rnagaရဲ့အရှိန်ကို မှီနိုင်မှာကြလို့?ဒါတောင် သုတ်ခြေတင်ပြေးနေတာမဟုတ်ပဲ အေးဆေးသွားနေတာပါ။အဲ့လိုဆိုပေမယ့် အမြန်နှုန်းက 60 kmphရှိပါတယ်။သာမန်မြင်းလှည်းတွေထက် မြန်ပါတယ်။ဒါကြောင့် ခရီးလမ်းဟာချောမွေ့နေပြီး Ingraciaတိုင်းပြည်ကို ၂ရက်အတွင်းရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ မြို့ရဲ့အနေအထားကတော့ အံ့အားသင့်စရာပဲ။သေချာပေါက် ကြီးပေမယ့် ဘေးပတ်လည်မှာ တံတိုင်းကြီးတွေနဲ့ကာထားပါတယ်။ဝင်လိုရတဲ့ ဂိတ်က ၂ခု ရှိပြီး အဲ့ဂိတ်တွေကလွဲလို့ မြို့ထဲကို ဝင်စရာအပေါက်မရှိပါဘူး။ဒီတံတိုင်းကိုဆောက်ဖို့ ငွေနဲ့အချိန်ဘယ်လောက်တောင်သုံးလိုက်ရမလဲဆိုတာ တွေးတောင်မတွေးတတ်တော့ပါဘူး။ကျွန်တော်တို့မြို့ထဲကိုဝင်ရင်း မြင်မြင်သမျှကို အံ့သြနေပါတယ်။အထပ်မြင့်အဆောက်အအုံကြီးတွေက ပြည့်နှက်နေပါတယ်။ဒါကတော့ထင်ထားတဲ့အတိုင်းဆိုပေမယ့် မြို့အကွက်ချထားတဲ့ပုံက Brumundနဲ့ယှဉ်ရင်တခြားအဆင့်မှာပဲဗျ။အထပ်အများစုက ၅ထပ်အမြင့်ရှိပြီး တစ်မြို့လုံးက အုတ်စီအိမ်တွေ၊သစ်သားအိမ်တွေနဲ့ပြည့်နေပါတယ်။ဒါပေမယ့် အကုန်လုံးထက် အကွက်စိတ်တဲ့မြို့ပုံစံနဲ့ မြို့လယ်က အဖြူရောင် နန်းတော်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို အံ့သြမှင်သက်စေပါတယ်။မြို့လယ်မှာ ရေကန်ကြီးရှိပြီး ကန်အလည်မှာမှ နန်းတော်ကြီးရှိနေပါတယ်။နန်းတော်ဆီကနေ တံတား ၄စင်းရှိပြီး မြို့ကြီးရဲ့အဓိက လမ်းတွေနဲ့ဆက်ထားပါတယ်။မြို့ရဲ့ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့မိသုကာပညာက မြို့ရဲ့စစ်တပ်နဲ့ထပ်တူကျမယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။တိုတိုပြောရရင် ကျွန်တော်တွေ့မိသမျှကတော့..."လန်းတယ်"ဆိုတာပါပဲ။ကာကွယ်မှုအပိုင်းကဆိုရရင်လည်း အရေးကြီးတဲ့နေရာတွေမှာ ပြည်သူတွေကိုစောင့်ကြည့်နေတဲ့ သူရဲကောင်း တွေရှိနေပါတယ်။ခင်ဗျားအနေနဲ့

ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ချင်ရင် အသည်းအသန်ကြိုးစားမှရလိမ့်မယ်။ကောင်စီကအရေးပေးတဲ့
မြို့ပီသပါပေတယ်။စဉ်းစားကြည့်လေ...တခြားနိုင်ငံရဲ့မင်းသားတစ်ပါးသာ ဒီကိုပြသနာလာရှာရင်
ဘာအကျိုးဆက်တွေဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာကို။အဲ့လိုမလိုလားအပ်တာတွေမဖြစ်အောင် ကာကွယ်မှုက
လုံးဝပြည့်စုံနေတယ်။အဖွဲ့ကကတ်ကြောင့် ကျွန်တော်ဂိတ်တစ်ခုကနေ
အသာလေးဖြတ်သွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။သာမန်ဆို မြို့ထဲဝင်ဖို့ကို
ခုဆင့်လောက်အစစ်ခံရတယ်ဆိုပဲ။ပထမတစ်ဆင့်က
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမှတ်တမ်းတွေကိုစစ်မယ်။ဒုတိယတစ်ဆင့်က တစ်ကိုယ်လုံးကိုရှာစစ်မယ်။ဒါဆိုရင်
တန်းဆီလို့ရပြီ။တစ်ဆင့်ချင်းဆီတိုင်းကို သေချာလုပ်ပြီးလူတန်းကြီးက လူပုတိုင်းပြည်ကထက်တောင်
ရှည်နေပါသေးတယ်။ပြောရရင် အဖွဲ့IDရှိနေတာ ကံကောင်းတာပေါ့။
စကားမစပ် ဒုတိယအဆင့်မှာပြသနာရှိခဲ့ရင် တတိယအဆင့်နဲ့ဆက်ဝင်လို့ရပေမယ့် အဲ့ကစပြီးခင်ဗျားကို
အပြစ်သားအဖြစ်မှတ်တမ်းတင်ကာ
အထူးစောင့်ကြည့်ခံလိုက်ရလိမ့်မယ်။ခင်ဗျားဝင်ချင်စိတ်ပြောင်းသွားအောင်
သူတို့ကဆက်ဆံလိမ့်မယ်။ဒါတောင်မှ ဒီမြို့ထဲဝင်ချင်တဲ့သူတွေကအရမ်းများလို့
မျက်စိတစ်ဆုံးရှည်လျားတဲ့လူတန်းကြီးဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။ဒါတွေအားလုံးက ဒီမြို့မှာ
ခရီးသည်တွေဘယ်လောက်ပျော်လဲဆိုတာ ပြနေပါတယ်။အထဲဝင်တာနဲ့
ဆက်ပြီးအံ့ဩနေပါတယ်။Rangaကတော့မြို့နားရောက်တာနဲ့
ကျွန်တော့်အရိပ်ထဲဝင်ပုန်းနေခဲ့ပါတယ်။ဟမ်?ခင်ဗျားက
သူ့ကိုဂိတ်အနားထိခေါ်လာမယ်ထင်နေတာလား?ဘယ်ဟုတ်မလဲဟ...ကျွန်တော်အဲ့လောက်မအပါဘူး။စိတ်မ
ပူစမ်းပါနဲ့။ဒီလိုနဲ့ Rangaကိုအရိပ်ထဲထည့်ထားရင်း နေ့တစ်ဝက်လောက်တန်းစီပြီး
နောက်ဆုံးမှာဝင်ခွင့်ရသွားခဲ့ပါတယ်။
အံ့ဩစရာက မြင်နေရတာထက်ပိုပါတယ်။သူတို့ရဲ့တိုးတက်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မြင်
နေရပါတယ်။ပွဲတွေမှာသုံးဖို့ အားကစားရုံလိုအဆောက်အအုံကြီးတွေလည်း
တွေ့ရပါတယ်။လူရှုပ်နေတဲ့နေရာတွေက ပြပွဲသမားတွေနဲ့
ပြဇာတ်ရုံတွေရဲ့အိမ်တွေပါပဲ။ကြော်ညာတွေလည်းရှိနေပါတယ်။ဒီမှာစက္ကူကဘယ်လောက်ဈေးပေါလဲတော့
မသိပေမယ့် လမ်းမတွေရဲ့အထက်မှာ
စာစောင်တွေပြန့်ကျဲနေကြပါတယ်။တကယ့်မြို့ကြီးပြကြီးပဲကိုး။အချိန်တွေကြာပြီးမှ
လူရှုပ်နေတဲ့မြို့ပြလေထုကို ရှုရှိုက်ရတာပေါ့ဗျာ။
မဖြစ်နိုင်တာ...
ကျွန်တော်မှန်စီအဆောက်အအုံကြီးကိုအံ့ဩ သွားပါတယ်။မှန်တွေအနောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာက
ပစ္စည်းတွေရောင်းသလို စီခင်းပြသထားပါတယ်။တကယ်တော့

ဒီမှာလည်းဒီအတိုင်းပဲထင်ပါတယ်။ ကွာခြားချက်ဆိုလို့ ဒီကပစ္စည်းတွေက
လက်နက်တွေနဲ့ချပ်ဝတ်တွေဖြစ်နေတာ တစ်ခုပါပဲ။ အဝတ်နဲ့ဆက်စပ်ပစ္စည်းတွေရှိတဲ့ဆိုင်တွေက
လူချမ်းသာရပ်ကွက်ဖြစ်တဲ့ နန်းတော်အနားမှာရှိနေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဆိုင်တွေက
အရေအတွက်ကိုဦးစားပေးတာမဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒီတံတိုင်းတွေထဲနေနိုင်ဖို့က
ခင်ဗျားပိုက်ပိုက်ရှိမှအဆင်ပြေမှာ။ နောက် နန်းတော်အနားမှာအိမ်ဆောက်နိုင်ဖို့ဆို
ခင်ဗျားကတော်ဝင်မျိုးနွယ်ဖြစ်နေမှရမှာ။ ဒါက ဂုဏ်
ဒြပ်အပိုင်းပေါ့လေ။ အင်းလေ... ဒါကတော့ဒီလိုပဲပေါ့။ အခွန်တွေဘာတွေကောက်ရင်
ရပ်ကွက်အလိုက်ကောက်ရမှာမို့ အဆင်ပြေမယ်မဟုတ်လား? ဒီလိုနဲ့
မြို့ကိုခဏလောက်လျှောက်ပတ်ကြည့်ပြီး စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲဝင်လိုက်ပါတယ်။ မြို့ကို အဓိက
၄ပိုင်းခွဲထားပါတယ်။ ကုန်သည်အပိုင်း၊ ရှုခင်းအပိုင်း၊ ထုတ်လုပ်ရေးအပိုင်းနဲ့
မြို့နေလူထုအပိုင်း။ အလယ်မှာနန်းတော်ရှိတဲ့ စက်ဝိုင်းပုံမြို့ပါပဲ။ ဒီတော့
နားလည်လွယ်တာပေါ့လေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ရှုခင်းအပိုင်းကိုသွားလိုက်ပါတယ်။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်း
စားသောက်ဆိုင်တွေရှိတဲ့နေရာကို ရှာတွေ့ပြီး အနောက်နားမှာ
ဘားဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုဆွဲဆောင်နိုင်ပေမယ့်
ဒီနေ့လာတာဒါအတွက်မဟုတ်ဘူးလေ။ ကံမကောင်းတာက ပျော်စရာတွေကိုရှောင်ထားတော့
စားသောက်ဆိုင်မှာပဲ အခန်းမှာလိုက်ပါတယ်။
ရှုခင်းအပိုင်းက တံတိုင်းအနားမှာကပ်ဆောက်ထားပြီး
လမ်းမအပေါ်မှာဆွဲဆောင်စရာအများအပြားရှိပါတယ်။ လမ်းဘေးပျံကျဈေးသည်အချို့လည်း
ရှိနေပါတယ်။ အလယ်အနားမှာ ဘွဲ့နှင်းသဘင်တို့လို ပွဲအခမ်းအနားတွေအတွက်
အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုရှိပါတယ်။ အထဲမှာ ကျောင်းတွေဘာတွေရှိမယ်ထင်ပါတယ်။ အပိုင်း၄ပိုင်းမှာ
ဒီအပိုင်းက အစောင့်အထူဆုံးပါပဲ။ နောက် ဒီအပိုင်းရဲ့အစွန်နားမှာ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း
ဌာနချုပ်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကဘယ်မှာမှန်းမသိလို့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ကို လမ်းမေးရင်းသိခဲ့တာပါ။
"မင်းက ဘယ်ဌာနနဲ့ကိစ္စရှိတာလဲ? အနီးဆုံးတစ်ခုကတော့ ဟိုးမှာ"
သူကလက်ညှိုးထိုးပြီးပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲ့နေရာမှာ
ပြောင်လက်နေတဲ့အဆောက်အအုံကြီးရှိပါတယ်။ သူ့ဘေးနားမှာ
အနောက်ပိုင်းဘုရားကျောင်းခွဲတစ်ကျောင်းရှိနေပါတယ်။ ထိပ်အနားမှာ ငွေရောင်ကြက်ခြေခတ်ကြီးက
ခန့်ညားစွာတည်ရှိနေပါတယ်။
"ဘုရားကျောင်းဘေးကလား?"
"အေး... ပြောင်လက်နေတဲ့တစ်ခုလေ။ မင်းလိုမိန်းမငယ်လေးတောင်
လမ်းမပျောက်ပဲသွားလို့ရမယ်ထင်တယ်"

ဒီလိုနဲ့လမ်းကိုသိသွားခဲ့ပါတယ်။ကြည့်ရတာ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းမှာ
နောက်ထပ်အဆောက်အအုံရှိသေးတဲ့ပုံပါပဲ။ဒါပေမယ့်
အနီးဆုံးတစ်ခုကိုအရင်သွားလိုက်ပါ့မယ်။ဒီကနေတောင်မြင်နိုင်တဲ့
အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုပါ။ဒီလိုနဲ့အခန်းမှာပြီး အဖွဲ့အစည်းဌာနချုပ်ဆီကို
ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။လောလောဆယ် ဘုရားကျောင်းနဲ့တော့ကိစ္စမရှိပါဘူး။တကယ်က
ဘာသာမဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ကျွန်တော်အနေနဲ့
ဘုရားကျောင်းကိုဝေးဝေးရှောင်တာအကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။နောက်ပြီး
ဘုရားကျောင်းနဲ့မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတာ သဘာဝရန်သူဆိုတော့
သေချာပေါက်သွားမရှုပ်မိအောင်နေမှ။ဒါပေမယ့် ဘုရားကျောင်းက အဖွဲ့အစည်းဌာနချုပ်အနားမှာ
ဆောက်ထားမယ်လို့ ဘယ်သူကထင်မှာလဲ?အင်း...အရှိန်အဝါတွေမထုတ်သေးသရွေ့တော့
ကျွန်တော်ဘာလဲသူတို့သိမယ်မထင်ပါဘူး။စိတ်ပူစရာလည်းမရှိပါဘူး။သူတို့သိသွားရင်လည်း
နောက်ဘာဆက်လုပ်မလဲစဉ်းစားရမှာပေါ့။ဌာနချုပ်ဝင်ပေါက်
မှန်စီထားပါတယ်။အကုန်အကျများချက်။တကယ်က
ဒီလောကမှာမှန်တံခါးတွေရမယ်လို့မထင်ထားဘူးဗျ။'ကမ္ဘာကူးခရီးသည်'ပီသပါတယ်။ဆန္ဒတစ်ခုတည်းနဲ့
မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတွေကိုလုပ်ထားတာပဲ။ကျွန်တော်ထင်တာတော့
ကျွန်တော်အားထုတ်မှုတွေကတော်တော်လိုသေးတယ်ပဲပြောရမယ်။ခွင့်ပြုထားတာက
ဖြစ်တတ်ပြီးခွင့်မပြုထားရင်လုံးဝမဖြစ်ရဘူးလေ။လုပ်နိုင်တာမလုပ်နိုင်တာကိုထား...အရင်လုပ်လိုက်တာက
ပိုအရေးကြီးတယ်ဗျ။မှတ်ထားကြပေါ့လေ။
ကျွန်တော်ဝင်ဖို့တွေ့လိုက်ချိန်မှာပဲ တစ်ယောက်ယောက်ကစောင့်ကြည့်နေသလိုခံလိုက်ရပြီး
တံခါးကအလိုလိုပွင့်သွားပါတယ်။တကယ်ကြီးဟ...အာရုံခံကိရိယာက
လူကိုတွေ့တာနဲ့တံခါးအလိုလိုပွင့်သွားတာပေါ့လေ။ရှုပ်ထွေးတဲ့ လုံခြုံရေးမှာ
ယိုပေါက်လို့ပဲပြောရမယ်။ဒီလောက်အထိလုပ်နိုင်တာကို
တော်တော်အံ့သြစရာကောင်းနေပြီ။ဟိုဘက်ဘုရားကျောင်းကတော့ တံခါးကိုလက်နဲ့ဖွင့်ရတာပေါ့။
'ဘာတွေကွာနေပါလိမ့်?တံခါးချင်းအတူတူပဲကိုး'
ကျွန်တော်ကွာခြားချက်ကိုမပြောနိုင်ဘူးဗျ။ကုန်တော်ဝင်သွားလိုက်တော့
အကြည့်တစ်ချက်ရောက်လာပါတယ်။ညွှန်ကြီးဌာနက အမျိုးသမီးက..
"ကြိုဆိုပါတယ်။ဘာအကြောင်းကိစ္စကြောင့်များ ဒီကိုဘာလို့ရောက်လာလဲဆိုတာ.."
ဟိုတယ်ကြနေတာပဲ။ဌာနချုပ်ဆိုတာတွေက ဟိုတယ်အငွေ့အသက်တွေတော်တော်ပါနေတာ။
"အာ...ကျွန်တော် ဆရာသခင်ကိုတွေ့ချင်လို့ပါ။ဒီမှာ မိတ်ဆက်စာ..."
ကျွန်တော်ပြောလိုက်ပြီး စာကိုပေးလိုက်ပါတယ်။

"အတည်ပြုလိုက်ပါဦးမယ်။ဒီအခန်းထဲမှာစောင့်နေပါနော်"

ကျွန်တော်ကို ဧည့်သည်အခန်းကိုခေါ်သွားပါတယ်။ဌာနချုပ်ဆိုတာတွေက
တော်တော်တော့မိုက်သား။Sofaပေါ်မှာထိုင်လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်ကိုနောက်တစ်ယောက်က
လက်ဖက်ရည်လာချပေးပါတယ်။တောင့်တကြောင့်ကြစရာကိုမရှိတာ။ရုတ်တရက်ကြီးသိချင်လာလို့
မေးလိုက်ပါတယ်။

"ဟိုလေ...ဒီနားက လုံခြုံရေးကတော်တော်ပျော့ပုံပဲနော်။လူတွေ
ဝင်ချင်သလိုဝင်၊ထွက်ချင်သလိုထွက်နေတာလား?"

"အို...ဒါက မိန်းကလေး ရဲ့ဌာနချုပ်ကိုလာတာ ပထမဆုံးအကြိမ်နေမယ်နော်။Bအဆင့်နဲ့အထက်
စွန့်စားသူတွေပဲဝင်ခွင့်ရှိတာ။ဝင်ပေါက်က အာရုံခံကိရိယာက ကတ်ကိုစကင်ဖတ်ပြီး
သင့်တင့်တဲ့သတ်မှတ်ချက်မရှိရင် ဝင်လို့မရဘူးလေ။Bအဆင့်အောက်နဲ့ Cအဆင့်တွေက
ဝင်ပေါက်အနားကအဆောက်အအုံကနေတစ်ဆင့်ဝင်ရတယ်။"

သူမရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။ဪ...အာရုံခံကိရိယာက ဒီလိုလည်းရသေးတယ်ပေါ့။နောက်သူရဲကောင်းပြောတဲ့
နောက်အဆောက်အအုံဆိုတာ အဲ့တာနေမယ်ဗျ။ဒီတော့အပြင်လူတွေက
ဘယ်အဆင့်ကိုလိုလဲဆိုတာမသိနိုင်ဘူးပေါ့လေ။ဟိုဘက်ကနေလာလည်း ဒီကိုရောက်လာမယ်ဆိုပေမယ့်
ဒီကိုအရင်ဝင်မိတာတော်သေးတယ်။Bအထိအဆင့်တက်လိုက်တာလည်း တော်တော်မှန်သွားတာပဲ။

အဲ့အကြောင်းတွေ တွေးနေချိန်မှာ တံခါးခေါက်သံကြားလိုက်ပါတယ်။တံခါးပွင့်သွားပြီး
လူတစ်ယောက်ဝင်လာပါတယ်။ဆံပင်အနက်၊မျက်လုံးအနက်နဲ့
လူငယ်လေးပါ။ချောမောငယ်ရွယ်တဲ့မျက်နှာရှိပြီး အထက်တန်းကျောင်းသားအရွယ်လောက်ရှိမယ့်ပုံပါပဲ။

"တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ကျွန်တော်က Yuuki Kagurazakaပါ။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့
ဆရာသခင်ပါပဲ။Rimuru-sanနဲ့

စကားပြောချင်နေတာကြာပါပြီ။ပြောစရာရှိတာပြောပါ...သေချာနားထောင်ပေးပါ့မယ်"

တောက်ပတဲ့အပြုံးနဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။ခင်ဖို့ကောင်းတဲ့လူငယ်လေးKagurazaka Yuukiနဲ့ ကျွန်တော်
ဒီလိုတွေ့ခဲ့ပါတယ်။

.....
'ဘန်းဗီးဗီး'

တံခါးကြီးလွင့်ထွက်သွားပြီး Milimဝင်လာပါတယ်။ဒါမျိုးကပုံမှန်ဖြစ်စဉ်ပဲမို့လို့
Freyထူးထူးခြားခြားပြောမနေတော့ပါဘူး။အစကတည်းက သူမဆီကိုဦးတည်လာနေတယ်လို့ခံစားရတဲ့
ရောမစွမ်းအင်ထုကြီးဟာ Milimဆိုတာကို ကြိုသိနေမိပါတယ်။Milimဝင်လာချိန်မှာ သွားအဖုံးသားနဲ့...

"ရဟူး...Freyရေ...ရာသီဥတုကတော်တော်သာယာတာပဲကွ"

သူမရဲ့လှပတဲ့ရွှေရောင်ဆံပင်တွေကို ဖြီးရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။(LNထဲမှာ Milimဆံပင်က ရွှေရောင်ဖြစ်ပါတယ်)သူမလက်ထဲမှာ မမြင်ဖူးတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို စွပ်ထားပါတယ်။လက်စွပ်တွေမဟုတ်ပါဘူး။လက်ချောင်း ၄ ချောင်းစလုံးကိုတစ်ခါတည်းစွပ်ထားပြီး နဂါးပုံဖော်ကာအလှဆင်ထားပါတယ်။သူမရဲ့လက်သေးသေးလေးတွေနဲ့ သဘာဝအတိုင်းကွက်တိကျနေပါတယ်။

"ဟမ်...လာတာအရမ်းစောသွားတာလား?"

မျက်နှာကို လက်နဲ့ယပ်ခတ်ရင်းမေးလိုက်ပါတယ်။သူမဘယ်တုန်းကတည်းက ပူတတ်သွားပါလိမ့်?

"Ara...Milim...မတွေ့ရတာကြာပြီနော်။စိတ်ကောင်းဝင်နေတဲ့ပုံပဲ။ဘာကောင်းတာများဖြစ်ခဲ့လို့လဲ?"

"ငမ်...မျက်နှာမှာ ပေါ်နေလို့လား?ဒါကိုကြည့်ဦး"

သူမရဲ့နဂါးလက်သည်းတွေကိုထောင်ပြကာပြောလိုက်ပါတယ်။'ဟွန်းဟွန်း'လို့ လည်းရယ်နေပါသေးတယ်။Freyသူမဘာသာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

"Ara...အမလေးနော်...ရှင်လေးနဲ့လိုက်ပါပေတယ်။ဘယ်ကရလာတာပါလိမ့်နော်?"

သူမကိုချီးမွမ်းလိုက်ပြီး Freyမေးလိုက်ပါတယ်။ရှက်သွားတဲ့ပုံစံနဲ့ Milimက...

"သိချင်လို့လား?ပြောပြရမှာလား...ပြောပြသင့်ရဲ့လား...ဘာလုပ်ရမလဲနော်..."

နောက်ပြီး အဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့စကားတွေ။စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာနော်။Milimကိုအချိန်အကြာကြီးသိလာတဲ့ Freyတောင် ဒီလိုပဲတွေးတတ်ပါတယ်။

"Ara...ရှင်လေးနဲ့ ကျွန်မက သူငယ်ချင်းတွေမဟုတ်ဘူးလား?ပြောပြသင့်ပါတယ်နော်"

အဲ့စကားတွေလည်းကြားလိုက်ကော Milimမျက်လုံးလေးတွေ ပြူးကျယ်သွားပြီး...

"ဟုတ်တာပေါ့...တို့ကသူငယ်ချင်းတွေပဲ။ဟုတ်ပြီ...ပြောပြမယ်...ဒီဟာကလေ..."

ဒီလိုနဲ့ Frey Milimဆီကနေ

မကောင်းဆိုးဝါးမြို့အကြောင်းသိသွားပါတယ်။ဆက်တိုက်သူမရထားတဲ့အင်္ကျီတွေနဲ့ အဝတ်တွေကို ကြွားပါတော့တယ်။Freyကလေးလေးတစ်ယောက်လိုဖြစ်သွားတဲ့Milimကို မအံ့သြပဲမနေနိုင်တော့ပါဘူး။Milimဇတ်လမ်းလည်းပြီးသွားတော့...

"ဟုတ်ပါပြီ..ဟုတ်ပါပြီ...Milimရေ...တို့ကသူငယ်ချင်းတွေမလား?ဒါကြောင့် လက်ဆောင်လေးပေးချင်တယ်။လက်ခံပေးမလား?"

Freyပြောလိုက်ပြီး သူမတပည့်ကိုအမိန့်ပေးလိုက်ပါတယ်။တပည့်ယူလာတာက ခရမ်းရောင်အဝတ်ပေါ်က လှလိုက်တဲ့ကျောက်ကလေး။အဲ့ကျောက်လှလှလေးကို လည်ဆွဲလေးထဲမှာမြှုပ်ထားပါတယ်။မြင်လိုက်တဲ့သူမှန်သမျှ တန်ဖိုးကြီးကြောင်းကိုအလိုလိုသိနိုင်ပါတယ်။

"ဟမ်?ဒါကလက်ဆောင်လား?ယူလို့ဖြစ်ရဲ့လား?ဒါယူပြီးရင် ငါ့နဂါးလက်သည်းတွေကိုတော့ ပြန်မတောင်းနဲ့နော်.."

Milimမဲ့ပြီး၊ပြီးပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။

"စိတ်မပူပါနဲ့Milimရာ...ဒါက

သူငယ်ချင်းအဖြစ်လက်ဆောင်ပေးတာပါ။သူငယ်ချင်းဖြစ်ကြောင်းသက်သေပြတာပေါ့။တို့အတွက်
ဝတ်ပေးနိုင်မလား?"

Freyကတော့အပြီးချိုချိုလေးနဲ့ပဲ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဝတ်မှာပေါ့!"

Milimပျော်ရွှင်စွာ အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

<မန္တန်စီရင်ခြင်း...နတ်ဆိုးရုပ်သေးစီရင်မှု....အောင်မြင်ပါသည်>

အဲ့ခဏမှာပဲ Milimရဲ့ပြီးနေတဲ့မျက်နှာလေး တည်သွားပြီး လက်ထဲကနဂါးလက်သည်းလေးတွေ

လျှောကျသွားပါတယ်။သူမမျက်လုံးအရောင်လက်သွားပေမယ့်

အသိစိတ်ကတော့ပျောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ဒါကိုမြင်မှ Freyသက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

"ပြီးသွားပြီ...ရပြီမလား Clayman?"

အခန်းရဲ့ချောင်ကျပြီး

မှောင်နေတဲ့ထောင့်တစ်နေရာကိုလှမ်းပြောလိုက်ပါတယ်။လူတစ်ယောက်မရှိနိုင်လောက်ဘူးလို့ထင်ထားတဲ့
နေရာကနေ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပါတယ်။

မိစ္ဆာဘုရင်Clayman...ရုပ်သေးဆရာလို့ အခေါ် ခံရတဲ့လူ။

"ဟင်းဟင်းဟင်း...မင်းတော်တယ် Frey။အခုငါ့မှာ

အသန်မာဆုံးအရုပ်ရသွားပြီကွ!ဟားဟားဟားဟားဟားဟား!!!နင်က ငါ့ကိုမိစ္ဆာဘုရင်ပေါက်စလေးဆိုပြီး

အထင်သေးတယ်ပေါ့လေ...ဒီလိုရိုးရှင်းတဲ့အကွက်မှာ

မိသွားတာကတော့...ဘယ်လောက်သနားဖို့ကောင်းလိုက်သလဲ Milimရာ..."

ကြောက်စရာအပြီးနဲ့ Clayman Milimမျက်နှာကိုရိုက်လိုက်ပါတယ်။Milimရဲ့ဖောင်းအိနေတဲ့ပါးလေးတွေ

နီရဲသွားပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေရွဲသွားပါတယ်။သာမန်ဆို အကာအရံအထပ်ထပ်ဝတ်ထားတဲ့

Milimကအခုတော့

ဘာမှမရှိတော့ပါဘူး။သာမန်မိန်းကလေး...မဟုတ်သေးဘူး...လူထက်တောင်လျော့သွားပြီးဖြစ်တဲ့မိန်းမငယ်

လေးဟာ မိစ္ဆာဘုရင်ရဲ့ရိုက်နှက်မှုကို အလူးအလဲခံနေရပါတယ်။

ဟားဟားဟားဟားဟား

ကျယ်လောင်စွာရယ်နေရင်း Claymanဆက်ပြီး ရိုက်နှက်ကန်ကျောက်နေပါတယ်။

"ရှင်တော်သင့်ပြီမထင်ဘူးလား?"

"ဟမ့်...ဒါက နည်းနည်းလေးထိခိုက်တာနဲ့သတိပြန်ဝင်နိုင်တဲ့ ဂါထာမဟုတ်ဘူးနော်။ဒင်းရဲ့

မောက်မာမှုကြောင့် မင်းလည်းအယာတတွေ၊ဘာတွေမရှိဘူးလား?ဒါကြောင့်

မင်းငါ့အကြံကိုသဘောတူခဲ့တာမဟုတ်လား?အဲ့တာဆိုရင် မအောင်ထားနဲ့လေ။ဒင်း
ခုခံနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ဒင်းက တော်တော်တော့မာပေမယ့် ကျိုးကန်းသွားရင်လည်း
ပြန်ကုပေးလို့ရတာပဲမဟုတ်လား?"

မျက်လုံးတွေနီလာပြီး Clayman Milimကိုကန်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။Claymanနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်
Freyကတော့သာသာလေးကြည့်နေပါတယ်။

"ပြောပါဦး Clayman...ရှင် Milimမှာ အလိုအလျောက်ကာကွယ်ရေးစနစ်ရှိတယ်ဆိုတာ
မသိဘူးမဟုတ်လား?သူမခန္ဓာကိုယ်ကန့်သတ်မှုကို ကျော်ပြီးသုံးနိုင်တာကြောင့် ကျွန်မတို့က
'သောင်းကျန်းမှု' လို့ခေါ်တယ်။ဒီတော့ ရှင်မသာပေါ်ချင်ရင် ဆက်သာလုပ်...ကျွန်မကိုတော့
ဆွဲမထည့်စမ်းနဲ့။ပေါက်လား?"

Claymanဒီစကားတွေကြားမှ ပြန်တည်ငြိမ်သွားပြီး..

"ကျစ်....တကယ့်ဟာသမိစ္ဆာဘုရင်တွေပဲ။အရင်မိစ္ဆာဘုရင်တွေကဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ?အမြဲတမ်းငါတို့ကို
အထင်သေးရတာနဲ့။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ သူမကိုငါအသုံးချနိုင်ရင် မိစ္ဆာဘုရင်တွေကြားထဲမှာ
နေရာရပြီ။Frey...နင်က ငါတပည့်ဆိုတော့ သစ္စာဖောက်ဖို့တော့မစဉ်းစားနဲ့"

"Ara?ကျွန်မတို့ကလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်မဟုတ်ဘူးလား?"

"အရူးမ...ငါကဒီအကြံကိုထုတ်ခဲ့တဲ့သူကွ။မင်းက ငါ့အတွက်တော့နယ်ရုပ်သာသာပဲ။နင်အခု
Milimလက်နဲ့မသေချင်ဘူးမဟုတ်လား?ဟားဟားဟား...ငါ့မှာအခုMilimရှိနေပြီဆိုတော့
ငါ့ကိုနင်လွန်ဆန်လို့မရတော့ပါဘူးကွာ"

Freyဒီစကားတွေကြားတော့ မနှစ်မြို့တဲ့အကြည့်နဲ့ ပြန်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

'မင်းက

ကောင်းကင်ဘုရင်မ...ကောင်းကင်ကိုအုပ်စိုးတဲ့သူမဟုတ်လား?Milimကိုပျောက်ကွယ်သွားစေချင်ရင်
ငါလုပ်ပေးနိုင်တယ်နော်!'

ဒီစကားတွေကြောင့် အကြံကိုသဘောတူခဲ့တာပါ။နောက်ပြီး သူမ Milimရဲ့အားနည်းချက်က 'သူငယ်ချင်း'
ဆိုတဲ့စကားမှန်းသိသွားခဲ့ပါပြီ။

"နားလည်ပါပြီ"

"ကောင်းတယ်။သစ္စာဖောက်ဖို့သာမစဉ်းစားနဲ့။နင်က Milimလိုမဟုတ်တော့

နင့်ကိုအမိန့်မပေးဘူး...ဟိုနည်းနည်းဒီနည်းနည်းပဲလုပ်ပေးခိုင်းမှာ"

Claymanရယ်ရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။အခု သူ့ဘက်မှာမိစ္ဆာဘုရင် ၃ ယောက်ရှိသွားပါပြီ။သူတို့ကောင်စီက
မျက်ကွယ်မပြုနိုင်တဲ့စွမ်းအားတွေ။အနည်းဆုံးတော့ တခြားမိစ္ဆာဘုရင်ငယ်တွေထက်
သူပိုစွမ်းသွားပါပြီ။Milimနဲ့Frey...ဒီယောက်ကိုအသုံးချပြီး ကျန်တဲ့သူတွေကို
ထိန်းချုပ်နိုင်ပါပြီ။ဒီလိုနဲ့အရင်မျိုးဆက်ကကောင်တွေတောင်

သူ့ကိုကြောက်လာတော့မယ်။အကုန်လုံးကိုအုပ်စိုးတော့မှာပေါ့။ရုပ်သေးဆရာ ဆိုသလိုပဲ
တစ်လောကလုံးကိုရုပ်သေးတွေလုပ်ပစ်ပါတော့မယ်။နောက်တစ်ယောက်က

Karion...နောက်တစ်ယောက်ကတော့.....။

Claymanအစီအစဉ်တွေချရင်းအလုပ်ရှုပ်နေပါတယ်။Freyကတော့

အေးအေးဆေးဆေးစောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ကြမ်းပြင်မှာ နဂါးလက်သည်းလေးတွေက
အရောင်ဖျော့ဖျော့လေး လင်းနေပါတယ်။ဒါပေမယ့်

Milimမျက်လုံးထဲမှာတော့အရောင်မရှိတော့ပါဘူး။နဂါးလက်သည်းလေးကပဲ အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ
တောက်ပနေပါတယ်။

.
Next>>>>

>>>> CH 57...မှော်ပညာသင်ဖို့...

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား၊မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 57...မှော်ပညာသင်ဖို့...

Kagurazaka Yuukiဆိုတဲ့လူငယ်လေးက ပွင့်လင်းတဲ့လူကောင်းလေးတစ်ယောက်ပါ။အသက်ကတော့
၂၅ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ရှိနေပေမယ့် အထက်တန်းကျောင်းသားလေးအတိုင်း
နုပျိုနေဆဲပါ။အကြောင်းကတော့..ကျိန်စာတစ်ခုခုကြောင့်တဲ့။သူ့ဒီကမ္ဘာကိုစစ်ရောက်တုန်းက
ဘာအနှိုင်းမဲ့skillတွေ၊ပြိုင်ဘက်ကင်းအစွမ်းတွေမပါလာပဲနဲ့ သာမန်ထက်ပိုတဲ့ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
အရည်အချင်းတွေပဲပါလာပါတယ်။

"အခုတော့..လက်လျှော့လိုက်ပါပြီဗျာ။တကယ်က ၅နှစ်လောက်ကြာအပြီးမှာ

တစ်ခုခုတော့ထူးခြားနေတယ်လို့ထင်မိသား"

သူကရယ်ပြီးတော့ ခေါင်းကိုကုတ်ကာပြောလိုက်ပါတယ်။ဒါကိုကြည့်တာနဲ့ ဒီကောင်လေး

ဘယ်ကောင်မလေးနဲ့မှ dateမလုပ်ဖူးသေးကြောင်း သိသာနေပါတယ်။ဒါပေမယ့် ဒီလူက ခပ်ချောချောပဲဗျ။

"ဪ...ဒီလိုလား?ဒါကတော့စိတ်မကောင်းစရာဆိုပေမယ့် တဖြည်းဖြည်းနဲ့အဆင်ပြေလာမှာပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော်သူ့ကိုတတ်နိုင်သလောက် နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

"စကားမစပ်...Rimuru-san...ခင်ဗျားကမကောင်းဆိုးဝါးလား?ဒါတောင် ခင်ဗျားအဖွဲ့အစည်းရဲ့အကာအရံကို
ဘယ်လိုဖြတ်လာတာလဲ?"

"ဟမ်?အာ..ဟုတ်တယ်။ကျွန်တော်ကမကောင်းဆိုးဝါးပါ။တကယ်ကတော့ slimeပေါ့လေ။ဒီကိစ္စလေးကို
ကျေးဇူးပြုပြီး ဖုံးကွယ်ထားပေးပါ"

"ဘယ်ကသာ...ဒါကိစ္စလေးမဟုတ်ဘူးဗျ။အဲ့တာပြောချင်တာမဟုတ်ဘူး။ခင်ဗျားဘာလို့မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော် ဆောက်ခဲ့လဲဆိုတာ..."

"အာ?ဒါက... မကောင်းဆိုးဝါးတွေအရမ်းများနေလို့ မြို့တည်လိုက်တာပါ။ပုံမှန်မဟုတ်ဘူးလား?"

"မဟုတ်သေးပါဘူး...ကျွန်တော်ကြားထားကတော့...ဒါကိုဘယ်လိုမှ..."

"ဒီလိုလား?"

"ဒီလိုပဲလေ"

ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်

ယောက်ဘတစ်ခဏလောက်ကြောင်ကြည့်နေမိပါတယ်။အင်းလေ...ထားပါတော့။လောလောဆယ်တော့

လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်(ဆရာသခင်)နဲ့

ကောင်းကောင်းခင်အောင်လုပ်ထားရတာပေါ့လေ။ကိုယ့်မြို့ကိုယ်မကောင်းဆိုးဝါးမြို့လို့ ပြောရတာတော့

မြို့သိက္ခာကျပေမယ့်လည်း အခုတော့အမှန်အတိုင်းပဲပြောရတာပေါ့။ပြန်တွေးကြည့်တော့ Shizu-sanလည်း

ကျွန်တော့်အငွေ့အသက်ကိုကြည့်ပြီး ဂျပန်က လို့တန်းပြောနိုင်ခဲ့တဲ့နော်။သူမကတော့

တော်တော်အံ့သြဖို့ကောင်းတဲ့မိန်းကလေးပါ။ပုံမှန်ဆို တခြားကမ္ဘာကပြန်ဝင်စားတဲ့သူတွေက

slimeဖြစ်နေမယ်လို့ ဘယ်သူကထင်မိမှာလဲ?

"တကယ်တော့...ငါက...ဂြိုဟ်သားကွ.."

"ဘာပြောလိုက်တယ်?ခင်ဗျားကလေး?ပြောရရင် ဒီကမ္ဘာကိုရောက်ကတည်းက

ဒီအသုံးအနှုန်းကိုပထမဆုံးကြားဖူးတာပဲ...လို့ ထင်တာပဲဗျ"

"သေစမ်း!အလိမ်မိသွားပြီ။ဒါဆိုရင် ငါက ပုံပြောင်းပြီးတော့လိုက်ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ (Henshin)Kamen

Racerကွ!!"

'Pose' လို့ထင်ရတဲ့အမူအရာကို လုပ်ပြလိုက်ပါတယ်။

"သတိတောင်ရမိတယ်...Kamen Racer...ကျွန်တော်လည်းကြည့်ဖူးတယ်။ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ Rimuru-

san...ခင်ဗျားလည်း ဂျပန်ကပဲပေါ့?"

ဟဲဟဲ...ဂျပန်နိုင်ငံသားအချင်းချင်းသာ

သိနိုင်တဲ့အချက်တွေထုတ်ပြောမှတော့...ကွက်တိမှန်သွားတာပေါ့လေ။တကယ်လို့

သူသာကျွန်တော့်အကြောင်းမသိသေးဘူးဆိုရင် အဲ့အခါကြမှပဲ

မီးစင်ကြည့်ကလိုက်တော့မယ်။အဲ့တာပြီးနောက်

ကျွန်တော်တို့အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြောနေကြပါတယ်။ဒီကမ္ဘာကိုရောက်လာပြီးဖြစ်ခဲ့တာတွေ၊Shizu-

sanရဲ့နောက်ဆုံးအချိန်၊ဒီကမ္ဘာမှာနေရတာတွေ၊မှော်အကြောင်းတွေ၊အရင်ကမ္ဘာက အကြောင်းတွေနဲ့

manga,animeတို့ရင်ဇတ်သိမ်းပိုင်းအကြောင်းဆို သူရှေ့ကိုတောင်တိုးလာပြီး

သေချာကိုနားထောင်နေတာပါ။

"ဆရာကြီး...ဒီကနေစပြီး ကျွန်တော်ကိုအကုန်လုံးပြောပြပါလား?"

"ဟဲဟဲဟဲ...ခက်တော့ခက်သားကွ။မင်းသိချင်တဲ့animeက ပြီးသွားတာကြာပြီ။သေချာပေါက် အရေးကြီးတဲ့အချက်တွေရောက်ရင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆင်ခြေရမှာပေါ့။ငါမပြောသင့်တာတွေ မပြောပါဘူးဟ(Spoilerမပေးဘူးလို့ပြောရမလား?)...ဘာလို့ဆို ဒါကလူကြီးလူကောင်းတွေရဲ့ လက္ခဏာပဲကိုး!!!ဟိုးဟိုးဟိုး"

"ဟားဟားဟား.....!!!ဒါကတော့ လုပ်ကိုလုပ်ရမှာ"

သူ့ရဲ့စိတ်အားထက်သန်မှုပေါ်လာပါပြီ။စကားပြောနေတုန်း အတွင်းရေးမှူးမမက လက်ဖက်ရည်ချပေးဖို့ ဝင်လာတုန်း Yuukiရဲ့အမူအရာကြောင့် မျက်လုံးတွေဘာတွေပြုပြီး

ဗန်းတောင်လွတ်ကျတော့မလို့။ကဲပါလေ...အခွက်ပြောင်တာတွေ တော်သင့်ပါပြီ။Yuukiကလည်း

သူ့ကြိုက်တဲ့mangaတွေကို အဆုံးထိမဖတ်လိုက်ရတော့ စိတ်ဝင်စားတာမဆန်းပါဘူးလေ။mangaတွေထဲက တစ်ချို့ကြတော့ ဇတ်ပေါင်းကုန်ပေမယ့်

အများစုကတော့အဲ့အထိမရောက်ကြသေးဘူး။တစ်ချို့ကြတော့စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပေမယ့်

တစ်ချို့ကြတော့ စုပ်ပဲ့နေတာပဲ။ဒါကတော့ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ၁၀နာရီလောက်နေခဲ့ပြီး အတွေ့အကြုံရနေတဲ့

ဂျပန်လူမျိုး ကမ္ဘာကူးခရီးသည်ဆီက မျှော်လင့်ထားသလိုပါပဲလေ။

တကယ်ပြောမယ့်အကြောင်းတွေက အခုမှစမှာပါ။အရင်ကဟာတွေက အပျင်းပြေပေါ့။

"Rimuru-san...ခင်ဗျားဒီကိုလာတာ ခင်ဗျားနဲ့ တစ်နယ်သားချင်းဖြစ်တဲ့

ကျွန်တော်ကိုတွေ့ချင်ရုံသက်သက်တော့မဟုတ်ဘူးထင်တယ်?ခင်ဗျားပန်းတိုင်က 'ပြန်ဖို့လား?'"

ပြန်ဖို့..တဲ့လား?အဲ့အကြောင်းတွေတွေ့မိပေမယ့်

လက်လျှော့လိုက်တာတော့ကြာပါပြီလေ။ကျွန်တော်က သေပြီးပြီလေ...ဒါပေမယ့်ကလေးတွေကြတော့

ပြန်ဖို့ဆိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က သင့်တော်မယ်ထင်တယ်။

"မင်းလုပ်နိုင်လို့လား?"

အဲ့လိုမေးလိုက်ပေမယ့်

ဘာမှပြန်မဖြေပဲနှုတ်ဆိတ်သွားပါတယ်။လွယ်မှာတော့မဟုတ်ဘူးဗျ။အဲ့တာသာလွယ်လွယ်လေးလုပ်လို့ရရင်

အစကတည်းကပြန်ပြီးနေလောက်ပြီ။ဒီလောက်တော့ ကျွန်တော်လည်းသဘောပေါက်ပါတယ်။

"တစ်လမ်းသွားလို့ပဲဗျ။ဒီကမ္ဘာကြီးက မပြည့်စုံဘူး"

နောက် သူ့ရှင်းပြလို့ ကျွန်တော်သဘောပေါက်သွားပါတယ်။ရှင်းရှင်းလေးပါ...အရင်ကမ္ဘာက

အရင်းအမြစ်တွေပြည့်စုံပေမယ့် ကမ္ဘာပေါ်မှာမှော်ပညာမှ မရှိပဲ။ဝိညာဉ်၊နတ်ဆိုး၊နတ်သူငယ်တွေနဲ့

မကောင်းဆိုးဝါးတွေဆိုတာ မှော်ပညာရှိမှ ရှင်သန်ကြတာလေ။ဒီတော့

ခင်ဗျားလွယ်လွယ်လေးဆင်းလို့ရပေမယ့် ပြန်တက်ဖို့ကြမလွယ်တော့ဘူး။ခန္ဓာကိုယ်မှာ

အရင်းအမြစ်တစ်ဝက်ပဲရှိတော့ရင် ပြန်ပြည့်ဖို့က မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။

"ဒါပေမယ့် နည်းတော့ရှိတယ်။အရင်ကမ္ဘာက နတ်ဆိုးနဲ့
မိစ္ဆာတွေအကြောင်းဖော်ပြထားတဲ့ကျမ်းတွေအရဆိုရင် တကယ်လို့ အခြေအနေတွေက
ကိုယ့်ဘက်ကိုအရေးပေးရင် ကမ္ဘာတွေကြားခရီးသွားလို့ရမယ်တဲ့"

ဆွေးနွေးတာကတော့ ပြီးသွားခဲ့ပါပြီ။အင်း...ဒါကတော့ သုတေသနဆိုတဲ့
လှေကားထစ်တွေပေါ့။အဲ့အတွက်တော့ စမ်းသပ်သုတေသနတွေလုပ်ပြီးမှ
ရလဒ်ကိုအဖြေရှာလို့ရမယ်ထင်တယ်။

"ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေလို့ရမယ်ဆိုရင်တော့
လုံလောက်ပါပြီလေ။မြို့ကလည်းပြီးသွားပြီဆိုတော့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေနဲ့
အတူတူနေရတာလည်းပျော်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ဒီတော်ဝင်မြို့တော်ကို လာတယ်ဆိုတာကလည်း
တစ်နယ်တည်းသားချင်းဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေ ကိုတွေ့ချင်ရုံပါပဲ။ဒါပေမယ့်
တကယ်တော့နောက်ထပ်အကြောင်းပြချက်ရှိသေးတယ်ဗျ။အဲ့တာက..."

မှော်ကျောက်တုံးတွေဝယ်ပြီး
တော်ဝင်မြို့ကိုအကဲခတ်ချင်တာပေါ့။လူနေမှုစနစ်သတ်မှတ်ချက်တွေကိုတိုင်းတာမယ်၊ဒါတွေကလည်းအ
ရေးကြီးပေမယ့် အရေးကြီးဆုံးအချက်ကတော့ မှော်ပညာသင်ဖို့ပဲဗျ။

"အဲ...အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်ပေါ့ဗျာ။ခင်ဗျားနဲ့စကားပြောလို့ကောင်းပါတယ်။ဒါပြီးရင်တော့
စာကြည့်တိုက်ကိုသွားချင်သေးတယ်"

"အာ...သဘောပေါက်ပြီ။မှော်ပညာမဟုတ်လား?ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ကျွန်တော်လည်းသင်ချင်ပေမယ့်
ဘာလို့မှန်းမသိ မသုံးနိုင်ဘူး။ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်ကပြောင်းလဲမှုတွေကြောင့်နေမယ်။မှော်ပညာဆိုတာ
ယောက်ျားတွေရဲ့စိတ်ကူးယဉ်အချစ်လိုပါပဲလေ"

ဒီလူ...ယောက်ျားတွေရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အချစ်အကြောင်းလည်းသိတာပဲဗျ။သူလည်းသုံးချင်ရှာမှာကိုး။

"ဟုတ်ပါပြီ။ခင်ဗျားတော်ဝင်မြို့တော်မှာ ဘယ်လောက်နေဖို့ရည်ရွယ်ထားလဲ?"

"အန်?တစ်လလောက်ပေါ့...အဲ့အတောအတွင်းမှော်ပညာသင်နိုင်ရင်ကောင်းမယ်ဗျ။"

"ဥလလောက်နေလို့မရဘူးလား?"

သူပြောပြပုံအရ တော်ဝင်ကျောင်းတော်မှာ ဆရာတွေနည်းနေတဲ့ပုံပဲ။စိတ်မရှည်တဲ့ကျောင်းသားတွေကြောင့်
Bအဆင့်စွန့်စားသူတွေကို ခန့်ဖို့မဖြစ်နိုင်ဘူး။စာသစ်နှစ်တစ်နှစ်စတာနဲ့ Aအဆင့်တစ်ယောက်ကိုဖိတ်ခေါ် ပြီး

ဥလအတွင်း ဆရာအဖြစ်သင်ပေးခိုင်းတယ်။တစ်ချိန်ချိန်ကြာရင်

ကျွန်တော်လည်းAအဆင့်ရောက်တော့မှာမို့လို့

လောစရာတွေမလိုသေးဘူးထင်တာပဲ။အဲ့လိုတွေးနေတုန်းမှာပဲ..

"ဆရာများနေတဲ့အဆောင်မှာ တစ်နေ့ရပ်၊တစ်နေ့ကို ငွေ၁၀ပြား။နောက်ပြီး တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်ကို
အလကားဝင်ခွင့်ဆိုရင်ရော?"

"သေချာပေါက်လုပ်မယ်ဗျာ။ကျွန်တော်ပြဿနာတက်ရင်တော့ ခင်ဗျားပဲနော်"

"ဟားဟားဟားဟားဟား!"

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ပြုံးပြုံးလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။တော်ဝင်မြို့တော်မှာ အလုပ်ရပြီပေါ့လေ။ကျွန်တော်Yuukiကိုနှုတ်ဆက်၊တစ်ရက်အတွင်း လုပ်စရာရှိတာတွေလုပ်ကာ မနက်ဖြန်အဆောင်မှာအခန်းသွားကြည့်ဖို့ပြင်ဆင်ထားပါတယ်။နောက်နေ့ရောက်တော့ ပြောစရာရှိတာတွေပြောပြီး

ဘာပြဿနာမှမရှိပဲအဆောင်ကိုပြောင်းလို့ပြီးသွားခဲ့ပါတယ်။တော်ဝင်မြို့တော်ထဲက

စားသောက်ဆိုင်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုကို တစ်ညပဲခံစားခဲ့ရပေမယ့်

တော်တော်စိတ်ကျေနပ်ဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတာတော့ ပြောရမယ်။၂နပ်ကျွေးတဲ့ အစားအစာက

အရသာရှိတယ်။ထင်ထားတဲ့အတိုင်း ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်ကလည်း

ရှယ်သုံးထားတာ။ကျွန်တော်တည်းတဲ့တစ်ခုက ဈေးသက်သာတယ်ဆိုပေမယ့်

အများသုံးရေချိုးကန်ကြီးတစ်ခုပါတယ်။တော်တော်လည်းအံ့သြဖို့ကောင်းတယ်ပြောရမယ်။ဒီနိုင်ငံမှာ

ရေချိုးခန်းပါတဲ့ တည်းခိုခန်းဆိုတာတော်တော်ရှားတယ်။ဒါပေမယ့် ဥလလောက်နေဖို့အစီအစဉ်ရှိရင်တော့

အဆောင်ကပိုသက်တောင့်သက်သာဖြစ်လို့ အဆောင်ကိုချက်ချင်းပဲပြောင်းခဲ့ပါတယ်။ဘာမှမတန်ရင်တောင်

တစ်နေ့ ငွေငှပြားရတယ်ဆိုတာတောင် မနည်းဘူး။လစာဖြစ်တဲ့ ငွေ၁၀ပြားဆိုတည

အလုပ်လုပ်တဲ့နေ့ပဲပေးတယ်ထင်တယ်။အားလပ်ရက်ဆို ရမယ်မထင်ဘူး။တော်ဝင်မြို့တော်ဆိုတာ

ငွေကုန်ကြေးကျများတာတော့မှန်ပေမယ့် ဘာသူကအလုပ်ရှုပ်ခံပြီးငွေစုနေမှာတုန်းဗျာ။ဒါပေမယ့်

နောက်နေ့မှအလုပ်လုပ်တော့မယ်။ဒီနေ့တော့ to the စာကြည့်တိုက်!

မှော်စာအုပ်တွေရှိတဲ့နေရာကို ဝင်ဖို့ကန့်သန့်ထားတာတွေရှိတယ်။ဒါပေမယ့်

စွန့်စားသူအဖြစ်သက်သေပြတဲ့ကတ်လည်းပြလိုက်ကော

အဆီးအတားမရှိဝင်ခွင့်ရသွားပါတယ်။ကျွန်တော့်ကိုဆရာလုပ်ခိုင်းတုန်းက ပေးထားတဲ့ကတိကို

တည်တယ်ပဲပြောရမယ်။တော်ဝင်မြို့တော်မှာ ရှိတဲ့စာကြည့်တိုက်ဆိုပေမယ့် တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်လို့

မခေါ်ပဲ နန်းတော်ထဲကတစ်ခုကိုမှ တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်လို့ ခေါ်တယ်။တော်ဝင်မိသားစုပိုင်တာကြောင့်

အဆင့်မြင့်မှော်ဆရာကြီးတွေပဲ ဝင်ထွက်ခွင့်ရှိတယ်။နိုင်ငံတိုင်းကစာကြည့်တိုက်ထဲမှာ

နိုင်ငံ့ရတနာလျို့ဝှက်မှော်ကိုသိမ်းထားတော့ အပြင်လူတွေကြည့်ဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။အဲ့လိုဆိုပေမယ့်

အခုစာကြည့်တိုက်ကလည်း

နိမ့်တယ်လို့ခေါ်လို့မရဘူးနော်။လုံးဝမနိမ့်ဘူးဗျာ။ကျွန်တော်အခုရောက်နေတဲ့စာကြည့်တိုက်မှာ

စွန့်စားသူတွေရှာဖွေထားတဲ့ လျို့ဝှက်ပညာတွေအားလုံးကိုသိမ်းထားတယ်။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းက

ရှာတွေ့ထားတဲ့ရှေးဟောင်းမှော်ပညာကိုလည်း ဒီမှာပဲ သိမ်းထားတာတဲ့။ကျွန်တော်ပြောနိုင်တာတော့

ဒီစာကြည့်တိုက်က တခြားနိုင်ငံတွေရဲ့တော်ဝင်စာကြည့်တိုက်တွေ အဆင့်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာပဲ။

ပျော်တာပေါ့လေ...တော်ဝင်မြို့တော်ဆီကို စောစောလာခဲ့လိုက်တာ
ဘုရားမတယ်ပဲပြောရမယ်။Yuukiရဲ့တောင်းဆိုမှုကြောင့်လို့ဆိုပေမယ့်
ကျွန်တော့်စာရိတ္တကောင်းလို့ဆိုတာလည်း
မေ့လို့မရဘူးနော်။မှော်စာအုပ်တွေကိုချက်ချင်းဖတ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ရုတ်တရက်ဖတ်လိုက်ရင်
စာအုပ်တွေကတအားများလို့ တစ်သက်လုံးဖတ်ရင်တောင်မကုန်နိုင်ဘူးလို့ ထင်နိုင်တယ်။
'ကမ္ဘာပေါင်းများစွာက စာကြိုးစားနေသူအပေါင်းတို့...ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါ'
စိတ်ထဲကနေ တောင်းပန်လိုက်ပြီး [Great Sage]နဲ့
မြန်မြန်လေးဖတ်လိုက်ပါတယ်။အနီးနားကသူတွေရဲ့အမြင်မှာတော့
ကျွန်တော်ကစာအုပ်ကိုခဏလေးကောက်ဖတ်ပြီး ပြန်ထားလိုက်တယ်ပဲမြင်ကြမှာ။အမှန်က
ကိုင်လိုက်တာနဲ့စာအုပ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲတန်းဝင်သွားတယ်။ဒီတော့ ကော်ပီလိုက်တာပေါ့!
[Great Sage]နဲ့ [Gluttony]တို့ရဲ့အစွမ်းတွေကို သုံးပြီး ကျွန်တော်ကိုင်ထားတဲ့စာအုပ်တွေကို
မြန်နှုန်းမြင့်ကော်ပီကူးလိုက်ပါတယ်။စာအုပ်ထဲက အချက်အလက်တွေကိုတော့ နောင်အေးဆေးဖြစ်မှပဲ
ဖတ်ကြည့်တော့မယ်။စိတ်မကောင်းစရာက စာအုပ်တွေကိုစုပ်လိုက်တာနဲ့
မှော်တန်းသုံးလို့မရတာပဲဗျ။ဒါပေမယ့် ယူပြီးကော်ပီလိုက်တာနဲ့
ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့စာအုပ်ကိုအပိုင်ရပြီလေ။ပြီးတာနဲ့ တစ်အုပ်ချင်းဆီဖတ်ပြီး
လေ့လာလို့ရပြီလေ။ဒါကြောင့် စာအုပ်အဖုံးကိုတောင်မဖတ်ပဲ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ်
ကော်ပီကူးနေမိပါတယ်။မြန်နှုန်းမြင့်အရှိန်နဲ့တောင် တစ်နေ့လုံးကုန်သွားပြီး စာအုပ်တွေရဲ့၁၀ပုံ
၁ပုံကိုပဲရလိုက်ပါတယ်။ကြည့်ရတာတော့ ကျွန်တော့်နားချိန်နဲ့ အားလပ်ရက်တွေရောက်တိုင်း
စာကြည့်တိုက်ကို ခဏခဏလာရမယ်ထင်တယ်။ဒီလိုနဲ့
ကျွန်တော့်ရက်ပထမနေ့ကုန်ဆုံးသွားပါတယ်။ဒါပေမယ့် နောင်တမရပါဘူး။မှော်ပညာသင်တယ်ဆိုတာ
ဖြေးဖြေးမှန်မှန်နဲ့လုပ်မှာပဲကိုး။

.....
ပထမဆုံး အလုပ်လုပ်ရတဲ့နေ့ပါပဲ။ဆိုပေမယ့် ခက်တဲ့အလုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို
ပထမနေ့မှာတင်ကျွန်တော်သိလိုက်ရပါတယ်။ဆရာလို့ဆိုရမှာထက် နည်းပြလို့ပြောရင် ပိုမှန်မယ်။ဘာလို့ဆို
Shizu-sanထားသွားတဲ့နေရာကို ဘယ်သူမှဖြည့်လို့မရဘူးလေ။ကျွန်တော်က
အစားထိုးသက်သက်ပါ။Yuukiက လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း ရဲ့ခေါင်းဆောင်(ဆရာသခင်)သာမကပဲ
လွတ်လပ်သူများကျောင်းတော်ရဲ့ဒါရိုက်တာအဖြစ်လည်းလုပ်ရသေးတယ်ဗျ။ဌာနဌာနလည်း
သူပဲ။အဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဂုဏ်ရှိတဲ့အလုပ်လို့ ဆိုသော်လည်းပဲ အရေးကြီးတဲ့အလုပ်ဆိုတာတော့
ငြင်းလို့မရဘူး။ဒီကမ္ဘာကို လွန်ခဲ့တဲ့၁၀နှစ်ကရောက်လာတုန်း လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းကို တည်
ထောင်ပြီးဒီကျောင်းတော်ကိုတည်ထောင်ခဲ့တယ်။ပြောရရင် သူက

စွန့်စားသူအားလုံးရဲ့ကိုယ်စားပြုပဲဗျ။ဒီကျောင်းက အဖွဲ့ဝင်တွေကိုစောင့်ရှောက်ပေးတဲ့အလုပ်ကိုလည်း
တက်ဝန်ယူထားသေးတယ်။နောက်မှာပဲ အသင်းထဲမှာလိုပဲ အတန်းတွေကိုခွဲခြားထားတယ်။ဒီတော့
သူတို့ခွဲခြားထားပုံက အဖွဲ့အစည်းနဲ့တူတူပဲ။ဒါပေမယ့် အခြေခံလှိုသင်ကြားတာကတော့
အခန်းအကုန်လုံးပါပဲ။ကျွန်တော်အစားထိုးသင်ရမယ့်အတန်းက အထူးအခန်း...S classပေါ့။ဒါပေမယ့်
အတန်းသားတွေရဲ့အသက်ကတော့ မူလတန်းအရွယ်လောက်ပဲရှိဦးမှာ။ပြောကြတာတော့
အရင်အတန်းပိုင်ဆရာမက 'နတ်ဆိုးဆရာမ' Izawa Shizueတဲ့။Shizu-sanပေါ့လေ။သူမက
'ဖောက်ကွဲရာဇာ'လို့ နာမည်ရထားတဲ့သူရဲကောင်းဆိုတော့ သူ့ကိုဆက်ဆံတဲ့ဆရာတွေက
ဖြုတ်သာသာလောက်လေးတွေလိုဖြစ်နေတာပေါ့။မကြာပါဘူး...ကျောင်းသားတွေရဲ့
ဗရုတ်သုတ်ခကျတာတွေကိုမခံနိုင်တော့ အကုန်လုံးပြေးကုန်ကြပြီ။

"မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ...ကလေးရုပ်နဲ့ခင်ဗျားလိုလူကို ဒီခန့်လေးတွေက
ပြဿနာအသေရှာလိမ့်မယ်ဗျ။ခင်ဗျားက
Bအဆင့်စွန့်စားသူဆိုလည်းမလွယ်လောက်ဘူးနော်။အင်းလေ...ခင်ဗျားကို ဌက္ကဌကိုယ်တိုင်
ရွေးပေးထားတာဆိုတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်ရင် ချက်ချင်းသာလာပြောပါဗျာ"
ကျောင်းအုပ်ကြီးက တော်တော်စိတ်ပူနေတဲ့ပုံပဲ။ကလေးတွေပဲကွယ်...ဟဲဟဲဟဲ..လို့ ထင်တာပဲ။
"အားလုံးပဲ...ဒီနေ့ကစပြီး မင်းတို့ရဲ့အတန်းပိုင်အသစ်အဖြစ်..."
ကျွန်တော်သူတို့ကို ရင်းရင်းနှီးနှီးနီးနီးဆက်ဖို့ရပ်နေတဲ့နေရာဆီ
မီးတောက်နေတဲ့ဓားတစ်ချောင်းဦးတည်ရောက်လာပါတယ်။ကျွန်တော်လန့်သွားပြီး
အမြန်ရှောင်လိုက်နိုင်လို့သာပေါ့။

"Ken-chan...မိုက်တယ်ဟေ့!!!"
အဲ့တာအထူးကွက်မဟုတ်လား?ဆရာကြီးပဲဟေ့!!"
"ဒါပေမယ့် အားနည်းနေသေးတယ်။အလွယ်လေးရှောင်လို့ရ၊ရမှာမဟုတ်ဘူးနော်"
ဆူညံတဲ့ကလေးတွေပဲ။ကျွန်တော်သာမရှောင်လိုက်ရင် အခုချိန်အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်နေလောက်ပြီး
မီးသွေးဖြစ်နေလောက်ပြီ။

'ဝေ့...စိတ်အေးအေးထားလကွယ်။မင့်သာ သောင်းကျန်းလိုက်ရင်
ဒီအတန်းကစိတ်အေးအေးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'(Kansaiလေသံဖြင့်ပြောလိုက်ခြင်း)
Kansaiလိုတောင်ရေရွတ်မိသွားတယ်။အိမ်ပြန်ချင်လာပြီ!ဒီကမ္ဘာကတခြားကမ္ဘာဆိုတော့
ဆရာတွေကဆူပူရှိန်နှက်ရင် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်မှုလို့ သတ်မှတ်ကြလား?ကျွန်တော့်အရှေ့မှာ
လူကလေး၅ယောက်။ပြဿနာကလေးတွေစုနေကြပါတယ်။Sအတန်းလို့ အမည်တွင်တဲ့အခန်းက
ကမ္ဘာခြားခရီးသွားတွေပဲရှိပါတယ်။Yuukiက
ဟိုးချောင်ကြိုချောင်ကြားကနေလိုက်ရှာထားတာပါ။သူတို့ကအရွယ်အားဖြင့်မူလတန်းအရွယ်ရှိပေမယ့်

သာမန်ထက်တော့စွမ်းတဲ့သောက်ကလေးတွေပါ။ဒီလူ
ငါ့ကိုစမ်းလိုက်တာပဲကိုး။သူတို့ကိုရည်မွန်မယ်လို့ထင်ထားပေမယ့် အကုန်လုံးကျွန်တော်ကို
ရန်လိုတဲ့အကြည့်တွေနဲ့ကြည့်နေကြပါတယ်။ဥလအတွင်း
ဒီကလေးတွေကိုထိန်းနိုင်ပါ့မလား?မရတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကျတဲ့ခံစားချက်
ပြန်ရောက်လာပါတော့တယ်။

Next>>>>>

>>>>>>Ch 58...သူရဲကောင်းတွေ လို့သမုတ်ခံရသော ဆင့်ခေါ် ခံရသူများ

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား၊မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 58...သူရဲကောင်းတွေ လို့သမုတ်ခံရသော ဆင့်ခေါ် ခံရသူများ

ကလေးတွေက ကျွန်တော်ကိုရန်လိုတဲ့အကြည့်နဲ့

ဒဲ့ကြည့်နေပါတယ်။နေရထိုင်ရခက်စေတယ်ဗျ။ဘယ်လိုအရာကများ နည်းပြအသစ်ကို

ဒီလောက်ရန်လိုစေနေပါလိမ့်နော်?ကလေး၅ယောက်ရှိပါတယ်။

Misaki Kenya..ယောက်ျားလေး အသက် ၈နှစ်။

Sekiguchi Ryouta...ယောက်ျားလေး.. အသက် ၈နှစ်။

Gale Gibson...ယောက်ျားလေး...၉နှစ်။

Alice Rondo...မိန်းကလေး...၇နှစ်။

Chloe O'Bell...မိန်းကလေး.. အသက် ၈နှစ်။

အကုန်လုံးက ၁၀နှစ်အောက်တွေပါပဲ။သူတို့အကြောင်းကို

ဝန်ထမ်းအခန်းထဲကိုသွားရင်းဖတ်လာတာပါ။အကုန်လုံးကို ကမ္ဘာအနှံ့က ရှာထားကြပြီး

မကောင်းဆိုးဝါးလေးတွေလို့ခေါ်ကြပါတယ်။နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဆီက သူတို့ကိုမွေးစားခွင့်တောင်းထားပေမယ့်

လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းက အကြိမ်ကြိမ်ပယ်ချခဲ့ပါတယ်။ဒီလိုပြောပေမယ့်

ကျွန်တော်စိတ်ထဲတစ်ခုခုတော့မှားနေတယ်လို့ထင်နေတယ်။

ဘာလို့သူတို့အသက်တွေက ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်နေရတာလဲ?နောက်ပြီး သူတို့ကိုခေါင်းစဉ်အမျိုးမျိုးတပ်ပြီး

Juraတောအုပ်ပတ်လည် နိုင်ငံတွေထဲကနေမွေးစားထားတာပါ။နောက်ပြီး တစ်ယောက်ဆီမှာ

၃နှစ်ရှိတယ်ဆိုတာဘာသဘောပါလိမ့်?တစ်ခုခုတော့ဖြစ်နေကြတယ်ထင်တယ်။သူတို့က Shizu-

sanကိုအရင်ခင်တွယ်ကြပြီး သူမကလွဲရင်

Yuukiစကားကိုပဲနားထောင်ကြတယ်။အင်းလေ...ဒီကလေးတွေဘယ်လောက်ဗရုတ်ကျလဲဆိုတာ

စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့

"ယို...ဘာလို့ ရန်လိုနေကြတာလဲ?ကလေးတို့...ဒီကငါကိုယ်တော်က ဒီနေ့ကစပြီးမင်းတို့ရဲ့ နည်းပြအသစ်ဖြစ်လာမယ်ကွယ်။Rimuruလို့ခေါ်တယ်...ငါက Shizu-sanလောက်သဘောမကောင်းတော့ ပြင်ဆင်ထားကြပေါ့ကွာ"

နှုတ်ဆက်တာကစမယ်လို့စဉ်းစားထားပေမယ့်...

"တိတ်စမ်း..ခင်ဗျားကျုပ်တို့ကိုလိမ်လို့မရဘူး"

"ဟုတ်တယ်..ဟုတ်တယ်...။ကျုပ်တို့နားထောင်ရင်တောင် ခင်ဗျားကျုပ်တို့ကိုသတ်မှာပဲလေ"

"Shizu-sanကိုဘာလုပ်လိုက်တာလဲ?သူ့ကိုပါသတ်လိုက်တာလား?!"

"ဟုတ်တယ်...လူကြီးတွေကမယုံရဘူး"

"ကျုပ်တို့ဘာမှမကောင်းဘူးဆိုပြီး ပစ်ထားမှာမဟုတ်လား?"

ဟန်...ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မှုကြီးလဲ?ဒါက စာသင်ခန်းဆူတာမျိုးမကတော့ဘူးနော်။ဒင်းလေးတို့က လူသတ်ချင်စိတ်အပြည့်နဲ့ပျံ့ပြောချင်တာက သူတို့ကိုသတ်မယ်တို့၊Shizu-sanကိုသတ်လိုက်တယ်လို့များ ဘာကိုကြည့်ပြီးတွေးလိုက်ကြပါလိမ့်?တစ်ခုခုတော့ အလုပ်ဖြစ်မှရမယ်။အဲ့နေ့က စာတောင်မသင်လိုက်ရပါဘူး။သူတို့အခြေအနေတွေကိုမသိသေးတော့ ကျွန်တော်အတင်းလုပ်ခိုင်းလို့မဖြစ်ဘူးလေ။ဒီတော့ အဲ့နေ့ကနှုတ်ဆက်တာနဲ့ပဲအချိန်ကုန်သွားပါတယ်။

"K..Ken-chan...အဆင်ပြေရဲ့လား?"

"ဝေးဝေးနေစမ်း...မျက်နှာဖုံးနဲ့နည်းပြယုတ်...အဲ့တာဘာကြီးလဲ?"

"ဟေ့...စိတ်လျော့...စိတ်လျော့ကြပါဟ...ဟုတ်ပြီလား?"

ကျွန်တော်အခန်းထဲကသူတို့အသံကိုကြည့်နေရပေမယ့် လွှတ်ထားလိုက်ပါတယ်။Rangaကိုသူတို့နဲ့ ပေးတွေ့လိုက်ရုံလေးတင်ပါ။ကျွန်တော့်အစားအတန်းကိုစောင့်ကြည့်နေမှာပါ။သာယာချက်။ဒါပေမယ့် Rangaပေးတဲ့ပုစ္ဆာတွေကိုဖြေရှင်းမယ့်အစီအစဉ်မရှိတဲ့ကလေးတွေကြောင့် ဒီနေ့သင်ခန်းစားက ကိုယ့်ဘာသာလေ့ကျင့်ရေးဖြစ်သွားတာတော့ တတ်နိုင်ပါဘူးလေ။ဒါကြောင့် ကျန်တာကိုRangaနဲ့အပ်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်Yuukiဆီသွားလည်လိုက်ပါတယ်။

လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း ဥက္ကဋ္ဌရုံးမှာ Yuukiနဲ့ကျွန်တော် sofaပေါ်မှာထိုင်ပြီး

ဆွေးနွေးနေကြပါတယ်။ကျွန်တော်တို့အရှေ့ကလက်ဖက်ရည်ခွက်ထဲကနေ

နှစ်လိုဖွယ်အငွေ့အသက်တွေပျံ့လွင့်နေပါတယ်။ကျွန်တော်စကားကိုဆက်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဒီတော့....ကလေးတွေရဲ့အခြေအနေကို ပြောပြပါဦး"

ကျွန်တော်လိုရင်းကို ဒဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။Yuukiကျွန်တော့်မျက်လုံးကို တည့်တည့်ကြည့်လိုက်ပြီး

ခဏတွေဝေသွားကာ...

"Rimuru-san...တစ်ခုအရင်မေးပါရစေ။Sakaguchi Hinataနဲ့ပတ်သက်ပြီးဘယ်လောက်သိထားလဲ?"

ဘာအကြောင်းပါလိမ့်?Hinataနဲ့ကလေးတွေကြားမှာတစ်ခုခုများဖြစ်သွားလို့လား?

"သိပ်မသိပါဘူး။သူမကလည်း ဂျပန်နိုင်ငံသူ...နောက်ပြီးသင်လွယ်တတ်လွယ်တယ်လို့
Shizuကပြောတယ်ဗျ"

ဟမ်..လက်ခံတဲ့သဘောနဲ့ခေါင်းညိမ့်ပြပါတယ်။

"ဒါဆိုရင် 'ဆင့်ခေါ် ခံရသူ'နဲ့ 'ကမ္ဘာကူးခရီးသည်'ကြားက ခြားနားမှုကိုကော?"

သူ့အဲ့လိုပြောကာမှ ကျွန်တော်လည်းသိပ်မသိဘူးဗျ။သူတို့မှာ

ပြိုင်ဘက်ကင်းskillရနိုင်ခြေမရမ်းမြင့်တယ်။ဆင့်ခေါ်မှုအောင်မြေနိုင်ခြေကလည်း

အရမ်းနည်းတယ်။နောက်ပြီး သူတို့ဝိညာဉ်တွေကို ကျိန်စာတိုက်ထားတယ်။ဒီလောက်တော့သိထားတယ်လို့
ပြေပြလိုက်ပါတယ်။

"ဟုတ်ပါတယ်။ဒါက ကျွန်

တော်တို့သိထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ခင်ဗျားတော်တော်သိထားတာပဲ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ဆင့်ခေါ်တယ်ဆိုတဲ့နေရာ
မှာ စွမ်းအားကြီးတဲ့သူတွေကိုရဖို့

တိကျတဲ့အခြေအနေတွေလိုတယ်ဗျ။စိတ်စွမ်းအားကောင်းဖို့လိုတာပေါ့လေ။ဒါဆိုရင်

မပြည့်စုံတဲ့အခြေအနေမှာဆင့်ခေါ် မိရင်ကော?"

Yuukiရဲ့ရှင်းပြချက်တွေက ကျွန်တော့်ကိုဖျားသွားစေပါတယ်။မှော်ဆရာအယောက် ၃၀ ဆင့်ခေါ်မန္တန်ကို

၃ရက်ရွတ်ရင်တောင် အောင်မြင်နိုင်ချေက ၀.၀၃%အောက်မှာပဲ ရှိပါတယ်။နောက်ပြီး

မန္တန်ရွတ်တဲ့မှော်ဆရာက မန္တန်ဆက်တိုက်ရွတ်နေရမှာ။နောက်ဆင့်ခေါ်မှုကြာချိန်က ၃၃နှစ်ကနေ

၈၈နှစ်အတွင်းရှိတယ်။ပုံမှန်ဆို ဒီအချိန်တွင်းမှာ ဆင့်ခေါ်သူနဲ့လိုက်လျောညီထွေမှုရှိတဲ့

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဖန်တီးထားရမှာ။ဒီတော့ ဒီအချက်တွေကိုမလိုက်နာရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်လဲ?

အဲ့လိုသာလုပ်လိုက်ရင် ဆင့်ခေါ် ဖို့လိုအပ်ချက်တွေနည်းသွားပြီး

ဆက်တိုက်ဆင့်ခေါ်လို့ရတာပေါ့။Yuukiပြောပုံအရဆို အဲ့လိုဆင့်ခေါ် ရင်

ကလေးတွေပဲရောက်လာတတ်တယ်။သန်မာတဲ့ဝိညာဉ်စွမ်းအားတွေ၊ပေါများတဲ့မှော်စွမ်းအင်ပိုင်ရှင်ကလေး

တွေကို အတင်းခေါ်လာကြတာပေါ့။သူတို့နဲ့သင့်တော်တဲ့အရည်အချင်းမပါပဲနဲ့...။ပြိုင်ဘက်ကင်းskillမပါလို့

အဲ့လိုပေါများတဲ့မှော်စွမ်းအင်တွေက ပြည့်လျှံကုန်ပါတယ်။ဒီတော့ သူတို့မှာရှိတဲ့အစွမ်းတွေက

နေ့တိုင်းမြေမြေလောင်ကျွမ်းနေကြပါတယ်။

"အာ?ခဏ...ဒါဆို ဒီကလေးတွေက?"

"...တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ...မှတ်တမ်းမှာ ၃နှစ်လို့ရေးထားတယ်မဟုတ်လား?အဲ့တာ သူတို့ရဲ့ကျန်နေသေးတဲ့

သက်တမ်းပါပဲ။ဒီကလေးတွေကဘာမပြည့်မစုံဆင့်ခေါ် ခံထားရတာပါ။သူရဲကောင်းတွေမဖြစ်ကြပဲနဲ့ပေါ့..."

"ဘာ...ဟမ်?သူရဲကောင်းတွေ?ဘာလို့...သူတို့ကို Sakaguchi Hinataကလုပ်ခိုင်းထားတာလား?"

Yuukiပြန်မဖြေပေမယ့် သူ့ရဲ့တိတ်ဆိတ်မှုက ကျွန်တော့်သံသယကို ပိုတိုးပွားစေပါတယ်။

"ဘုရားကျောင်းက

မျှော်လင့်ချက်အသစ်၊စွမ်းအားအသစ်တွေကိုရှာဖွေနေတယ်။လူသားအားလုံးရဲ့အလင်းရောင်...လူသားမျိုးနွယ်ရဲ့မျှော်လင့်ချက်ဖြစ်တဲ့ သူရဲကောင်းကိုပေါ့။ကျွန်တော် အဖက်ဖက်ကနေ တိတ်တိတ်လေးစုံစမ်းပြီး ကလေးတွေကိုကယ်ထုတ်ထားရတာပါ"

"ဘုရားရေ!"

"ကျွန်တော် သူတို့လေးတွေရဲ့ပျက်စီးမှုကို တားဖို့နည်းမတွေ့ဘူးဗျာ။၁၀နှစ်အောက်ကလေးတွေက သူတို့မှာသာ ပြိုင်ဘက်ကင်းskillမရှိရင် မျှော်လင့်ချက်မရှိဘူးဗျာ။"

"ဆင့်ခေါ်သူတွေက ဆုံးရှုံးမှုတွေကြောင့်နောင်တမရဘူးလား?'ဒီကျဆုံးမှု' တွေကိုတာဝန်ယူတာတို့၊ဘာတို့မလုပ်ဘူးလား?"

"သူတို့ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးထပ်ကာထပ်ကာ ဆင့်ခေါ်ကြတာပေါ့။သူတို့လုပ်ချင်ရာလုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သူတို့ဂရုမစိုက်ကြဘူးလေ။ဒီလိုပဲသူတို့တွေးနေတာနေမယ်"

"နောက်နေတာလားဟ?အဲဘုရားကျောင်းကိုဘာလို့များထားထားကြသေးလဲ?"

"ဘုရားကျောင်း....အနောက်သူတော်စင်ကျောင်းရဲ့လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် မှော်နိုင်ငံတော် Sarionကလွယ်ပြီး Juraတောပတ်လည်က နိုင်ငံအားလုံးက ဘုရားကျောင်းရဲ့သစ္စာခံတွေကြီးပဲဗျာ။နားလည်ရဲ့လား?ဒါက အစိုးရရဲ့အကူအညီရရင်တောင် ကျွန်တော်တို့မနှိမ်နင်းနိုင်ဘူး။ဒါကို ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေလည်း ယုံကြည်ထားကြတယ်။ဘုရားကျောင်းကိုသွားဆန့်ကျင်ရင် အဖွဲ့အစည်းကို ဘယ်သူမှကူတိုက်ပေးမယ်မထင်နဲ့"

Yuukiနာကျင်ပြီးအားလျော့နေတဲ့ပုံနဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်လည်းဘာမှထပ်မပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ဒီ ကလေးတွေက တစ်နေ့ကြရင်....။ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ရင့်ရင့်သီးသီး ရန်လိုတဲ့အနေအထားနဲ့ဆက်ဆံကြတာကိုး။

"ဟေ့...မင်းဘာလို့ကလေးတွေနဲ့ငါ့ကိုပေးတွေတာလဲ?ဘာလို့ ငါ့ကိုဒါတွေပြောပြနေတာလဲ?"

"ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားမှာများ သူတို့လေးတွေကိုကယ်နိုင်မယ့်နည်းရှိမလားလို့ပေါ့။ဒီလောကမှာ ကျွန်တော်မို့ခိုနိုင်တဲ့သူမရှိတော့ဘူးဗျာ။Shizu-sanကိုလည်းဆုံးရှုံးပြီးသွားပြီ။ခင်ဗျားသာသတိမထားမိရင် ကျွန်တော်လည်းပြောပြမိမှာမဟုတ်ဘူး။ခင်ဗျားဘာလို့သတိထားမိသလဲကဲ?"

သေလိုက်ပါတော့လား။ကျွန်တော်သာသတိမထားမိရင် သူတို့ကိုပျော်ပျော်ကြီးသေလမ်းကိုပို့မိသလိုဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။အခုသတိထားမိတော့ ဘယ်လိုပျော်နိုင်တော့မလဲ?တော်တော်ဆိုးရွားတဲ့ဟာသပဲ။

"ကျောင်းက ဘုရားကျောင်းနဲ့အရမ်းနီးနေတည အန္တရာယ်မများဘူးလား?"

"ဟဲဟဲ...ဒီတိုက်ပေါ်မှာတော့ ဒီနေရာကအလုံခြုံဆုံးပဲ။ခင်ဗျားကြားဖူးတယ်မလား?မီးအိမ်အနောက်ဘက်က အမှောင်ဆုံး ဆိုတာကို...ဒီတော့ဘာဆက်လုပ်မလဲ?နှုတ်ထွက်မလား?"

ကျွန်တော် Yuukiကိုတည့်တည့်ကြည့်လိုက်ပြီး ကျယ်ကျယ်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"လုံးဝမနှုတ်ထွက်ဘူး။အခုကစပြီး ကျွန်တော်ဆန္ဒအတိုင်းလုပ်မယ်။ခင်ဗျားအဆင်ပြေတယ်မလား?"

Yuukiခေါင်းညိမ့်လိုက်ပြီး...

"သူတို့ကိုခင်ဗျားဆီ အပ်ပါရစေ။တတ်နိုင်ရင် သူတို့လေးတွေကို ကယ်ပေးပါ"

သူ့ခေါင်းကိုငုံပြီးပြောလိုက်ပါတယ်။ပြောစရာမလိုပါဘူးလေ။ဒါက Shizu-san

ကျွန်တော်အတွက်ထားခဲ့တာဖြစ်မယ်ဗျ။နောက် ဖြစ်နိုင်တာက ဒီစကားဝိုင်းဖြစ်လာဖို့ Shizu-

sanများတမင်သက်သက်စီစဉ်ခဲ့လေသလား?တွေ့မိရုံပါ။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရုံးကနေထွက်ခဲ့ပြီး

စာသင်ခန်းဆီပြန်ခဲ့ပါတယ်။အခုအခု..ဆူပုပ်ပုပ်နဲ့

နှုတ်ဆက်လို့မရတော့ဘူး။ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာလုပ်မယ်။အခုထိလည်းအဲ့လိုပဲလုပ်ခဲ့တာပဲလေ။Shizu-

sanက ကျွန်တော်ကိုအားကိုးခဲ့ပြီး Yuukiကလည်းတောင်းဆိုနေပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာက

သူတို့ကိုစိတ်မပျက်စေဖို့ပဲပေါ့။

.....

သားရဲတိုင်းပြည်Yuuraziaအတွက်တော့ဘာအဆိုးရွားဆုံးနေ့ပါပဲ။မိစ္ဆာဘုရင် Karionကောင်းကင်ကို

စိတ်လှုပ်ရှားစွာကြည့်လိုက်ပါတယ်။ကြီးမားတဲ့စွမ်းအင်ထူကြီးတစ်ခု

မြင့်မားတဲ့အရှိန်ဖြင့်ချဉ်းကပ်လာတာကိုခံစားနေရပါတယ်။သူမရဲ့အရှိန်အဝါကိုတောင်

မဖုံးထားတဲ့မိစ္ဆာဘုရင် Milim Nava။

'ဟေ့...ဟေ့...တကယ်ကြီးလားဟ...'

တိုက်ခိုက်ဖို့ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီတိုင်းပြည်ကိုဦးတည်နေပါတယ်။Milim

Navaနဲ့အတည်ချရတော့မယ်ပေါ့လေ?ဒါကိုအခွင့်အရေးလို့ပဲခေါ်ရမလားပဲပေါ့။Karrionသူကိုယ့်သူအရမ်းစွ

မ်းနေတယ်လို့မထင်ပါဘူး။တကယ်က

Milimသူထက်စွမ်းတယ်ဆိုတာကိုလည်းလက်ခံထားတာပါ။ဒါပေမယ့်...

'ပိုကြမ်းတဲ့ရန်သူကို အနိုင်ယူရရင်တော့ပျော်စရာပဲဟေ့'

သွေးတွေဆူပွက်လာပြီး နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်လာပါတယ်။အသန်မာဆုံးမိစ္ဆာဘုရင်

Milim။ဝါကြီးတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်ပြီး သူမပုံစံနဲ့ခြားနားတဲ့လေးစားမှုကိုရရှိထားသူ။သူ့ဒီမိစ္ဆာဘုရင်ကို

ရင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။သူ့စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းနေတယ်ဆိုတာတော့ ပြောဖို့မလိုလောက်တော့ပါဘူး။

တစ်ခါ ကလေးဘဝတုန်းကသူ့မိဘတွေကို တစ်ခါမေးဖူးပါတယ်။နဂါးမင်းသမီးလေးရဲ့ ကြီးစိုးမှုဆိုတာ

Milimကိုအခြေခံထားတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ပုံပြင်လား?ဒါမှမဟုတ်တခြားတစ်ယောက်ကို

အခြေခံထားတာလားဆိုတာကိုပါ။သူ့မိဘတွေပြန်ဖြေတာက...

နဂါးမင်းသမီးရဲ့ဒေါသက တိုင်းပြည်ပျက်စေတယ်။ဘယ်တော့မှ
နဂါးမင်းသမီးနဲ့ယှဉ်မတိုက်လေနဲ့တဲ့။အလကားအပိုတွေ။သားရဲတိုင်းပြည်Yuuzariaရဲ့စစ်အင်အားက
သိပ်မကြီးပေမယ့် တိုင်းသူပြည်သားတစ်ဝက်လောက်က စစ်သည်တော်မျိုးနွယ်ဝင်တွေပါ။ဒါကြောင့်
နခြားတိုင်းပြည်တွေနဲ့ ယှဉ်ရင် မနိမ့်ဘူးလို့ပြောနိုင်ပါတယ်။နောက်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း
မိစ္ဆာဘုရင်အဖြစ် အဆင့်မြင့်ထားတဲ့သူ။ဒီတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှကြောက်စရာမလိုဘူး။နန်းတော်အနောက်က
မြင့်မြတ်တောင်ကြီးဆီကိုသွားလိုက်ပြီး ပြင်ဆင်စရာရှိတာပြင်ဆင်ရင်း
Milimကိုခြံခိုတိုက်ဖို့စဉ်းစားထားပါတယ်။သူ့အရှေ့မှာတော့ မိစ္ဆာတွေနဲ့သားရဲတွေ အမိန့်နာခံဖို့
ဒူးထောက်ကာစောင့်နေကြပါတယ်။

"နားထောင်ကြစမ်း!ငါတို့မှာရန်သူတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။မိစ္ဆာဘုရင် Milim Navaပဲ။မင်းတို့မိစ္ဆာတွေ
အတူတူပေါင်းချရင် သူနဲ့ယှဉ်နိုင်မယ်ဆိုပေမယ့် ငါပဲသွားမယ်!!!မင်းတို့အနေနဲ့ အကာအရံလုပ်ထားပြီး
ပြည်သူတွေကိုကာကွယ်ကြ။ငါ့ကိုယ့်...ငါနိုင်ကိုနိုင်ရမယ်!!!"

""ဝေ့းးး""

သူတို့ရဲ့အော်သံကိုနားထောင်တာနဲ့တင် ဒီလူတွေရဲ့စိတ်လှုပ်ရှားမှုကိုခံစားနိုင်ပါတယ်။ဒီနေ့
သူကအသန်မာဆုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုသက်သေပြဖို့အချိန်ပဲလေ။
'ငါသူ့ကိုမမုန်းပါဘူး...ငါတို့ကသူငယ်ချင်းကောင်းတွေဖြစ်လာနိုင်တာကို။ရှက်စရာပဲ...'
ဒီလိုဆိုရင် သူမရဲ့အကြောင်းပြချက်က အရေးမပါတော့ပါဘူး။သူ့အတွက်တော့
တိုက်ပွဲကပိုအရေးပါပါတယ်။သူ့ရဲ့ဗျူဟာကပဲ တိုက်ပွဲရဲ့အခြေအနေကို
အနည်းဆုံးပြောင်းလဲနိုင်ကောင်းပါရဲ့။ကောင်းကင်ပေါ်ကို < ပျံသန်းမှော် >နဲ့
ဖြေးညှင်းစွာမြောက်တက်သွားပါတယ်။Milimဆီရောက်သွားပြီး ဘာမှမပြောပဲစတိုက်ပါတယ်။
ပထမက စမ်းသပ်ချက်လေးတစ်ခု။သူမကိုအညှိုးကုန်ထိုးလိုက်ပေမယ့် ဝတ်ထားတဲ့အထပ်ထပ်သော
အကာအရံတွေကြောင့် တိုက်ခိုက်မှုက အရာမထင်ခဲ့ပါဘူး။Hyakko-seiryuuလုံ့ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး
စွမ်းအားတွေအဆမတန်မြင့်တက်လာတာကိုခံစားမိလိုက်ပါတယ်။နောက် Milimကိုခုတ်ချက်တွေ
ဆက်တိုက်ပေးပါတော့တယ်။ခုတ်ချက်တိုင်းရဲ့အနောက်မှာ Milimကိုထိမှန်စေမယ့်
လေကျည်ဆံတွေပါနေပါသေးတယ်။ဒါပေမယ့်...ကျည်ဆံတွေက
အကာအရံအထပ်ထပ်ကိုမဖောက်နိုင်တော့ Milimကိုလုံးဝထိမှန်ပါဘူး။နောက်ပြီး
ခုတ်ချက်တိုင်းကိုသူမရဲ့ဓားဖြစ်တဲ့ 'Evil God'နဲ့ အကုန်တန်ပြန်လိုက်ပါသေးတယ်။ရှည်လျားပြီး
ကောက်နေတဲ့တစ်ဖက်သွားဓားဟာ သူမနဲ့လုံးလုံးမလိုက်ပါဘူး။ဓားကိုအပြာရောင်ဖျော့ဖျော့လည်း
ဆိုးထားပါသေးတယ်။ဒီဓားနဲ့မိစ္ဆာဘုရင်ဘယ်နှစ်ယောက်ကို
သတ်ပြီးပြီလဲ?ကျစ်...Karrionအနောက်ကိုခွာလိုက်ပြီး အနေအထားပြန်ယူလိုက်ပါတယ်။သူမကို
လုံးလုံးအထင်မသေးရဲပေမယ့်

သူထင်ထားတာထက်ပိုစွမ်းနေပါတယ်။သူ့ရဲ့အစွမ်းတွေအားလုံးမသုံးရသေးပေမယ့်
Milimကလည်းဘယ်လောက်မှသုံးထားသေးတာမဟုတ်ပါဘူး။သူမကို
သဘောထားကွဲလွဲမှုကြောင့်တိုက်နေရတာမှဟုတ်ရဲ့လား?
Karrionရှိသမျှအားကုန်တိုက်ဖို့စဉ်းစားလိုက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့်
Milimကတော့လုံးဝသတိလွတ်နေတဲ့ပုံပေါက်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်က
ထိန်းချုပ်ထားသလိုပါပဲ။ဒါကလည်း Karrionအတွက်တော့အရေးမကြီးပါဘူး။
'ငါက တကယ့်မင်းနဲ့ချင်တာ။ရုပ်သေးအဖြစ်နဲ့မဟုတ်ဘူး...ဒါပေမယ့်လည်း ငါမရှုံးစေရဘူး'
သူ့အစွမ်းကုန်ထုတ်နေပါပြီ။သူ့ရဲ့မိစ္ဆာအသွင်၊နောက်တစ်ဆင့်
မိစ္ဆာဘုရင်အသွင်ကိုထုတ်လိုက်ပါတယ်။သူ့ကိုသားရဲဘုရင် ခြင်္သေ့lycanthropeလို
လူသိများပါတယ်။ဒါကြောင့် မိစ္ဆာသားရဲအဖြစ်ပုံပြောင်းလိုက်ပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ သူ့ရဲ့အသွင်အစစ်ဖြစ်တဲ့
မိစ္ဆာသားရဲပုံပေါ်လာပါတယ်။ငွေရောင်အမွှေးတွေနဲ့ဖုံးနေပြီး
ကြွက်သားတွေကဖုထွက်နေပါတယ်။သူ့ခြင်္သေ့ခေါင်းပေါ်မှာဆောင်းထားတဲ့
Vermilionငှက်ခေါင်းဆောင်းက တောက်ပနေပြီး
ကိုယ်ပေါ်မှာအနက်ရောင်လိပ်သံချပ်ကာဝတ်ထားပါတယ်။အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေက
စစ်ပွဲမှာကျွမ်းကျင်သူတွေဖြစ်တာကြောင့် ကောင်းကင်ကိုကြီးစိုးမယ့်စစ်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ထားတဲ့
လင်းယုန်အတောင်တွေလို တောင်ပံကြီးတွေကအနောက်မှာရှိနေပါတယ်။ဒီအသွင်ကိုမြင်တာနဲ့
Milimရဲ့မျက်လုံးမှာအလင်းသေးသေးလေးဖြတ်သွားတာကို Karrionမြင်လိုက်ပါတယ်။ဒါမှမဟုတ်
သူပဲစိတ်ထင်လို့လား?
"ကဲ...Milimရေ...စိတ်မကောင်းပေမယ့် မင်းကဒီအသွင်ကိုမြင်သွားတော့
မင်းကိုဒီလောကနေဖျောက်ပစ်မှရတော့မယ်။ဟုတ်ပြီလား?ရှက်စရာပေမယ့် နှုတ်ဆက်တယ်ကွာ!!!"
သူ့အော်လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့တိုက်ပွဲစွမ်းအားတွေကို Hyakko-seiryuuလှံထဲမှာ
သွင်းလိုက်ပါတယ်။သူတို့သာမြေပေါ်မှာဆိုရင် သူ့ခွန်အားကြောင့်မြေကြီးတောင်အက်ကွဲသွားပြီး
ပတ်ဝန်းကျင်တောင်အမှုန်ဖြစ်သွားပါတယ်။သူ့ရဲ့စွမ်းအားကြောင့် လေထုတောင်လောင်မြိုက်သွားပါတယ်။
သားရဲဟိန်းသံ!!!
ဟိန်းသံက ရန်သူ့ကိုမှော်စွမ်းအင်တွေနဲ့ပစ်လွှတ်လိုက်တာပါပဲ။သူ့ရဲ့စွမ်းအားတွေကို
လှံထိပ်မှာစုထားပေမယ့် လှံကတော့သာသာယာယာပါပဲ။အဲ့တာကို မြေပြင်ဆီပစ်လိုက်ရင်
လမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိသမျှကို အသာလေးဖျက်စီးပစ်နိုင်ပါတယ်။ဒါက 'သားရဲဘုရင်'
Karrionရဲ့သေချာပေါက်သေစေနိုင်တဲ့အကွက်ပါပဲ။သာမန်ဆိုရင် ၁၀၀မီတာအတွင်းလုံးဝအားမလျော့ပဲ
၂ကီလိုမီတာအထိသွားနိုင်ပါတယ်။ဒါကြောင့် ဒီတာဝေးအစွမ်းဟာ
ရန်သူပေါင်းများစွာနဲ့ဆိုင်တဲ့အခါမှာသုံးပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းကိုမူတည်ပြီးတော့သုံးနိုင်ပါတယ်။ဒါ

< သားရဲဟိန်းသံ>ကို တစ်ယောက်တည်းအပေါ်မူတည်သုံးတာ ပထမဆုံးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် သူတိုက်ကွက်ကိုခံနိုင်ဖို့ဆိုတာမဖြစ်နိုင်တာထက်ကိုပိုပါတယ်။သူ့အကုန်သုံးလိုက်တာကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာမှန်အစွမ်းနည်းနည်းပဲကျန်တော့ပါတယ်။ပျံသန်းမှော်ကိုတောင်မပျောက်သွားအောင် မနည်းထိန်းထားရပါတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း ဒါကသူတိုက်ကွက်အတွက် ဒီပေးဆပ်မှုကမပြောပလောက်ပါဘူး။သာမန်ဆို ဒီလိုမောပန်းသွားဖို့အတွက် ၂ခါ၊၃ခါလောက်သုံးရမယ်ဆိုပေမယ့် ဒီတစ်ကြိမ်ကတော့မတူပါဘူး။သူ့ရန်သူက အကာအရံအထပ်ထပ်နဲ့ကာထားလို့ပါ။အသက်တဝရှုပြီး အောက်ကိုအဆင်း...

'ရွမ်း...'

ပျံဝင်လာတဲ့မီးလုံးကိုအလျင်အမြန်ရှောင်လိုက်ပါတယ်။ကျောဘက်ကနေသွေးတွေထွက်လာပေမယ့် စွမ်းအားနဲ့အနာကိုပိတ်လိုက်ပါတယ်။သူ့မကိုကြည့်လိုက်ပေမယ့် မမြင်ချင်တော့သလို ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးရှိတယ်ဆိုတာလည်းမယုံချင်တော့ပါဘူး။သူ့ထင်ထားတာထက် အများကြီးသာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။နဂါးတောင်ပံတွေကိုဖြန့်ထားပြီး သူ့မရဲ့ရွှေရောင်ဆံပင်တွေက လေထဲမှာတဖျတ်ဖျတ်။နောက် အရင်ကနဲ့မတူတာက သူ့ရဲ့နံ့ဖျိုးပေါ်မှာလှပတဲ့ အနီရောင်ချိုတစ်ချောင်းရောက်နေခဲ့ပါတယ်။အရောင်ဖျော့ဖျော့Gothicဝတ်စုံက အနက်ရောင်အင်္ကျီအဖြစ်ပြောင်းသွားပါတယ်။

'အာ...ဒါက သူ့မရဲ့တိုက်ပွဲဝတ်စုံအစစ်ထင်တယ်'

Karionကတော့မောပန်းနေပေမယ့် သူ့ရန်သူကတော့ မထိခိုက်သေးပါဘူး။

'ဟာသပဲဟေ့...ငါ့ကိုလုပ်ချင်တာသာလုပ်လိုက်ပါတော့'

သူ့အခု ရယ်ချင်သလိုလို၊ငိုချင်သလိုလိုစိတ်ဖြစ်လာပါတယ်။

"မဆိုးဘူး...ပျော်စရာပဲ။ကျေးဇူးတင်လို့ တစ်ကွက်ပြလိုက်မယ်"

Milimပထမဆုံးပြောလိုက်တာပါ။ဒါပေမယ့် အရင်သူ့မအကျင့်လိုမဟုတ်ပဲ

အေးစက်တဲ့လေသံနဲ့ပါ။Karrionဘာလို့မှန်းမသိ သူ့မစကားလုံးတွေထဲက

အန္တရာယ်အငွေ့အသက်တွေခံစားနေရပါတယ်။

'ငါ့ကိုဘာမှလာမပြန်'စိတ်ထဲကနေ အော်နေလိုက်ပါတယ်။အတွေးကူးသန်းမှုကိုသုံးလိုက်ပြီး

သူ့တပည့်တွေကိုတစ်ခွန်းပဲပြောလိုက်ပါတယ်။

'ပြေးကြတော့'

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လက်ကျန်အားနဲ့မြန်နိုင်လောက်

မြန်မြန်ပြေးဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။ဆက်နေရင်သေဖို့များကြောင်းကို

အသွေးအသားတွေထဲကခံစားနေရလို့ပါ။နဂါးရဲ့မျက်စိလက်ကနဲ့ဖြစ်သွားပြီး တောင်ပံတွေကိုဖြန့်ကာ

Milimအော်လိုက်ပါတယ်။

Dragon Nova!
အဲ့တာရဲ့အလင်းက

ကြယ်ရောင်ကိုအေးဆေးဖုံးသွားနိုင်ပါတယ်။ကမ္ဘာပေါ်ကိုကျလာတဲ့အလင်းစက်လေးတွေက မြို့ကိုသာမက
တောင်ကိုပါဖျောက်နိုင်လောက်တဲ့အထိဖျက်အားပြင်းပါတယ်။ဖျက်စီးအားက
သာမန်လူတွေကြားဖို့မဖြစ်နိုင်တော့ shockလှိုင်းကြီးကိုပဲတွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။ဒီအလင်းနဲ့ထိတဲ့သူက
လုံးဝမခံနိုင်ပဲအရှင်းပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါတယ်။အစွမ်းထက်ဆုံးမှော်ဖြစ်ပြီး
Milimထိပ်မှာအမြဲနေနေနိုင်တဲ့အကြောင်းပြချက်ထဲက တစ်ခုပါပဲ။

မဖြစ်နိုင်တာ...

ကံကောင်းတာက Karrionရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့လို့ တိုက်ရိုက်မထိသွားခဲ့ပါဘူး။ဒါပေမယ့်
ဒါကMilimပါ။မင်းလုံးဝမချသင့်တဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်...နာမည်ကိုက အဖျက်တရားတဲ့လေ။အခုတော့
Karrionသူ့မိဘတွေရဲ့စကားကို နားလည်သွားပါပြီ။မင်းသူနဲ့မချနိုင်ဘူး။သူမက တခြားကမ္ဘာက
တခြားအဆင့်။ဒါပေမယ့်...

"ဒါပေမယ့်..သူ..."

"သူ?Ara?ဘာမှားလို့ပါလိမ့်နော်အလင်းပြပါဦးလား?"

လည်ပင်းပေါ်ရောက်လာတဲ့ဓားသွားကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။နောက်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။ကောင်းကင်ကို အကြွင်းမဲ့အုပ်စိုးတဲ့ကောင်းကင်ဘုရင်မ Frey။

"ကျစ်..Frey...မင်းကောလား?"

"Ara?ကျွန်မကဘာဖြစ်လို့လဲ?ရှင်မှာပြောပြဖို့အချိန်တွေအများကြီးရှိပါတယ်နော်"

ဒီလိုနဲ့ Karrionအမှောင်ထဲကို မေ့မြောသွားပါတော့တယ်။

Next>>>>>

>>>>>>Ch 59...ဘုရားကျောင်းလှုပ်ရှားပြီ!

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ဘဝများအပိုင်း

Chapter 59...ဘုရားကျောင်းလှုပ်ရှားပြီ!

မိစ္ဆာGruciusတစ်ယောက် တောထဲမှာကင်းလှည့်နေရင်း ရုတ်တရက်ဝင်လာတဲ့တယ်လီပသီသတင်းကြောင့်
ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားပါတယ်။

"ဟမ်?တစ်ခုခုဖြစ်လို့လား?"

ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်ထဲက မိတ်ဆွေတွေက

သူ့ကိုဝိုင်းမေးလိုက်ပါတယ်။စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့လူတွေ...ငါမိစ္ဆာဆိုတာတောင်မသိကြရှာဘူး။Gruciusသူတို့
ရင်ထဲက မိတ်ဆွေစစ်စိတ်ဓတ်ကို အတိုင်းတားမြင်နေရပါတယ်။

"ရပါတယ်...ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

အဲ့လိုဖြေလိုက်တော့ သူတို့တွေစိတ်အေးသွားကြပါတယ်။ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုတာ တကယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး။စောစောကလေးတင် တယ်လီပသီဆက်သွယ်နည်းနဲ့ ကြားလိုက်ရတယ်။

'Grucius...ဒါကအရေးပေါ်အခြေအနေပဲ။အချိန်ကြလာရင်

မင်းကောင်းမယ်ထင်တာသာလုပ်လိုက်။အခုငါတို့တိုက်ပွဲဝင်နေရတယ်...ငါတို့နိုင်ရင်

မင်းကိုထပ်ပြီးဆက်သွယ်လိုက်မယ်။အဲ့မတိုင်ခင်ထိ လုပ်စရာရှိတာဆက်လုပ်ထား'

မိစ္ဆာဘုရင် Karrionရဲ့လေသံ ဒီလောက်တုန်လှုပ်နေတာတစ်ခါမှမကြုံဖူးပါဘူး။သူရဲရန်သူက

ဘယ်သူများပါလိမ့်?ဘာမှတွေ့လို့မရတာက အသည်းယားစရာပဲ။ငါဘာလုပ်ရပါ?သူကတော့

ကောင်းမယ်ထင်ရင် လုပ်သာလုပ်လို့အမိန့်ပေးခဲ့ပေမယ့်

ငါဘာဆိုဘာမှမသိသေးတာခက်တာပဲ။နည်းနည်းကြာတော့ တယ်လီပသီနဲ့ပြန်ဆက်သွယ်ကြည့်ပေမယ့်

ဘာမှမထူးဘူး။

Gruciusသူ့မိတ်ဆွေတွေ သူစိုးရိမ်နေတာကိုမရိပ်မိအောင်ထိန်းနေရင်း

ရင်ထဲမှာသောကမီးတွေလောင်ကျွမ်းနေပါတော့တယ်။

.....

မိစ္ဆာဘုရင်Claymanရဲ့မျက်နှာက

ပို့လာတဲ့သတင်းကိုဖတ်ရင်းပျော်နေပုံပေါက်နေပါတယ်။KarrionကMilimကိုချေမှုန်းချင်ပေမယ့်

တိုက်ပွဲရလဒ်ကဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သွားသလိုပဲ။ကောင်းပါတယ်လေ...တကယ်လည်း

စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်တွေကို အရှင်မထားတာအကောင်းဆုံးပဲ။သတင်းပို့ချက်အရဆိုရင်

Milimကသူမရဲ့ အဆမတန်သာလွန်တဲ့တိုက်ခိုက်ရေးခွန်အားတွေနဲ့ Karrionကိုသာမက တော်ဝင်မြို့တော်

Morotomoကိုအမှုန့်ချေပစ်လိုက်တယ်တဲ့။သတင်းပို့သူ Freyကလက်ဖက်ရည်ကို

ဟန်ပါသောက်ရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။Freyအပြင် သူလျှိုအဖြစ်ထည့်ထားတဲ့ခြားမိစ္ဆာတွေကလည်း

ထိုနည်းအတိုင်းပဲပြောကြပါတယ်။မမှားနိုင်ဘူး...မိစ္ဆာဘုရင်

Karrionသေသွားတာသေချာတယ်။မင်းလက်ထဲမှာအကြွင်းမဲ့ခွန်အား(Milim Nava)ရှိနေရင်

စွမ်းအားကြီးတဲ့Karrionလိုမိစ္ဆာဘုရင်တောင် မူစရာမလိုဘူးပေါ့။Makaiကိုအုပ်စိုးတဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်

၁၀ပါး။အဲ့ထဲကမှ ငါအပါအဝင် မိစ္ဆာဘုရင် ၃ယောက်ကတစ်ဖွဲ့တည်း၊တစ်ယောက်ကတော့

လစ်သွားပြီ။နောက်ပြီး အသန်မာဆုံးတွေကိုလာရန်စရင် Karrionရဲ့နောက်ဆုံးအချိန်ကိုဥပမာယူပြီး

ဘာဖြစ်သွားမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်နိုင်ပြီ။

"ဟင်းဟင်းဟင်း...အားလုံးက ချောချောမွေ့မွေ့ပါပဲလား...စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ"

"Ara?အဲ့လိုလား...ဒီလိုဆို ကျွန်မကအသုံးဝင်တဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်"

Freyမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး မျက်နှာသေနေထောက်ခံလိုက်ပါတယ်။

"ကျွန်မပြန်တော့မယ်...ဒါပေမယ့် Milimကိုကောဘယ်လိုလုပ်မလဲ?တိုက်ပွဲအရဆို
ဝင်ဖြန်ဖြေတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးမှန်သမျှ တစ်စဆီဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်နော်"
ကျစ်။မနှစ်မြို့တဲ့အကြည့်နဲ့ Freyတစ်ယောက် Claymanကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။
"မင်းဆက်တာဝန်ယူရင် အကုန်လုံးအဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မင်းကသူမသူငယ်ချင်းပဲမဟုတ်လား?မင်းကိုအပ်ထားမယ်...လက်ခံပေးပါလေ...။ငါနန်းတော်သာပျက်စီးသွား
ရင် ငါလည်းတတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး"
အဲ့စကားတွေကြားလိုက်တော့ Frey 'Yare yare...'လို့ပြောပြီး ခေါင်းယမ်းပြကာ...
"ငါ့အိမ်ကိုကိုလည်းအပျက်စီးမခံနိုင်ပေမယ့် ဘာပြောပြောမထူးဘူးမဟုတ်လား?"
"မင်းနားလည်တယ်မဟုတ်လား?သွားလို့ရပြီ"
ဒီအချိုးက Claymanဟာ Freyကိုရဲဘော်ရဲဘက်လို့တောင် မသတ်မှတ်တော့ပဲ
တပည့်တစ်ယောက်လို့သတ်မှတ်ထားတယ်လို့ဖော်ပြနေပါတယ်။Freyကတော့
စိတ်မသက်မသာဖြစ်တဲ့ပုံမပြပဲ
Claymanကိုစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ကာထွက်သွားပါတော့တယ်။Freyထွက်သွားတာသေချာမှ
Claymanပြီးလိုက်ပါတယ်။အကုန်လုံးကအဆင်ပြေနေတယ်။အကုန်လုံးက
'ထိုပုဂ္ဂိုလ်'ရဲ့အကြံအတိုင်းပဲ။ဟောကိန်းလိုမျိုးတိတိကျကျတော့မဖြစ်နေပေမယ့် စီစဉ်ထားသမျှကတော့
ချောချောမွေ့မွေ့ပဲ။မူလအကြံက Orcဘုရင်ကို
မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာ။ဒီအကြံကိုအကောင်အထည်ဖော်ရတာက အဲ့မိစ္ဆာဘုရင်ကို
အနောက်ကနေကြိုးကိုင်မလို့။ငါတို့ အကြံတွေကတူနေတော့
အတူတူအလုပ်လုပ်ကြတယ်။ကျရုံးသွားရင်တောင် အရုံးမရှိဘူးကိုး။ဒါပေမယ့်
ထူးဆန်းတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ပေါ်လာပြီ
မကောင်းဆိုးဝါးမြို့ကိုတည်ထောင်လိုက်တယ်။ဒါကိုသိတာနဲ့
အဲ့မြို့ကိုအသုံးချဖို့အစီအစဉ်တွေစတော့တယ်။ငါတို့အကြံတူတာကို
ငါးစာအဖြစ်၊အဲ့မြို့ကိုငါးစာအဖြစ်အသုံးချရင်း။ငါးစာကို ငါးတစ်ကောင်ကလာဟပ်ပြီး အဲ့ငါးက
အသန်မာဆုံးမိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်နေတယ်။
Clayman သူ့အကြံကိုတစ်လွှာချင်းအကောင်အထည်ဖော်နေပါတယ်။နောက်
သူ့ရဲ့အလုံးစုံအစီအရင်ခံစာကိုရေးလိုက်ပါတယ်။ယုံကြည်ရတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အဖြစ်
သူ့ရဲ့စစ်မှန်တဲ့ဆရာဆီမှာ သစ္စာဆိုထားပါတယ်။
.....
Myulanတစ်ယောက်ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်ကိုဝင်ပြီးတဲ့နေ့ကစလို့
နေ့တိုင်းကအလုပ်ရှုပ်နေပါတယ်။Shamanတာဝန်ယူထားရလို့

အလုပ်နည်းမယ်လို့တော့မထင်လိုက်ပါနဲ့။အမှောင်ပညာရပ်တွေကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့သူရှိရင်လည်း
သူမသင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ရိုးရှင်းတဲ့ကျိန်စာလေးတွေကိုလည်း သင်ပေးရပါတယ်။မိစ္ဆာမဖြစ်ခင်
သူမကစုန်းမဆိုတော့ လူတွေသုံးတဲ့ကျိန်စာတွေဆိုတာသူမအတွက်တော့
ထမင်းစားရေသောက်ထက်မပိုပါဘူး။သူမအလုပ်ရှုပ်ရခြင်းအကြောင်းအရင်းက
သူမရဲ့နောက်တစ်လုပ်ဖြစ်တဲ့ စာရင်းကိုင်ကြောင့်ပါပဲ။အစကတည်းက အသစ်ဝင်လာတဲ့သူကို
စာရင်းကိုင်ခိုင်းတာကတော့ မသင့်တော်ဘူးမဟုတ်လား?
'မိစ္ဆာကိုယုံနေတဲ့ဒီလူတွေ တော်တော်စိတ်ရင်းကောင်းကြတာပဲ'
ဒါကစကားနဲ့ဖော်ပြရရင် သူမအဲ့လိုပြောမိမှာသေချာပါတယ်။တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်မှာ
စုခိုင်းထားတွေ၊ခေါင်းဆောင်ကိုအစီရင်ခံရတာတွေက သူမအလုပ်တွေပါပဲ။သူမကို တာဝန်မကျေဘူးလို့
ဘယ်သူမှမထင်ကြပါဘူး။အဲ့လို အခက်အခဲတွေကြားထဲမှာတောင်
အများကြီးတွေ့မိပါသေးတယ်။လူသားတွေနဲ့ တွေ့ကြုံဆက်ဆံရင်း
ကြာခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ခံစားချက်တွေပြန်အသက်ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ပြီးတော့...
"Myulan...အဆင်ပြေရဲ့လား?မင်းရဲ့အဖြေကို ငါ့ကိုမကြာခင်ပြောပြပါနော်"
သူမကို ပိုးနေတဲ့လူကပြောလိုက်တော့ Myulan Youmuကိုလှည့်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။
အစကတည်းက ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်တွေနဲ့တွေ့တော့
သူ့အကြည့်တွေကိုငါခံစားမိတယ်။ငါတို့အကြောင်းသိသွားတာလားလို့ထင်မိပေမယ့်
Gruciusကတော့ဘာမှမခံစားရပါဘူးတဲ့။ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ?ကျွန်မအဲ့အကြောင်းတွေ တွေးနေတုန်း
Youmuကလှမ်းကြည့်ပါတယ်။ကျွန်မပြန်ကြည့်လိုက်တော့ အကြည့်ချင်းဆုံသွားပြီး Youmuကရှက်ရှက်နဲ့
ဟိုဘက်လှည့်သွားပါတယ်။ဒါပေမယ့် အခုတလော သူ့အမူအရာတွေကော၊သူ့စကားတွေမှာပါ
ကျွန်မကိုကြိုက်ကြောင်း အရိပ်အမြွက်လေးတွေပါလာပါတယ်။
"ကိုယ်မင်းကိုချစ်တယ်။ကိုယ်နဲ့တွဲပေးပါ။မင်းပျော်စေရမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်"
သူ့ဒေပြောလိုက်ပါတယ်။သူကနောက်ပြောင်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိပေမယ့်
ဒီတစ်ခါတော့အတည်ပြောနေတဲ့ပုံပါပဲ။အခုမတိုင်ခင်အထိ သူလှုပ်ရှားခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလေ။လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်
၇၀၀ ကျွန်မမိန်းမငယ်လေးဖြစ်ခဲ့စဉ်က လူတွေနဲ့ပတ်သက်ဖူးခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို
မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ရှင်းရှင်းပြောရရင် အချစ်ဆိုတာ
အဲ့ဒီကောင်မလေးအတွက်တော့မဖြစ်နိုင်သလိုပါပဲ။ပျော်ရွှင်ရမှာထက်
နာကျင်ရမှာကပိုများနေတာများလား?ပြီးတော့...
'မင်းပျော်စေရမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်...တဲ့လား...ကျွန်မနှလုံးသားကို
Claymanကအတင်းယူထားပေမယ့်...ဟင့်အင်း..မဟုတ်ဘူး။ကျွန်မမတတ်နိုင်ဘူး...နောက်ပြီးလူသားတစ်
ယောက်က မိစ္ဆာကိုဘယ်လိုချစ်မိသွားတာလဲ?'

အဆုံးမှာတော့ အဖြေရသွားပါတယ်။'ကျွန်မငြင်းပါရစေ'လို့ အသိစိတ်ကပြောခိုင်းနေပေမယ့် မသိစိတ်က သူမကိုပြောမထွက်စေခဲ့ပါဘူး။သူမမိစ္ဆာဖြစ်နေတာ နှစ်၄၀၀ရှိပြီဆိုပေမယ့် ဒါကပထမဆုံးသူမ စိတ်မသက်သာခံစားရတာပါပဲ။ထိုအခြေအနေမှာမှ

သူမကိုClaymanလာဆက်သွယ်နေပါတယ်။ClaymanဆိုတာMyulanအတွက် သစ္စာခံစရာမဟုတ်ပါဘူး။ဖြစ်နိုင်ရင် ကောက်ကျစ်တဲ့လှည့်ကွက်တွေသုံးဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး။ဒါပေမယ့် ကောက်ကျစ်တဲ့မိစ္ဆာဘုရင်ဆိုတော့

ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးကမဖြစ်နိုင်သလောက်ပါပဲ။နောက်ဆုံးအကြိမ်သူမသတင်းပို့တုန်းက Claymanတော်တော်ပျော်နေတဲ့ပုံပေါက်လို့

မနေတတ်မထိုင်တတ်တောင်ဖြစ်ရပါတယ်။သေချာပေါက်မကောင်းတာတစ်ခုခုဖြစ်နေပြီလို့

သူမတွေ့မိလိုက်ပါတယ်။ကံမကောင်းတာက

သူမမှာတန်ပြန်ဖို့အကြံမရှိတော့သူမမြှောင်ရင်ဆိုင်လို့မရသေးပါဘူး။တစ်ယောက်ယောက်ကမပျော်မရွှင်ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်တောင်မှ သူမလိုလူတွေအတွက်ကူညီပေးဖို့ဆိုတာ

မဖြစ်နိုင်တဲ့အရာတစ်ခုပါပဲ။ဒီကိစ္စမှာမသိမသန့်ဖြစ်နေရတာ ပုံမှန်လို့ပဲပြောရမှာပဲ။ရုတ်တရက် သူမကိုဆက်သွယ်လာပါတယ်။

'မင်းကြည့်ရတာ ကျန်းကျန်းမာမာပါပဲ။မင်းပို့ပေးတဲ့အချက်အလက်တွေကြောင့်

ဒီမှာအရာရာကချောချောမွေ့မွေ့ဖြစ်နေတာ။တော်တယ်...မင်းရဲ့နှလုံးကိုငါယူထားပေမယ့် တစ်နေ့နေ့မင်းကိုပြန်ပေးကောင်းပေးမိမယ်ထင်တယ်'

ရုတ်တရက်အလဲအလှယ်!Myulenရုတ်တရက် ရင်ဖို့သွားပေမယ့်

စိတ်လှုပ်ရှားနေရင်တော့မဖြစ်သေးပါဘူး။သူမရန်သူက

မိစ္ဆာဘုရင်ပါ။သူ့အောက်မှာလုပ်နေတဲ့သူတွေကိုအရှက်မရှိတဲ့လှည့်ကွက်တွေသုံးလွန်းလို့

သူ့ကိုအကျင့်မကောင်းတဲ့ ရုပ်သေးဆရာလို့တောင်နာမည်ပေးထားကြတာပါ။

'ဝိုး...ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်'

ဒီလိုဖြေလိုက်တာ အန္တရာယ်ကင်းပါတယ်။

'မင်းစိုးရိမ်ပူပန်နေစရာမလိုဘူးမဟုတ်လား?မင်းကိုနောက်ဆုံးလုပ်ခိုင်းချင်တာလေးတစ်ခုပဲရှိတယ်။အဲ့မတိုင် ခင်တော့ မင်းရဲ့အပူအပင်ကင်းတဲ့ဘဝလေးမှာပျော်ထားလိုက်ဦးပေါ့။နောက်မှတွေ့မယ်'

ပြန်တောင်ပြောချိန်မရအောင် ဆက်တိုက်ပြောသွားပြီးမှ

အဆက်အသွယ်ဖြတ်သွားပါတယ်။ထောင်ချောက်လားဆိုတာလည်း

သိနိုင်ဖို့မလွယ်ပါဘူး။အခုထက်ထိသူခိုင်းသမျှလုပ်လာရတော့

လုပ်စရာရှိတာလုပ်လိုက်ရုံပါပဲလေ။ဒါပေမယ့် ငါသာတကယ်ပဲလွတ်မြောက်သွားခဲ့ရင်...

'သူ့ကိုများလက်ခံမိလားမသိ...'

သူမရင်ထဲမှာ မလွယ်ကူတဲ့ခံစားချက်တွေနဲ့ Myulanဘာမှမဖြစ်သလိုဟန်ဆောင်ရင်းပြန်သွားခဲ့ပါတယ်။

.....

Sakaguchi Hinataသူမတရားတမောအိပ်နေရာကနေ ပြန်နိုးလာခဲ့ပါပြီ။သူမကိုကျိုးနွံစွာခစားနေတဲ့ Nicolasက လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကိုဆက်သလိုက်ပါတယ်။

"အို...နိုးပြီလား?"

ဝန်ကြီးNicolas Spertus။သူက မြင့်မြတ်တိုင်းပြည် Ruberiosမှာနေတဲ့ မြင့်မြတ်ပြီးယုံကြည်မှုရှိတဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းရဲ့လက်ရုံးတစ်ပါးပါပဲ။Hinataအတွက်တော့ သူဟာသစ္စာရှိတဲ့ခွေးကလေးတစ်ကောင်ထက် မပိုပါဘူး။မနေ့ညကပဲ တစ်ကုတင်ထဲအိပ်ခဲ့ပြီး တစ်ညတာသူမအဖော်အဖြစ်တောင်ခွင့်ပြုခဲ့ပါသေးတယ်။လုံးဝမပင်ပန်းပဲ သူမခန္ဓာကိုယ်ကိုလျှာနဲ့လျက်ပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေတဲ့လူကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။

(Tl note...ဒါကဘာသာပြန်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ...ညစ်ညမ်းဝတ္ထုဘက်ကိုရောက်နေသလို...)

'တကယ်...ခွေးလိုပဲ'

Hinatအဲ့လိုတွေးလိုက်ပါတယ်။သူက Hinataကိုနတ်ဘုရားမလို့သူတော်စင်လို

ကီးကွယ်ပါတယ်။တော်တော်တုံးတဲ့လူပဲလို့ Hinataတွေးနေမိပါတယ်။

'ငါစားပြီးတော့အညစ်အကြေးစွန့်ရင်တောင်မှ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာရင်

ငါလည်းအသက်ကြီးသွားမှာပဲလေ။ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကထာဝရလှနေမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ဒီလူသက်သက်စိတ် ကူးယဉ်နေတာပဲ'

သူက သူမခန္ဓာကိုယ်ကိုတက်မက်နေပါတယ်။အရလွယ်တာကိုး...ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကအဲ့လောက်မတန်ပေမယ့်

သူလုပ်ချင်တာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။သူမအတွက်တော့ သူမခန္ဓာကိုယ်ကတခြားသူတွေကို

အနိုင်ပိုင်းဖို့ကလွဲပြီး တန်ဖိုးမရှိပါဘူး။သေချာပေါက်

သူမမှာလည်းသွေးသားဆန္ဒတောင့်တမှုတွေရှိတာပေါ့။လိင်စိတ်ကုန်ခမ်းနေတာမှမဟုတ်ပဲ...အဲ့လိုဆိုရင်တော့ င်ဘာဖြစ်သေးလဲ?ငါသဘောကျတဲ့ယောက်ျားတွေမှ

ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုလုပ်ချင်တာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ငါမကြိုက်တဲ့သူတွေလာလုပ်ရင်တော့

လုံးဝခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ဆိုလိုတာက...

'ငါNicolasကို လုံးဝကြီးသဘောမကျတာတော့မဟုတ်ဘူးထင်ပါရဲ့'

တကယ်ကတော့ သူမအနားကလူတွေတောင်သူမကိုနားမလည်နိုင်တာပါပဲ။

"ကဲ...မနက်စာတော့အဆင်သင့်ပဲ။ဘာစားချင်ပါသလဲ?"

စကားချိုချိုလေးတွေရုတ်တရက်ကြီးထွက်လာပါတယ်။Nicolasက တစ်ယောက်

ယောက်အတွက်မနက်စာပြင်ပေးတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှစိတ်ကူးတောင်မယဉ်ဖူးကြပါဘူး။ဘာလို့ဆို

လူတိုင်းက Nicolas ဆိုတာ သွေးအေး၊ ကောက်ကျစ်ပြီး မင်းသားခေါင်းဆောင်းထားတဲ့ ဘီလူးလိုပဲ သိထားကြတာပါ။

"အာ.. ဟုတ်ပြီ။ ကျေးဇူး"

Hinata သူ့ကို အသိအမှတ်ပြုတော့ Nicolas ပီတိဖြစ်သွားပြီး ခေါင်းညိမ့်ပြပါတယ်။ ထို့နောက် ဂျယောက်သားမနက်စာ စားကြပါတယ်။ မစားရတာ ကြာပြီဆိုတော့ စားရတာတော်တော် အရသာရှိပါတယ်။

"အော်... ဟုတ်သား။ သခင်မကို ပြောစရာရှိပါတယ်။ သူ့လျှို့ဝှက်စာယောက်က လာသတင်းပို့ထားတာပါ"

စားသောက်ပြီး အနားယူနေချိန်မှာ Nicolas

Hinata ကို လာပြောပါတယ်။ သူမအရေးပေးမှုကို လိုချင်တော့လည်း

မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ သူမရဲ့ ကျကျက်သရေရှိတဲ့ အနက်ရောင်ဆံပင်တွေကို ဘီးနဲ့ ဘယ်ညာဖီးနေရင်း

Nicolas ကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ စက်ဝိုင်းပုံ သူမရဲ့ မျက်မှန်ကို စားပွဲပေါ်က နေကောက်တတ်လိုက်ပြီး...

"ပြောပါဦး"

ခပ်တိုတိုပဲ မေးလိုက်ပါတယ်။ အခန်းထဲမှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းလက်အောက်မှာ တိုက်ရိုက်တာဝန်ထမ်းဆောင်တဲ့

သူရဲကောင်းအစောင့်တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အလှတကဲ့အလှထိပ်ခေါင်ရှိနေပါတယ်။ သူမရဲ့ ပုံမှန်

ငြိမ်သက်သက်၊ အေးစက်စက် အနေအထားနဲ့ ပါပဲ။ အနားယူချိန်ကတော့ ပြီးသွားပြီထင်ပါတယ်လေ။

Nicolas သူ့သိထားတာတွေ ပြောပါတော့တယ်။ Jura တောအုပ်ထဲက မကောင်းဆိုးဝါးတွေသောင်းကျန်းနေ

ကြောင်းနဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်က မြို့တည်ထားကြောင်း။ နောက်ပြီး တခြားနိုင်ငံတွေကပါ

မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်နဲ့ ကုန်သွယ်နေကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

"ဘာပြောတယ်? ဒီမကောင်းဆိုးဝါးက 'မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတာ လူသားတိုင်းရဲ့ ရန်သူ' ဆိုတဲ့

ဘုရားကျောင်းရဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို ဆန့်ကျင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာပေါ့?"

Hinata ပြောလိုက်တော့ Nicolas ခေါင်းညိမ့်လိုက်ပါတယ်။

"မှန်ပါတယ်။ သခင်မဘာဆက်လုပ်မလဲ?"

"ဟင်းဟင်း... ဒါပေါ့..."

Hinata အသေအချာတွေးနေရပါပြီ။ သူတို့ကို ချေမှုန်းတာက လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြဿနာမရှိပဲ

အဲ့လိုသွားလုပ်ရင် လူတွေက တစ်မျိုးထင်ကြလိမ့်မယ်။ တကယ်က သူတို့လူတွေနဲ့ မဆက်ဆံခင်ကတည်းက

ချေမှုန်းလိုက်ရင် ပိုလွယ်သွားမှာပဲ။

"လောလောဆယ်တော့ စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲ့မြို့ရဲ့ အင်အားကို စုံစမ်းပြီး

ချေမှုန်းနိုင်ခြေဘယ်လောက်ရှိလဲ တွက်ထား။ ဘုရားကျောင်းအနေနဲ့ကတော့

တောင်းဆိုမှာပဲလုပ်ပေးလို့ရမှာ။ အင်း... ငါတို့စောင့်နေတဲ့ အတိုင်းမဖြစ်လာရင်တော့

တစ်နိုင်ငံကိုဖိအားပေးယူရမှာပဲ"

(TL note...လူသားတွေရဲ့ထိပ်သီးဘာသာရေးကို အဓိကဗီလိန်လုပ်ထားတဲ့စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုက ဘယ်နှစ်အုပ်တောင်ရှိပါလိမ့်နော်...)

ဒီလိုနဲ့အဆုံးသတ်သွားပါတယ်။ဒီအကြံကိုကြားတော့ Nicolasခေါင်းညိမ့်လိုက်ပြီး...

"တစ်ယောက်ယောက်ကိုစုံစမ်းခိုင်းတာပေါ့။ကျွန်တော်တို့ Blood shadowကို အသုံးပြုလိုက်ပါ့မယ်" Blood shadowဆိုတာ fallen Knightတစ်ယောက်ပါ။တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းအားအမြင့်ကြီးတွေနဲ့ အတွဲလိုက်လူသတ်သမားတစ်ယောက်ပါပဲ။နတ်ဘုရား၊ပုပ်ရဟန်းမင်းနဲ့ ဘုရားကျောင်းကို ကိုးကွယ်နေတဲ့အစွန်းရောက်တွေအများကြီးရှိပါတယ်။ဒါပေမယ့်

သူ့အစွမ်းတွေကထိပ်သီးစာရင်းဝင်နေတော့

ဘုရားကျောင်းကအလွယ်တကူမစွန့်ပစ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။Hinataလိုလူအတွက်တော့

ဒီလူကတော်တော်ရှုံ့ဖို့ကောင်းနေပါတယ်။သူမလို လက်တွေ့သမားအတွက် နတ်ဘုရားရဲ့ခွင့်လွှတ်မှုက အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးလို့မှတ်ယူထားပါတယ်။ဒါကြောင့်သူမကို တရားမျှတမှုရဲ့နတ်ဘုရားမလို့ သတ်မှတ်ထားတာပါ။

"ဒီလိုလား?ဟုတ်ပြီလေ...ငါမင်းကိုလွှဲထားလိုက်မယ်။ဘုရားကျောင်းရဲ့စည်းကမ်းတွေကိုသာမမေ့နဲ့"

ဒါကအရေးတယူလုပ်ရမယ့်အဆင့်တောင်မရောက်သေးဘူး။ဒီတော့

အချက်အလက်စုံစမ်းတာကိုသူ့ဆီပဲလွှဲထားလိုက်ပါ့မယ်။နောက်ပြီး

တစ်ခုခုကိုသိရမယ်လို့လည်းခံစားနေရတယ်။ဒီလိုသူမဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့သွေးဆာနေတဲ့ခွေးကြီးတစ်ကောင်ကို လွှတ်မိလိုက်ပါတော့တယ်။

.
Next>>>>>>

>>>>>>>Ch 60...ရုတ်တရက်ဆိုပေမယ့် စာမေးပွဲစစ်ရအောင်

Slimeအဖြစ်ပြန်လည်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ဘဝများအပိုင်း

Chapter 60...ရုတ်တရက်ဆိုပေမယ့် စာမေးပွဲစစ်ကြည့်ရအောင်!

စာသင်ခန်းထဲမှာတိတ်ဆိတ်နေပါတယ်။တိတ်ဆိတ်လွန်းလို့

ကျောင်းသားတွေရဲ့တံတွေးမျိုးချသံတောင်ကြားနေရပါတယ်။Rangaကတော့ အမြီးလှုပ်ပြီး

ကျွန်တော့်ဆီကိုပြေးလာပါတယ်။

"ဟုတ်ပြီကလေးတွေ...မင်းတို့စာကြိုးစားကြရဲ့လား?"

တောက်ပတဲ့အပြုံးနဲ့ ကျွန်တော်ပြုံးလိုက်ပေမယ့်

ဘာမှပြန်မဖြေကြပါဘူး။ဒါပေါ့လေ...သူတို့ဘက်ကကြည့်ရင် ကျွန်တော်က

သတ်ချင်စရာအရူးတစ်ယောက်လို့ မြင်နေကြတာကိုး။ဒါပေမယ့် ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ
အားကြီးတဲ့သူသာအသက်ရှင်နိုင်မှာ။မင်းမုန်းချင်ရင် ကိုယ့်အားနည်းချက်ကိုပဲမုန်း။
"ကောင်းပြီ ကလေးတွေ။မင်းတို့မှာ ပြောစရာတွေအများကြီးရှိနေတဲ့ပုံပဲ။ဒီတော့ စာမေးပွဲဖြေရအောင်"
ကျွန်တော်ကြေညာလိုက်ပါတယ်။

"ဘ...ဘာဆိုင်လို့လဲ?!"

"စ..စာမေးပွဲ?"

"အီး...."

အာမေဇိုတ်အသံတွေနဲ့တုံ့ပြန်ကြပါတယ်။ဟုတ်ပါတယ်...စာမေးပွဲဆိုတာ
ဘယ်ကမ္ဘာမှာဖြစ်ဖြစ်လူမုန်းများပါတယ်။

"ဟေ့...အေးဆေးပေါ့ဟ။မင်းတို့ပြောချင်တာကိုငါသဘောပေါက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့်နားထောင်ကြဦး...အခုမ
င်းတို့လုပ်ရမှာတွေက မင်းတို့အတွက်အရေးကြီးတယ်"

"ဘာလို့လဲ?ကျုပ်တို့က အခုမဟုတ်ရင် နောင် သေမှာပဲလေ။စာသင်လို့ဘာထူးမှာလဲ?"

"ဟု...ဟုတ်တယ်။တခြားဆရာတွေဆို ရုပ်ပြစာအုပ်တွေ၊ကစားစရာတွေယူလာပြီး
ကျွန်တော်တို့ကိုပျော်ပျော်နေခိုင်းတာ"

"ဒီကိုရောက်ကတည်းက တစ်ခါမှစာသင်ရသေးတာမဟုတ်ဘူး"

"ရုပ်ပြ....စာအုပ်တွေ...အများကြီး....ဖတ်ချင်သေးတယ်"

"....."

သူတို့ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးပေးနေကြတယ်။ဒါပေမယ့် မနေ့ကလို 'ရန်လိုစိတ်'
တွေတော့သိပ်မရှိတော့သလိုပဲ။Rangaဘယ်လိုဆုံးမလိုက်လဲမသိ။ကျွန်တော်ပြောတာကို
ပြန်တုံ့ပြန်တာနဲ့တင် တော်ပါပြီလေ။ဒါပေမယ့် ဒါကတော့သူတို့အတွက်အရေးကြီးတယ်ဗျ။ဒါတော့
ကျွန်တော်အလိုမလိုက်နိုင်ဘူး။

"ဟုတ်ပါပြီ...မင်းတို့ပြောချင်တာကို သဘောပေါက်တယ်။ဒါပေမယ့် ဒီစာမေးပွဲ(ကစားပွဲ)က

မင်းတို့ကိုကူညီလိမ့်မယ်...မင်းတို့ရဲ့ဒေါသတွေကို

တစ်နေရာရာမှပုံချချင်လား?ငါကူညီပေးမယ်။ပျော်ဖို့ကောင်းမှာပါကွ။နောက်

ငါတို့စိန်ပြေးလိုက်တမ်းကစားမှာနော်။စည်းကမ်းတွေကရှင်းရှင်းလေး။မင်းတို့ရှိသမျှအားနဲ့

ကြိုက်တဲ့နည်းကိုသုံးပြီး ငါ့ကိုမိအောင်ဖမ်း။၂၀မိနစ်ကျော်လို့မှ

ငါဆက်ပြေးနေသေးရင်ငါနိုင်တယ်။ဘယ်လိုလဲ?"

"ဒါပဲလား?"

"ဟုတ်တယ်။နောက် ငါတို့ဒီအခန်းထဲမှာပဲဆော့ကြမယ်။အခု ငါအကာအရံကာမယ်။ကြည့်နေတဲ့သူတွေက
ဝင်ကူလို့မရဘူးနော်။စည်းကမ်းတွေကိုနားလည်တယ်မလား?ဒါဆိုရင် ဘယ်သူ့အရင်ထွက်မလဲဆုံးဖြတ်ကြ"

ရိုးရှင်းတဲ့စိန်ပြေးလိုက်တမ်းကစားနည်းလေးပါ။ကျွန်တော်သူတို့ကို
တိုက်ခိုက်ဖို့အစီအစဉ်မရှိပါဘူး။သူတို့အရည်အချင်းတွေကို စမ်းကြည့်ချင်ရုံလေးတင်ပါ။သူတို့က
ပြိုင်ဘက်ကင်းskillတွေကို ရဖို့မတတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် သူတို့ခန္ဓာကိုယ်တွေထဲက
ကြောက်စရာစွမ်းအားတွေကိုသုံးမယ့်နည်းမစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။ကျွန်တော့်စိစစ်ချက်အရဆိုရင်
သူတို့မှောင်စွမ်းအင်တွေက အနည်းဆုံးAအဆင့်မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ ညီမျှတယ်။စွန့်စားသူတွေက
သူတို့တိုက်ရည်ခိုက်ရည်နဲ့အဆင့်ကို ဆုံးဖြတ်ပေမယ့် မကောင်းဆိုးဝါးတွေကြတော့
စွမ်းအားနဲ့ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။အစက Bအဆင့်စွန့်စားသူတစ်ယောက်ရဲ့မှောင်စွမ်းအားက
Cအဆင့်လောက်တောင်မရှိတာကိုသိပြီး အံ့သြခဲ့ပါသေးတယ်။ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်စွန့်စားသူဖြစ်မှ
ဒီကိစ္စကိုသိခဲ့ရတာပါ။

သာမန်မကောင်းဆိုးဝါးတွေက သူတို့ရဲ့skillကျွမ်းကျင်မှုတွေကိုထည့်မတွက်ကြတော့
သူတို့ကစွမ်းအားသက်သက်ကိုပဲ အားကိုးတတ်ကြတယ်။သေချာပေါက်
skillရှိတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးတွေလည်ရှိပါတယ်။ဒီတော့ ယေဘုယျအားဖြင့် ဒီကလေးတွေက
Aအဆင့်ရှိတယ်။သူတို့သာသူတို့အရည်အချင်းတွေကို ကောင်းကောင်းသုံးတတ်ရင်
ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ပြိုင်ဘက်တွေဖြစ်လာမှာပဲ။...

အစဉ်လိုက်ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီထင်တယ်။တက်ကြွနေတဲ့မျက်နှာနဲ့ Misaki
Kenyaကျွန်တော့်ဆီလျှောက်လာပါတယ်။သူက

ဂန္ဓစ်သာသာရှိတဲ့ပြဿနာအိုးလေးတစ်ယောက်သာသာပါပဲ။သူက ဒီအုပ်စုရဲ့ခေါင်းဆောင်ပေါ့လေ?

"ဟေ့...ကျုပ်စားတော့သုံးလို့ရတယ်မလား?"

ဒီရိုင်းစိုင်းတဲ့သောက်ကလေးကတော့....။

"ရတယ်..နောက်ပြီး ကောင်လေး...မင်းရှုံးရင် ငါ့ကိုယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဆက်ဆံရမယ်"

"ဟမ့်...ကိုရိုကားယားနဲ့လူကြီးတစ်ယောက်ကို မရှုံးနိုင်ဘူး။ကျုပ်က Shizu-sanကိုပဲရှုံးသေးတယ်"

"ဟီးဟီး...မင်းရဲ့ဘဝင်လေဟပ်နေတဲ့စကားတွေကိုမင်းနိုင်မှပြောစမ်းပါ"

ဒီလိုနဲ့ကစားပွဲအတွက်အသင့်ပြင်လိုက်ကြပါတယ်။ကလေးတွေကိုအချိန်မှတ်ခိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။ဟိုတစ်
နေ့ကရထားတဲ့ သဲနာရီကိုဘယ်လိုသုံးရမလဲသင်ပေးထားပြီး ကလေးတွေကိုပေးထားတာပါ။ကဲအခု..
စကြတော့မလား?

"စ...စတော့.."

Aliceရဲ့စကားအဆုံးမှာ Kenyaစတင်လှုပ်ရှားပါတယ်။မူလတန်းကျောင်းသားတစ်ယောက်အတွက်
သူ့လှုပ်ရှားမှုတွေက အဆင့်မြင့်နေပါတယ်။ဒါပေါ့လေ...တစ်ချို့လူကြီးတွေကိုတောင်
သူအနိုင်ပိုင်းခဲ့တာပဲမဟုတ်လား?ကျွန်တော့်အပေါ်ဘယ်လိုသက်ရောက်မလဲသိချင်မိ။

"ကြိုးစားထား...Ken-chan"

"မရှုံးစေနဲ့ဟေ့.."

အားပေးသံကိုကြားတော့ ၂ဆပိုအားထုတ်ပါတယ်။သူ
ကျွန်တော့်ကိုထိဖို့အသည်းအသန်ကြိုးစားပါတယ်..ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က
လွတ်နေတဲ့အခန်းနေရာလေးတွေမှာ အသာလေးရှောင်နေလိုက်ပါတယ်။အကွက်တွေက
ရိုးရှင်းလွန်းပါတယ်။၁၀မိနစ်လောက်ကြာတော့ မျက်လုံးထဲမျက်ရည်တွေဝဲရင်း
ကျွန်တော့်ကိုမီးနဲ့ပစ်ပါတယ်။ဟမ့်...တော်တော်သနားဖို့ကောင်းတဲ့မီးပဲ။ကျွန်တော်သုံးနေကြမီးနဲ့ယှဉ်ရင်
မီးနဲ့မြေကွာနေတာမို့အားနည်းတယ်ဆိုတာ ပြောစရာတောင်မလိုပါဘူး။သူ့ရဲ့သမ္ဘာလွှမ်းအားတွေစုပြီး
ဖန်တီးထားတဲ့ Aအဆင့်မကောင်းဆိုဝါးရဲ့မီးလုံးတောင် အနည်းဆုံး ၁၀၀၀၀ ဒီဂရီရှိပါတယ်။အခုသူ့မီးလုံးက
Ellenရဲ့မီးလုံးထက်တောင်အားလျော့ပါသေးတယ်။Bအဆင့်စွန့်စားသူသုံးတဲ့မှော်ထက်တောင်
အားနည်းနေပါလား?ဒါကို သူများလုပ်တာကြည့်ရင်း သင်တာနေမယ်။ဒီတော့
သူ့အရည်အချင်းအစစ်လို့ခေါ်လို့မရဘူးမဟုတ်လား?
"ဟေ့...မင်းက မီးအပေါ်မှာအာရုံစိုက်တာများနေတယ်။ဘောလုံးပုံစံတွေပြီး ပစ်ကြည့်"
"ပါးစပ်ပိတ်ထား!Shizu-sanဒီskillကိုသုံးတာ အစွမ်းထက်တယ်။ခင်ဗျားလိုလူပြောတာကို
ကျုပ်ကလိုက်လုပ်စရာလား?"
မောက်မာတဲ့သောက်ကလေးပဲ။အဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော်အကြံပေးတာကိုလက်မခံလို့
၂၀မိနစ်လည်းပြည့်ကောအနိုင်ရတဲ့သူ ကြေညာသွားပါပြီ။
"ရပြီ။ဒီလောက်ဆိုတော်ပြီ...အခုကစပြီး ငါ့ကိုSenseiလို့ခေါ်။ဘယ်သူလာဦးမလဲ?!လာခဲ့ကြ"
ပုခုံးတွေကိုင်းကျသွားပြီး
စိတ်ဓာတ်ကျသွားတဲ့ပုံနဲ့Kenyaကလေးတွေဆီပြန်သွားပါတယ်။အင်းလေ...၁၀နှစ်တောင်မပြည့်သေးတဲ့က
လေးကိုရှုံးရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရှေ့ရမိမှာပဲ။နောက်တစ်ယောက်တော့ Chloe
O'bell(Aubert)။ထူးဆန်းတဲ့ဆံပင်အရောင်နဲ့
စနစ်အရွယ်ကလေးမလေးတစ်ယောက်။အနက်နဲ့ငွေရောင်ဆက်ထားတာ။ဒီလိုဆံပင်အရောင်မျိုးမြင်ဖူးကြ
လား?ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမက
ထူးဆန်းတဲ့ဆံပင်အရောင်နဲ့မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ပါ။ဂျပန်မျိုးများဆက်နေသလားပဲ။သူ့မှာက
အရှေ့တိုင်းကော၊အနောက်တိုင်းဟန်တွေပါရှိနေတယ်ဆိုတော့လေ။ဒီတော့
စကြမလား?တခြားဖက်ကကြည့်ရင်တော့ အလယ်တန်းကျောင်းသားတစ်ယောက်က
ကောင်မလေးကိုအနိုင်ကျင့်နေသလိုဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ဒီလိုဆိုရင်တောင်
စမ်းသပ်မှုကတော့ပြင်းထန်မှာပဲ။ခပ်တည်တည်၊ခပ်မိုက်မိုက်နဲ့နေပြီးမှ ရှုံးသွားရင်တော့ဒင်းတို့တွေ
လှောင်လို့ဆုံးမယ်မထင်တော့ဘူး။
"Kurocchi...အရမ်းမလုပ်နဲ့နော်"

"ကိုယ့်ကိုယ်ကို အနာမခံနဲ့ Kuro-chan"

(TI note...Chloeကိုဂျပန်လိုရေးရင် Kuroeလို့အသံထွက်ပါတယ်။ဒါကြောင့် Kuroလို့ခေါ်ကြတာပါ)

ကလေးတွေက 'အကောင်းဆုံးလုပ်'ဆိုတာထက် 'အနာမခံနဲ့'

လို့ပဲပြောနေကြတယ်။ကိစ္စလေးတွေရှိလို့ထင်ပါရဲ့။အချက်ပြလိုက်ပြီး

ကစားပွဲစတင်ပါတော့တယ်။ဈာန်အပိုင်းအခြားရှိပေမယ့်

ကျွန်တော်မနားဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။အမှန်လည်း

ကျွန်တော်နည်းနည်းမှမပင်ပန်းပါဘူး။ကျွန်တော်လုပ်ရမှာက ရှောင်ရုံပဲဆိုတော့

အေးဆေးနိုင်မှာပါ။ကဲ..Chloeရေ...ငါ့ကိုဘာအကွက်တွေများပြမလဲ?သူကစာအုပ်တွေကြိုက်တယ်ဆိုပေမယ့်

သူစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုင်ထားတယ်။အဲ့တာလား?သူဒီစာအုပ်နဲ့ကျွန်တော့်ခေါင်းကိုရိုက်မှာလား?ပစ်ပေါက်မှာလား?ရုတ်တရက်..."ဒါကသာမန်စာအုပ်မဟုတ်ဘူး။အပြင်းစားလက်နက်တစ်ခုပဲ"လို့များထပြောမလား?ကျွန်တော်ပေါက်တက်ကရတွေတွေ့နေရင်း...

"ထာဝရစီးဆင်းနေတဲ့ရေစီးကြောင်းထဲမှာ ကျွန်ုပ်ရန်သူကို ချုပ်ထားပေးပါ(ရေထောင်)"

အူး...ကျွန်တော်ခြေထောက်နားမှာ ရေတွေပေါ်လာပါတယ်။(အပူအာရုံခံခြင်း)အရ

ရေအစစ်တွေမှန်းသိလိုက်ပါတယ်။မှော်တဲ့လား?တော်တော်အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ကလေးပဲ။မှန်းကြည့်မယ်...ည

ဏ်ကြီးရှင်လား?ကျွန်တော်အံ့ဩနေတုန်းမှာ ရေတွေမြင့်တက်လာပြီးပူပေါင်းဖြစ်သွားကာ

ကျွန်တော့်ကိုလွှမ်းခြုံထားပါတယ်။ကျွန်တော်တိုးကြည့်တော့

ဆန့်ထွက်သွားပါတယ်။သူမဒီskillကိုအရှိန်မြှင့်လိုက်ရင်

ကျွန်တော်ရေဓားနဲ့တူတဲ့skillတစ်ခုများရသွားမလားပဲ။အံ့ဩစရာပဲ။ကဲ...အခု ဘာဆက်လုပ်မလဲ?

"ဒီမှော်ရဲ့နောက်တစ်ဆင့်က

ပူပေါင်းထဲကိုရေဖြည့်မှာ။အရှုံးပေးရင်လွှတ်ပေးမယ်...တင်းခံနေရင်တော့သေမှာနော်"

ငယ်ပေမယ့်အန္တရယ်များသား။Kenyaကပိုချစ်ဖို့ကောင်းပေမယ့် စွမ်းအားကွာခြားချက်ကတော့....အင်း...။

"အင်း...တော်တော်အံ့ဩစရာမှော်ပဲ။ဒါပေမယ့် ငါ့ကိုတော့မထိရောက်ဘူး။ဆိုပေမယ့်

ဒီမှော်ကအထက်တန်းစားပဲ။များများလေ့ကျင့်ပေါ့"

ကျွန်တော်သူမနဖူးကိုတောက်လိုက်ရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။ထောင်တဲ့လား?ဒီskillလောက်များ

[Cloning]နဲ့တွေ့ရင် ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး။တကယ်တော့

ဒီskillကအပိုskillတွေထဲမှာစွမ်းအားအကြီးဆုံးပဲဗျ။သူ့အဆင့်က

ပြိုင်ဘက်ကင်းskillအဆင့်ကိုရောက်နေပြီ။နောက်ပြီး အပူချိန်ခံမှုအမျိုးမျိုးရှိတဲ့ကျွန်တော့်လိုလူအတွက်

သူမတိုက်ကွက်တွေက အလကားပါပဲ။နောက် ဒီခုခံမှုတွေက

မွေးကတည်းကရှိနေတာဆိုတော့လေ။Chloeရှော့ဖြစ်သွားကာ

မျက်နှာနီရဲသွားပြီးငိုချလိုက်ပါတော့တယ်။ခွင့်လွှတ်ပါကွာ..မင်းတို့လေးတွေနဲ့လည်း
ဖက်ပြီးရန်မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ငါ့ကိုအထင်သေးတဲ့မင်းတို့ကို
စွမ်းအားကွာခြားချက်ဆိုတာဘာလည်းနားလည်အောင်
သင်ပေးရမှာမို့လို့ပါ။Chloeသူမတိုက်ချင်ခိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေပျောက်သွားတော့
ကျွန်တော်နိုင်သွားတာပေါ့။အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ကျွန်တော်တောက်လိုက်တဲ့နေရာကို လက်နဲ့ကိုင်ရင်း
Chloeပြီးနေပါတယ်။ကဲ..ဆက်သွားကြရအောင်။

နောက်ထပ် ရန်သူက Gale Gibsonပါ။သူတို့ထဲမှာအကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး
ဇွန်စ်ရှိပါပြီ။ဆံပင်ညိုညို၊ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့်နဲ့ ကြံ့ခိုင်တဲ့
ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ကောင်လေးတစ်ယောက်ပါ။သူ့သားကြီးလာရင် နာမည်ကြီးမင်းသားတွေနဲ့တောင်
ယှဉ်လို့ရနိုင်ပါတယ်။သူ့ကိုcrushကြမလား....စတာနော်။အဲ့လိုအတွေးမျိုးမရှိပါဘူးလေ။ကျွန်တော်ကလူကြီး
ဆိုတော့ သူနဲ့ချတာမျှတမယ်ထင်တာပဲ။ဗျူဟာနည်းနာမရှိတဲ့ Galeက ကျွန်တော့်ကိုတစ်ချက်ပဲ
ပစ်လိုက်ပါတယ်။စောစောက ၂ယောက်အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး
သူကျွန်တော့်ကိုနည်းနည်းရှိန်နေပုံပဲ။သူပစ်ချက်က တခြားဆရာတွေကိုဆို
သေစေနိုင်ပါတယ်။တို့ဆိုင်းမနေပဲ အဲ့ပစ်ချက်ထဲမှာ
ရှိသမျှသူ့အားတွေအကုန်ထည့်ထားလိုက်ပုံပဲ။ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာ တော်တယ်ဟေ့!ဒါပေမယ့်
ကံမကောင်းတာက သူ့ရန်သူကျွန်တော်ဟာ သာမန်လူမဟုတ်တာကြောင့် ဒီလိုတိုက်ကွက်မျိုးမှ
ကျွန်တော့်ဆီရောက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။အနားလည်းရောက်လာကော [Gluttony]နဲ့ စုပ်လိုက်ပါတယ်။
"ဘာကြီးလဲ?ညစ်တာပဲ..."

အင်း...သေချာတာပေါ့။ဒါတော့ ကျွန်တော်ထောက်ခံပါတယ်။
"နားထောင်နော်....လူကြီးတွေအားလုံးက လူညစ်တွေချည်းပဲ။အနိုင်ယူဖို့
ရှိသမျှညစ်ပတ်တဲ့အကွက်တွေသုံးရမှာပဲ။ဒါကလူကြီးတွေရဲ့စရိုက်"
ကလေးတွေအပေါ်ကို ဒီလိုအကွက်မျိုးသုံးတာတော့မသင့်တော်ပေမယ့်
အချိန်အခါရွေးနေလို့မရဘူးဗျ။ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်ပြန်ကန်အောင်လုပ်လိုက်လို့ရပေမယ့်
အကာအရံကိုထိသွားပြီး အခန်းပျက်စီးသွားနိုင်တယ်။ကျွန်တော့်လစာကိုတော့
ဒီလိုနေရာမျိုးမှာမသုံးချင်ပါဘူး။ဒါကြောင့် ထိခိုက်မှုမရှိမယ့်နည်းကို
ကျွန်တော်သုံးလိုက်ရတာပါ။အဆုံးမှာတော့
ဒါတောင်မှပြသနာဖြစ်နေပါသေးတယ်။ဒါကိုဒေါသထွက်သွားတဲ့ Galeက အားတွေကိုသူ့လက်သီးမှာစုပြီး
ကျွန်တော့်ကိုတိုက်ပါတယ်။တကယ့်ကလေးပါပဲ...ဒီလိုမျိုးနဲ့တော့ ဘယ်လိုမှနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။Kenyaလို
အဆုံးသတ်သွားပြီး ကျွန်တော်ပဲ နိုင်သွားပြန်တယ်ပေါ့ဗျာ။Sekiguchi Ryoutaက
ရည်မွန်တဲ့ကလေးတစ်ယောက်ပါ။Kenyaကိုတော်တော်ခင်ပြီး

သူ့ကိုအနောက်နေထောက်ပံ့ရှာပါတယ်။Kenyaရဲ့အခင်ဆုံးပါတနာလို့ပြောလို့ရပေမယ့်
သူတို့ကြားမှာဘာမှတော့မရှိဘူးနော်။ကလေးတွေလေ....ဒါပေမယ့် အစွမ်းကတော့...

"Ryouta....ငါ့အစားလက်စားချေပေး"

ဒီစကားတွေလည်းကြားလိုက်ကော မျက်လုံးအရောင်တွေပြောင်းသွားပါတယ်။ဒီအစွမ်းက Shionရဲ့[Battle
Maniac]နဲ့ နည်းနည်းဆင်ပါတယ်။သူ့ခွန်အားနဲ့အရှိန်က ၂ဆဖြစ်သွားပြီး မှော်စွမ်းအင်နဲ့

တိုက်ခိုက်ရေးစိတ်ဓာတ်က သူ့ကိုလွှမ်းခြုံထားပါတယ်။တော်တော်ပြည့်စုံတဲ့

တိုက်ခိုက်ရေးအသွင်ပဲဗျ။တစ်ခုရှိတာက သတိလစ်သွားတာတစ်ခုပဲ။နောက်ပြီး ဒါက စစ်ပွဲမှာ

လူတစ်ယောက်အသိစိတ်လွတ်သွားတာမျိုးလို့ပဲ။ထိရောက်မှုကတော့

ရန်သူအပေါ်မှာလည်းမူတည်သေးတယ်။ပြောချင်တာကဗျာ အသုံးများတဲ့skillဖြစ်တဲ့ [Battle
Maniac]တောင်မှ သူ့ထက်အင်အားကြီးတဲ့ရန်သူနဲ့တွေ့ရင်

အပြည့်အဝအသုံးမဝင်ဘူး။မင်းတော့သေချာပေါက်ရှုံးတော့မှာပဲ။သူ့လှုပ်ရှားမှုတွေက

တော်တော်ကောင်းတယ်ဗျ...ကျွန်တော့်နေရာမှာသာ တခြားတစ်ယောက်ဆိုရင်

သူနိုင်နိုင်ခြေများတယ်။ဒါပေမယ့်....ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတော်တော်ဆိုးသွားတယ်။သူ့တိုက်ကွက်တွေအား

လုံး ၂၀မိနစ်လုံးလုံး ကျွန်တော်အလွယ်လေးရှောင်နေလိုက်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ Alice Rondoဆိုတဲ့ကောင်မလေး။အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး

၇နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။သူမရဲ့ ဖြောင့်စင်းတဲ့ရွှေရောင်ဆံပင်တွေက

ပုခုံးပေါ်ကိုကျနေပါတယ်။အရုပ်လေးနဲ့တူတဲ့မျက်နှာမျိုးရှိပြီး တော်တော်လှတဲ့မိန်းကလေးပါ။Chloeလို

လူကြီးရုပ်လေးမဟုတ်ပဲ သူမပုံက

ယောက်ျားလျာလိုပုံမျိုး။ကဲ...ဘယ်လိုအစွမ်းတွေပြဦးမလဲ။Aliceသူမကိုင်ထားတဲ့အရုပ်တွေကို

လေထဲပစ်လိုက်ပြီး...

"ချထား...Bear-san..."

သူမအော်လိုက်ပါတယ်။ဟမ်?ကျွန်တော်ကြောင်သွားတုန်း ရုတ်တရက်ဝက်ဝံရုပ်က

စတိုက်ခိုက်ပါတယ်။တိုက်ကွက်တွေကလည်း တော်တော်ပြင်းတာပဲ။သူမအစွမ်းက Golem master

လို့ခေါ်တယ်။ဒီလိုပုံမှန်အရုပ်လေးတွေကိုတောင်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ရင်

အထူးလုပ်ထားတဲ့တိုက်ပွဲရုပ်သေးတွေကိုသာထိန်းချုပ်နိုင်ရင်ကော?သူ့အစွမ်းက

ဒီ၅ယောက်ထဲမှာအကောင်းဆုံးပဲထင်တယ်။အင်း....တောက်လျှောက်ပြေးနေရင်တော့

ပြဿနာမရှိလောက်ပါဘူး။အစွမ်းထက်ဆုံးစွမ်းအားကို

နောက်ဆုံးမှတွေ့ရမယ်လို့မထင်ဘူးဗျ။ဝှက်ဖဲတွေချန်ထားလို့တော်သေး။သူ့အရုပ် ၁၀ရုပ်ကိုဆင့်ခေါ်တုန်းက

ကျွန်တော်အကုန်လုံးကိုပြာချလိုက်ဖို့တွေ့မိပေမယ့် မလုပ်တော့ပဲ

ပတ်ပြေးနေလိုက်ပါတယ်။အဲ့လိုသာပြာချလိုက်ရင် သူမကိုပိုဆိုးအောင်လုပ်မိသလိုဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ဒီလိုနဲ့

၅ယောက်သား ကျွန်တော့်အစွမ်းအကြောင်းကိုသိသွားပြီး ကျွန်တော်ကလည်းသူတို့အရည်အချင်းတွေကို သဘောပေါက်သွားတယ်ပေါ့။သူတို့ကိုထင်ထားတဲ့အစွမ်းနဲ့ လက်ရှိသူတို့တိုက်ပုံက အတော်ကွာခြားနေတယ်လို့တော့ ခင်ဗျားတို့အံ့သြမိမှာပဲ။ဒီလို ကြောင်တောင်တောင်skillတွေကို ဘယ်ကရလာသလဲလို့လဲ ခင်ဗျားတို့မေးချင်နေတယ်မဟုတ်လား?ဒါတွေက သူတို့ရင်ထဲကနေ ပြင်းပြင်းထန်ထန်အလိုရှိတဲ့skillတွေနေမယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာက သူတို့ကို ပြိုင်ဘက်ကင်းskillပေးရင်ပေး၊မပေးနိုင်ရင်တော့ တခြားနည်းရှာဖို့ပဲ။နောက်ထပ် ၃လအတွင်းမှာပဲ သူတို့အစွမ်းတွေသောင်းကျန်းပြီး သူတို့ကိုအိပ်ရာထဲလွှဲခိုင်းတော့မယ်။အရေးပေါ်အတိုင်းအတာဆိုပေမယ့် သူတို့အစွမ်းတွေကိုတော့သိသွားပြီ။နောက်ပြီး အကုန်လုံးရဲ့အစွမ်းတွေကိုအသုံးချရင် သူတို့လုံးပါးပါးသွားနိုင်ခြေ ပိုမြင့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တွေးမိသွားပါတယ်။သူတို့အစွမ်းကိုထုတ်တာနဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်က တဖြည်းဖြည်းနီးသွားပါတယ်။ကဲ..တကယ့်ကုသမှုအတွက်ကတော့....

"အခု...ဒီစမ်းသပ်ချက်က ငါ့ကိုသန်မာတယ်လို့ ဖော်ပြနေတယ်။ဒီ သန်မာတဲ့ 'ငါ' ကမင်းတို့ကို ကတိတစ်ခုပေးမယ်။မင်းတို့ကို ရအောင်ကယ်မယ်ဆိုတာပဲ။ဒီမျက်နှာဖုံးပေါ်မူတည်ပြီး ငါနည်းရအောင်ရှာမယ်လို့ ကျိန်ထားတယ်"

ကလေးတွေကို ပြောလိုက်ပါတယ်။သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်စကားတွေကိုစူးစူးစိုက်စိုက်နားထောင်နေကြပါတယ်။ပထမဆုံးအနေနဲ့တော့ သူတို့အာရုံကိုဖမ်းစားနိုင်ခဲ့ပြီ။ဟုတ်တယ်လေ...သူတို့စိတ်မဝင်စားတဲ့ဟာဆို ဘယ်နားထောင်မလဲဗျာ?တစ်နည်းနည်းနဲ့...သူတို့ကျွန်တော့်ကိုယုံသွားလို့...ကျွန်တော်ပြောတာကိုနားထောင် ကြတာပါ။

"အဲ...ဒီမျက်နှာဖုံးက Shizue-senseiရဲ့မျက်နှာဖုံးမဟုတ်လား?"

Aliceကရုတ်တရက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့မေးလိုက်ပါတယ်။

"ဟုတ်တယ်။Shizu-san ငါ့ကိုအပ်ထားခဲ့တာ။နောက်ပြီး မင်းတို့တွေကိုလည်း ငါ့ဆီမှာအပ်သွားသေးတယ်"

ကျွန်တော်ဖြေလိုက်ပါတယ်။မျက်နှာဖုံးက ပုံစံနည်းနည်းပြောင်းသွားပေမယ့်

သူတို့မှတ်မိကြသားပဲ။သူမအသိအမှတ်ပြုတဲ့ပုံနဲ့ ခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပါတယ်။ကြည့်ရတာ သူမစိုးရိမ်မှုတွေ

နည်းနည်းလျော့သွားပြီထင်ပါတယ်။အခု...သူမမျက်နှာဖုံးအကြောင်းပြောကာမှ...။တစ်ချို့မှတ်ဉာဏ်တွေ

စိတ်ထဲမှာပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။Shizu-sanကျွန်တော့်ကို လွှဲခဲ့တာ....ဟမ်?မိစ္ဆာဘုရင် Leonကို

ဆော်ဖို့မဟုတ်လား?ဒါပေမယ့် Shizu-sanက မိစ္ဆာဘုရင်နဲ့ချဖို့ စဉ်းစားနေတာလား?နေပါဦး...Shizu-

sanဒီကိုရောက်လာတာ ၁၀နှစ်သမီးတုန်းကမဟုတ်လား?ဒါဆို

သူဘာလို့သူမကိုကယ်ခဲ့တာလဲ?တွေးကြည့်ရတာပေါ့။အသေးစိတ်ကိုတော့ ကျွန်တော်လည်းမသိပေမယ့်

သဲလွန်စတွေက ဒီမှတ်ဉာဏ်ထဲမှာရှိနေလောက်တယ်။နောက်ပြီး Shizu-sanက ကလေးတွေကို

သူမရည်မှန်းချက်အတွက် စွန့်ပစ်သွားတာလည်း ဟုတ်ပုံမရဘူး။ဒါဆို Leonကိုဆော်တာနဲ့

ကလေးတွေကိုကယ်တာက တူတူပဲလား? ဒီလိုဆို မိစ္ဆာဘုရင် Leonက
ကလေးတွေကိုကယ်တဲ့နည်းကိုသေချာပေါက်သိမှာပဲ။ သူမကို တစ်ခါကယ်ဖူးတော့လေ...။ ဒီလိုဆို
နည်းကဘာလဲ? Great Sageနဲ့အတူတူ ကျွန်တော်တို့ကိစ္စတွေကို
ဆွေးနွေးရင်းအလုပ်ရှုပ်နေခဲ့ပါတယ်။ နောက် ထုံးစံအတိုင်း Great Sageက
ကျွန်တော့်မျှော်လင့်ချက်တွေအပေါ် မျက်ကွယ်မပြုခဲ့ပါဘူး။ မိစ္ဆာဘုရင် Leonက Shizu-sanကို
တမင်တကာကယ်ခဲ့တာလား? ဒါမှမဟုတ် မတော်တဆလား? အဖြေက...
<ဖြေရှင်းချက်... မိစ္ဆာဘုရင် Leon Izawa Shizueကို တမင်တကာကယ်ခဲ့တာ ၇၄% ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဒီမှန်းဆမှုက အခြေအမြစ်မရှိပြီးတော့ အဓိပ္ပာယ်လည်းမရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး
ကလေးတွေကိုကယ်မယ့်နည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး...>

ကျွန်တော်မမှားဘူးဗျ။
"နားထောင်ကြ... မင်းတို့ကို ငါလုံးဝကယ်မယ်။ မနက်ဖြန်ကစပြီး
ဒီကိစ္စကိုအကောင်အထည်ဖော်ကြတာပေါ့။ Shizu-sanအပ်ထားခဲ့တဲ့ မင်းတို့တွေကို
ငါလုံးဝသေခွင့်မပေးနိုင်ဘူး"
အရင်လိုမဟုတ်ပဲ ဒီတစ်ခါတော့ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိနေပါတယ်။ ကလေးတွေကလည်း...
"""""" ကျေးဇူးပြုပြီး... Sensei... """"""

Senseiတဲ့လား... တော်တော်နားထောင်ကောင်းတဲ့စကားလုံးပဲ။ ငါ့ကိုသာစိတ်ချလိုက်တော့။ အခု
ပထမဆုံးအကြိမ်

ကျွန်တော်ကလေးတွေကိုအသိအမှတ်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရအောင်ကယ်မယ်။ ဒီလိုမျိုး
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကျိန်လိုက်ပါတယ်။

Next>>>>>

>>>>>> Ch 61... ပထမဆုံးdungeonစွန့်စားခန်း

limeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှဘဝများအပိုင်း

Chapter 61... ပထမဆုံးDungeonစွန့်စားခန်း

အခု ကျွန်တော်တို့သွားနေတာကတော့ Ulgraciaတိုင်းပြည်၊ Ulgသဘာဝတောအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့

[Spiritတိုင်းပြည်]ကိုဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆရာဖြစ်ခဲ့တာ တစ်လနဲ့တစ်ပိုင်းတောင်

ကြာခဲ့ပါပြီ။ သေချာပေါက် ကျွန်တော်ကဒီနေရာကိုသွားချင်တာဆိုပေမယ့်

ကလေးတွေကိုခရီးထွက်ဖို့အပြင်ထုတ်ရတာတော့မလွယ်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော်တို့စာသင်ခန်းထဲမှာပဲနေပြီးတသ
င်နေတာ တော်တော်ကြာသွားပါပြီ။ ဘုရားကျောင်းရဲ့လွှမ်းမိုးမှုက

ဘာလောက်ထိရှိမှန်းမသိဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်နဲ့ ကျောင်းက
ကျွန်တော်တို့ကိုအပြင်ထွက်ခွင့်မပေးပါဘူး။သေချာဟောက် ဘေးနားကပ်ရပ်မှာဘုရားကျောင်းရှိနေတော့
ဒါကအဓိကအကြောင်းအရင်းပေါ့။ဒါပေမယ့် ကလေးဆိုတာက အပြင်တွေဘာတွေထွက်ပြီး
ကစားနေရမှာ။ကျောင်းထဲမှာပိတ်မိနေလို့ဘာမှမထူးဘူးလေ။ဒီကိစ္စကို Shizu-sanကလေးတွေဆီက
ကြားခဲ့ပြီးအပြင်ခေါ် ဖို့ခွင့်တောင်းခဲ့ပေမယ့် အငြင်းခုံလိုက်ရပါတယ်။ဘာလို့မှန်းမသိ သူတို့ကြည့်ရတာ
ကလေးတွေကိုတအားခိုပ်ချာနေသလိုပဲ။ဘုရားကျောင်းက အဲ့လောက်အန္တရာယ်များနေလို့လား?

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ကျွန်တော်ကတော့မှန်မယ်ထင်တာကိုလုပ်မှာပဲ။ဒါကြောင့်ကလေးတွေကိုအပြင်ခေါ်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ပထမ
ဆုံးကလေးတွေကို မှတ်ခိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။ပုံမှန်ဆိုရင် တစ်နှစ်ကြာတာတောင်
မှတ်မိဖို့ကမလွယ်ပါဘူး။မှော်ဖွဲ့စည်းမှုတည်ဆောက်ပုံတွေနဲ့
မှော်စနစ်တွေအားလုံးကိုနားလည်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်။မှော်ဆိုတာ တကယ်တော့တော်တော်ကို
အနှုတ်တဲ့အရာပါ။အဲ့တာကို ၁၀နှစ်တောင်မပြည့်သေးတဲ့ကလေးတွေကိုသင်ခိုင်းတာ
တကယ်တော့ရက်စက်လွန်းပါတယ်။ဒါတောင်မှ နောက်ထပ်၃နှစ်ကြာရင်လည်း
သူတို့သင်နိုင်ဖို့မလွယ်သေးပါဘူး။အမှန်တော့ သူတို့ကိုသီအိုရီသဘောတရားတွေနဲ့ အယူအဆတွေကို
မှတ်ခိုင်းဖို့မလိုဘူးထင်ပါတယ်။မသင့်တော်ပေမယ့်လည်း ဒီလိုအခြေအနေမျိုးက
skillနဲ့ကောင်းစားဖို့အချိန်ပဲ။ကျွန်တော့်ရဲ့[Shapeshifter] skillနဲ့ ကျွန်တော့်အသိဉာဏ်တွေကို
ပွားပြီးကလေးတွေထဲ ကူးပေးလို့ရပါတယ်။တော်တော်လေး မသင့်တော်ပေမယ့်လည်း
ဂျေးများနေဖို့အချိန်မဟုတ်ဘူးလေ။

နောက်ပြီး Rangaရဲ့အပေါင်းအပါတွေကို ခေါ်လိုက်ပြီး သူတို့ရဲ့ပုံပြောင်းskillနဲ့
ကလေးတွေပုံပြောင်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကိုယ်ပွားထုတ်ပြီး
ထားခဲ့တော့ပြင်ဆင်တာပြီးသွားပါပြီ။အပြင်ထွက်တာကိုဆန့်ကျင်တဲ့ သူတွေအတွက်
ဒီလိုပြင်ဆင်ထားတာအကောင်းဆုံးပါပဲ။Yuukiနဲ့လည်း ခဏခဏဆွေးနွေးဖူးပေမယ့်
သူကအန္တရာယ်ရှိကြောင်း အတင်းငြင်းတော့

ကျွန်တော်တို့သဘောထားကွဲလွဲခဲ့ရပါတယ်။သူ့ကိုတဖြည်းဖြည်းဆွဲဆောင်နိုင်ရင်တော့ရနိုင်ပေမယ့်
အလကားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ကျွန်တော်ကထားပါတော့...ကလေးတွေက
အချိန်သိပ်မကျန်တော့ဘူးလေ။[Geat Sage]ကတောင် ကလေးတွေမှာ ၃လတောင်မကျန်တော့ဘူးလို့
တွက်ထားပြီးသား။အေးအေးဆေးဆေးဆွေးနွေးနေဖို့ အချိန်မရှိဘူးလေ။ကျွန်တော့်ဘာသာ
ကလေးတွေကိုအပြင်ထုတ်ဖို့ပဲ ကြံနေလိုက်တယ်။ဘာလို့ကြံနေတာလဲ?ရှင်းရှင်းလေးပါ။ခရီးသွားရင်
တည်းခိုစရာမလိုတော့ ဘုရားကျောင်းလည်းသတိထားမိမှာမဟုတ်ဘူး။နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့
ပန်းတိုင်မရောက်မခြင်း Ulgraciaကိုမဝင်တော့ပဲ Ulဂတော့ကို

တစ်ခါတည်းတန်းသွားလို့ရတယ်လေ။ကျွန်တော်နဲ့ Rangaကလေးတွေကို ခေါ် ပြီး
မြန်မြန်သွားလို့ရပါတယ်။နေ့လည်စာကျောင်းဆင်းချိန်မရောက်ခင် အသင့်ဆင်ထားတဲ့မှော်ဖွဲ့စည်းပုံကနေ
ပြန်လာလို့ရပါတယ်။နေ့လည်စာစားပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ရောက်ခဲ့တဲ့နေရာကိုပြန်သွားပြီး
ခရီးပြန်ဆက်လို့ရပါတယ်။
ကလေးတွေကို မှော်ပညာသုံးခိုင်းရတဲ့ရည်ရွယ်ချက်က သူတို့မှော်စွမ်းအင်တွေကို
သုံးစေချင်လို့ပါ။ကြီးမားတဲ့မှော်ပညာတွေသုံးလိုက်ရင် လုံးပါးပါးမှုကို
ကြန့်ကြာစေပါတယ်။ကလေးတွေကလည်း
ပြန်မပြောပဲနဲ့သဘောတူကြပါတယ်။ဘယ်လိုပြောရမလဲ?သူတို့ပထမဆုံးခရီးကြောင့်
တော်တော်စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ပုံပါပဲ။စစကတော့ ကြောက်နေပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ Rangaရဲ့အရှိန်ကြောင့်
သူတို့စိုးရိမ်တာတွေလျော့သွားပြီး ပြုံးနေကြပါတယ်။အစက ကျွန်တော့်ကျောပေါ်မှာနေပြီး
တစ်ယောက်ယောက်ရှူးတွေပေါက်ချနေပါတယ်။အဲ့လိုဖြစ်မယ်လို့ ဘယ်သူကထင်ထားမှာလဲ?
ခွီးသူးသူတို့ဂုဏ်သိက္ခာကိုကာကွယ်ဖို့ ဘာမှမပြောကြပြန်ဘူး။ကိစ္စသေးသေးမွှားမွှားလေးတွေဖြစ်ပြီးတော့
Spiritတိုင်းပြည်ကို နောက်ဆုံးမှာရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။Ulgaciaတိုင်းပြည်က Juraတောအုပ်ပတ်လည်က
တခြားနိုင်ငံတွေနဲ့မတူပါဘူး။အနောက်ဘက်ဘုရားကျောင်းရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုမရှိတဲ့အပြင်
တိုင်းပြည်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကောင်စီဝင်မဟုတ်ပါဘူး။သူတို့မှာ ဉာဏ်ပညာspiritဆီကနေ
မြင့်မြတ်တဲ့အစောင့်အရှောက်ရထားပါတယ်။ဒီနိုင်ငံက မှော်တိုင်းပြည်Sarionနဲ့
ကုန်သွယ်တဲ့နိုင်ငံပါ။တိုင်းပြည်ဝင်ထွက်ခွင့်မှာ ကန့်သတ်ထားတာမရှိပေမယ့်
ရာဇဝတ်သားနည်းနည်းလေးပဲရှိပါတယ်။အကြောင်းကတော့ ပွင့်လင်းလွန်းလို့ပါ။နိုင်ငံသားတိုင်းကလည်း
မှော်အသုံးပြုသူတွေချည်းပါပဲ။အကုန်လုံးဒါမှမဟုတ် အနည်းစုကို အမျိုးအစား
၂မျိုးခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။ပထမတစ်မျိုးက
တိုက်ခိုက်ရေးဆန်ဆန်spellတွေရှိတဲ့သူတွေပါ။Spiritတွေရဲ့စွမ်းအားတွေကို
ဌားပြီးအသုံးပြုရပါတယ်။သူတို့ရဲ့မှော်စွမ်းအင်တွေကို
အစားပြန်ပေးရပါတယ်။Spiritတွေနဲ့ဆက်သွယ်ထားရင် ဂါထာ၊မန္တန်တွေကိုတောင်
ရွတ်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ဆက်သွယ်ဖို့ဆိုရင်
သူတို့ကြိုက်အောင်နေမှရပါမယ်။ဒီတိုင်းပြည်က ပြည်သူပြည်သားအများစုကို
spiritတွေကသဘောကျကြပါတယ်။ဒါကြောင့် ကလေးတွေဝဝနံ့ပြည့်တိုင်း
spiritတွေနဲ့ပေါင်းစည်းတဲ့အခမ်းအနားလုပ်ကြပါတယ်။Spiritတွေသဘောမကျတဲ့သူကိုဆိုရင် သူတို့
အသက် ၂၀ရောက်တာနဲ့
တိုင်းပြည်ထဲကမောင်းထုတ်လိုက်ကြပါတယ်။တိုင်းပြည်သားမဖြစ်ထိုက်ဘူးပေါ့လေ....ဒါပေမယ့်
spiritတွေကအများကြီးရှိတာကြောင့် သူတို့သဘောမကျတဲ့သူတွေဆိုတာတော့ အတော်ရှားပါတယ်။

ဒုတိယတစ်မျိုး။ဒီတစ်မျိုးကြတော့ စွမ်းအားကြီးတဲ့spiritနဲ့ ဆက်သွယ်ထားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ဒါပေမယ့်
မှော်သုံးမယ်ဆိုရင်တော့ ဂါထာရွတ်ဖို့လိုပြီး တခြားမှော်အမျိုးအစားတွေနဲ့ယှဉ်ရင်
ပိုလွယ်ပါတယ်။ဒါကြောင့် စွမ်းအားချင်းယှဉ်လို့မရပါဘူး။spiritတွေဆီက ဌားတဲ့အစွမ်းနဲ့
Spiritနီးပါးသုံးလို့ရတဲ့အစွမ်း။အစွမ်းတင်မကပဲ တခြားနယ်ပယ်တွေမှာလည်းသာပါသေးတယ်။ဒီတော့
ဌားယူရတဲ့အစွမ်းက တကယ့်အစစ်ကိုတော့ဘယ်ယှဉ်နိုင်ပါ့မလဲ?ဒီလိုသုံးနိုင်တဲ့သူကို ယှဉ်ဖို့ဆိုရင်တော့
တော်တော်ခက်ခဲပါလိမ့်မယ်။ကိုယ့်ဘက်က အားသာနေမယ်ဆိုရင်တောင်မှ သူတို့က
ပွဲအခြေအနေကိုအသာလေးပြောင်းပစ်နိုင်ပါတယ်။မှော်တိုင်းပြည် Sarionက
မှော်ခေတ်ရေစီးကြောင်းဖြစ်ပြီး သူတို့နဲ့ကုန်သွယ်နေတဲ့ Ulgraciaနိုင်ငံကလည်း
မှော်ခေတ်ရေစီးကြောင်းထဲမှာတစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်တဲ့
စာချုပ်မှော်ကိုသုံးပါတယ်။ဒီလိုအကြောင်းတွေအပါအဝင်
တစ်နိုင်ငံနဲ့တစ်နိုင်ငံအရမ်းကုန်သွယ်တာကတစ်ကြောင်း၊တစ်နိုင်ငံနဲ့တစ်နိုင်ငံနောက်ကွယ်မှာ
ပြိုင်နေကြတာကတစ်ကြောင်းကြောင့် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးကတော်တော်ဆိုးတက်နေပါတယ်။နောက်
ကျွန်တော်တို့ဒီနိုင်ငံကိုရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုနဲ့လာခဲ့တာပါ။'Spiritဆင့်ခေါ်'ချင်လို့ပါပဲ။
ကျွန်တော်သေချာပေါက်တွက်ချက်ထားပါတယ်။Shizu-sanနဲ့ ပေါင်းစည်းသွားတဲ့ မီးspirit(Ifrit)ကြောင့်
မှော်စွမ်းအင်တွေမသောင်းကျန်းတော့တာဖြစ်နိုင်တယ်။Ifritကိုထိန်းချုပ်ဖို့
Spiritမှော်အမြင့်စားကိုသုံးလိုက်တာလား?[Shapeshifter]လို skillမျိုးကိုသုံးထားတာလားတော့မသိပေမယ့်
အဓိကသော့ချက်ကတော့ Spiritကိုသုံးရမှာပဲဗျ။ခံစားချက်ရှိတဲ့spiritတွေက
အရေအတွက်နည်းနည်းပဲရှိပြီး သူတို့ကိုအဆင့်မြင့် spiritလို့ခေါ်ကြတယ်။ဒီမြို့မှာ
spiritတွေနဲ့ဆက်သွယ်လို့ရတဲ့နေရာ ၂ခုရှိတယ်ဗျ။ပထမတစ်ခုက မြို့သူမြို့သားတွေသုံးနေကြဖြစ်တဲ့
မြို့လယ်က စင်။ဒါပေမယ့် အဲ့စင်က အဆင့်မြင့်spiritကိုဆင့်ခေါ် နိုင်တဲ့
ရာခိုင်နှုန်းနည်းတယ်။အဆင့်မြင့်spiritတွေနဲ့ စာချုပ်ချုပ်ဖို့ဆိုရင်
တစ်ခြားတစ်နေရာကိုသွားဖို့လိုတယ်။အဲ့နေရာကတော့ spritတိုင်းပြည်ပေါ့
မြေအောက်မှာ ဒါမှမဟုတ် ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဝက်ပါဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့သိတဲ့ဝင်ပေါက်က
Ulgတောထဲမှာပဲရှိတာ။တံခါးကို ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုမှာမြှုပ်ထားပြီး တံခါးကနေဝင်သွားရင်
တခြားလောကကိုရောက်သွားလိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း
အဆင့်မြင့်spiritကိုလိုအပ်နေတဲ့ ရွေးစရာမရှိပဲဆက်သွားရမှာပဲ။ပြင်ဆင်စရာရှိတာပြင်ဆင်ပြီး
တစ်ညအိပ်နားခဲ့ပါတယ်။တံခါးကနေကျော်သွားရင် ပြန်လာလို့မှရပါ့မလားလို့
တွေးမိပေမယ့်နည်းမရှိတာတော့မဟုတ်ဘူး။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တောထဲမှာ မှော်ဖွဲ့စည်းမှုတစ်ခုကို
သံသယမဖြစ်အောင်ထားထားလိုက်ပါတယ်။တကယ်လို့အထဲမှာမထင်ထားတွေဖြစ်လာရင်

အဲ့တာကိုသုံးပြီးထွက်ပြေးလို့ရပေမယ့် အသုံးဝင်၊မဝင်မသိသေးတော့
အာမခံသဘောမျိုးထားထားရတာပါ။နောက်တော့...

"ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေပြင်ဆင်ပြီးပြီလား?ငါတို့ဝင်ပြီးသွားရင်
ထွက်ခိုက်မှထွက်လို့ရတော့မှာနော်။မင်းတို့တွေအဆင်သင့်ပဲလား?"
"ဒါပေါ့"

"အဆင်ပြေပါတယ်"

ကျွန်တော့်မေးခွန်းကိုပြန်တုံ့ပြန်ကြပါတယ်။ဟုတ်ပါပြီ
ဟုတ်ပါပြီ....မင်းတို့တွေကြောက်စရာမလိုပါဘူးလေ။အခုတလော ဒီကလေးတွေ
ကျွန်တော့်အပေါ်တော်တော်ယုံကြည်လာတယ်။အရင်က ကျွန်တော့်အပေါ်ပြုမူတာတွေနဲ့
တခြားစီးပဲဗျ။ဝံပုလွေအနက်ပုံပြောင်းပြီး
လမ်းမှာလာရှုပ်တဲ့မကောင်းဆိုဝါးတွေကိုချက်ချင်းသတ်လိုက်တာကြောင့်
သူတို့ယုံကြည်မှုကိုရသွားတယ်ထင်ပါတယ်။ကဲ...ခရီးဆက်ရအောင်။
ဒီနေရာအကြောင်း စာကြည့်တိုက်မှာတုန်းက နည်းနည်းရှာကြည့်မိသေးတယ်။ကံမကောင်းတာက
နေရာအတိအကျတော့ပါပေမယ့် အထဲမှာဘာကောင်တွေရှိတယ်ဆိုတာတော့
ဘာမှမပါခဲ့ဘူး။သူတို့ကစမ်းသပ်မှုအတွက်ပဲအသုံးပြုထားတာဆိုတော့ အထဲမှာ
ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေစောင့်နေမလဲ ကျွန်တော်တို့လည်းမပြောတတ်ဘူး။ကျွန်တော်နဲ့
RANGAကလေးတွေကို ကာကွယ်နိုင်ပါ့မလား?မလွယ်ကူတဲ့ခံစားချက်မျိုး
ခံစားနေရပါတယ်။အဆင်မပြေရင်တော့ ခဏနောက်ဆုတ်ပြီး
Benimaruနဲ့တခြားသူတွေကိုသွားခေါ်ဦးမှပါ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲကို
ဂရုတစိုက်ဝင်သွားခဲ့ပါတယ်။နေရောင်တောင်မဝင်နိုင်ပေမယ့်
အထဲမှာတော်တော်လေးလင်းနေတာကိုတွေ့ရပါတယ်။သေချာအောင်လို့ [Magic
Perception]ကိုပါဖွင့်လိုက်တော့ ကြည့်ရတာအဆင်ပြေသွားပါတယ်။လေထဲမှာလည်း
ဘာအငွေ့အသက်မှမရှိတော့ ကလေးတွေအလွယ်တကူပဲ ဝင်လာနိုင်ပါတယ်။အကုန်အထဲရောက်ပြီဆိုမှ
ရှေ့ကိုသတိနဲ့ဆက်လျှောက်သွားပါတယ်။Rangaကိုတော့
ကလေးတွေအနားမှာပဲစောင့်ရှောက်ခိုင်းထားပါတယ်။ဝက်ပါလို့ဆိုပေမယ့်
လမ်းဖြောင့်ကြီးပါလားဟ?သတိနဲ့ ဆက်လျှောက်သွားလိုက်ပါတယ်။

.....
.....
.....

စိတ်ကူးမြေပုံကျေးဇူးနဲ့ ကျွန်တော်လမ်းဖြောင့်ဖြောင့်သွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ဒီမှာက
လာတဲ့သူတွေကိုနှောင့်ယှက်ဖို့ထောင်ချောက်တွေလည်းရှိပါတယ်။နောက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်ရင်

စောစောကလင်းနေတဲ့လမ်းက မှောင်သွားပြီး အရှေ့ကိုဆက်ကြည့်နေရင် မှောင်နေတဲ့
လမ်းကတဖြည်းဖြည်းလင်းလာပါတယ်။ သြော်...ဒါကြောင့်ဝက်ပါလို့ခေါ်တာကိုး။ သာမန်လူတွေသာလာရင်
သေချာပေါက်လမ်းပျောက်မှာပဲဗျ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ကြောက်ဖို့တောင်ကောင်းလာတယ်။

"အဲလေ...အဲလေ..."

"ရှာတွေ့ပြီ...ရှာလိုက်စမ်း..."

"အို...အာ...အို..အာ..."

"ခစ်ခစ်..ခစ်ခစ်ခစ်...အဟင်းဟင်း...အဟင်းဟင်း..."

ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရတာ Spiritအသံတွေပါ။ တော်တော်အားကောင်းတဲ့
မနောစွမ်းအင်ပဲ။ မဟုတ်သေးပါဘူး...စိတ်ချင်းဆက်သွယ်နေတာပဲ။ (Telepathy)လား?

"အိုး...ရူးမိုက်တဲ့သူတွေပါလား..."

"တုန်လှုပ်ကြစမ်း..."

"ကြောက်ကြစမ်း..."

တော်တော်စိတ်ရှုပ်စရာစကားတွေပဲ။ ကလေးတွေက သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်ကို

အလန့်တကြားကြည့်နေကြပါတယ်။ Chloeနဲ့ Aliceဆို

ကျွန်တော်လက်ကိုတောင်မလွှတ်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်လည်း

ကြောက်တတ်တဲ့Ryoutaလိုကောင်လေးတောင် ကောင်မလေးတွေကိုကာကွယ်ဖို့

ဓားတောင်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။ ကောင်လေး ဂုယောက်ကို စောစောက

လက်နက်တွေပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော်ပွားထားတာပါ။ သန့်စင်တဲ့ demonသံမဏိနဲ့လုပ်ထားတဲ့ဓားကို

ကလေးတွေနဲ့လိုက်အောင်အရွယ်အစားကိုပြင်ပြီး ပေးလိုက်ပါတယ်။ အစကတည်းက

သူတို့လိုအပ်ကြောင်းကျွန်တော်ကိုပြောထားလို့ကံကောင်းပေမယ့်...

"ကောင်းတယ်...ကောင်းတယ်..."

"ပိုပြီး ကြောက်ကြစမ်း!"

"မဟုတ်ရင် ပျင်းစရာကြီး..."

ဟမ်း...ကျွန်တော်တို့ အခန်းတစ်ခန်းထဲကိုရောက်သွားပါတယ်။ သူတို့ပြောချင်သလိုပြောနေကြတာ
စိတ်ညစ်စရာကောင်းနေတယ်။

"ဟေ့...မင်းတို့ကဒီမှာ နေတဲ့သူတွေလား? ဒါဆို မင်းတို့ကSpiritတွေပေါ့? ကျွန်တော်တို့ ဒီကိုလာတာ
အကြောင်းကိစ္စရှိပါတယ်။ အဆင့်မြင့်spiritတွေနဲ့ ကိစ္စရှိလို့ပါ။ ဒါဆို ခင်ဗျားတို့ဆီကများ

လန်းညွန့်မှုရနိုင်မလား?"

တကယ်လို့များဆိုပြီး ကျွန်တော်မေးလိုပါတယ်။ ကဲ...သူတို့ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ကြမလဲ?

"ဟားဟားဟားဟားဟား"

"ဟဲဟဲဟဲဟဲဟဲဟဲ"

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲဟေ့...surpriseတိုက်တာထက်တောင်

စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသေးတယ်။ကြောက်အောင်လုပ်တာထက် ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းနေပါလား"

"ကောင်းတယ်..ကောင်းတယ်"

"ပြောပြမယ်...ဒါပေမယ့်..ဒါပေမယ့်..."

"အရှေ့မှာ..."

လမ်းအဆုံးမှာ အရောင်တွေတောက်လာပါတယ်။ဖိတ်ခေါ်သလိုမျိုးပါပဲ။လက်ခံရုံကလွဲပြီး

ဘာများတတ်နိုင်ဦးမှာလဲ?လမ်းကနေဆက်သွားတော့

ဟောခန်းကြီးတစ်ခုထဲရောက်သွားပါတယ်။အလယ်မှာတော့ ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်။

"ကဲ...စမ်းသပ်မှုကိုစတင်လိုက်ရအောင်"

ဘီလူးရဲ့မျက်လုံးတွေ နီသွားပါတယ်။ရုတ်တရက် ကျွန်တော်တွေ့မိသွားတာက

ဘာလို့လူဆိုးတိုင်းရဲ့မျက်လုံးက နီနေကြပါလိမ့်?ထားပါလေ။

"ဟေ့...ငါပြောတာကြားလား?ဒီဘီလူးကိုနိုင်ရင် ငါတို့စမ်းသပ်မှုကိုအောင်မြင်မလား?"

"ဒါပေါ့..."

"အင်း..."

"အဲ့လိုပဲ"

ဒီလိုဆို လွယ်ပါတယ်။ကျွန်တော်Rangaကို ကလေးတွေဆီမှာထားခဲ့ပြီး

တစ်ယောက်တည်းရှေ့ကိုတက်သွားလိုက်ပါတယ်။

"အို...အို..."

"တစ်ယောက်တည်းချဖို့လား?"

"ယုံကြည်မှုတွေလွန်ကဲနေတာ အန္တရာယ်ရှိတယ်နော်။"

မင်းတို့က ငါ့ကိုစိတ်ပူတယ်ပေါ့လေ?ရပါတယ်လေ။ကျွန်တော့်အရှေ့က ဘီလူးကိုစစ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

အမည်...Spiritကာကွယ်ရေးဘီလူး(ယာယီ)

ပြုလုပ်ထားသောပစ္စည်း...မှော်သံရိုင်း

အရည်အချင်း...Aအဆင့်အထက်

မှော်စွမ်းရည်...Aအဆင့်အထက်

ဝူး...အလွင့်ကြီးပါလား...ခွင့်ပြုချက်မရှိပဲနဲ့ သူ့အကြောင်းတွေသွားဖတ်တာ

အန္တရာယ်ရှိတယ်ဗျ။မှော်အရုပ်(Golem)...မှော်သံကနေလုပ်ထားပြီး

၃မီတာလောက်မြင့်တယ်။ထူထည်ကြီးမားပြီး ၃၀

metricတန်လောက်ရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဒီကောင်ကြီးဖုတ်တာသာ ခံလိုက်ရရင်

စုတ်ပြတ်သပ်သွားမှာတော့အသေအချာပဲ။ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတိုက်ခိုက်မှု ခုခံမှုရှိရင်တောင်
အနင်းခံလိုက်ရရင်တော့ ပြားမှာပဲဗျ။ဘာဆက်လုပ်မလဲလို့ရပ်ကြည့်နေရင်း
Golemရဲ့ပုံရိပ်တွေဝါးသွားပါတယ်။အဲ...ကျွန်တော်မြင်ရသေးပေမယ့် သူ့လှုပ်ရှားမှုတွေက
ဓားသမားတစ်ယောက်လိုမြန်နေပါတယ်။ဒါက...ဒါက
တော်တော်အန္တရာယ်များတဲ့ရန်သူပဲ။ဒီအရှိန်၊ဒီအားနဲ့ဆိုရင် ကားတိုက်တာထက်တောင်
ခံလိုက်ရမယ်။ကျစ်...ဒါကစမ်းသပ်တာမှဟုတ်ရဲ့လား?အသေသတ်နေသလိုပဲနော်။
"ဟေ့...ဟေ့...ဒါကဘာကြီးလဲ?စမ်းသပ်တာမှဟုတ်ရဲ့လား..မင်းတို့ကောင်တွေ?ငါတို့ကိုသတ်ချင်နေတာလား?
"
အဲ့လိုအော်လိုက်တော့...
"ခစ်ခစ်..ခစ်ခစ်ခစ်...အဟင်းဟင်း...အဟင်းဟင်း..."
"အင်း...အဲ့လိုဆိုလည်း...အဲ့လိုပေါ့"
"နိုင်နိုင်လား?နိုင်နိုင်လား?"
....တကယ်ကြီးလားဟ?.....ဒီလူတွေဘာကိုလိုချင်နေတာလဲ?ဒီလူတွေ...တမင်သက်သက်အချိန်ဆွဲနေတာ
လား?စိတ်ဖဲမှာတော့ တော်တော်ဒေါသထွက်သွားပေမယ့် ကလေးတွေအကြောင်းတွေးမိပြီး
ဒေါသပြေသွားပါတယ်။မဟုတ်သေးဘူး...မဟုတ်သေးဘူး။ကလေးတွေရှေ့မှာ
လူကြီးလူကောင်းလိုနေရမယ်။ဆင်ခြေတုံတရားတွေ၊တည်ငြိမ်မှုတွေကို
ဒေါသကဖုံးသွားလို့မရဘူး။ဆရာပီသအောင်နေမှ။အင်း...ဒီသောက်ရမ်းလန်းတဲ့ကိုယ်တွေက
ဒေါသထွက်တာရှားပါတယ်လေ။ဖူး...ဟား...ဖူး...ဟား...။အသက်ရှူသွင်း၊ရှူထုတ်လုပ်လိုက်ပြီး
အရှေ့ကိုအသင့်အနေအထားနဲ့ တစ်လှမ်းတိုးလိုက်ပါတယ်။ဟက်...အတည်ချရင်တောင် သူဖုတ်တာမခံရရင်
အဆင်ပြေမှာပါ။ဒင်းကမြန်ပေမယ့် ကျွန်တော်ကသူ့ထက်မြန်ပါတယ်
ကျွန်တော်က ဖျတ်ကနဲပျောက်သွားသလိုမျိုး အသံထက်မြန်ပါတယ်။အင်း...[Black Lightning]က
ဒင်းကိုထိမယ်မထင်ဘူး။လျှပ်စစ်စီးကြောင်းက သူ့သတ္တုကိုယ်ထဲကနေ မြေကြီးထဲဝင်သွားပြီး
ပြယ်သွားနိုင်တယ်။ကျွန်တော်သင်ထားတဲ့မှော်တွေကတော့
ထိရောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ရေဓား၊မီးဘောလုံးတွေကောပဲ။ဓားနဲ့ခုတ်ဖို့ဆိုရင်
ပိုတောင်ဆိုးဦးမယ်။ခုတ်လို့ရတယ်ပဲထား၊ဓားပါကျိုးသွားပြီး ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမှ။
မှော်အရိုင်းတုံးရေ...ဒီလိုလုပ်ရတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်နော်။
မှော်သံရိုင်းတုံးဆိုတာ အမာဆုံးဖြစ်ပြီး ပျော့ပြောင်းတယ်။ဒီတော့ သူ့မှာအားနည်းချက်နည်းနည်းပဲ
ရှိမှာ။ပြသနာပဲ....ပြာချလိုက်ရင်ကောင်းမလား?
"ဟေ့...မင်းတို့ကောင်တွေကို တောင်းပန်ခိုင်းလည်း ထူးမှာမဟုတ်တော့
ဒါကြိုကိုဖျက်စီးလိုက်လိုက်တော့မယ်။"

"အဟားဟားဟား"

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲ...ရယ်လည်းရယ်ရတယ်။"

"လူလိမ်...ငါကြား..."

"ကောင်းတယ်ကောင်းတယ်...အပြောကောင်းတယ်ဟေ့"

"လုပ်နိုင်ရင် လုပ်လိုက်လေ"

ဟမ်းဒူးကျွန်တော်က လူကြီးဆိုတော့ အတင်ပြေပါတယ်။ဒီပေါက်တက်ကရ တယ်လီပသီကြောင့်နဲ့တော့

ဒေါသထွက်ပါဘူး။ကျွန်တော်မှာ သွေးကြောမရှိတော့ ဆောင်းမှာပေါ်နေတဲ့သွေးကြောက

စိတ်ကူးပဲနေမှာပါ(Animeတွေမှာ ဒေါသထွက်တဲ့လက္ခဏာဖြစ်တဲ့

သွေးကြောထောင်တာကိုပြောတာပါ)။အဲ...ခွင့်ပြုချက်ရပြီဆိုတော့....တုတ်တုတ်..မှော်ရုပ်သေး(Golem)ရေ..ဖြစ်နိုင်ရင် ငါ့အရုပ်အဖြစ် ခေါ်သွားပါတယ်ကွာ။

[Misaoitoayabakujin! (Binding Formation of Bewitching Strings)] 「操糸妖縛陣！」

ကျွန်တော့်ရဲ့[Sticky Steel Thread]တွေက

အရင်ကလိုမဟုတ်တော့ဘူးဗျ။ကျွန်တော်နည်းနည်းအဆင့်မြင့်ထားတယ်။ကျွန်တော့်ရဲ့မှော်စွမ်းအင်နဲ့ပေါင်းထားတော့ တန်ခဝဝလောက်ဆို အသာလေးပဲ။

ကြိုးတွေက မှော်ရုပ်သေး(Golem)ကို

လုံးဝပတ်ချည်လိုက်တော့ လှုပ်ရှားမှုတွေ လုံးဝရပ်သွားပါတယ်။နောက် ကျွန်တော်စိတ်ကိုစုစည်းပြီး

ကြိုးကတစ်ဆင့် (Hell Flare)ကိုလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ပုံမှန်ပစ်ရင် စိတ်စုစည်းစရာမလိုပေမယ့်

အကွာအဝေးတိုတိုလေးကိုလွှတ်မယ်ဆို များပြားတဲ့စွမ်းအင်တွေကိုထိန်းဖို့ စိတ်ကိုစုစည်းရပါတယ်။[Great Sage]ရဲ့အကူအညီနဲ့ မှော်နက်မီးတောက်(Hell Flare)ကို ချုံ့နိုင်သွားပါပြီ။Benimaruတောင်

ဒီလိုမျိုးမသုံးလှနိုင်သေးဘူးဗျ။Hell Flareက Golemကို 5m အချင်းရှိတဲ့ စက်လုံးခြမ်းပုံစံ

လွှမ်းခြုံသွားပါတယ်။

ကျယ်လိုက်တာ။

ကျယ်လိုက်တာ!

မိုးခြမ်းသံလို အကျယ်ကြီးကြားလိုက်ရပြီး အနက်ရောင်စက်လုံးကြီးပျောက်သွားကာ အဲ့နေရာမှာ

ဘာဆိုဘာမှမကျန်ခဲ့တော့ပါဘူး။ထင်တာတော့ စက်လုံးထဲမှညာ မှော်မီးတောက်တွေက

သန်းချီတဲ့အပူချိန်တွေတဲ့ ရှိရှိသမျှကိုလောင်မြိုက်သွားတာနေပါလိမ့်မယ်။ကျွန်တော့်ရဲ့

အပူချိန်တိုက်ကွက်ခံနိုင်ရည်တောင် ဒီတိုက်ကွက်ကိုမခံနိုင်ပါဘူး။ကြည့်ရတာ ဒီအကွက်ကိုခံနိုင်တဲ့သူ

မမွေးသေးဘူးထင်ပါတယ်။ဒီတိုက်ကွက်ရဲ့အားနည်းချက်က ရန်သူကိုမချုပ်ထားရင်

ရှောင်ရလွယ်ပါတယ်။ဘာလို့ဆို မီးတောက်ခေါ်တာ နည်းနည်းကြာလို့ပါ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

အချိန်ကိုက်ပြီသွားလို့တော်ပါသေးတယ်။ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီဝက်ဖဲကိုပြချင်တာမဟုတ်ဘူး။

"မဖြစ်နိုင်တာ"

"မယုံနိုင်စရာပဲ"

"တစ်ချက်တည်းနဲ့..."

ပရမ်းပတာဖြစ်နေတဲ့အသံတွေကို Telepathyကနေတစ်ဆင့်ကြားလိုက်ရပါတယ်။ကြည့်ရတာ သူတို့

Golemကြောင့် ယုံကြည်မှုတွေရှိနေတဲ့ပုံပဲ။ရှိမှာပေါ့လေ။ကလေးတွေကတော့

ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့...မတ်တပ်ကြီးမေ့နေကြပါတယ်။ကြည့်ရတာ

ရှော့တော်တော်ဖြစ်သွားတဲ့ပုံပဲ။ဒါကြောင့်မပြချင်တာ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ...ကျွန်တော်ကိုအထင်သေးတဲ့စိတ်
တွေကတော့ ပျောက်သွားပုံပဲ။ပြင်ဆင်ထားလိုက်တော့...အပြစ်ပေးချိန်ရောက်ပြီလေ.....

.
NEXT>>>>>>

>>>>>>>Ch 62...Spiritဆိုတာ...

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား၊မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 62

Elementalဘီလူးကြီးကို ပြာချအပြီးမှာ

ကျွန်တော်မကောင်းဆိုးဝါးဆန်ဆန်ပြီးလိုက်ပါတယ်။ဟဲ..ဟဲ...ဟဲ...။ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာဆွေးနွေးဖို့

အားသာချက်တစ်ခုရထားပြီလို့ထင်ပါတယ်။

"ကဲ...ဒါဆို ထွက်လာခဲ့ကြတော့။နောက်တစ်ခါ ပြာကျသွားမယ့်သူတွေက

မင်းတို့မဖြစ်စေချင်ရင်ပေါ့...မင်းတို့ပုန်းနေတဲ့နေရာကို ငါသိတယ်နော်"

မသိပါဘူး အမှန်ကတော့။တွေ့ထားတော့ရှိပေမယ့် တယ်လီပသီကိုအခြေခံပြီး

တည်နေရာကိုတွက်ထုတ်တာက ခက်တယ်ဗျ။သူတို့ဘာသာထွက်လာရင်တော့

လုပ်စရာတွေတော်တော်လျော့သွားမှာပဲ။

"ဟုတ်..ဟုတ်ဟုတ်ဟုတ်...ဟုတ်ဟုတ်။ဆင့်ခေါ်တာကို ကျိုးနွံစွာတုံ့ပြန်ပါ့မယ်"

ပျံထွက်လာတာက ချစ်စရာကောင်မလေးဗျ။လှုပ်လို့ရတဲ့အရုပ်ကလေးကိုမှ

နဂါးတောင်ပံတွေတပ်ထားသလိုပဲ။လူပုတော့မဟုတ်ဘူး...နတ်သမီးပုံပြင်တွေထဲက

နတ်ပိစိလေးလို့ပဲ။သူမဆံပင်အရောင်က အစိမ်းနဲ့အနက်ကို ရွှေရောင်နဲ့ရောထားပြီး

ကျစ်စံမြီးကျစ်ထားပါတယ်။ဝတ်ထားတာကတော့ အနက်ရောင်အောက်ခံပေါ်မှာမှ

အဖြူနဲ့အစိမ်းအပွင့်တွေပါတဲ့ ပန်းဝတ်စုံပါ။တော်တော်fancyကျတဲ့ဝတ်စုံပဲ။အရောင်တောက်တဲ့

အပွင့်လေးတွေအများကြီးရှိပြီး နဂါးတောင်ပံတွေရှိနေတဲ့ကျောနေရာကိုတော့

ဟထားပါတယ်။ဒီနတ်သမီးလေးရဲ့အနောက်မှာ အရောင်မျိုးစုံဝတ်ထားတဲ့

နတ်သမီးလေးတွေလည်းရှိနေပါတယ်။

"တာတာဒါ....ရှုကြလော့။ငါသခင်မက ဝင်....မှ....အဟမ်းးး"

ကြည့်ရတာ စာကိုအသားကုန်ချွတ်လို့
လျှာကိုက်မိသွားတဲ့ပုံမျိုးပဲ။လှောင်လိုက်ရင်ကောင်းမလား?တယ်လီပသီနဲ့စကားပြောတာကြာတော့
ကိုယ်တွေ့ပါးစပ်နဲ့ပြောနည်းတွေတောင် မေ့ကုန်တဲ့ပုံပဲ။

"မင်း...အဆင်ပြေရဲ့လား?"

သူမက အဆင်ပြေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းလက်ကာပြပြီး...

"ရှုစားကြလော့...ငါသခင်မက မိစ္ဆာဘုရင် ၁၀ပါးထဲက ၀ကံပါရဲ့

Ramirisပဲကွယ့်...ငါ့အရှေ့...အဲ...ရှေ့တော်မှောက်မှာ ခစားကြလော့..."

နောက် ဒင်းလေးက ဘုရင်မလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ ကျွန်တော့်ခေါင်းကိုပုတ်လိုက်ပါတယ်။ဘာလိုများ
ကျွန်တော့်စိတ်ကိုမတိုတိုအောင် ဆွနိုင်နေလဲတော့မပြောတတ်တော့ဘူး။တစ်ယောက်ယောက်တော့
လက်ဝါးစောင်းစာ မိချင်နေပြီထင်တယ်။

"Ow...ဘာလုပ်တာလဲ?လန့်တောင်လန့်တယ်"

သူမ လက်ဝါးစောင်းကိုရှောင်လိုက်ပါတယ်။

"ဆိုလိုတာက...အဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား?အဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား?"

"သူ့ကိုရိုက်လို့ရလား?သူ့ကိုရိုက်လို့ရလား?"

"ဒါပေမယ့် သူက ငါတို့Golemကြီးကို ဆော်ထားတာနော်"

"မရဘူး။မရဘူး။ငါတို့ကိုသတ်လိုက်မယ်"

နားညီးလိုက်တာကွာ။

"နောက်ပြီး နင်ညစ်ထားတာမဟုတ်လား?ဘာလို့ spiirtထိန်းချုပ်မှုက

နှင့်အပေါ်အလုပ်မလုပ်တာလဲ?ဒီလောက်ငယ်တဲ့သူက ဒီလိုလုပ်နိုင်တာမမြင်ဖူးပါဘူး။"

ဒင်းတို့ ကျွန်တော့်ကိုတကယ်ကြီးမကောင်းကြံနေကြတာပဲ။ကျွန်တော့်ရဲ့မသိစိတ်က

spiritထိန်းချုပ်မှုဆိုလား အဲ့တာကိုခုခံနေတော့ ဒင်းတို့တွေ တော်တော်ဒေါဖောင်းနေတာဖြစ်မယ်။ဒါပေမယ့်

အကြောင်းကဒီတစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘူးဗျ။ဒင်းတို့ ကျွန်တော့်ကိုအကြီးကြီးလိမ်နေတယ်လို့

ခံစားနေရတယ်။ဒီနတ်သမီးပီစီလေးက မိစ္ဆာဘုရင်တဲ့လား?ကျွန်တော့်ကိုဒီမဖြစ်နိုင်တဲ့လိမ်ကွက်ကြီးက

ဘာလို့လိမ်နေတာပါလိမ့်?ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့်ကို အခွက်ပြောနေကြတာလား?

"ငါ့ကိုလိမ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တာကိုပြောစမ်းပါ။မင်းလို နတ်သမီးပီစီကလေးက

မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား?"

"ငါ ကလေးမဟုတ်ဘူးဟဲ့။ရိုင်းလိုက်တာနော်...မိစ္ဆာဘုရင်ကလွဲပြီး ဘာဖြစ်နိုင်သေးလို့လဲဟဲ့?!"

"ဟမ်?အရူးမဟုတ်ဘူးလား?ငါ့မှာ Milimဆိုတဲ့မိစ္ဆာဘုရင် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိတယ်။ဒါကြောင့်

မင်းလိမ်နေမှန်းငါသိတာ။မင်းပုံစံက သူမနဲ့ယှဉ်ရင်တောင် တော်တော်အားနည်းတာပဲ။"

"နင်ကတော်တော်တုံးတုံးတုံးတာပဲ။တုံးတယ်"

တုံးတယ်။တုံးတယ်။တကယ့်တုံးပဲ"

အဲ့လိုကုန်းအော်လိုက်ပြီး Ramiris အသက်ရှူဖို့တစ်ချက်နားလိုက်ပြီးမှ...

"နားထောင်...နင်...Milimကို သူတို့ဘယ်လိုခေါ်လဲသိလား?တစ်လောကလုံးမှာ

အကြောင်ဆုံးမိစ္ဆာဘုရင်လို့ခေါ်ကြတယ်။ကြုံသမျှပြဿနာတွေကို

လက်သီးနဲ့ပဲဖြေရှင်းဖို့စဉ်းစာနေတာဟဲ့။အဲ့လိုလူမျိုးနဲ့ ငါ့လိုချိုသာပြီးယဉ်ကျေးတဲ့မိန်းကလေးကို

လာယှဉ်တာ တော်တော်ရိုင်းတယ်မထင်ဘူးလား?နင် ဒါကိုနားမလည်ရင်တော့ နင်နဲ့ငါ

စာရင်းရှင်းရတော့မယ် မစွတာရေ။နောက်ပြီး နင်စိတ်တော့မှန်သေးတယ်မဟုတ်လား?စောစောက

တိုက်ကွက်ကြီးကဘာကြီးလဲ?ရှုံးလောက်တယ်...အန္တရာယ်လည်းများတယ်ဟဲ့။ဒီတိုက်ကွက်မျိုးဖန်တီးဖို့

အထူးအကွက်တွေဘယ်လောက်တောင်ပေါင်းလိုက်တာလဲ?နင်တော်တော် ဗရုတ်သုတ်ခန့်င်တာပဲ"

Hellflare ဘယ်လောက်အန္တရာယ်များကြောင်း သူမစိတ်ပူနေတာပဲ။ငါနဲ့ယှဉ်ရင်မင်းက

ပိုဗရုတ်သုတ်ခန့်င်တယ်မဟုတ်ဘူးလားဟင်?

"ဒီတော့ နင်ကMilimနဲ့သိတယ်ပေါ့လေ?"

သူမမေးတော့...

"အင်း...မကြာသေးဘူး"

"ဪ...အင်း...နေပါဦး။နင်က..Juraတောအုပ်ရဲ့ခေါင်းဆောင်အသစ် slimeလား?"

"ဟုတ်တယ်...မင်းကဘယ်လိုသိတာလဲ?"

"အာ...ထင်သားပဲ!!!Milimရာစုနှစ်တွေကြာမှ ပထမဆုံးအကြိမ်ရောက်လာပြီး

သူရဲသူငယ်ချင်းအသစ်အကြောင်းလာကြွားတယ်လေ။ငါကတော့ သူ့ဖွီးနေတယ်ထင်ပြီး

ရယ်တောင်လွှတ်လိုက်သေးတယ်"

Ramirisလေထဲမှာ သူမတောင်ပံတွေကိုစီးချက်ချချ ခတ်နေရင်း

ကျွန်တော့်ကိုအံ့သြတကြီးကြည့်နေလိုက်ပါတယ်။ဒီတော့ သူမလိမ်နေတာမဟုတ်ဘူးပဲ?တကယ်ကြီး

သူကမိစ္ဆာဘုရင်ပေါ့လေ?"

"အင်း...ချီးကျူးခံရလို့ဝမ်းသာပါတယ်လေ။ငါက Rimuru

Tempest။Milimရဲ့သူငယ်ချင်းပေါ့...ဒီကိုလာတာတောင်းဆိုစရာရှိလို့ပါ"

"အို...ဟုတ်ပြီလေ။နင်က Mililရဲ့မိတ်ဆွေပဲ။နင့်ကိုယုံကြည်လိုက်ပါ့မယ်။ဒီတော့

ငါ့ကိုမသင်္ကာနေသလိုကြည့်နေတာရပ်လိုက်ပါတော့ဟ။ငါ တကယ်မိစ္ဆာဘုရင်ပါ"

ကျွန်တော်မယုံမှန်း သူမသိနေတယ်ထင်တယ်။ထားပါလေ...သူ့ကြည့်

တာအန္တရာယ်များပုံလည်းမပေါ်ပါဘူး။သူ့အကြောင်းကိုနားထောင်ကြည့်တာပေါ့။ကျွန်တော်စိတ်ငြိမ်ငြိမ်

ထားလိုက်ပြီး သူမပြောတာနားထောင်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ဘာလို့မှန်းမသိ ကျွန်တော်က

လက်ဖက်ရည်နဲ့မုန့်တွေကို ကျွေးနေရပါတယ်။သူကတော့ ကျွန်တော့်ကိုဧည့်သည်လို့ခေါ်ပေမယ့် ဧည့်ဝတ်

ကျေတာက ပြောင်းပြန်မဖြစ်နေဘူးလား?ဘာဖြစ်ဖြစ် ကလေးတွေကတော့ နတ်သူငယ်တွေနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သွားပြီး ကွတ်ကီးတွေအတူတူစားရင်း ပျော်နေကြပါတယ်။
Ramirisကကျွန်တော်တို့ကို ဘီလူးကြီးနဲ့ ချောက်ချင်ရုံသက်သက်ပါ။သူတို့ကြည့်ရင်း ရယ်လို့ဝမှ ထွက်လာပြီးအကူအညီပေးမယ်ပေါ့။အဲ့တော့ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကိုလေးစားပြီးကျေးဇူးတင်မယ်ပေါ့လေ။သူပြောတာတော့ သတ်ချင်စိတ်ကော၊နာကျင်လိုစိတ်ကောမရှိဘူးဆိုပဲ။စွန့်စားသူတွေ၊ခရီးသွားတွေ ဘယ်တော့မှ စထွက်နေရာကိုမရောက်လာတာဆိုတာကလည်း သူတို့တွေကို ထွက်ပေါက်တစ်နေရာမှာ သွားသွားထားထားလို့ပါတဲ့။

"သူတို့အဲ့အချိန်မှာ အိမ်ပြန်သွားကြတာလားမှမသိပဲ"
သူကတော့ ဒီလိုမျိုးပြောပါတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်Golemကိုဖျက်စီးလိုက်တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော်တော်တင်းနေတာကိုး။တကယ်က ဖျက်စီးတယ်ဆိုတာထက် အငွေ့ပျံသွားတယ်လို့ပြောရင်မှန်မလားပဲ။ဘာဖြစ်ဖြစ် ပြန်ပြင်လို့မရတော့တာတော့သေချာတယ်။မဟုတ်ရင် အခုချက်ချင်း သူပြန်ပြင်ပြီးလောက်ပြီပေါ့။
"ကွာ...ငါတို့ကောက်ထားတဲ့အရုပ်တွေကို အချိန်တွေအများကြီးပေးပြီးကာမှ အခုတော့..."
ဒါပဲ ထပ်ကာထပ်ကာပြောနေပါတယ်။အင်းလေ...sorryပေါ့။သတ်မလား၊သမလားလို့ပဲ ငါကတွေးမိတာကိုး။

"နောက်ပြီး နင်သိလား?အဲ့အရုပ်မှာ လုပ်ဆောင်ချက်တွေအများကြီးပါတယ်ဟ။သူ့ရဲ့အလေးချိန်ကို ထိန်းချုပ်တဲ့ မြေspirit၊အဆစ်တွေကို ထိန်းချုပ်တဲ့ ရေspirit၊အင်ဂျင်ကိုထိန်းချုပ်တဲ့ မီးSpirit၊နောက်ဆုံး အပူချိန်ကိုထိန်းချုပ်တဲ့လေspirit။အဲ့တာ တကယ့်spiritအသိုက်ကြီး။Spiritအင်ဂျင်နီယာပညာရပ်မှာ တကယ့်ထိပ်အဆင့်ရှိတယ်"

ဒီကိစ္စကနေကို မတက်တေညွှန်း။အဲ့တာကြီးကို မဖျက်စီးမိရင်ကောင်းသား။ကျွန်တော်ဘာသာတေပြီးမှ သူ့ဘာကိုတော်တော်ပြောချင်ရာပြောခိုင်းထားမိမှန်းသဘောပေါက်သွားပါတယ်။Spiritအင်ဂျင်နီယာပညာတဲ့ လား?စိတ်တော့ဝင်စားမိသား။Kaijinပြောတဲ့မှော်စစ်သား ပရောဂျက်နဲ့များ ဆက်စပ်နေသလား?

"အဲ့တာ လူပုတွေနဲ့ ELFတွေပေါင်းပြီး ကြိုးစားခဲ့တဲ့ မှော်စစ်သည်စီမံကိန်းလိုမျိုးလား?"

"ဒင်..တင်..တင်။နင်လည်းသိတယ်ပေါ့လေ။ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီစီမံကိန်းက ကျရှုံးသွားတယ်။ဘာလို့ဆိုတော့ နှလုံးလုပ်ဖို့ spirItမှော်အူတိုင်ကို မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူးလေ။အူတိုင်ကို သာမန်သံမဏိနဲ့လုပ်မှတော့ ခြပ်စင်စွမ်းအားတွေကို ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ?ဒီတော့

သူတို့ရဲ့မပြည့်စုံတဲ့အပိုင်းအစတွေကျေးဇူးနဲ့အကုန်လုံးသောင်းကျန်းကုန်ပြီး တစ်စစဖြစ်သွားလေရဲ့။အပြင်ခွဲတွေကို စွန့်ပစ်လိုက်တော့ ငါတို့ဒီကိုယူလာပြီး ပြန်ပြင်လိုက်တာ။ဗညာဏ်ကြီးရှင်လို့ နင်မထင်ဘူးလား?မိုက်တယ်မလား?"

သူရဲကြားလုံးကိုတော့ ဂရုမစိုက်ပေမယ့်တွေးကြည့်လိုက်ရင် spiritအင်ဂျီနီယာပညာက
ဒြပ်စင်စွမ်းအားတွေကို အခြေခံထားတာပဲ။ဒီတော့ ဒီအစွမ်းတွေကို ပိုနားလည်တဲ့ နတ်သမီးတွေက
နားလည်နေတာမဆန်းဘူးပဲပြောရမယ်။Ramirisပြောတာကိုနားထောင်ကြည့်တော့
သူတို့လုပ်နေတဲ့မှော်စစ်သည် ပရောဂျက်အကြောင်း တစ်ပိုင်းတစ်စတော့
နားလည်သွားပါတယ်။သူတို့ဆောက်ချင်နေတာက လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့ Golemတွေပါပဲ။ဒြပ်စင်စွမ်းအားတွေနဲ့
လှုပ်ရှားပြီး လူတစ်ယောက်ကနေထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ပေါ့။ဒီကမ္ဘာမှာတော့ ဒါမျိုးကအကြွင်းမဲ့လက်နက်မျိုးပဲဗျ။
ဘုရင်Gazelလုပ်ခင်နေတဲ့ ဒီအရာကြီးက တော်တော်ဖျားချင်စရာပဲ။သွေးကြောတွေလို
အထက်နဲ့အောက်ကိုသွားနေတဲ့ Magiculesတွေကြောင့် ကားတွေထဲကဆီပန်တွေလို
ဖိအားနဲ့လှုပ်ရှားနိုင်ကြမှာပဲ။သူရဲအလေးချိန်ကိုလည်း မှော်နဲ့ထိန်းပြီး စက္ကူလေးလို
လေပေါ်ပျံနိုင်အောင်တောင်လုပ်နိုင်သေးတယ်။ပရောဂျက် အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ကျဆုံးသည်ဖြစ်စေ
လူပုတွေ သူတို့စစ်အင်အားကိုတိုးမြှင့်ဖို့ ဘယ်လောက်တောင်စီစဉ်ထားလဲမသိ။အင်းလေ...ဒါကလည်း
ခေတ်မှီအောင်လုပ်တဲ့နည်းတစ်နည်းနေမှာပါ။ပြိုင်ဘက်တိုင်းပြည်တွေလို
တခြားကမ္ဘာသားတွေကိုအားမကိုးပဲ သူတို့ရဲ့ခေတ်လွတ်နည်းပညာတွေကိုသုံးပြီး
သေမင်းတမန်စစ်သားတွေကို ဖန်တီးနေတာပဲဗျ။အဓိပ္ပာယ်တော့ရှိတယ်။ဒီလိုနည်းနဲ့ ဒီလောက
ကလက်နက်တွေက ဘယ်လောက်တောင်အန္တရာယ်များပြီး
ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတာပြနိုင်တယ်ပေါ့လေ။အဲ့လိုဆိုရင်တောင်မှ Kaijinနဲ့သူ့လူတွေမလုပ်နိုင်တာကို
သူမနည်းသူမဟန်နဲ့ အကောင်အထည်ဖော်သွားတာပဲ။ငတုံးပုံပေါ်ပေမယ့် Ramirisဆိုတာလည်း
မိစ္ဆာဘုရင်ပဲလေ။ဒီတော့ ထူးရှယ်ပဲပေါ့။Golemကို အမိန့်ပေးနိုင်တဲ့အဆင့်ထိတိုးမြှင့်ထားတဲ့
လုံးဝအမှိုက်စားစက်။
"ဟုတ်ပါပြီ။ငါဝန်ခံပါတယ်။ဒီGolemကတော်တော် အထင်ကြီးဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတာကိုတော့။ဒါကြောင့်
မင်းကိုတောင်းဆိုစရာရှိတယ်ဆိုတာ"
"ဟာ?နင်ပြောတာက ငါကဘာလို့နားထောင်..."
ဒင်းကျွန်တော်ကိုငြင်းတော့မယ်ဆိုတာသိလို့ ကျွန်တော်Hellflareကို
ညာဘက်လက်မှာနည်းနည်းလေးပြလိုက်ပါတယ်။
"ငါ...နားထောင်ကြည့်ပေးပါ့မယ်။ဟုတ်တယ်...နားထောင်ပေးမယ်"
ဒါမှ လိမ္မာတဲ့ကလေးမ။
"ဟုတ်ပါပြီ..ကျေးဇူး။အလကားလပြုစုခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ဒီကိစ္စပြုသွားရင်
မင်းကိုGolemအသစ်လုပ်ပေးမယ်လေ"
"နားထောင်ကြည့်ရအောင်"

သူမ

မျက်လုံးတွေအရောင်တောက်သွားပါတယ်။သူမစိတ်ကိုပြောင်းဖို့ငါးစာပေးလိုက်တာမှန်သွားတယ်ပဲပြောရမယ်။ကောင်းပါတယ်လေ...အခုအလုပ်ကိစ္စကို ဆက်ပြောကြတာပေါ့။ကလေးတွေရဲ့အခြေအနေကိုရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။တစ်လုံးမကျန်၊မခြင်းမချန်ပဲနဲ့...ကလေးတွေကတော့ငြိမ်ငြိမ်လေးနားထောင်နေပါတယ်။

"ဒါကြောင့် ငါတို့ဒီကိုရောက်နေရတာ။Spiritတိုင်းပြည်က ဒီကိစ္စမျိုးကို တတ်နိုင်မယ်ထင်လို့"

"အာ...ဟား..."

Ramirisသက်ပြင်းချလိုက်ပြ နတ်သမီးတွေနဲ့ကစားနေတဲ့ ကလေးတွေကိုကြည့်ရင်း...

"သူတို့ တော်တော်ကြုံခဲ့ရမှာပဲနော်"

"ဟုတ်တယ်နော်?"

ကျွန်တော်ပြောချင်တာနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနီးလာပါပြီ။

"ဒါကြောင့် သူတို့ကိုSpiritဘုရင်မနဲ့ပေးတွေ့စေချင်တာ။ငါတို့ အဆင့်မြင့်spiritတွေလိုနေတယ်လေ"

"အို...နင့်ကိုမပြောရသေးဘူးထင်တယ်။ငါက spiritဘုရင်မလေ"

"ဟမ်?"

.

Next>>>>

>>>>>Ch 63...Ramirisရဲ့ဇတ်လမ်း

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 63...Ramirisရဲ့ဇတ်လမ်း

ရုတ်တရက်ကြီးဗျ။

"ဟာသနားထောင်ချင်စိတ်မရှိသေးဘူးနော်"

"ရိုင်းလိုက်တာဟယ်!အခွက်ပြောင်နေတာမဟုတ်ဘူးဟ။တကယ်ပြောနေတာ"

ဒီတော့ သူမကိုယ်သူမ မိစ္ဆာဘုရင်မပါလို့ပြောနေတဲ့ နတ်သမီးပေါက်စက အခုလည်းဒြပ်စင်တွေရဲ့သခင်မ Spiritဘုရင်မဆိုပြီးပြောနေပြန်ပါလား?

"အမ်....နေပါဦး။Spiritဘုရင်မက ဘာလို့မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်နေတာလဲ?"

"ပြောရရင်တော့ အရှည်ညည်ညည်ညည်ကြီးပဲ။Spiritဘုရင်မဖြစ်တဲ့ငါက

အမှောင်ဘက်ခြမ်းဆီရောက်သွားပြီး မိစ္ဆာဘုရင်အဖြစ် အဆင့်နိမ့်သွားတယ်ပေါ့ဟာ"

ဒါက သူမဇတ်လမ်းပေါ့လေ?ဒီပေါကြောငါကြောင်ကလေးမဆီက အများကြီးမမျှော်လင့်ထားပေမယ့်

သူ့ကိုယ်သူspiritဘုရင်မလို့ပြောနေပြန်တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်နားထောင်ကြည့်ရတာပေါ့။

"ဒီလိုဆိုရင်...."

ကျွန်တော်ဆက်ပြောလိုက်ပြီး...

"ငါအဆင့်မြင့် ခြပ်စင်spiritတွေကိုဆင့်ခေါ်ချင်တယ်။မင်းကူညီပေးနိုင်မလား?"

တကယ် ဒီလိုတောင်းဆိုလို့အဆင်ပြေပါ့မလား?

"ဟမ်းဟုတ်ပါပြီ...ဟုတ်ပါပြီ။ငါမှတ်မိသလောက်...ဒီကို

နှင့်လိုမျိုးလာတောင်းဆိုတဲ့သူရှိပါသေးတယ်...ဘယ်သူပါလိမ့်....ဪ...Leon။Leonပြောတာ။သူလည်းအ

တင်းခိုင်းပြီး တစ်ခါတည်းမိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်သွားပြန်ကော။နင်ယုံနိုင်လား?!အရင်လူသားက

အဲလိုပြောတာလေ?ငါနော်...သူ့ကိုတစ်ချက်တည်းနဲ့

အမှောက်သိပ်ပစ်လိုက်ချင်တာ။လွယ်လွယ်လေး..အကောင်းပြောတာ"

သေချာပေါက်ခွီးနေတာချည်းမဟုတ်လား။သေချာကြည့်လိုက်ရင် နင့်မျက်လုံးတွေ

ဟိုဘက်လှည့်နေတယ်လေ။ဒါပေမယ့်

Ramirisအကြောင်းကိုတော်လိုက်ကြရအောင်။Leonဆီခဏသွားကြစို့။သူလည်းဒီကိုရောက်ခဲ့တယ်ပေါ့လေ

?သူမကို မေးကြည့်ပေမယ့် ဒင်းကသေချာမဖြေဘူးဗျ။အဲလိုဆိုရင်တောင်

ဒီကိစ္စကိုဒီတိုင်းပစ်ထားလို့မရဘူးလေ။

ကျွန်တော် ခပ်တည်တည်နဲ့ သူမကိုနည်းနည်းအစ်အောက်ကြည့်တော့

ဒါတွေသိရပါတယ်။လူသားဖြစ်နေတုန်းက Leonဒီကိုရောက်လာခဲ့ပါတယ်။အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်

Ramirisရဲ့spiritထိန်းချုပ်မှုက Leonအပေါ်အလုပ်မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။တကယ်က

သူမကိုတောင်အကြပ်ကိုင်ခဲ့လို့ ချောင်ပိတ်မိသွားပါသေးတယ်။သူမမှာ

ခြပ်အခြေခံလှည့်ဖျားတဲ့မှော်တွေရှိပေမယ့် တစ်ခုမှLeonကို မသက်ရောက်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ဒါကြောင့်

သူမလည်းအကြံကုန်ပြီး သူတောင်းဆိုတာကိုနားထောင်လိုက်ရပါတယ်။

"နောက်ပြီး နင်လည်းတူတူပဲ။ငါ့ရဲ့ လှည့်ဖျားတဲ့မှော်တွေအလုပ်မလုပ်ရင် ငါသွားပြီလေ။ဘာမှလည်း

ထပ်သုံးစရာမရှိတော့ဘူးမဟုတ်လား?ဒီလိုဆိုရင် အသက်ကြီး၊ညင်သာပြီး သေးကွေးနေတဲ့ငါလေးက

ဘာမှခုခံစရာမရှိတော့ဘူးလေ။ဒါကြောင့်

ခြပ်စင်ဘီလူးကိုဆောက်ထားရတာ။သိတယ်မလား...ကြွက်သားလိုအပ်တယ်လေ။ဒီလိုနဲ့

ငါ့ကိုလှောင်ထားတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်တွေကို ပြန်ဆော်မယ်ဆိုပြီး..."

လာပြန်ပြီဟေ့!!

"ငါအသစ်လုပ်ပေးပါ့မယ်ဆိုနေ!!"

"ဟီးဟီးဟီး...မျှော်နေမယ်နော်..."

ဒင်းကို စကားလမ်းကြောင်းတည့်ဖို့က ငါးစာလိုကိုလိုတယ်။

"ဒီတော့ Leonကိုကူရင်း ငါတောင်နည်းနည်းပန်းသွားသေးတယ်"

ဒီတော့ ဒီမိစ္ဆာဘုရင်တောင်မဟုတ်သေးတဲ့ Leonက သူမကိုအတင်းအကူအညီတောင်းပါတယ်။သူက သူမကိုတစ်ခုခုနဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းတွေမေးပြီး အဲ့အကြောင်းတွေသိတဲ့အဆင့်မြင့်spiritကို ဆင့်ခေါ်ခိုင်းပါတယ်။နောက် အဲ့သြစရာက Spirtနဲ့တောင် စာချုပ်ချုပ်လိုက်ပါသေးတယ်။

"အဲ့မှာ ငါလုံးဝရှိန်သွားတာပဲလေ။သူက ငါ့ညာလက်ရုံးဖြစ်တဲ့ အလင်းspiritကိုဆင့်ခေါ်လိုက်ပြီး ဟိုကလည်းသူ့ကိုသခင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုတယ်။နောက် ကိုယ်ထဲကိုဝင်သွားတာ တန်းနဲ့တော့ပဲ။" ရွေးစရာမရှိတော့လို့ Ramiris Leonကိုသူရဲကောင်းအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုပြီး spiritစောင့်ရှောက်မှုကို ချီးမြှင့်လိုက်ရပါတယ်။

"နေစမ်းပါဦး။သူရဲကောင်းလို့သတ်မှတ်ခံရတဲ့သူက ဘာလို့မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်သွားတာလဲ?"

"ဘယ်သိနာလဲ?သူလည်း

အမှောင်ဘက်ခြမ်းရောက်သွားတာနေမှာပေါ့။ငါ့ခြေရာကိုနင်းရင်းနဲ့လေ...သိတယ်မလား?"

ကျွန်တော်သံသယဖြစ်မိပေမယ့် Ramirisလည်း

Leonမိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်သွားရခြင်းအကြောင်းကိုမသိတဲ့ပုံပဲ။သူ့ကို

ကိုယ်တိုင်မေးမှရတော့မယ်။ဒီကမ္ဘာမှာ....သူရဲကောင်းတွေလည်း မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်နိုင်တယ်ပေါ့

အဲ့လိုလား?တစ်ခုခုသာရှိနေရင် Leonက ကျွန်တော်ထင်ထားတာထက်

ပိုကိုင်တွယ်ရခက်တဲ့လူဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ခင်ဗျားတွေကြည့်ရင် ရန်ညှိုးဖွဲ့နေတာ

ကျွန်တော်ဘက်ချည်းကပဲလို့သဘောပေါက်လိမ့်မယ်။ကျွန်တော် သူရဲအမည်းစက်ကိုဒီမှာသိခဲ့တာက

ကံကောင်းတယ်လို့ပဲဆိုရမယ်။သူနဲ့တွေ့ရင်

အရာရာကိုပြင်ဆင်ထားတာကောင်းလိမ့်မယ်။သတိလွတ်လို့မဖြစ်ဘူးလေ။ဇတ်လမ်းကိုပြန်ဆက်ရအောင်။L

eonကို သူမတွေ့တာဒီတစ်ခါနောက်ဆုံးလို့ထင်ခဲ့ပေမယ့် မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။အဆင့်မြင့်spiritရဲ့

ဉာဏ်ပညာနဲ့တောင်မှ ဒီလူသူရှာနေတဲ့အချက်အလက်တွေမရခဲ့ပါဘူး။ဒါကိုသူအရမ်းဒေါသထွက်သွားပြီး

ဒီကိုပြန်ရောက်လာကာ အဆင့်မြင့်မီးspiritကိုဆင့်ခေါ်ခိုင်းပါတယ်။

"အဲ့အရှက်မရှိတဲ့သူငယ်က အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေတအားလုပ်တာပဲ။တခြားကမ္ဘာက လူတစ်ယောက်ကို

ငါ့ဆင့်ခေါ်ခိုင်းပြန်ရော။မလုပ်နိုင်တာသိသိရက်နဲ့လေ...ပြောချင်တာကဟာ...ဘယ်လောက်တောင်ဒင်းအသုံး

မကျလဲဆိုတာ?ပြီးတော့ ငိုတော့မယ့်ရုပ်ကြီးနဲ့

ငါ့ကိုကြည့်ပြန်ကော။မဟုတ်သေးဘူးဟ...တကယ်ကြီးငိုချလိုက်တယ်ထင်တယ်။အကောင်းပြောတာနော်...

သူတကယ်ငိုချလိုက်တာ။အငိုကလည်းသန်သေးကိုယ့်ဖြစ်ချင်တာပဲသိတဲ့ တကယ့်လဒ်ပါဟာ..."

Ramirisရဲ့မှတ်ဉာဏ်တွေက သူမကိုတော်ဆော်နာကျင်နေစေပါတယ်။ဒါပေမယ့်

သူပြောတာနားထောင်ရသလောက်ဆိုရင် ဒင်းကအရှုံးသမားသက်သက်ပါပဲလား။Milimဆိုရင်လည်း

နည်းနည်းခေါင်းမာပေမယ့် သူ့ဟာနဲ့သူ မိစ္ဆာဘုရင်ဆိုတဲ့

ဂုဏ်ပုဒ်ကိုတော့ထိန်းထားနိုင်သေးတယ်။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနတ်သမီး

အကုန်ပြောချင်တာပြောလို့ကောရဲ့လား?တစ်ယောက်ဟောက်သာ သူ့အကြောင်း
ဖောက်သည်ချနေမှန်းသိသွားရင် သူ့အစပျောက်သွားနိုင်တယ်မဟုတ်ဘူးလား?ကျွန်တော့်အကြောင်းသာ
တခြားသူတွေဒီလိုမျိုး သွားပုပ်လေလွင့်ပြောနေရင် အကုန်လုံးကိုအငွေ့ပျံအောင်လုပ်မိမှာ။

"ဟဲ့...နင်အခု မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းတွေ တွေးနေတယ်မဟုတ်လား?"

"ဟမ်?မဟုတ်ပါဘူးဟ"

သံသယမျက်လုံးတွေနဲ့ကြည့်နေပေမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲကို သူဖောက်မြင်ရတာမှမဟုတ်ပဲ။သူဘာလို့
သတိကြီးငြီးထားနေရလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်နားလည်နိုင်ပါတယ်လေ။ကျွန်တော်က
သူ့ကိုအဆင့်မြင့်ခြင်စင်spiritတွေကို ဆင့်ခေါ် ခိုင်းတော့ အရင်ကအမှားလိုပြန်လုပ်မိမှာဆိုလို့နေမယ်။

"အင်း...ငါကတော့ နင့်ကိုသူ့လိုမလုပ်ဘူးလို့ ကတိပေးတယ်"

"တကယ်လား?တကယ်ပြောနေတာလား?"

"ကတိပေးတယ်ဆိုနေ!"

သူမလက်ခံအောင်လုပ်ဖို့ ဒီလိုပြောမှပဲရမယ်။သိပ်တော့စိတ်မချသေးပေမယ့်
လောလောဆယ်တော့သူ့ကိုယုံရုံပဲရမယ်မဟုတ်လား။

"ဟုတ်ပြီ။Spiritတိုင်းပြည်ကို ခေါ်သွားပေးလို့ရပြီလား?"

Ramirisကျွန်တော့်ကို သံသယတွေနဲ့ပြည့်နေတဲ့အကြည့်နဲ့ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။နောက်
ကလေးတွေဆီပျံသွားပြီး ကလေးတွေကိုစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေပြန်ပါတယ်။သူမကိုယ်သူမ
ဖော်ပြနေတာက တော်တော်လေး မိစ္ဆာဘုရင်မဆန်ဘူးပဲ။

"အန်...နင်သိလား?ငါကမိစ္ဆာဘုရင်ဆိုပေမယ့် မြင့်မြတ်ခြင်းဆီလည်း လမ်းပြပေးနိုင်တယ်။ငါက
ဒီဝင်္ကပါမှာနေတဲ့ နတ်သမီးဖြစ်ပြီး spiritဘုရင်မဆိုရင်လည်း မမှားဘူး။ငါ့အလုပ်က Leonလိုမျိုး
သူရဲကောင်းတွေကို ကာကွယ်ဖို့ချီးမြှင့်ရမှာပဲ။ဒီတော့ စိတ်မပူပါနဲ့။ငါက လူတွေကို
မျှမျှတတဆက်ဆံတတ်ပါတယ်။ဘာလို့ဆို...အင်း...ငါက လောကကြီးကို ဟန်ချက်ထိန်းပေးနေလို့ပဲလေ"
တခြားSpiritတွေ ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ပတ်ပျံနေကြပါတယ်။တစ်ခန်းလုံးကို
မြင့်မြတ်တဲ့အလင်းတွေနဲ့ဖုံးသွားပါတယ်။လုံးဝ ကြီးကျယ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ဖြစ်စဉ်ပါပဲ။သူမရဲ့
ပျင်းရိတာတွေပျောက်သွားပြီး ကျက်သရေတွေ သူမဆီပြန်ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။Ramirisကျွန်တော်တို့ဘက်
လှည့်လာကာ ပြုံးပြလိုက်ပြီး...

"ဟုတ်ပြီ။ဆင့်ခေါ်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါကူညီပေးမယ်။မင်းတို့လေးတွေအတွက်
ကောင်းကောင်းလေးတွေရအောင်ပေါ့"

သူမပြောလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော့်ကိုspiritတွေအကြောင်း သင်ခန်းစာပေးပြီး အဆင့်မြင့်spiritတွေက
ဘယ်လိုဆိုတာကို သင်ပြပါတယ်။အဆင့်မြင့်spiritတွေက အာရုံခံစားနိုင်ပါတယ်။ဒီတော့

သူတို့ကိုဆင့်ခေါ်နိုင်၊မခေါ်နိုင်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့အလိုဆန္ဒအပေါ်မူတည်ပါတယ်။နောက်တစ်နည်းကြတော့ အဆင့်မြင့်spiritတွေက စွမ်းအင်အပိုင်းအဆတွေကို စုပြီးတခြားအဆင့်မြင့်spiritဖန်တီးတဲ့နည်းပါပဲ။

"ဒီတော့ ပြောချင်တာကခေါ်လို့မရရင် အသစ်လုပ်လိုက်ဆိုတဲ့သဘောပေါ့?"

Ramirisခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပါတယ်။spiritတစ်ခုကို ဖန်တီးတယ်ဆိုတာက ဘာမှမသိတဲ့

ညီမျှခြင်းကိုအဖြေရှာရသလိုပါပဲ။သူမကတော့ အချိန်မစေ့ခင်

လုပ်နိုင်မယ်လို့ထင်တာပဲတဲ့။လွယ်မှာတော့မဟုတ်ဘူးဗျ။ကလေးတစ်ယောက်ချင်းဆီရဲ့

လက်ခံနိုင်စွမ်းကလည်းရှိသေးတယ်။တကယ်က သူတို့ကိုယ်ထဲဝင်ပေးမယ့် အဆင့်မြင့်spiritတွေကို

ဆင့်ခေါ်ချင်ပေမယ့် လုပ်သင့်တာတော့လုပ်ရမှာပဲလေ။ကျွန်တော်ကလေးတွေကို ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့က ကျွန်တော်ကိုသေသေချာချာစိုက်ကြည့်ပါတယ်။

"အဆင့်သင့်ပဲလား?"

""""ဟုတ်""""

အဲ့မေးခွန်းက ပိန်းတော့ပိန်းတယ်ဗျ။ဒီကိုတောင်ရောက်နေမှတော့ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ပြီး ယုံကြည်နေရမှာပဲ။

.
Next>>>>>

>>>>>Ch 64...ကလေးတွေနဲ့ Spirits

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 64...ကလေးတွေနဲ့ Spirits

ဝက်ပါရဲ့အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာမှာရှိတဲ့ Spiritတိုင်းပြည်ကို

သွားနေကြပါတယ်။ဘာတွေဘယ်လိုပဲဖြစ်နေပါစေ ကျွန်တော့်ရဲ့အဓိကတာဝန်ကတော့

ကလေးတွေဘေးကင်းဖို့ပါပဲ။ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာ Ramirisလည်းရှိသေးတယ်လေ။နည်းနည်းလေး

ပေါကြောင်ကြောင်နိုင်ပေမယ့် သူမကလည်းSpiritဘုရင်မဟောင်းပဲကို။Treyneပြောသလို မြင့်မြတ်ပြီး

ကျက်သရေရှိတဲ့ တော်ဝင်အမျိုးသမီးနဲ့တော့ အကွာကြီးကွာနေပေမယ့်

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်အလုပ်ဖြစ်မှာပါလေ။ထင်တာပဲ။ဖြစ်ချင်တော့ Ramirisကလည်း

Treyneကိုမှတ်မိနေပါတယ်။ဘာလို့ဆို နတ်သမီးဘုရင်မရဲ့စိတ်က အဆင့်အဆင့်ဝင်စားပေမယ့်

ပကတိအတိုင်းကျန်နေသေးလို့ပါ။

"ဪ...သူလေးအဆင်ပြေရဲ့လား?အရင်တုန်းက တော်တော်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့spiritမလေးလေ။"

သူမပြောတာက သူမနတ်သမီးအဖြစ် အဆင့်နိမ့်တုန်းက Treyneတို့ကိုသက်ရောက်ပြီး

သူတို့ပါDryadဖြစ်သွားတာဆိုပဲ။ဒါတော့ ကျွန်တော်လည်းထောက်ခံတယ်။နတ်သမီးအနေနဲ့

Ramiris သူမရဲ့ မှော်စွမ်းအင်တွေ အထွတ်အထိပ်ရောက်တိုင်း သူမနောက်တစ်ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းရတယ်။ ပြောရရင် အကျင့်ကော၊ စွမ်းအားကောတူတဲ့ နောက်ထပ် Ramiris တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီး အသစ်မွေးတဲ့သူက ရင့်ကျက်သွားရင် အဟောင်းထက်တောင် ပိုစွမ်းလာနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲလိုမရင့်ကျက်ခင်ထိ သူတို့က အရမ်းအားနည်းပါတယ်။ ဒါကပဲ သူမကို မိစ္ဆာဘုရင်တွေထဲမှာမှ မိသားစုသစ်ပင်ရှိပြီး အဆင့်မြင့်လိုက်၊ အဆင့်နိမ့်လိုက် ဖြစ်နေတဲ့ တစ်ယောက်တည်းသော မိစ္ဆာဘုရင် ဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ မျိုးရိုးဗီဇနဲ့ဆိုင်တဲ့ ပေါက်ကရဲတွေကို အတိတ်မှာတော့ မလိုအပ်ခဲ့ပေမယ့် လောလောဆယ် ကြတော့ သူမ fairy အဖြစ် အသစ်မွေးဖွားလာတဲ့ ဒီခန္ဓာကိုယ်က ထင်သလောက် အသုံးမဝင်ခဲ့ပါဘူး။ လောလောဆယ် Rairis က ကလေးလို ဖြစ်နေတော့ ဒီအချက်က ကျွန်တော်တို့ကို စိတ်ပူစေနေပေမယ့် ခေါက်ထားလိုက်ပါတော့တယ်။

စကားပြောရင်း ကျွန်တော်တို့ပန်းတိုင်ကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ တံခါးက နေဝင်လိုက်တော့ ကျယ်ဝန်းပြီး ဘာမှမရှိတဲ့ အခန်းကျယ်ကြီးထဲကို ရောက်သွားပါတယ်။ ဒါက တိုင်းပြည်နဲ့တိုက်ရိုက်ချိတ်ဆက်ထားတဲ့ ရှေ့ဖြစ်ဟော အခန်းပါပဲ။ လျှောက်လမ်းပေါ်က အလင်းတန်းကြီးတွေက ဥပေလောက်ကျယ်ပြီး ပေမီလောက်ရှည်နေပါတယ်။ လျှောက်လမ်းရဲ့ အဆုံးမှာတော့ ၁၅ ပေလောက် အချင်းရှိပြီး ဝိုင်းဆက်နေတဲ့ အလင်းပလပ်ဖောင်းရှိပါတယ်။ ဘာနဲ့လုပ်ထားလဲတော့ မသိပေမယ့် အဲတာကြီးက လေထဲမှာ မြောနေသလိုပါပဲ။

"ကောင်းပြီ... နားထောင်ကြ။ မင်းတို့လေးတွေ အဲပလပ်ဖောင်းပေါ်တက်ပြီး ခြပ်စင်တွေကို ဆုတောင်းရမယ်"

"ဘယ်လိုဆုတောင်းရမလဲ?"

"ဘာမဆိုရတယ်။" ငါ့ကို ချစ်ပါ" တို့... "ငါနဲ့ လာကစားပါ" တို့လိုပေါ့... spirit တွေက ရစိတ်ဝင်စားရင် မင်းတို့ဆီလာလိမ့်မယ်။ အဲတာဆို အောင်မြင်ပြီ။"

"သူတို့က... ကျွန်တော်တို့ဆီလာမှာလား?"

"ဒါပေါ့။ နင်လည်း အဲလိုသွားမှာမလား Rimuru?"

"နင်ကော?"

အခုမှ လိပ်ပြာတောင်ပံလို ဖြစ်နေကြပါလား? တတ်နိုင်ဘူးလေ။ အဆိုးတကုတ် အဆိုးဆုံးဖြစ်လာရင် ဖြစ်လာတဲ့ နတ်ဆိုးကို ကျွန်တော်တို့အရှေ့မှာ ဒူးထောက်ခိုင်းလိုက်မယ်။ မူး... ဟား... ဟား... ဟား...

"ဟဲ့... နင်ဘာလို့ ကြောက်စရာမျက်နှာကြီးလုပ်နေတာလဲ?"

Ramiris က ကျွန်တော်ထင်ထားတာထက် လျင်နေပါလား။ သူမမေးတာကို လျစ်လျူရှုလိုက်ပြီး ကလေးတွေကို အားပေးလိုက်ပါတယ်။

"အဆင်ပြေသွားမှာပါဟုတ်ပြီလား? ငါတို့နည်းရှာတွေ့မှာ"

ခြပ်စင်တွေ မထွက်လာခဲ့သလို ရှိသော် ကျွန်တော်ပါ အဲလိုလိုက်သွားရမှာ။

"စိတ်မပူပါနဲ့။ငါလည်းအပေါ်မှာရှိနေမှာပဲကို"

"..အမ်?သေချာလို့လား?အဆင်တော့ပြေပါတယ်။ဆင့်ခေါ်တာက

လူဘယ်နှစ်ယောက်ပဲရှိနေနေပြသနာမရှိပေမယ့် နေရာကကျဉ်းတယ်နော်။ငါပါရှိနေမှာဆိုတော့
ကလေးတစ်ယောက်ဆီခေါ်ထုတ်ရင်ကောင်းမလား?"

အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။Spiritတွေလည်း တစ်ခုချင်းဆီရောက်လာတာပေါ့။ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး

ဆွေးနွေးစရာရှိရင် ဆွေးနွေးရမယ်။ကျွန်တော် skillတွေကိုတော့ ထုတ်မသုံးချင်ဘူး။

"ဟုတ်ပြီ။အစဉ်လိုက်သွားတာပေါ့။ဘယ်သူအရင်သွားမလဲ?"

သွားမယ့်အစဉ်ကို ကျွန်တော်တို့ရွေးလိုက်ပါတယ်။အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ Galeကအရင်သွားမယ်။နောက်

Alice,Kenya,Ryoutaနဲ့ နောက်ဆုံး Chloe။နည်းနည်းတော့ကြာသွားပေမယ့်

နောက်ဆုံးတော့ဒီလိုဖြစ်သွားပါတယ်။အခန်းရဲ့လေထုက တည်ငြိမ်နေပါတယ်။အသံလည်းမရှိပဲ

မှိန်ပြုလေးလင်းနေပါတယ်။Velsoraရဲ့ဂူကိုတောင် သတိရမိတယ်။သဘာဝစွမ်းအင်းလွှတ်နေတာတွေက
တူလို့လေ။ကျွန်တော်တို့ခြေသံတွေက ပဲ့တင်သံထပ်နေပါတယ်။

"ဆရာRimuru...ကျွန်တော်သာတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် သူတို့ကိုစောင့်ရှောက်ပေးပါနော်"

ရှိုးးးးGaleရေ...အသည်းအသန်ဖြစ်စရာမလိုပါဘူးဟ။အေးဆေးပေါ့...။ကျွန်တော် သူ့ခေါင်းကိုပုတ်လိုက်ကာ

ဘာမှမဖြစ်ဘူးလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ အဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန်

ပလပ်ဖောင်းပေါ်မှာရောက်နေကြပါတယ်။လေထဲမှာမြောနေသလိုပါပဲ။ကျွန်တော်အရှေ့ကို

တိုးသွားလိုက်ပြီးမှ ရုတ်တရက်ရပ်လိုက်ရပါတယ်။ဘာလို့ဆို အရှေ့မှာ ဘာလမ်းမှရှိမနေလိုပါပဲ။ဒါပေမယ့်

ကျွန်တော့်မှော်အာရုံက

အရှေ့မှာလမ်းရှိတယ်လို့ပြောနေပြန်ပါတယ်။ဖောက်မြင်နိုင်တဲ့မှန်လား?Acrylicလား?ကျွန်တော်

အံ့ဩတကြီးနဲ့ အရှေ့ကိုဆက်လျှောက်လိုက်ပါတယ်။အနောက်မှာ ကြောက်နေတဲ့ Galeကိုလှည့်ပြီး

"ဘာမှမဖြစ်ဘူး"လို့ ပြောကာ လမ်းရှိကြောင်းပြလိုက်ပါတယ်။

"ဒီမှာ ပလပ်ဖောင်းရှိသေးတယ်လေ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါရှိပါတယ်ကွာ"

သူ့ကိုရဲဆေးပေးလိုက်ပါတယ်။ဖြည်းဖြည်းချင်း နဲ့သတိထားရင်း

ကျွန်တော်တို့စက်ဝိုင်းရဲ့အလည်ကိုရောက်သွားပါတယ်။

"အိုကေ..."

Ramirisအားတက်သရောလှမ်းအော်လိုက်ပြီး...

"နင်တို့နေရာယူတာ ကွက်တိပဲ။ဘာတွေဆက်ဖြစ်လာမလဲသိချင်နေပြီ"

ကျွန်တော်Galeရဲ့ခေါင်းကို ပုတ်လိုက်တော့ ဆုတောင်းသလို ဒူးထောက်က ကြားဖူးသမျှ ဂုဏ်ပုဒ်တွေကို

ချီးမြှောက်ရင်း ဆုတောင်းနေပါတယ်။ကျွန်တော်လည်း ဘေးကနေ

လက်ပိုက်ပြီးစောင့်ကြည့်နေပါတယ်။အချိန်အနည်းငယ်လောက်ကြာတော့ ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ

နှင်းတွေကျလာတဲ့အတိုင်း အလင်းအမှုန်လေးတွေ ကျလာပါတယ်။အဲ့တာတွေထဲက
စွမ်းအင်တွေ၊အသက်ဓာတ်တွေကို ခံစားလို့မရပါဘူး။Galeကတော့ ဒါတွေကိုမသိပဲ
ဆက်ဆုတောင်းနေပါတယ်။သူ့ဆုတောင်းတာကို အဆင့်မြင့်spiritမဟုတ်တဲ့ အဆင့်နိမ့်spiritက
ပြန်ဖြေလိုက်တယ်ထင်ပါတယ်။သဘာဝအစွမ်းအပိုင်းအစတွေဖြစ်ပြီး
အသိစိတ်မရှိပါဘူး။Magiclesနဲ့တူပေမယ့် ဟုတ်တော့မဟုတ်ဘူးထင်တယ်။
ဒါတွေကိုစုလိုက်ရင်း အဆင့်မြင့်Spiritဖြစ်သွားပြီး အသိစိတ်များရသွားမလား?ဒါမှမဟုတ်
အဲ့လိုအသိစိတ်မရရင်တောင် ပြန်နေတာတွေပြန်စသွားပြီး
ဒြပ်စင်တစ်ခုဖြစ်သွားနိုင်တယ်။Spiritသေးသေးလေးတွေကလွဲပြီး
ဘာမှတော့ထပ်မတွေ့ရဘူး။ကြည့်ရတာ Galeဆုတောင်းကိုပြန်ဖြေမယ့်
အဆင့်မြင့်spiritမရှိသေးဘူးထင်ပါတယ်။ထင်တော့ထင်ထားပါတယ်...အဆင့်မြင့်spiritရှိပါတယ်လို့
ဘယ်သူမှအာမခံနိုင်သလို ဘယ်လောက်ပဲဆုတောင်းတောင်း မလာနိုင်ဘူးလေ။ဒါဆိုရင်
အသစ်တစ်ခုဖန်တီးရတာပေါ့။တကယ်လို့ ဒါတွေကGaleဆုတောင်းကိုပြန်ဖြေတဲ့ spirit
ရဲ့အပိုင်းအစတွေဆိုရင် ဒါတွေကိုစုလိုက်ပြီး အသစ်တစ်ခုပြန်ဖန်တီးနိုင်မယ်။
< မေးခွန်း...Gluttonကိုသုံးပြီး အပိုင်းအစတွေကိုစုကာ အသစ်ပြန်ဖန်တီးလိုပါသလား?Yes or No?>
"ဆက်ဆုတောင်းနေ Gale"
အချိန်မဖြုန်းပဲ spiritတွေကိုစုလိုက်ပါတယ်။
"ဝိုး...ဟဲ့...ဘာလုပ်နေတာတုန်း?"
"ပါးစပ်ပိတ်ပြီး စောင့်ကြည့်စမ်းပါ။ငါ့မှာနည်းရှိပါတယ်"
စိတ်ကိုစုစည်းလိုက်ပြီး Great Sageကိုနှိုးလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံလိုက်ပြီး
စွမ်းဆောင်နှုန်းကိုမြှင့်လိုက်ပါတယ်။ဆက်တိုက် အကောင်းဆုံးတုံ့ပြန်ချက်တွေပေးပြီး
စွမ်းဆောင်ရည်ကိုအကောင်းဆုံးတိုးမြှင့်နေပါတယ်။
< သတင်းပို့ချက်..ပြိုင်ဘက်ကင်းskill[Deviant]ဖြင့် အဆင့်မြင့်spiritကိုစုစည်းပြီးပါပြီ။ဒြပ်..မြေ။Ifritရဲ့
အသိစိတ်ကိုစိစစ်ပြီး သင့်တော်တဲ့ အသိစိတ်တုကို
ဖန်တီးနေပါသည်...အောင်မြင်ပါသည်။ပေါင်းစည်းခြင်း...အသိစိတ်တုပါရှိသော မြေဒြပ်အဆင့်မြင့်spiritကို
Gale Gibsonနဲ့ ပေါင်းစည်းပေးချင်ပါသလား?
YES OR NO>
Galeရဲ့ခေါင်းပေါ်လက်တင်လိုက်ပြီး Yesကိုရွေးလိုက်ပါတယ်။အဲ့ညွှန်ကြားချက်နဲ့အတူ Great
Sageဖန်တီးထားတဲ့ အသိစိတ်တုအဆင့်မြင့်spirit Galeနဲ့ အဆင်ပြေပြေပေါင်းစပ်သွားပြီး
ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းလုပ်ဆောင်ပါတော့တယ်။ကျွန်တော် အများကြီးမျှော်လင့်ရင်း Analyzeနဲ့ Accessကို
သူ့အပေါ်သုံးလိုက်တော့ သူ့ကိုယ်ထဲကသောင်းကျန်းနေတဲ့

မှော်စွမ်းအားတွေတဖြည်းဖြည်းငြိမ်ကျသွားပါတယ်။အသိစိတ်တုspiritကို
အောင်မြင်စွာထိန်းချုပ်နိုင်သွားပါပြီ။အဆင်တော့ပြေပါတယ်...တဖြည်းဖြည်း သူ့ကိုယ်ထဲက
ပရမ်းပတာစွမ်းအားတွေကို အောင်အောင်မြင်မြင်ထိန်းချုပ်နိုင်သွားပြီး အသက်ကြီးလာတာနဲ့အမျှ
အစွမ်းအသစ်တွေပါရလာပါလိမ့်မယ်။'အလုပ်ဖြစ်တယ်ဟေ့'...စိတ်ထဲမှာ Great
Sageနဲ့လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။စိတ်ကူးကြည့်လို့မရပေမယ့်ပေါ့။

"အိုကေ...အဆင်ပြေသွားပြီ။တော်တယ်"

ဒါတွေအကုန်လုံးက စက္ကန့်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာဖြစ်သွားခဲ့တာပါ။ဆုတောင်းနေတဲ့ Galeကတော့
ဘာမှထူးထူးခြားခြားမခံစားရလို့ ကျွန်တော်ကိုကြောင်တောင်တောင်ကြည့်နေပါတယ်။နောက်မှ
ခေါင်းညိမ့်ပြပါတယ်။

"အကုန်ပြီးသွားပြီ။ပျက်စီးမှုတွေမရှိစေရတော့ဘူး...ကတိပေးတယ်"

မျက်လုံးထဲ မျက်ရည်တွေဝဲသွားပါတယ်။သူက တည်ငြိမ်ချင်ယောင်ဆောင်နေပေမယ့်လည်း
ကလေးကကလေးပဲလေ။စိတ်သက်သာရာရသွားတဲ့ပုံကို ကြည့်လိုက်ကတည်းက သေချာသွားပါတယ်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်...ဆရာRimuru"

"ဟေ့..အေးဆေးပေါ့။ကိုဟ့်ကျောင်းသားတွေကို ဘေးကင်းအောင်ထားရမှာ

ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့အလုပ်ပဲလေ။"

အရှက်ပြေသူ့ခေါင်းကိုပုတ်လိုက်ပြီး ထိုနေရာကနေချပေးလိုက်ပါတယ်။အကုန်မလုံးကပျော်နေကြပေမယ့်
နောက်ထပ် ခေါက်အလုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ရဦးပါမယ်။မဟုတ်ရင်တော့ အကုန်အလကားဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်မယ်။

"အောင်ပွဲခံဖို့က စောပါသေးတယ်ကွာ။အကုန်လုံးကို ကုပေးပြီးမှ အောင်ပွဲခံကြ"

ကျွန်တော်ပြောတာကိုခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပါတယ်။စောစောက သူတို့မျက်လုံးထဲမှာပေါ်နေတဲ့
ကြောက်စိတ်တွေနေရာမှာ မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်လေးတွေသန်းနေပါတယ်။ဒုတိယတစ်ယောက်....။

နောက်တစ်ယောက်က Alice။ဒီတက်လမ်းကျဉ်းကျဉ်းလေးကို ကုတ်တက်ရတာကိုက

သူမအတွက်ကြောက်စရာတော်တော်ကောင်းနေပါတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကပဲ

သူမကိုသယ်ပေးလိုက်ရပါတယ်။စောစောက

သူနဲ့Chloeတစ်ခုခုပြောနေကြပုံပဲ...နောက်ဆုံးအားပေးစကားများလား?တွေ့နေတာတွေ

ခဏခေါက်ထားလိုက်ရင်း သူမကို ပလပ်ဖောင်းပေါ်ကျောပိုးတက်လာခဲ့ပါတယ်။

'ဘုရားမလို့ အလုပ်ဖြစ်ပါစေ။မဟုတ်သေးဘူး...အလုပ်ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်'။ကျွန်တော်တို့ကြည့်နေတုန်း

Aliceသူမရဲ့စကတ်ကို ခပ်တင်းတင်းကိုင်ထားရင်း ဆုတောင်းနေပါတယ်။Galeတုန်းကလိုမျိုး

ခဏလောက်ကြာတော့ အပေါ်ကနေ

အလင်းမှုန်လေးတွေကျလာပြန်ပါတယ်။Ramirisတစ်ခုခုပြောချင်သလိုမျိုး

ကျွန်တော်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ပေမယ့် လျစ်လျူရှုလိုက်ပါတယ်။ဒုတိယတစ်ခေါက်ဆိုတော့ ကျင့်သားရသွားပါပြီ။

<
သတင်းပို့ချက်...ပြိုင်ဘက်ကင်းskill[Deviant]နဲ့အဆင့်မြင့်spiritကိုဖန်တီးပြီးပါပြီ။ဒြပ်...လေ။အသိစိတ်တု spirit(လေ)ဖန်တီးခြင်း...အောင်မြင်ပါသည်။ထပ်ပြီး လေဒြပ်စင်ကို စိစစ်ခြင်းကြောင့် Shadow Motionမှ Spatial Motiomအဖြစ်တိုးမြှင့်သွားပါသည်။အသိစိတ်တုပါရှိသော လေဒြပ်အဆင့်မြင့်spiritကို Alice Rondoနဲ့ ပေါင်းစည်းပေးချင်ပါသလား?

Yes or No? >

ကြည့်ရတာ Aliceက လေဒြပ်နဲ့အသားကျသွားသလိုပါပဲ။မျိုလိုက်ပြီး စိစစ်ရင်း ကျွန်တော် skillတစ်ခုပါအဆင့်မြင့်သွားသလိုပါပဲ။မထင်ထားဘူး...Spatial Motionဆိုပဲ။ကြားရတာတော တော်တော်အသုံးဝင်မယ့်ပုံပဲ။ပေါင်းစပ်ခြင်းက ရှောရှောရှူရှူပြီးသွားပြီး Aliceကိုချီလိုက်ပါတယ်။

"တော်တယ်Alice..အကုန်အဆင်ပြေသွားပြီနော်"

သူမ ပြုံးပြလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ပါးကိုနမ်းလိုက်ပါတယ်။ပြောရမယ်ဆိုရင် ဇွန့်စ်ကလေးက ကျွန်တော်ကိုအထာပေးတာကိုတော့ ပျော်မိပေမယ့်....မပျော်ဘူးဗျ။အင်း...ပျော်ပျော်မပျော်ပျော် ကိုယ်တွေက လူကြီးလူကောင်းလေ။နာဗူးမှမဟုတ်ပဲ..ခပ်တန်းတန်းပေါ့။

"ကျေးဇူးပါဗျာ"

သူမခေါင်းလေးကို ပုတ်လိုက်ပြီး

ပြန်ချလိုက်ပါတယ်။Chloနဲ့ဘာတွေသွားပြောနေပြန်မလည်းမသိ။သူငယ်ချင်းကောင်းတွေအဖြစ်မြင်ရတာ တော့ ပီတိဖြစ်စရာပဲ။

Next>>>>

>>>>>Ch 65...သူရဲကောင်းနှင့် ထူးဆန်းသောspirit

limeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 65...သူရဲကောင်း နှင့် ထူးဆန်းသောspirit

Kenyaနဲ့အတူတူ စက်ဝိုင်းခေါ်ပေါ်ကိုပြန်ရောက်နေပြန်ပါပြီ။ဒီတစ်ခါတော့ ယုံကြည်မှုရှိနေပါတယ်။ကလေး ဥယျာဉ်ပဲကျန်တော့တာကိုး။အရင်ကတွေးထားတာက အတင်းဆင့်ခေါ်ကြည့်ပွတ်နဲ့ခြိမ်းခြောက်ပြီး ကလေးတွေနဲ့အတင်းပေါင်းခိုင်းရမယ်ထင်ထားတာ။ဒါပေမယ့် ကြည့်ရတာကတော့ အဲ့လိုလုပ်ဖို့လိုတော့မယ်ထင်ဘူး။အမှန်က အဲ့လိုလုပ်တာကပိုလွယ်ဦးမယ်...ဘာလို့ဆို အဆင့်နိမ့်spiritတွေကိုစုပြီး အဆင့်မြင့်spiritတွေကိုဖန်တီးရတာက

မှော်အင်အားအများကြီးကုန်တယ်လေ။ဒါပေမယ့်လည်း ဂုဏ်ပျော်ကျန်တော့တာမို့
အားတင်းထားရဦးမယ်။

Kenyaဆုတောင်းဖို့ ပလပ်ဖောင်းပေါ်တက်လိုက်တာနဲ့
အလင်းတွေကျလာပါတယ်။မျက်စိတောင်မမှိတ်ရသေးပါဘူး။ဒီအခတ်ထဲမှာ စောစောကမရခဲ့တဲ့
ခံစားချက်တွေဝင်လာပါတယ်။

'ဝိုး...ဒီကောင်က တခြားသူတွေနဲ့မတူဘူးဟ'

ခဏလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့ရပ်နေတဲ့စင်အရှေ့မှာ Spiritတစ်ယောက်
ပေါ်လာပါတယ်။ယောက်ျားလေးလား?

"ဟေ့...နေကောင်းကြလား?တို့ကတော့ ဒေါင်ဒေါင်မြည်နေလို့ ပျော်စရာရှာရအောင် အောက်ဆင်းလာတာ"
ကိန်းကြီးခန်းကြီးနိုင်တဲ့ နှုတ်ဆက်ပုံမျိုးဆိုပေမယ့် ဒီတစ်ခုကတော့ အဆင့်မြင့်Spiritထင်တယ်။

"အယ်....အားအား...နင်...ငါ့အိမ်ထဲဘာလာလုပ်တာလဲ?"

Ramiris spiritကောင်လေးအနားကပ်သွားပြီး မျက်နှာကိုကြည့်ကာအော်လိုက်ပါတယ်။တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက်သိနေကြတယ်ထင်တယ်။

"အန်...သူက?"

ကျွန်တော်မေးလိုက်ပါတယ်။Ramirisမဖြေခင်မှာပဲ သူက...

"အိုး...ဟုတ်သား။ယို...တို့က အလင်းဒြပ်ပါ။မကောင်းဆိုးဝါးတွေက ဆွဲချသွားတဲ့ ဒီမိစ္ဆာspiritမနဲ့မတူပဲ
တို့ကလုံးဝအသန့်ထည်လေး"

Kenyaက အဆင့်မြင့်spiritကိုဆင့်ခေါ်နိုင်တာပဲ။ဒီကောင်လေး အရည်အချင်းတွေရှိသား။ကျွန်တော်တို့
ခဏလောက်ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် spiritက Kenyaမှာ သူလိုအပ်တဲ့အရည်အသွေးတွေရှိနေတာကို
သိသွားပါတယ်။

"..ဒီတော့ အင်းပေါ့။Kenကိုကူညီဖို့ တို့ဆင်းလာတာ"

အလင်းနဲ့ အမှောင်spiritတွေက spieiteလောကမှာ အမြင့်တကွအမြင့်ဆုံးလို့သတ်မှတ်ခံထားရလို့
spiritနတ်ဘုရားတွေလိုတောင် တင်စားထားကြပါတယ်။ဒါပေမယ့် ဒီကလေး ကျွန်တော်တို့နဲ့
လာအချိန်ဖြုန်းနေတာကတော့ နည်းနည်းမထင်ထားဘူးပဲပြောရမလား။သူတို့မှာ သူရဲကောင်းတွေကို
ရွေးချယ်ပြီး ကာကွယ်ပေးရမယ့် အလုပ်တွေလည်းရှိသေးတယ်လေ။သူတို့က

အလင်းဖြစ်ဖြစ်၊အမှောင်ဖြစ်ဖြစ် သူရဲကောင်းကိုယ်ထဲမှာနေပြီး ခစားရမှာပါ။Milimပြောသလို
ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် Heroလို့သတ်မှတ်တာကို တားမြစ်ထားသလို သတ်မှတ်တဲ့သူကလည်း

အတ္တကြီးတဲ့သူမျိုးပါတဲ့။ကျွန်တော် Englesiaမှာကြားဖူးတဲ့ Masayukiဆိုတဲ့ သူရဲကောင်းကလည်း ဒီလို
နတ်ဘုရားတွေက

သတ်မှတ်ခံထားရတဲ့သူနေမယ်။ဟုတ်ပါ့မလား?မထင်ဘူးဗျ။ကြွားလုံးထုတ်နေတဲ့ကောင်ပဲနေမှာပါ။...ဒါပေမ

ယ့် ဒီအကြောင်းတွေတွေ့ဖို့အချိန်မရှိဘူးပျ။အဲ့ဘဲနဲ့တောင် တွေ့ဖူးသေးတာမဟုတ်တော့
သူ့အကြောင်းတွေ့နေဖို့မလိုဘူး။

"ဒီတော့ တို့က Kenလေးကို အန္တရာယ်ကင်းအောင် လုပ်ပေးမယ်။တို့နဲ့မင်းနဲ့ ကြားမှာ အဆင်ပြေရင်
တစ်နေ့ကြရင် မင်းheroတောင်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်နော်"

ဒီလိုပြောလိုက်တာကြောင့် ကျွန်တော်အတွေးလွန်နေရာနေ
သတိပြန်ဝင်သွားပါတယ်။Kenyaကသူရဲကောင်း?ဝိုး...နောက်ထပ် အံ့ဩစရာပါလား။ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်ရပ်နေရင်း အလင်းဒြပ်က Kenyaရဲ့ကိုယ်ထဲကို ဝှစ်ကနဲ အလွယ်လေးဝင်သွားပါတယ်။ဒီလိုနဲ့
ကိုယ်ထဲကမှစွမ်းအားပါငြိမ်ကျသွားပါတယ်။

"ဆရာRimuru..."

"အမ်?အိုး...မင်းအဆင်ပြေသွားပြီ။ငုတိငုတိစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ"

'မင်းဘိုးအေကို စီစဉ်ထားတာလား?'

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဆဲလိုက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် မကော်နပ်လညါးအောင့်အီးသည်းခံရမှာပဲလေ။

'Spiritဆင့်ခေါ်တဲ့နေရာမှာ ဒါမျိုးတွေလည်းဖြစ်တတ်တာပဲလေ။ဖြစ်သမျှလက်ခံပြီး
ရှေ့ဆက်သွားရမှာပဲပေါ့'

Kenyaနည်းနည်းကြောင်နေပေမယ့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထူးခြားနေတာကိုတော့ ရိပ်မိပုံပါပဲ။ဒီတော့
ဘာမှထပ်မမေးတော့ပဲနဲ့ လက်ခံလိုက်ပြီး ပြန်သွားကာ ကျန်တဲ့သူတွေကို
ဘာဖြစ်ခဲ့လဲပြောနေပါတယ်။ဒီကလေး တော်တော်ရင့်ကျက်သားပဲ။နောက်တစ်ယောက်

Ryoutaအလှည့်။သူက လူကြောက်လေးဆိုတော့

ဘာspiritကိုဆင့်ခေါ် မိမလဲမပြောတတ်ဘူး။သူတစ်ယောက်တည်း လျှောက်လမ်းပေါ်ကို တုန်တုန်ရီရီနဲ့
တက်လာတာကိုကြည့်တာနဲ့ ပြင်ဆင်ထားမှန်းသိသာပါတယ်။လေးယောက်မြောက်ရှိပြီဆိုတော့
ဘာမှထွေထွေထူးထူးလုပ်မနေတော့ပဲ ဆုတောင်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်မလဲကြည့်ရအောင်

ဒီတစ်ခါတော့ အလင်းတွေအရင်တစ်ခေါက်ကလို ချက်ချင်းကျမလာတော့ပါဘူး။စနတ်မရှည်တော့လို
အဆင့်မြင့်spiritကိုအတင်းခေါ်လိုက်ရမလားတွေ့နေတုန်း ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ အပြာနဲ့
အစိမ်းရောင်အလင်းတွေကျလာပြီး တစ်ခုနဲ့တစ်ခုပတ်နေကြပါတယ်။ကြည့်ရတာ အားနှစ်ခုက
အရင်ရောက်အောင်ပြိုင်နေကြတယ်ထင်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် နှစ်ခုလုံးကအဆင့်မြင့်spiritမဟုတ်တော့
ဘာမှတွေ့မနေပဲ စုပ်ယူလိုက်ပါတယ်။အချိန်က ရွှေ့ပဲလေ။Analyzeနဲ့Accessကို သုံးလိုက်တော့ ဒြပ်တွေက
လေထုနဲ့ ရေမှန်းသိလိုက်ရပါတယ်။Ryoutaအတွက် ဘာကပိုသင့်တော်မလဲ?Great
Sageကိုမေးကြည့်တာပေါ့။

< သတင်းပို့ချက်...ပြိုင်ဘက်ကင်းskill [Deviant]ဖြင့် ခုကို စိစစ်ပြီးပါပြီ။ ခြပ်များ...ရေ နှင့်
လေထု။ အသိဉာဏ်တုspirit(ရေ/လေထု)ဖန်တီးခြင်း...အောင်မြင်ပါသည်။ ထပ်ပြီး မီး၊ ရေ၊ လေ၊ မြေ နှင့်
လေထု ခြပ်အားလုံးအား စိစစ်ပြီးပါပြီ။ အမှုန်ထိန်းချုပ်ခြင်း(Quantum Control)အား
ရယူခြင်း...ကျရှုံးပါသည်။ အသိစိတ်တုspirit(ရေ/လေထု)အား Ryouta
Sekiguchiဖြင့်ပေါင်းစပ်လိုပါသလား?

Yes or No?>

Yesလို့ ဖြေလိုက်ပြီး တွေးကြည့်လိုက်ပါတယ်။ အသိဉာဏ်တုspirit(ရေ/လေထု)ဆိုတော့ ခြပ်
၂ခုပါတာပေါ့။ Galeနဲ့ Aliceတို့နဲ့ မှော်ပမာဏက တူတူပဲဆိုပေမယ့် Kenyaကြတော့
မှော်စွမ်းအားတွေမြင့်တက်လာသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အလင်းခြပ်က
အောင်အောင်မြင်မြင်ထိန်းချုပ်ထားတော့ ဘာပြဿနာမှမရှိဘူး။ Ryoutaကြတော့လည်း
ဘာဆက်ဖြစ်မယ်မသိပေမယ့် ပြဿနာကတော့အကုန်ရှင်းပြီးသွားပြီ။ ဒီတော့
နောက်ဆုံးတစ်ယောက်....ပြောရဦးမယ်...မကြားရင်ယောင်ဆောင်လိုက်ပေမ့် Quantum Controlဆိုတာ
ဘာကြီးလဲ? တော်တော်လန်းမယ့်ပုံပေါ်ပေမယ့်
ဘယ်လိုသုံးလို့ရသလဲတောင်မသိလိုက်ရဘူး။ ကျွန်တော်ထင်တာက..."ငါလုပ်နိုင်မယ်ထင်တယ်တို့၊ ငါလုပ်နိုင်
ရင်ကောင်းမယ်တို့" လို့တွေးနိုင်မှ ကျွန်တော်အစွမ်းတွေရလာတာ။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် skillတွေရဖို့
အဲ့လိုတွေးရတာပေါ့။ ကျွန်တော်ဘာပဲလိုချင်ချင် Sageက
ကျွန်တော် အတွက်ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဘက်က
အတိအကျပုံဖော်ပေးနိုင်ရမယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က နားမလည်ရင်
Sageလည်းဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးဗျ။ ဒါကြောင့် အဲ့skillကိုမရလိုက်တာ။ တခြားတစ်ဖက်က
တစ်ခုခုကိုရချင်တယ်ဆိုရင် ရကိုရတယ်ပေါ့လေ။ အင်း...။
နောက်ဆုံးကလေး Chloeက နည်းနည်းတော့ကြောက်နေပုံပေါ်လို့ သူမကိုကျွန်တော်က
ချီလာရပါတယ်။ သူမကြည့်ရတာ ပျော်သွားပုံပဲ။ စောစောက ကြောက်နေတဲ့သူလို့
ထင်တောင်မထင်ရတော့ဘူး။

"ဟို...ဟိုလေ....Rimuru-san..."

Chloeပါးလေးတွေရဲကာ ကျွန်တော် နားအနားကပ်ရင်း..

"ကျွန်မ...ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်တယ်"

အင်း...အခုကနေ စနစ်၊ ဝန်ဆောင်မှုလောက်ကြာပြောရင်တော့ ငါကောပဲလို့ပြောမိမှာပဲ။ ဒါမှမဟုတ်
ငါလူ့ဘဝတုန်းက အဲ့လိုလာပြောရင်လည်း

ကောင်းမှာပဲ။ တကယ်ပါပဲ...သနားဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ငါလေး။ သေသာသေသွားတယ်...အချစ်စစ်ကိုတောင်မ
တွေ့သွားရှာဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒါကြောင့်ပဲ ပြိုင်ဘက်ကင်းskillတွေရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကင်းskill [Great Sage]ကို

ရလိုက်တယ်ဆိုတော့...ကျေပြီလို့ပြောရမလား?ထင်တာပဲ။ဒါပေမယ့် ဒီကောင်မလေးကတော့
ချစ်စရာလေးဗျ။ကလေးတွေဆိုတာ ရိုးသားဖြူစင်တယ်။ကျောင်းတက်ရင်း
ချစ်ကြကြိုက်ကြတယ်ဆိုတာက ဘဝအရသာပဲလေ။အလယ်တန်းကျောင်းက ကြောင်တောင်တောင်တွေ
မဝင်စေနဲ့ပေါ့။ဒေပေမယ့် အခုက အဲ့တာတွေတွေ့နေရမယ့်အချိန်မဟုတ်သေးဘူးဗျ။Chloeရဲ့
ဖွင့်ပြောလိုက်တာကြောင့် ကျွန်တော်တောင် လမ်းချော်သွားတယ်။ဒီတော့ သူမကို
ဘယ်လိုspiritကစောင့်ကြိုနေမလဲ?ဒါပဲလေ။အားတင်းထား။

.....
သူများတွေလိုပဲ Chloeစတင်ဆုတောင်းနေပါပြီ။အဲ့မှာစပြီး
ပြောင်းလဲတာပဲဗျ။ဘယ်လိုပြောရမလဲ?ကောင်းကင်ကြီးပြိုကျလာသလိုပဲ။ပြင်းထန်အရိုင်းဆန်တဲ့
လေထုဖိအားတွေနဲ့ တောက်ပများပြားတဲ့အရှိန်အဝါတွေနဲ့အတူ
မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ပေါ်လာပါတယ်။သူမဆံပင်ကရှည်လျားနက်မှောင်ပြီး
ငွေရောင်အနည်းငယ်ပါနေပါတယ်။တစ်ခင်းလုံ
အလင်းတွေလွှတ်နေပြန်ပါတယ်။စွမ်းအင်...ဒီတည်ရှိမှုတစ်ခုလုံးက ကျွန်တော်သိတဲ့ ဘယ်ဒြပ်စင်ထဲမှာမှ
မပါပါဘူး။ဒါပေမယ့် သူမမှာ ရုပ်ခန္ဓာမရှိဘူးဗျ။
< လက်ခံခြင်း...ဤသည်မှာ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုယ်ဖြစ်ပြီး အဆင့်မြင့်spiritနှင့်
အဆင့်တူပါသည်။ပုံမှန်မဟုတ်သည့် မြင့်မားသောစွမ်းအင်များ တွေ့ရှိရပါသည်။တိုင်းတာ၍မရပါ >
လာပြန်ပြီ...တိုင်းတာလို့မရဘူးဆိုပဲ။Milimပြီး နောက်တစ်ယောက်။Great Sageရှင်းပြပုံအရဆို
ကမ္ဘာပေါ်မှာပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ အသွင် ၃မျိုးရှိပါတယ်။ ဝိညာဉ်ကိုပတ်နေတဲ့ အားအနည်းဆုံး
နာမ်ခန္ဓာကိုယ်၊လူတစ်ယောက်ရဲ့အတွင်းအားတွေငနေ ဖန်တီးထားတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ခန္ဓာကိုယ်၊နောက်ဆုံး
ဒီကမ္ဘာနဲ့တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်။လူခန္ဓာကိုယ်ဆိုတာ ဒီ၃မျိုးနဲ့
ဖွဲ့စည်းထားတာပဲ။အဆင့်မြင့်spiritဆိုတာက သိစိတ်ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ထုသာသာပဲ။ပြောရရင် သူ့ရဲ့
နာမ်ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ဖတ်တီးထားတဲ့ နှလုံးသားနဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုထိန်းချုပ်ထားတယ်လို့
ပြောလို့ရပါတယ်။ဒါမျိုးက Veldoraလို နဂါးမျိုးနွယ်အတွက်လည်း သက်ရောက်ပေမယ့် သူတို့ကြတော့
စိတ်ဝိညာဉ်ကိုယ်တင်မကပဲ ဒြပ်ထုကနေ လုပ်ထားပြီး အလွယ်တကူထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့
ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်လည်းရှိတယ်ဗျ။အဆင့်မြင့်spiritမှာ ဒီလိုစွမ်းအားမရှိတော့ ဝိညာဉ်ကမ္ဘာကနေထွက်သွားတာနဲ့
စွမ်းအင်တွေပြန့်သွားပြီးတဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ဒါက စိတ်ဝိညာဉ်ကိုအခြေခံထားတဲ့
ရုပ်ခန္ဓာရှိတဲ့ နတ်တို့၊နတ်ဆိုးတို့အပေါ် အကုန်သက်ရောက်ပါတယ်။သူတို့မပျောက်ကွယ်သွားဖို့
ရုပ်ခန္ဓာတစ်ခုခုနဲ့ပေါင်းစပ်ပြီးဖြစ်စေ၊ဒါမှမဟုတ် ပြန်ဝင်စားတာပဲဖြစ်စေ အဲ့လိုလုပ်ကြတယ်။ဒါကြောင့်
ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်ဆိုတာ ဒီကမ္ဘာမှာတော်တော်အရေးကြီးတယ်။

ကျွန်တော်တို့အရှေ့မှာ ပေါ်လာတဲ့ငွေရောင်ဆံပင်အမျိုးသမီးက
သေချာပေါက်လူမဟုတ်ဘူး။အဆင့်မြင့်spiritနဲ့တူပေမယ့် မှော်စွမ်းအင်ပမာဏက Great
Sageတိုင်းတာနိုင်တာကို ကျော်လွန်နေတယ်။ဒါပေမယ့် သူမမှာလည်း ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်မရှိတော့
အကြာကြီးနေရင် ပျောက်ကွယ်သွားမှာပဲ။အဲ့လိုဆိုပေမယ့် ဒီspiritတိုင်းပြည်က
မှော်စွမ်းအားတွေပြည့်လျှံနေတော့ သူမကိုယ်အတွက်မပူရဘူး။သူမရဲ့မြင့်မားတဲ့စွမ်းအင်တွေက
တခြားအဆင့်မြင့်spiritတွေကိုတောင် ရှိန်စေနိုင်ပါတယ်။သူမ ကျွန်တော့်ကို
ခေါင်းအစ၊ခြေအဆုံးကြည့်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုဖက်နမ်းလိုက်ပါတယ်။ကံမကောင်းတာက
သူမရဲ့ဝိညာဉ်ကိုယ်ကြီးကြောင့် ကျွန်တော်ဘာမှမခံစားလိုက်ရပါဘူး။ရှက်စရာပဲ။
ဒီလောက်လှတဲ့မိန်းကလေးသာဆို ဝိညာဉ်မကလို့
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...အဲ...ဟုတ်သေးပါဘူး။သူမကဘာကြီးလဲ?ငွေရောင်ဆံပင်နဲ့ မိန်းမလှလေးက
ကျွန်တော့်ကိုကြည့်လိုက်ပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ Chloeကိုယ်ကိုထိလိုက်ပါတယ်။သူမမရောက်ခင်...
"ရပ်လိုက်!!!မင်းအဲ့လိုလုပ်လို့မရဘူး။သူမနဲ့ဘာပဲလုပ်ချင်ချင် ငါခွင့်မပြုနိုင်ဘူးနော်"
ခုထက်ထိ အေးအေးဆေးဆေးထိုင်ကြည့်နေတဲ့ Ramirisရုတ်တရက်
လှမ်းအော်လိုက်ပါတယ်။လက်ကိုလေပေါ်မြှောက်လိုက်ပြီး
ကရာတေးအနေအထားနေလိုက်ပါတယ်။သူမမျက်နှာပေါ်က အေးအေးဆေးဆေးအမူအရာကနေ
လုံးဝအတည်ပေါက်ပြောင်းသွားပါတယ်။
"ဟဲ့...ဘာတွေပြောနေတာတုန်း?"
"ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း။အဲ့အမျိုးသမီးက လုံးဝအိပ်မက်ဆိုးဟဲ့။နင်မသိဘူးလား?!"
"ဘယ်သိမှာတုန်းဟ?ဘာကဘယ်လောက်ဆိုးနေလို့လဲ?"
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လှမ်းအော်နေပေမယ့် အမျိုးသမီးကတော့
Chloeဆီသွားနေတုန်းပါပဲ။သူမကိုရပ်ဖို့အချိန်မရလိုက်ပါဘူး။တိုက်ဖို့ခိုက်ဖို့ပြင်နေတဲ့ Ramirisတောင်
ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။
"အား:::::နောက်ကျကုန်ပြီ။တော်ပြီ ဒီကသွားတော့မယ်။ဘာပဲဖြစ်လာလာ ငါ့ကိစ္စမဟုတ်တော့ဘူးနော်"
Ramirisစိတ်ညစ်နေတဲ့ပုံနဲ့
ပါးတွေဖောင်းထားလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်ပါလန့်သွားပြီးChloeအပေါ်ကိုAnalyzeနဲ့
Accessကိုသုံးလိုက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့်
စောစောကသောင်းကျန်းနေတဲ့စွမ်းအင်တွေမရှိတော့ပါဘူး။သူမကိုဟ်က တည်ငြိမ်သွားပြီး
Magiculesအန္တရယ်လည်းမရှိတော့ပါဘူး။ဘာပြဿနာမှလည်းမရှိပါလား?Chloeကတော့
ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ မျက်တောင်ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်နေပါတယ်။
"စောစောက ဘာဖြစ်သွားတာလဲ?"

Ramirisပြန်မဖြေပါဘူး။Chloeမျက်လုံးတွေပွင့်သွားပြီး
Ramirisကိုတစ်လှည့်၊ကျွန်တော်ကိုတစ်လှည့်ကြည့်နေပါတယ်။သူလည်းဘာဖြစ်သွားလဲသိချင်နေပုံပဲ။နတ်
ပိစိမကို ထပ်မေးကြည့်တော့...
"ငါလည်းမသိဘူးလေ။အသေးစိတ်တော့မသိပေမယ့် အဲ့အမျိုးသမီးက
အနာဂတ်ကလာတာတော့သေချာတယ်။အနာဂတ်က ဖြစ်စင်လိုလားပဲ?ငါလည်းမယုံနိုင်ဘူး။ဒါပေမယ့်
ကလေးမကိုယ်ထဲကို နေစရာရှာဖို့ ဝင်သွားတာကိုကြည့်ရင်
ပြန်ဝင်စားဖို့လား?အားမသိတော့ဘူးဟာ။သူမှာ
စွမ်းအားဘယ်လောက်များလဲနင်လည်းမြင်တယ်မလား။အဲ့လိုဟာသာ အနာဂတ်မှာမွေးလာရင်
လုံးဝအိပ်မက်ဆိုးဖြစ်လာမှာနော်။သူမကို...အချိန်spiritကများ ကာကွယ်ပေးထားတာလား?"
အမ်...ဆက်နားထောင်နေရင် ရူးသွားဖို့များတယ်။ကျွန်တော်လည်း ဘာဆိုဘာမှမသိတော့
နားလည်ဖို့ကြိုးစားမနေတော့ဘူး။ကျွန်တော်ဆိုတဲ့လူက ရလဒ်ကိုကြည့်တဲ့သူဆိုတော့
အကုန်အဆင်ပြေရင်ပြီးရော။Chloeအဆင်ပြေရင် ပြီးပြီ။အနာဂတ်တွေဘာတွေ လာမပြောနဲ့။ဒီကိစ္စကို
ဘယ်သူမှသိတာလည်းမဟုတ်ဘူး။
"အင်း...အဆင်ပြေတာပေါ့ Chloeလေး။အားလုံးက စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲလေ။အခု မင်းလေးလည်း
အန္တရာယ်မရှိတော့ဘူး"
သူမကိုချီလိုက်ပါတယ်။
"တကယ်ပဲ စီစဉ်ထားသလိုဖြစ်သွားတာလား?"
အန်...အနာပေါ်တုတ်ကျတာပဲကွာ။Kenyaကမှ ဒီလိုပြောရင် ယုံသွားသေးတယ်။
"အ..အင်း။ဒါပေါ့ကွာ"
Chloeပြီးလိုက်မှပဲ ကျွန်တော်တို့ကိုကြည့်နေတဲ့ Ramirisသက်ပြင်းချလိုက်ပါတယ်။
"အင်း...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါလေ...ကလေးမကိုယ်ထဲ အဲ့အမျိုးသမီးဝင်သွားတုန်းက ငါလည်းဘာမှ
မလုပ်နိုင်လိုက်တာကို"
Ramirisကျွန်တော်တို့ဆီရောက်လာပါတယ်။
"အဲ့တော့ ဘာဖြစ်လဲဟာ..."
တခြားသူတွေဆီဆင်းလာရင် သူမကိုနှစ်သိမ့်နေပါတယ်။
"နောက်ဆုံးတစ်ခုက ငါတို့ကို စပရိုက်တိုက်လိုက်ပေမယ့် အကုန်အဆင်ပြေတာပဲလေ။ဘယ်နည်းနဲ့ပဲ
ဖြစ်ဖြစ် အကုန်လုံးအဆင်ပြေတာပဲလေ။ဒီတော့ ကျေးဇူးနင်
ဒီကလေးတွေကိုကယ်လိုက်တာပဲမဟုတ်လား?"
သူတို့ဆီပြန်ရောက်တော့ အားလုံးကို Ramirisဆီကျေးဇူးတင်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။
"""""ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"""""

"ဘာများလဲလို့...ရပါတယ်။ရပါတယ်လေ"
သူမရှက်သွားလို့ လှည့်ပတ်ရင်း ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။
ဒါက မိစ္ဆာဘုရင်တဲ့လား?လောကကြီး ဘာတွေများဖြစ်နေလဲသိချင်မိ။
တခြားနတ်သမီးတွေလည်း သူမနဲ့အတူတူပျံနေတော့
ကြည့်ရတာတော်တော်လှပါတယ်။ပေါကြောင်ကြောင်နိုင်ပေမယ့် ဒီမိစ္ဆာဘုရင်မက ပြုံးနေရင်း
ချစ်စရာကောင်းပါတယ်။ကလေးတွေလည်း ပျော်လို့ကခုန်နေကြပါတယ်။အားလုံးရဲ့ရင်ထဲမှာလည်း
ပီတိတွေနဲ့နွေးထွေးနေကြပါတယ်။ကလေးတွေလည်း ဖြူစင်တဲ့အပြုံးကိုယ်စီနဲ့။သူတို့ကိုယ်ကယ်လို့
Shizu-sanကိုပေးထားတဲ့ကတိကို ကျွန်တော်ဖြည့်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

.
NexT>>>>>>

>>>>>>Ch 66...နတ်ဆိုးGolem

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

(အပိုင်းရှည်လို့၂ပိုင်းခွဲတင်ပါ့မယ်)

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 66(A)...နတ်ဆိုးGolem

စိတ်သက်သာရာရသွားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကိုပြန်ဖို့စီစဉ်ကြပါတယ်။

"Ramirisရေ...ဒီကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမလဲမသိတော့ဘူး။အင်း...နောက်မှတွေ့တာပေါ့"

ကျွန်တော်လှည့်ထွက်ဖို့အလုပ်...

"နေဦး...နေဦး...နေစမ်းပါဦးဗျား"

Ramirisအလန့်တကြား ကျွန်တော့်ကိုအော်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။အော်ချင်တဲ့အချိန်
ထအော်တတ်တဲ့သူမျိုး။ကျွန်တော် ကော်လံကိုဆွဲလိုက်ပါတယ်။(အသက်ရှူစရာမလိုပေမယ့်)

"နေဦး...နင်...တစ်ခုခုမေ့နေတယ်မထင်ဘူးလား?"

"အို..ဘာကြီးလဲ?ငါ့ဆီက ဘာရိတ်ဖို့ကြံနေတာလဲ?"

"ရိတ်နေတာမဟုတ်ဘူးဟဲ့။မမှတ်မိဘူးလား?နင်ကတိပေးထားတာလေ"

"...အို?"

"မေ့သွားပြီလို့ မပြောနဲ့နော်။နင်ပြောတာ ငါနင့်ကိုကူညီရင် ငါ့အတွက် Golemအသစ်..."

"အားး"

"အားးတဲ့?နင်တကယ်မေ့သွားတာပဲ။"

"မကြောင်စမ်းပါနဲ့ Ramirisရယ်...ငါ့ကိုဘယ်သူများထင်နေလို့လဲ?ငါကတိ ငါမှတ်မိတာပေါ့ဟ"

မှတ်မိပါပြီ။သူ့ကိုဆွဲဆောင်မို့ သုံးထားတဲ့ငါးစာ။

"အေး...ငါနင့်ကိုကူပြီးပြီနော်။ငါ့ကိုလည်း ပြန်ကူ။ငါ့ကိုကူညီဖို့ ဆန္ဒရှိရင်တော့ အဆင်ပြေတယ်ဆိုပေမယ့် နင်ကတိထားတာတယ်လေ။ကတိတည်ရမယ်မဟုတ်လား?မဟုတ်ဘူးလား?"

သူမ ညီးနေတုန်း ကျွန်တော့်အစာအိမ်ထဲကနေ မှော်သံရိုင်းကိုထုတ်လိုက်ပြီး ရွံစေးလို ပုံသွင်းနေပါတယ်။ပစ္စည်းကောင်းတွေကို ဖြုန်းတီးရာကျတယ်ဆိုပေမယ့် တခြားပစ္စည်းမှမရှိပဲကို။မှတ်ဉာဏ်တွေထဲက စက်ရုပ်ရဲ့လူပုံစံအတိုင်း လုပ်လိုက်ပြီး သူမကိုခပ်တည်တည်နဲ့ပေးလိုက်ပါတယ်။

"အာ..ဟုတ်တယ်နော်။Sorry...ဒါဆိုဘယ်လိုလဲ?"

သူမကိုကတိပေးထားတဲ့ မှော်သံရိုင်းအရုပ်..Golemပေါ့။

"ဟဲ့...ခဏ..."

Ramirisလိုမျိုး တစ်ပေလောက်ပဲရှိပါတယ်။အရုပ်ရတဲ့ကလေးမလို အရုပ်နဲ့လူနဲ့တောင်မလိုက်အောင်ဖြစ်နေတာကတော့ နည်းနည်းကြောင်တောင်တောင်နိုင်နေပါတယ်။

"ဟုတ်ပြီနော်။"

ကျွတ်တော့်ကတိတည်ပြီးပြီဆိုတော့ လှည့်ထွက်မယ့်အလုပ် စောစောက ကလေးမလိုRamirisက လှမ်းအော်ပြီးတားလိုက်ပြန်ပါတယ်။

"တကယ်ကြီး ကတိပျက်တော့မှာလား?"

"ဘာတုန်း?ကတိအတိုင်း နင့်ကိုပေးပြီးပြီလေ"

"မဟုတ်ဘူးမဟုတ်ဘူးမဟုတ်ဘူးလေ။ဒါမဟုတ်ဘူးဟ...ငါပြောချင်တာက...ဒါကလည်း မိုက်ပေမယ့် ဒါကိုပြောတာမဟုတ်ဘူးဟ။နင် ငါ့ဒြပ်စင်ဘီလူးကို ဖျက်စီးလိုက်တော့ ဒီဂူမှာငါ့ကိုကာကွယ်မယ့်သူမရှိတော့ဘူးလေ။ငါ့ကိုကာကွယ်နိုင်တဲ့ဟာတစ်ခုလောက် မလုပ်ပေးမချင်း နင့်ကိုပြန်မလွှတ်နိုင်ဘူး"

မျက်ရည်တွေဘာတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဝက်ပါထဲမှာထာဝရပိတ်ထားမယ်ဆိုပြီး ခြိမ်းခြောက်ပြန်ပါတယ်။

"အို...ရပါတယ်လေ။ခုလေးတင် Spatial motionရထားတာ။ကြိုက်တဲ့အချိန်ထွက်သွားလို့ရတယ်"

"ဝါးးးးနေပါဦး...နေပါဦးဟာ...ငါ ဒုမှာဒုကွရောက်လိမ့်မယ်နော်။နင်ပဲပြောပြီး ငါက

ကလေးသာသာပဲရှိသေးတယ်ဆို?အားနည်းပြီး အပြစ်ကင်းတယ်လေ?ဒီတော့

လုပ်စမ်းပါဟ..ငါတကယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ဝစ်ခုခုလုပ်ပေးပါ"

အခုတော့ မျက်ရည်တွေ မိုးသီးမိုးပေါက်လို အများကြီးကျလာပြန်ပါပြီ။ဒီလိုမိစ္ဆာဘူရင်မျိုးနဲ့ ဆက်ဆံရတာ ကျွန်တော် တော်တော်လေးခေါင်းကိုက်ပါတယ်။ဟန်...ပြဿနာပဲ။ကျွန်တော့်အနေနဲ့

"နင်နဲ့ထိုက်တန်တာနင်ရတာပဲလို့" ပြောပြီး teleportထွက်သွားရပေမယ့် တကယ်လည်း

ကျွန်တော်သူမပိုင်ဆိုင်မှုကို ဖျက်စီးမိခဲ့တာလေ။နောက်ပြီး ကလေးတွေကလည်း

ကျွန်တော့်ကိုစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေမိပြန်ပါတယ်။သူတို့စိတ်ထဲ နတ်သမီးပေါက်စလေးကို

ကျွန်တော်အနိုင်ကျင့်နေတယ်ပဲ မြင်ကြမှာကိုး။ဘာလို့များ
အဲ့တာကိုအငွေ့ပျံအောင်လုပ်မိလိုက်ပါလိမ့်နော်?အဲ့လောက်လည်း
အားထည့်မိတယ်လို့မထင်ပါဘူး။မှော်သံရိုင်းဆိုတာ အမာဆုံးကျောက်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး
မှော်စွမ်းအားတွေလည်း ခုခံနိုင်တယ်လေ။ဒါပေမယ့် သံရိုင်းတိုင်းလိုလို
အရည်ပျော်မှတ်ဆိုတာရှိတယ်မလား?အဲ့တာကိုမတွေးမိပဲနဲ့ အားအတင်းသုံးမိတယ်ထင်တယ်။Sageက
ဘာမှမဖြစ်သလိုမျိုး နေနေလို့ ကျွန်တော်လည်းဒီတိုင်းထားလိုက်တာဆိုပေမယ့်
အခုဘယ်လိုဖြစ်နေလဲကြည့်ပါဦး။ငရဲမီးတောက်ကို ပထမဆုံးအကြိမ်တိုက်ပွဲမှာသုံးလိုက်တော့
အားကိုမထိန်းနိုင်ဘူးဖြစ်သွားတယ်။နောက်တစ်ခါဆို အားသိပ်မထည့်ပဲ
ထိန်းသုံးတာကောင်းမယ်ထင်တယ်။အခု...ဒီGolemကိစ္စကိုဘယ်လိုလုပ်ရပါ?
"အိုး...ငါ့နှယ်နော်။ဒီလောက် အကြီးကြီးလိုမျိုးတော့ ငါလည်းမလုပ်နိုင်ဘူးနော်...ဟုတ်ပြီလား?"
"ငါလည်း အဲ့လောက်ကြီးတာမျိုးမလိုပါဘူး။ငါ့ကိုကာကွယ်ဖို့ သန်မာရင်ရပြီ။"
ဟုတ်ပြီ။Ramirisလည်း အဆင်ပြေတယ်ဆိုတော့
ဘယ်ကစရင်ကောင်းမလဲ?မှော်သံရိုင်းတွေအများကြီးကျန်သေးတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီမှာပဲ
အများကြီးမသုံးလိုက်ချင်ဘူး။ဒြပ်စင်ဘီလူးက တစ်ကိုယ်လုံးကို မှော်သံရိုင်းနဲ့ဆောက်ထားတာဆိုတော့
ပြန်အစားထိုးဖို့ဆို တော်တော်သုံးရမှာပဲ။ဟမ်....သူမပြောတာ ခွန်အားက
အဓိကဆိုတော့ကာ...လူအရပ်တစ်ခုလုပ်၊အဲ့ထဲကို
spiritထည့်လိုက်ရင်ကော?နေပါဦး...ငါ့မှာအဲ့လိုလုပ်နိုင်တဲ့မှော်ရှိတယ်မဟုတ်လား?
< နားလည်ပါပြီ။ဖန်တီးခြင်း...Golemမှော်ကို
ရှာဖွေခြင်း...။လုပ်ဆောင်ရန်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။Golemတစ်ကောင်၏ခွန်အားမှာ ပါဝင်ပစ္စည်းနှင့်
အထဲတွင်သွင်းထားသော spirit(သို့)နတ်ဆိုး နှင့် သက်ဆိုင်ပါသည်။သံ၊ကျောက်၊ရွှံ့စေး နှင့် သစ်သားတို့မှာ
အသုံးများသော ပါဝင်ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။အပြင်ပိုင်းပုံသဏ္ဌာန်မှာ ဆောက်လုပ်သူ၏စိတ်အပေါ်မူတည်ပြီး
ပြောင်းလဲနိုင်သည်။ပါဝင်ပစ္စည်းများနှင့် ကိုယ်ထည်ဆောက်လုပ်ပြီးပါက အစာသွပ်ခြင်းနှင့်
အချောသတ်လပြဇာငန်းများလုပ်ဆောင်နိုင်ပါပြီ။အချက်အလက်မျှကိုက်ညီပြီဆိုလျှင်
အတွေးဖြင့်လုပ်ငန်းစနိုင်ပါပြီ။>
ဒါမှ ငါတို့Sage...။ကျွန်တော်အတွက် အရင်ကရထား၍သင်္ကေတမှော်ထက် အဆင့်မြင့်တဲ့
ဖန်တီးခြင်းမှော်ကိုတောင် ရှာပေးထားပြီး လေ့ကျင့်ထားတဲ့မှော်တွေထဲက အသုံးဝင်မယ့်ဟာတွေကို
စစ်ထုတ်ပေးထားပါတယ်။မှော်ပါလာပြီဆိုရင် အရာရာတိုင်းက
အဆင်ပြေသွားပြီ။နတ်ဆိုးဆင့်ခေါ်တဲ့မှော်ကို Guildမှာ ဝင်ခွင့်ဖြေတုန်းက သတိထားမိထားတော့
နတ်ဆိုးတစ်ကောင်ကိုအသာလေးဆင့်ခေါ် နိုင်ပါတယ်။ဒီလိုပဲလုပ်ကြတာပေါ့...ဒြပ်စင်တစ်ကောင်ကိုငြေ
ခေါ်ရင် ထိန်းနေရမှာနဲ့တင် အလုပ်ရှုပ်နေမှာ။ဆင့်ခေါ်တဲ့သူနဲ့ ဒြပ်စင်ရဲ့ဆက်နွယ်မှုက

အရေးကြီးတယ်လေ။ဒါပေမယ့်နတ်ဆိုးကြတွေ့ ကြေးပေးရင် ဘာမဆိုလုပ်ပေးကြမှာပဲ။နောက်
ကာကွယ်ရေးကိစ္စဆိုတော့ အဆင့်မြင့်spiritကိုဆင့်ခေါ် နိုင်မှရမှာကိုး။အသိမရှိတဲ့spiritက
အလကားပဲလေ။

ဒါကြောင့် Golemကို နတ်ဆိုးသွင်းဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။သူတို့ကိုဒီလိုသုံးရင်
ပြန်ပုန်ကန်နိုင်တယ်လို့ခင်ဗျားတို့တွေးမိလိမ့်နယ်။ဒါပေမယ့်
အဲ့လိုဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးဗျ။ဆင့်ခေါ်တယ်ဆိုတာ စာချုပ်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး သူတို့ကိုဆင့်ခေါ်တဲ့သူကို
အာခံလို့မရဘူး....အခြေအနေအမျိုးအမျိုးတော့ရှိတာပေါ့လေ။အစက
သဘောတူထားတာထက်ပိုပြီးတောင်းဆိုမိရင် စာချုပ်ကအဲ့နေရာမှာတင်ပျက်သွားလိမ့်မယ်။နောက်ပြီး
တောင်းဆိုချက်တွေကအဓိပ္ပာယ်မရှိရင် သဘောတူညီချက်ကိုချိုးဖောက်လို့ရတယ်။နတ်ဆိုးတွေအားလုံးက
စီးပွားရေးကို ဒီလိုပဲလုပ်လေ့ရှိတော့ ယုံကြည်မှုကအဓိကပဲ။နတ်ဆိုး ဆိုတိုင်းအားလုံးက
မကောင်းတဲ့ကောင်တွေချည်းတော့မဟုတ်ဘူးလေ။အခုတော့ ကျွန်တော့်အကြံအရ ကိုယ်ထည်ကို
မှော်သံရိုင်းနဲ့ဆောက်၊နတ်ဆိုးသွင်းပြီး Golemတစ်ကောင် ဆောက်ဖို့ပဲ။ခင်ဗျားတို့ထင်ထားတာတက်
အများကြီးသန်မာတဲ့Golemတစ်ကောင်ဆောက်နိုင်မယ်လို့တော့
ကျွန်တော်ယုံကြည်တယ်။Aအဆင့်မကောင်းဆိုးဝါးမျိုးပေါ့။

"ဟုတ်ပါပြီ။ငါနင့်ကို ကူမယ်ဟုတ်ပြီလား?ဒီတော့ စိတ်ထဲမထားနဲ့တော့ Ramiရေ။နင့်ကို
အကြွင်းမဲ့ကာကွယ်နိုင်မယ့် သောက်ကြမ်းGolemတစ်ကောင်လုပ်ပေးမယ် ဆိုတော့
ဆင်ခြေမပေးနဲ့တော့နော်?အဲ့အစား နင်ငါ့ကို spirit engineeringသင်ပေး"

Kaijinနဲ့ Vesterတို့လည်း spirit emgineeringကို စိတ်ဝင်စားကြမှာပဲ။မြို့ကိုပြန်ပြီး
အဲ့လိုတစ်ကောင်ကိုဆောက်ဖို့ တူတူလုပ်မှရမယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော့်ဘက်က
ပစ္စည်းတွေထောက်ပံ့ပေးရတာ တန်မယ်မလား?ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် Ramirisကိုတော့
သူမလိုချင်တဲ့Golemတစ်ကောင်လုပ်ပေးလိုက်တာပေါ့။

"အဆင်ပြေတယ်....နင် ငါ့ကိုထပ်ပြီးတော့ မညာနဲ့နော်?"

ဘုရားရေ...သူမယုံကြည်မှုက ဟိုးအောက်ဆုံးကို ရောက်သွားပါပေါ့လား?လူတွေကို ဒီထက်ပိုပြီး
ယုံကြည်မှုထားစမ်းပါဟ။

"ငါနင့်ကို ညာနေတာမဟုတ်ဘူး။ငါ့မြို့မှာ လူပုပညာရှင်တွေရှိတယ်ဟာ။နင်သိလား သူတို့ကလည်း
မှော်စစ်သည်စီမံကိန်းမှာ ပါခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတော့ အဲ့ကိုပြန်ရင် တစ်ခါတည်းသုတေသနလုပ်မလားလို့"

"ကျွန်တော်လည်း သုတေသနလုပ်ချင်တယ် ဆရာRimuru"

"သမီးကောပဲ"

ကလေးတွေကလည်း အားတက်သရောနဲ့။ဟမ်း...လူမောင်းတဲ့မှော်စစ်သားတွေဆိုရင် မိုက်မယ်ထင်တယ်။

"ဒီလိုမျိုး လုပ်မှာလား?"

Ramirisကျွန်တော်လုပ်ထားတဲ့ အရုပ်ကို ပြပြီးမေးလိုက်ပါတယ်

"အဲ...မမိုက်ဘူးလား?"

"ကျွန်တော် စီးကြည့်ချင်တယ် ဆရာRimuru"

"ကျွန်တော်တို့ကောပဲ"

တိတ်ဆိတ်တဲ့ Ryoutaတောင် ပူဆာနေပြီ။အဲစိတ်ကူးကို

သေချာပေါက်အကောင်အထည်ဖော်ရမယ်။အရုပ်ကို Ramirisဆီက ပြန်တောင်းဖို့စဉ်းစားနေတုန်းမှာပဲ

Ramirisအနောက်က အစေခံတွေက အရုပ်ကို မနိုင်တနိုင် သယ်နေကြပါတယ်။

"အမ်...."

"ဒါ ငါ့ဟာလေ။နင်ပြန်ယူလို့မရဘူး"

တော်တော် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ပါလား...ပထမ သူမပြောတော့

စောင့်ရှောက်သူတစ်ယောက်လိုချင်တယ်ဆိုပြီး အခု

အရုပ်ကလည်းလက်မလွှတ်ချင်ပြန်ဘူး။ကျွန်တော်သိလိုက်ပြီ မိစ္ဆာဘုရင်အများစုက

တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားတွေပဲ။နာမည်တွေတော့ပြောမနေတော့ဘူး...သေချာတာတော့ ဒင်းတို့က

တကယ့်တစ်ဘို့တည်းသမားတွေ။

"အင်း...နင်ကူညီမယ်မဟုတ်လား?"

"ဒါပေါ့။ငါ့အတွက် ဘယ်လို စောင့်ရှောက်သူမျိုး လုပ်ပေးမှာလဲ?"

"ဟမ်?ငါဖောက်ခွဲလိုက်တဲ့ အရုပ်ထက် ပိုကြမ်းတဲ့ကောင်မျိုး"

"တကယ်?!ဝိုးနင် တော်တော်သဘောကောင်းတဲ့ လူပါလား?"

ဒီလိုနဲ့ Ramirisရဲ့နေရာကို ကာကွယ်နိုင်မယ့် ပိုကြမ်းတဲ့

အရုပ်အသစ်ကိုလုပ်ဖို့ပြင်ဆင်ရပါတော့တယ်။စစ်ချင်း အစာအိမ်ထဲကနေ

အရည်အသွေးမြင့်မှော်သံရိုင်းတွေ ထုတ်ပြီး စီလိုက်ပါတယ်။အဲ့ကျောက်တွေက

Magiculesတွေလည်းပါတော့ မှော်ပါသုံးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ကလေးတွေကတော့

စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေကြလေရဲ့။

"ဘယ်လို...?ဟေ့...နင်ဒီပစ္စည်းတွေ ဘယ်လိုရထား...အာ...ထားလိုက်ပါတော့"

Ramirisသံသယအကြည့်တွေနဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်ခုခုပြောချင်နေပေမယ့်

နောက်ဆုံးသူမမျိုသိပ်လိုက်တယ်ထင်ပါတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ထုတ်ထားတဲ့ မှော်သံရိုင်းတွေနဲ့

အလုပ်ဆက်လုပ်နေလိုက်ပါတယ်။တကယ်လို့ လူပုံစံလုပ်ချင်ရင်

ဘောလုံးလိုအဆစ်တွေပါထည့်ရလိမ့်မယ်။ဒါကတော့ သေချာပေါက်ထည့်တွေးရမယ့် အပိုင်းဖြစ်ပြီး

ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့အတိုင်းကွက်တိထွက်လာလို့ အံ့သြရပါသေးတယ်။ဂရုတစိုက်

လှုပ်လို့ရတဲ့အပိုင်းတွေကို ကျွန်တော်နည်း ကျွန်တော်ဟန်နဲ့ ဆက်နေပါတယ်။အရင်ကမ္ဘာမှာတုန်းက

Animeအရပြုစေတွေကို ဆက်တာတို့၊အရောင်ခြယ်တာတို့မှာ
တော်တော်အထာကျတဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။အဲ့တာကို တော်တော်အားကျလို့
ကျွန်တော်လည်း သာမန်အရုပ်ဆက်တဲ့ပညာကို သင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။အခုတော့ မတူတော့ဘူးလေ။Great Sage
ရဲ့အကူအညီနဲ့ လိုချင်တဲ့ပုံအတိုင်းထုတ်လုပ်နိုင်ပါပြီ။

အရင်Spiritဘုရင်မကတော့ ကျွန်တော်လုပ်သမျှကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ဘာမှနားမလည်ပဲ
ကြည့်နေပါတယ်။ကြည့်ရတာ သူလည်းစိတ်လှုပ်ရှားလာပုံပါပဲ။

"o..ဝိုး... ဝေါင်း...တော်တော်မိုက်တာပဲ။ဘုရားရေ...နင်..ဒီလို။တော်တော် အံ့သြဖို့

ကောင်းတာပဲ။ဒီလိုအရာတွေ နင်လွယ်လွယ်လေးလုပ်နိုင်တာပဲနော်"

သူမ မစောင့်နိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ပြောရရင် ကျွန်တော်လည်း ဒီလောက်သပ်သပ်ရပ်ရပ်ထွက်လာမယ်လို့
မထင်ထားမိဘူး။သန့်စင်တဲ့ မေတ်သံရိုင်းက ပညာရှင်ရဲ့အလိုတိုင်း ကွေးဆန်နိုင်တော့

အဆင်ပြေသွားတယ်။သိပ်မငြာခင် အလုပ်ပြီးသွားပါတယ်။လူပုံစံအရုပ်...ဗီပေလောက်မြင့်ပြီး ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့
မျက်နှာမှာ ကျွန်တော့်မျက်နှာဖုံးနဲ့တူတဲ့ မျက်နှာပါ ပါတယ်။ကျေနပ်စရာပဲ။

"ဟုတ်ပြီ။အကုန်ပြီးပြီအခု ငါနတ်ဆိုးကိုဆင့်ခေါ် ပြီး အစာသွပ်တော့မယ်။နင် ကတိတော့ပေးနော်...ဒါကြီးနဲ့
မကောင်းတာတွေလျှောက်လို့မနေနဲ့။နင်ကြောင်တောင်တောင်ခိုင်းရင် ဆန့်ကျင်ဖို့ ငါ

သခင်သော့ခတ်ထားမယ်။"

"ok...ok...အဆင်ပြေတယ်။ဒါပေမယ့် ဒီမှာတော့ ငါဆော့ချင်သလိုဆော့လို့ရတယ်မလား?"

"ဟမ်?ဝက်ပါထဲမှာဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေပါတယ်။လူတွေကိုသာ မခြိမ်းခြောက်နဲ့ဟာ။နောက်ပြီး ဒီလူက
အတည်ချမှာဆိုတော့ အနာမခံနဲ့နော်?"

Ramirisခွင့်ပြုချက်နဲ့ အချောသတ်လိုက်ပြီး သာမန်စည်းကမ်းတွေထုတ်ထားတဲ့ မူရင်းပြုလုပ်သူရဲ့
သခင်သော့ခတ်ထားလိုက်ပါတယ်။နောက် နတ်ဆိုး...အလုပ်နည်းနည်း ရှုပ်မယ်ဆိုပေမယ့် သာမန်spellနဲ့
ထိန်းထားတဲ့Golemထက်တော့ စွမ်းမှာသေချာပါတယ်။လက်တွေကို ဆန့်လိုက်ပြီး ဂါထာရွတ်နေသလို
လုပ်နေလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ သုံးခဲ့တဲ့စင်မြင့်နားမှာပါပဲ။ကလေးတွေကိုတော့

ဝေးဝေးမှာနေခိုင်းထားလို့ Ramirisတစ်ယောက်တည်း

ကျွန်တော့်အနောက်မှာရှိနေပါတယ်။အလုပ်လုပ်ရင် အဆင်ပြေမယ်ဆိုပေမယ့်

ကျွန်တော်အားသိပ်မထည့်ထားတော့ နတ်ဆိုးကိုထိန်းချုပ်မှုလွတ်သွားမှာလည်း စိုးရသေးတယ်။ဒီလိုဆိုရင်
ချရင်ချ၊မချနိုင်ရင် ဆင့်ခေါ်တာကိုဖျက်လိုက်ရမှာ။မဖြစ်လာပါစေနဲ့ပဲ ဆုတောင်းရအောင်။စောစောက

ဆက်တိုက်လုပ်နေတော့ ရုပ်အစွမ်း၊မှော်အစွမ်းတွေကျဆင်းနေပြီဆိုတော့ကာ ပြဿနာထပ်မရှာကြပါစို့။

ကျွန်တော် ဂါထာရွတ်သလိုလုပ်နေရင်း ကြမ်းပြင်မှာ မှော်စက်ဝိုင်းတစ်ခုပေါ်လာပါတယ်။အမှန်က

စက်ဝိုင်းဆွဲဖို့မလိုအပ်ပေမယ့် ပီပြင်အောင်လုပ်လိုက်ရတာပါ။ကျွန်တော် ဆင့်ခေါ်ချင်တာက

အဆင့်မြင့်နတ်ဆိုးဖြစ်ပြီး အဆင့်နိမ့်နတ်ဆိုးဖြစ်တဲ့ A- အဆင့်ထက်သာတဲ့ကောင်မျိုးပါ။အဆင့်မြင့်ပေမယ့်

ခုမှဖြစ်တည်ကာစ ဉာဏ်မရှိတဲ့ကောင်တွေ ထွက်လာမှာစိုးလို့ သက်တမ်းကြာပြီး အမျှော်အမြင်ရှိတဲ့ နတ်ဆိုးမျိုးကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။တကယ်လည်း အဆင့်မြင့်နတ်ဆိုးရောက်လာပါတယ်။သူ့မျက်လုံးက ဉာဏ်ပညာကြောင့်တောက်ပနေပြီး မှော်အားနည်းတဲ့ဆင့်ခေါ်သူတွေ ဖန်တီးတတ်တဲ့ လူသတ်အဆင့်နိမ့်နတ်ဆိုးတွေနဲ့ လားလားမျှမသက်ဆိုင်ပါဘူး။ကွာခြားချက် ကအမူအရာကစပါတယ်။သူ ကျွန်တော့်အရှေ့မှာဒူးထောက်လိုက်ပြီး ခေါင်းကိုငုံထားလိုက်ပါတယ်။

"ခေါ်ပါသလား သခင်?"

.
Next>>>>

>>>>>Ch 66...Beretta

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chpater 66(🕶️....Beretta

ကျွန်တော် ရွေးတာမှန်သွားတဲ့ပုံပါပဲ။အဆင့်မြင့်နတ်ဆိုးက စာချုပ်ချုပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းနေပါတယ်။အဆင့်နိမ့်တွေထက် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကြီးပြီး ကြွက်သားတွေ ဖုတ်နေပါတယ်။သူ့Magiculesတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ကိုယ်က မကြာခင်မှာလွင့်ပါးသွားပါတော့မယ်။အသားအရည်နက်မှောင်ပြီး ကိုယ်ကို ပြုနေပေမယ့် ခနင်ခံတဲ့ချည်ထည်နဲ့ ကာထားပါတယ်။ဒါကိုကြည့်တာနဲ့ သူနှစ်ပေါင်းများစွာနေထိုင်လာကြောင်း ပြနေပါတယ်။ယောက်ျားလားမိန်းမလားတော့ ကျွန်တော်လည်းမသိပေမယ့် ခေါင်းပေါ်မှာပေါက်နေတဲ့ ဂျီပျချောင်းက တော်တော်သပ်ရပ်ပါတယ်။နတ်ဆိုးတွေက ကြွက်သားတွေဒီလောက်တောင်ဖုတ်နေတာပဲလား?ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ။ကျွန်တော့်အရှေ့မှာ ဒူးထောက်နေတဲ့နတ်ဆိုးက လိုအပ်ချက်တွေအကုန်ပြည့်စုံနေပါတယ်။

"ဟုတ်ပြီ။မင်းကို ဒီခေါ်တာက Golemအဖြစ် ဖန်တီးချင်လို့ပဲ။ဒီမှော်သံရိုင်းနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ကိုယ်ကို မင်းရဲ့ရုပ်ခန္ဓာအဖြစ် ငါပေးမယ်။မင်းက အဲ့ကိုယ်ထဲမှာနေဖို့ မင်းအသိစိတ်ကို အထဲထည့်ရမယ်။အပြန်အလှန်အနေနဲ့ငါက မင်းလိုသမျှ မှော်စွမ်းအားဖြည့်ပေးမယ်။ဒီစာချုပ်သက်တမ်းက...အဲ..."

ကျွန်တော် Ramirisကိုကြည့်လိုက်တော့ သူမက လက်ချောင်းတွေကိုရေတွက်လိုက်ရင်း...

"နှစ်..နှစ်တစ်ရာလိုချင်တယ်...နှစ်တစ်ရာပြည့်တာနဲ့ ငါလုံးဝရင့်ကျက်သွားပြီ"

"ဒီစာချုပ်သက်တမ်းက နှစ်၁၀၀ကြာလိမ့်မယ်။သက်တမ်းကုန်တာနဲ့ မင်းဒီခန္ဓာကိုယ်ကိုလိုချင် င် ဆက်သာယူထားလိုက်...ဟုတ်ပြီလား?"

သတ်ဖြတ်တဲ့တာဝန်လိုမဟုတ်ပဲ ဒီလိုတာဝန်တွေက နည်းနည်းစာချုပ်ချုပ်ရခက်ခဲပါတယ်။ဥပမာ ဘယ်သူ့ဘယ်သူကို သွားသတ်ဆို ချက်ချင်းသွားသတ်နိုင်ပေမယ့် ဒီလိုနှစ်ရှည်တာဝန်တွေကြတော့

နတ်ဆိုးတွေက မှတ်ရခက်ခဲပါတယ်။ဒီနတ်ဆိုးကို Ramirisအနားမှာပဲ ရှိနေစေချင်ရင် ကျွန်တော်က မှော်စွမ်းအားတွေပြန်ထောက်ပံ့ပေးရပါမယ်။ဒါပေမယ့် ထောက်ပံ့ခံမယ့် ရုပ်ထည်မရှိရင်တော့ မှော်စွမ်းအားအရမ်းသုံးရလိမ့်မယ်။နောက်ပြီး ခင်ဗျားတစ်ခုခုကိုဆင့်ခေါ် ပြီးရင် တခြားတစ်ခုကို ချက်ချင်းဆင့်ခေါ်လို့မရဘူး။နည်းနည်းတော့ စောင့်ရတာပေါ့လေ။အခု ကျွန်တော်က ဒီနတ်ဆိုးကို Ramirisရဲ့သက်တော်စောင့်ဖြစ်စေချင်တော့ စာချုပ်ချုပ်ရင် လိုအပ်ချက်မရှိအောင်လုပ်ထားမှရမယ်။

"ဘာမှထပ်မံလိုအပ်တော့ပါဘူး သခင်။သခင်ရဲ့စွမ်းအင်တွေကို တန်ကြေးအနေနဲ့ ယူထားပြီးပါပြီ" အင်း...ဒီလောက်ဆိုရပြီထင်တယ်။စာချုပ်တော့ ချုပ်လို့ပြီးသွားပါပြီ။ဒါပေမယ့် ဆင့်ခေါ် ဖို့သုံးလိုက်ရတဲ့ ကျွန်တော်Magiculesတွေက တန်နဲ့ချီရှိမယ်လို့တော့ မထင်ထားမိဘူး။ကျွန်တော့်အထဲမှာတော့ တော်တော်လေးကျန်နေပါသေးတယ်။လိုအပ်မယ်ထင်တာထက် ပိုပြီးပေးလိုက်မိတာ အဆင်ပြေသွားတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကိုအရမ်းရိုသေနေတာကိုး။တန်ကြေးကိုက်ရင် ပြဿနာမရှိပေမယ့် Magiculesမဖြစ်စလောက်လေးနဲ့ သွားဆင့်ခေါ် ပြီး လျှောက်ခိုင်းရင် နေရာမှာတင်အသတ်ခံရနိုင်တယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို အန္တရာယ်ကင်းကင်းဆင့်ခေါ်ချင်ရင် တန်ကြေးမှန်ဖို့တော့လိုမယ်ဗျ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သဘောတူညီချက်ရပြီးပြီ။ဒီဘဲကြည့်ရတာ စိတ်မရှည်တာမျိုးမရှိသလို ရမ်းကားတတ်တဲ့ကောင်မျိုးမဟုတ်ပဲ တည်ငြိမ်ပြီး အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ပုံပဲ။ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ နတ်ဆိုးမျိုးကိုရထားတော့ တော်တော်ဝမ်းသာတယ်ဗျ။သခင်သော့နဲ့လည်းပတ်သက်ပြီး ဘာပြဿနာမှမရှိပုံပါပဲ။ဆက်ပြီး နတ်ဆိုးရဲ့ရုပ်ကိုယ်ကို မှော်သံရိုင်းအရုပ်ထဲ သွင်းလိုက်ပါတယ်...ဝင်စားခိုင်းတယ်လို့ပြောလိုရတယ်။အရုပ်က အဆင့်မြင့်နတ်ဆိုးကိုယ်အစစ်နဲ့တော့ ယှဉ်လို့မရပေမယ့် ဒီလူနဲ့တော့ ကွက်တိကျသွားပါတယ်။သူ့ရဲ့မှော်နဲ့ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ကိုယ်ကို လိုလိုလားလားစွန့်ပစ်လိုက်ပြီး သတ္တုအရုပ်ကိုယ်ထည်နဲ့ အပြည့်အဝပေါင်းစပ်လိုက်ပါတယ်။နောက် အသားကျသွားအောင် နည်းနည်းပါးပါးလှုပ်ရှားကြည့်ပါတယ်။ဘာပြဿနာမှတော့မရှိဘူး။ကျွန်တော်က မျက်နှာဖုံးပုံကို ဒီဇိုင်းဆွဲခဲ့တာဆိုပေမယ့် သူတပ်လိုက်တော့ တော်တော်လိုက်သွားတယ်။နတ်ဆိုးအထာပေါ့လေ...။ဟာသပဲ။

"တော်တော်မိုက်တာပဲ"

ကျွန်တော့်ထက် သူနဲ့ပိုလိုက်တဲ့ မျက်နှာဖုံးကိုတပ်လိုက်ပြီး...

"ကျွန်တော်မျိုးခစားတဲ့ သခင်ပီသပါပေတယ်။အစက ဒီအဆစ်တွေကို လှုပ်ရှားဖို့မှော်အစွမ်းလိုမယ်ထင်တာ...ဒါပေမယ့် ဒီအဆစ်တွေက လွတ်လွတ်လပ်လပ်လှုပ်ရှားလို့ရနေတယ်။ကျွန်တော့်အတွက် အကောင်းဆုံးခန္ဓာကိုယ်ပါပဲ"

အင်း...သူကြိုက်တာကိုတော့ ဝမ်းသာပါတယ်လေ။နောက် Ramirisနဲ့ အဆင့်မြင့်နတ်ဆိုးတောင်းဆိုတာလေးတွေ လိုက်ပြင်ရောင် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ Ramirisကိုစောင့်ရှောက်မယ့် Golemအသစ်ရသွားပါတယ်။

"ဘယ်လိုခံစားရသလဲ?"

"ဟုတ်ကဲ့..လုံးဝအံ့ဩစရာပါပဲ။"

ခြေလက်တွေကို လှုပ်ရှားရင်းပြန်ဖြေလိုက်ပါမယ်။

"ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုအဆင့်က အမြင့်ဆုံးပဲ။လူသားနဲ့ မှော်သားရဲ့ဖြစ်ဖြစ်ဝင်စားခိုင်းတာနဲ့ကွာတာက တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်က ပြောစရာမလိုအောင်ကောင်းပြီး ခုခံနိုင်စွမ်းလည်း ပြိုင်ဘက်ကင်းပဲ။တော်တော် အံ့ဩစရာပဲ။တကယ့်အဆင့်မြင့်ကိုယ်ပါပဲ"

ဒီကမ္ဘာမှာ နတ်ဆိုးတွေနေဖို့ဆိုရင် မကောင်းဆိုးဝါးဖြစ်ဖြစ်၊သားရဲတွေကိုဖြစ်ဖြစ် ဝင်ပူးရတယ်။ဒီလို မှော်သံရိုင်းရုပ်သေးလိုဆို ပိုကောင်းတာပေါ့။အသန့်စင်ဆုံးကျောက်ဖြစ်ပြီး

အမာဆုံးဖြစ်တဲ့မှော်သံရိုင်းကြောင့်

သဘာဝကာကွယ်ရေးကိုယ်ထည်ဖြစ်နေတာပေါ့လေ။အရည်ပျော်မှတ်၉၀၀ကျော်တဲ့

ရှားပါးကျောက်တွေရှိပေမယ့် ၁၈၀၀၀အမှတ်ရှိတဲ့ မှော်သံရိုင်းက ထိပ်မှာရှိနေပါတယ်။သမန်လက်နက်နဲ့ ဒီGolemကိုချချင်ရင် ဟာကြူလီအစွမ်းတော့လိုလိမ့်မယ်။သူ့ခြေထောက်ကို နည်းနည်းဆန့်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန်တော်ဘက်ကိုလှည့်လိုက်ပြီး...

"ဒီကိုယ်အပေါ်ကျိန်တွယ်ပြီး တာဝန်ကျေပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ် သခင်။အဲ့နတ်သမီးကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ သက်တမ်းပြည့်ရင် သခင်လက်အောက်မှာခစားပါရစေ"

ဒါတော့...ရုတ်တရက်ကြီးမဆန်လွန်းဘူးလား?အခုကစပြီးနှစ်

၁၀၀ကြာရင်..အသက်ရှင်သေးဦးမလားသိချင်မိ။အဲ့အခါကြာရင် သူ့သစ္စာက

Ramirisဆီရောက်သွားမယ်လို့ထင်မိသား။သူမက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိစ္ဆာဘုရင်ပဲလေ။

"ဟုတ်ပါပြီ။ငါသာ အသက်ရှိသေးရင်ပေါ့..."

"ဟားဟားဟား..မနောက်ပါနဲ့ဗျာ။သခင်လို့လူက ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာကြာရင်တောင်

မသေနိုင်ပါဘူး။ဒါကိုသာကတိပေးရင် ကျွန်တော်နောက်ထပ်ဘာမှမတောင်းဆိုတော့ပါဘူး."

ကျွန်တော့်သက်တမ်းဘယ်လောက်ကြာမှန်းမသိဘူးဗျ။သေချိန်တန်ရင်တော့

သေမှာပဲလေ။ဘယ်အချိန်လမ်းပေါ်မှာ ဘယ်က ကလေးကဝက ဓားနဲ့ထိုးသွားမလဲကိုယ်မှမသိနိုင်တာ။သူ

ကျွန်တော့်ကိုသဘောကျနေတာကတော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ကျွန်တောက် မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို

တော်တော်စွဲဆောင်နိုင်ပုံပဲ။ဒီလိုဆိုရင်

နာမည်ပေးလိုက်ရင်ပိုအဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်။ကျွန်တော့်Magiculesကလည်းတစ်ဝက်လောက်ကျန်သေး တော့ အရင်နာမည်ပေးခဲ့တဲ့အတွေ့အကြုံတွေအရဆို

မကောင်းဆိုးဝါးကအဆင့်မြင့်လေလေ၊သုံးရတဲ့မှော်က များလေလေပဲဆိုတော့။အခုတစ်ကောင်က

သေချာပေါက် A-အောက် လျော့မှာမဟုတ်ဘူး။အခု အသက်သွင်းထားတော့

Aတောင်ဖြစ်နေလောက်ပြီ။နာမည်သာပေးလိုက်ရင် Aကိုတောင်ကျော်သွားနိုင်တယ်။

"ကောင်းတယ်...အခုကစပြီး မင်းနာမည်က Berettaပဲ။Ramirisနဲ့ ငါ့ကို
အမြဲသစ္စာရှိပေတော့။မင်းဘယ်လောင် သစ္စာရှိတယ်ဆိုတာကိုအလုပ်နဲ့သက်သေပြ"
စိတ်ကူးကောင်းတာလိုတော့ ပြောရမယ်။Golemရဲ့ပုံစံက တော်တော်လှတဲ့သေနတ်တစ်မျိုးကို
သွားသတိရမိစေတယ်။နောက်ပြီးတော့ ဦးဦး ခံစားနေကြ အားကုန်တဲ့ခံစားချက်။ဒီတစ်ချိန်
မနည်းမတ်တပ်ရပ်နေရတယ်။ဆီကုန်သွားတာ E(Empty)အနားကိုကပ်နေပြီ။ဒီဘဲကိုနာမည်ပေးလိုက်တာ
ခုပုံသလောက်ကုန်သွားတယ်...Geez....တော်တော်ကြမ်းတဲ့ကောင်ဖြစ်လာမယ်ထင်တယ်။နာမည်အသစ်ရ
တော့ Berettaအဆင့်မြင့်သွားပါတယ်။ဘောလုံးအဆစ်တွေပျောက်သွားပြီး ခြေလက်၊ရင်ဘတ်၊တင်ပါးနဲ့
ခေါင်းတို့တသားတည်းဖြစ်သွားပါတယ်။အရုပ်သားကိုလည်း အပေါ်က
အရေပြားလိုအလွှာလေးတွေကိုဖုံးသွားပါတယ်။ရာတ်တရက်ကြည့်ရင် လူနဲ့တောင်တူပေမယ့်
ဖောက်မြင်နိုင်တဲ့အရေပြားအကြည်ရောင်ကြောင့် အထဲက
အရုပ်သားတွေကိုတော့မြင်နေရပါတယ်။မျက်နှာကတော့ ကျွန်တော့်မျက်နှာဖုံးလိုဖြစ်နေဆဲဆိုပေမယ့်
နက်မှောင်နေတဲ့ဆံပင်ရှည်ကနေ
တောက်ပတဲ့ငွေရောင်ပြောင်းသွားပါတယ်။လှပတဲ့မျက်နှာ၊နတ်ဆိုးခန္ဓာကိုယ်နဲ့ဆိုတော့
ပရမ်းပတာနိုင်တယ်ပဲပြောရမလား။အသွင်ပြောင်းတာလည်းပြီးကော
တစ်ကိုယ်လုံးကိုအရည်ပြားနဲ့ဖုံးသွားပြီး
မျက်လုံးတွေကအနီရောင်တောက်သွားပါတယ်။အကုန်ပြီးသွားတော့
ကျွန်တော့်ဆီကနေဘာskillတွေများရသွားလဲမသိ။
Berettaမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး လေးနက်စွာဦးညွှန်ကာ...
"ကျွန်တော် ထိပ်သီးGolem Beretta ပေးအပ်တဲ့အမိန့်တွေကို နာခံရန်အသင့်"
နည်းနည်းတော့ထူးဆန်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပဲ။မျက်နှာဖုံးသာရှိပြီး အောက်ကာဘာအဆင်အပြင်မှမရှိတဲ့
ဖျက်ဆီးရေးGolem။ကျွန်တော့်ဆီကနေ Ramirisဘက်လှည့်လိုက်ပြီး...
"သခင်မRamiris...သခင်မဆန္ဒက ကျွန်တော့်အတွက်အမိန့်ပါပဲ။သခင်မကို ကာကွယ်ပါရစေ"
သူမ တော်တော်ပျော်နေပုံနဲ့ ခေါင်းခပ်ဆတ်ဆတ်ငြိမ့်လိုက်ပါတယ်။တအမ်းအမ်းနဲ့
သူမသိက္ခာကိုထိန်းနေပုံပါပဲ။
"ဟုတ်ပြီ။အားကိုးနေမယ်နော့"
အင်းလေ...ဒါက ခြပ်စင်ဘီလူးကို အစားထိုးထားပြီး ၂ဆပိုသန်မာတာကိုး။အခု
Ramirisရဲ့ကတိကိုတည်ပြီးသွားပြီ။ထင်ထားတာထက် ပိုစွမ်းတဲ့ကောင်ကိုတောင်
ပေးလိုက်မိသေးတယ်။ကျွန်တော်စစ်ဆောက်တုန်းက ဘေးကနေဟိုဟာလုပ်လိုက်၊ဒီဟာထည့်လိုက်နဲ့
ဆက်တိုက်ပြောနေတဲ့Ramirisကြောင့် စိတ်တွေရှုပ်ပြီးခေါင်းတောင်ပူလာပါတယ်။Berettaရဲ့မှော်က
တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ကို အဆမတန်တိုးမြှင့်ထားတာကြောင့်

Ramirisကျေနပ်မယ်လို့တော့ထင်ပါတယ်။ဆောက်တဲ့နေရာမှာ အခက်အခဲနည်းနည်းရှိပေမယ့်လည်း သူမကိုကူညီနိုင်တာကိုတော့ ဝမ်းသာမိတယ်။အဲ့လိုဆိုပေမယ့် ရှင်းရှင်းပြောရရင် Berettaကို တိုက်ပွဲထဲမှာထည့်မသုံးစေချင်ဘူး။

Next>>>>

>>>>Ch 67...ကျောင်းတော်မှအပြန်

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 67...ကျောင်းတော်မှအပြန်

ကျွန်တော်အဲဒီ golem ကိုဆက်နေတဲ့အချိန်မှာကလေးတွေအိပ်ပျော်နေကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ စိုးရိမ်စိတ်နှင့်ကြောက်ရွံ့မှုကာလကြာရှည်ကြီးကနေ လွတ်မြောက်သွားကြပြီကိုး။သူတို့ခံစားနေရတဲ့ဖိအားတွေကနေလွတ်မြောက်သွားတာကြောင့် သူတို့လုံးဝသက်တောင့်သက်သာဖြစ်သွားကြပါပြီ။ သူတို့Ranga ကိုခေါင်းအုံးလုပ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာအိပ်ပျော်နေကြပါတယ်။ကျွန်တော်ကတော့အိပ်ဖို့မလိုဘူးပေမယ့် ကလေးတွေကတော့ အိပ်ဖို့လိုတယ်လေ။ ကောင်းကောင်းအိပ်ပြီး သန်မာစွာကြီးပြင်းလာရမယ်နော်။ သူတို့နှိုးဖို့စောင့်နေရင်း ကျွန်တော်နည်းနည်းအနားယူဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ နောက်နေ့မနက် သူတို့ရဲ့စွမ်းအင်တွေပြန်ရလာတာနဲ့ Spiritတိုင်းပြည်ကနေ ကျွန်တော်ကလေးတွေကိုခေါ်ထုတ်လာခဲ့ပါတယ်။သူတို့အားလုံးမှာသက်ဆိုင်မရာအခြေခံဓာတ်တွေရှိနေကြ ပါပြီ။ သူတို့ရဲ့ဘဝလေးတွေ အန္တရာယ်မရှိတော့ပါဘူး။ Shizu ရဲ့နောက်ဆုံးဆန္ဒကို ကျွန်တော် ဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့တာကြောင့်ပြဿနာအားလုံးက အနောက်မှာကျန်ခဲ့ပါတယ်။အခုတော့ကျွန်တော်အိမ်ပြန်နိုင်ပြီလို့ ထင်တာပဲ။ရာသီဥတုက ငြိမ်သက်နေပါတယ်။ ဝက်ပါကနေအထွက်မှာပဲ ကျွန်တော့် အစွမ်းအသစ်ဖြစ်တတဲ့ Spatial Motionနဲ့ ကလေးတွေကို Englesia ကိုပြန်ပို့လိုက်ပါတယ်။။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာနေရာနှစ်ခုကိုချိတ်ဆက်ပေးထားတာကြောင့် အလုပ်လုပ်ဖို့ မိနစ်ပိုင်းလောက် လိုပေမယ့် ရောက်ဖူးတဲ့နေရာမှန်သမျှကို ပြန်သွားနိုင်တယ်ဆိုတော့တော်တော်အထောက်အကူဖြစ်တယ်ဗျ။လွတ်လမ်းအနေနဲ့ ထားထားတဲ့လက်စွပ်ကိုပြန်ကောက်လိုက်ပါတယ်။Spatial Motionရှိနေပြီဆိုတော့ သုံးဖို့မလိုတော့တာကြောင့် ကျွန်တော့်အသာအိမ်ထဲမှာသိမ်းဖူးလို့လိုက်ပါတယ်။ကေတင်းကိုပြန်ရောက်ရောက်ခြင်း Yuuki နဲ့ချက်ချင်းဆက်သွယ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ခရီးအကြောင်းအသေးစိတ်နဲ့ ကလေးတွေရဲ့အကြောင်းကို

ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ကလေးတွေကို ကျွန်တော်နဲ့ခေါ်သွားချင်ပေမယ့် သူတို့အတွက်မှန်ကန်တဲ့သင်ယူမှုပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုအပ်တယ်ဗျ။ဒီအကယ်ဒမီတွင်ထူးချွန်တဲ့ဆရာတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတာကြောင့် သူတို့အခြေခံပညာရေးနဲ့ မှော်ပညာကို တစ်ခါတည်းသင်ယူနိုင်ပါတယ်။ဒါကြောင့် သူတို့လေးတွေသင်ယူနိုင်ဖို့ ဒီကျောင်းမှာဆက်ထားမယ်လို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ကျွန်တော်မှော်ပညာကို ကြည့်ပြီးမှော်ပညာဆိုတာ

သူတို့အတွက်ဘယ်လောက်အသုံးဝင်တယ်ဆိုတာကိုသိသွားကြမယ်ထင်တယ်။ကျွန်တော်သွားတော့မယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ သူတို့လေးတွေငိုယိုကုန်ကြပါတယ်။သူတို့ဘွဲ့ယူပွဲကြရင် လာတက်မယ်လို့ ကတိပေးလိုက်မှ ဝမ်းသာသွားကြပါတယ်။သူတို့အထဲက မှော်စွမ်းအင်အခြေအနေကို ဘယ်ပညာရှင်မှ ဖတ်နိုင်မယ်မထင်ဘူး။ Yuuki နဲ့ ကျွန်တော်ဆွေးနွေးတဲ့အကြောင်းအရာတွေထဲမှာ...

“အချိန်ကြရင် တိုင်းပြည်က ကလေးတွေကို ပြန်လွှတ်ခဲ့ရင်....”

သူတွေ့လိုက်ပြီး..

“ သက်ဆိုင်ရာတိုင်းပြည်တွေက သူတို့လေးတွေကိုပြန်ယူဖို့ကြိုးစားမှာသေချာတယ်။ ဒါဆိုရင် နိုင်ငံတကာဥပဒေကိုချိုးဖောက်သလိုဖြစ်ပြီး လွတ်လပ်သူများGuildနဲ့ ရန်သူတွေဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်”

“ဒါဆို သူတို့ကို Guildထဲဝင်ခိုင်းပြီး စွန့်စားသူအဖြစ် မှတ်ပုံအရင်တင်လိုက်ရင်ကော?”

“ ဟမ်...သူတို့လုပ်ချင်ရင်တော့ဖြစ်နိုင်မယ်ထင်တယ်”

“ ဟုတ်တယ်။ သူတို့ကကျောင်းတက်နေရင်းစဉ်းစားဖို့အချိန်ရှိမှာပဲ။ ”

“ အင်း။ ”

သူတို့ကကလေးတွေဆိုပေမယ့် ဒီကမ္ဘာကြီးမှာမငါးသက် ၁၅နှစ်ပြည့်ရင် အရွယ်ရောက်သူ လို့သတ်မှတ်ခံရတယ်ဗျ။အသက်ပြည့်ဖို့လည်း သိပ်မှမလိုကြတော့တာ...Guildထဲဝင်ပြီးတာနဲ့ သူတို့လေးတွေ လွတ်လပ်ပြီး အပူအပင်ကင်းတဲ့ဘဝလေးတွေ ရကြလိမ့်မယ်။ပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းခဲ့လဲလို့ Yuukiအထပ်ထပ်မေးပေမယ့်

ကျွန်တော်လျှို့ဝှက်ထားလိုက်ပါတယ်။ကလေးတွေဟာ အခုသာမန်ကလေးတွေလိုပဲ သူယူဆထားလိုက်ပါတယ်။သူတို့ရဲ့သောင်းကျန်းနေတဲ့မှော်စွမ်းအင်တွေကို ခြိပ်စင်တွေက စားလိုက်ကြောင်းကို လိုက်ပြောပြနေစရာအကြောင်းမရှိဘူးလို့ ထင်တာပဲဗျ။ အဲ့လိုပြောလိုက်မှ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက လူဆိုးတွေအကုန် ကလေးတွေကို ပစ်မှတ်ထားကြကုန်ရင် ပြဿနာတွေတတ်နေလိမ့်မယ်။ကလေးတွေကို အချိန်ဇယားအသစ်တွေနဲ့

ဆရာအသစ်တွေနဲ့အပ်ထားပြီးပါပြီ။သူတို့လေးတွေရဲ့ပညာရေးကဏ္ဍမှာ ကျွန်တော်ဝင်ပါစရာမလိုတော့ဘူးထင်ပါတယ်။ သူတို့ကို အခြေခံတိုက်ခိုက်ရေးလေ့ကျင့်မှု သင်ပေးထားတဲ့ အပြင် အထဲက pseudo ခြိပ်စင်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်နည်းကိုပြောပြထားပါတယ်။ ကြားထဲမှာကျွန်တော်တို့ Kabal အဖွဲ့နဲ့အတူ တစ်ခါတစ်လေပျော်ပွဲစားထွက်ခဲ့ကြပါသေးတယ်။တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ

ဆေးရည်ရောင်းအားကတော့ အခြေအနေကောင်းနေတုန်းပဲဗျ။နောက်ဆုံးBlumund မှာနေတဲ့Mjöllmileကို သွားလည်တုန်းက သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ကိုကြုံဆုံသလိုမျိုး ကျွန်တော့်ကိုကြုံဆုံခဲ့ပါတယ်။

သူလည်းအမြတ်ရလို့ကျေနပ်နေတော့ ကျွန်တော်လည်းပျော်ရတာပေါ့။ ပြီးတော့ Tempestကိုပြန်ရောက်တိုင်း စွန့်စားသူက ကျွန်တော်တို့မြို့ကိုလာလည်တာ ပိုပိုများလာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မြို့လေးလည်း စည်ပင်သာယာတဲ့နေရာတစ်ခုအနေနဲ့ ပြောင်းလဲခဲ့ပါပြီ။ပြဿနာကြီးကြီးမားမားမဖြစ်ခင်

ကျွန်တော်အရင်ပြန်ရောက်နေတာကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။အိမ်ပြန်ဖို့အချိန်ရောက်လာပြီပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်ပြန်မယ့်နေ့ကို ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။

"ရှင် ... ရှင်ထွက်သွားတော့မှာလား Mr. Rimuru?"

"မင်းသူ့ကိုအကြာကြီးမစောင့်သင့်တော့ဘူးလေ Cloရဲ့"

" မဟုတ်ဘူးလေ၊ငါဆိုလိုတာက..."

" ဒါပေမယ့်..."

Chloe ငိုတော့မယ်ဗျ။ ကျွန်နော်လည်း ပြန်ရတာစိတ်မကောင်းပေမယ့် Spatial Motiomနဲ့

ဒီကိုအချိန်မရွေးပြန်လာလို့ရတယ်မဟုတ်လား?နောက်ဆုံးခွဲခွဲခြင်းမှမဟုတ်ပဲလေ။

"ဟားဟား! အရမ်းအင်္ဂါသန်တဲ့ကလေးလေးပါလား Chloeက?မင်းလေးကို

အလွမ်းပြေပစကည်းတစ်ခုပေးမယ်ဆိုရင်ကော? "

ကျွန်တော်တပ်ထားတဲ့မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်လိုက်ပြီးသူမကိုပေးလိုက်ပါတယ်။မှော်ခွဲခြင်းမျက်နှာဖုံး...ကျွန်

တော်ပြုပြင်ထားတဲ့ Shizu ရဲ့အမှတ်တရတစ်ခု...ဘာလို့ သူမကိုပေးလိုက်လဲမသိပေမယ့်

သဘာဝတရားကစေ့ဆော်လိကြပတောကြောင့်လို့ထင်ပါတယ်။သူမ မဆိုင်းမတွလက်ခံလိုက်ပါတယ်။

" Awwwww! ငါလည်းလိုချင်တာကို ... "

"ဟီးဟီးဟီး! အခုငါ့ဟာဖြစ်သွားပြီနော်! "

Chloe ကိုအားပေးနိုင်ခဲ့တာကြောင့် ကျွန်တော်ပျော်သွားပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အသည်းကွဲသွားတဲ့

Alice အတွက် Shunaချုပ်ပေးထားတဲ့ကျောင်းဝတ်စုံကိုပေးလိုက်ပါတယ်။

"!!!"

"ဒါတွေကသမီးတို့အတွက်လား?"

Kenya,Gailနဲ့ Ryotaတို့ အတွက်ဝတ်စုံတွေလည်းပါပါတယ်။ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်ရင် ကျောင်းက

အခြားယူနီဖောင်းတွေနဲ့ တူပေမယ့် ပိုခိုင်တဲ့ချည်သားကိုသုံးထားပါတယ်။ ကလေးတွေအားလုံး

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့လက်ခံလိုက်ကြပါတယ်။

" ကဲ...နားထောင်နော်... မင်းတို့လေးတွေကိုဆက်လေ့လာစေချင်တယ် ဟုတ်ပြီနော်?

ပြောရခက်တယ်ဆိုပေမယ့် နှုတ်ဆက်တာဆိုတာကဒီလိုပဲလေ၊ ဒါပေမယ့်

ငါမင်းတို့ကိုထပ်မံတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူးနော်?မင်းတို့အားရင် ငါ့မြို့ကိုလာလည်ကြပေါ့
ဟုတ်ပြီလား?"

"""""ဟုတ်ကဲ့...""""

ကလေးတွေရဲ့မျက်ရည်စတွေနဲ့ မျက်လုံးလေးတွေကအပြုံးတွေကြောင့်တောက်ပသွားကြပါတယ်။
သူတို့အပြုံးလေးတွေလတ်ဆပ်နေတုန်း Ingraciaကို ကျောခိုင်းလိုက်ပါတယ်။လူ့လောကကို
ခဏသွားလည်တာဆိုပေမယ့် တော်တော်ကြာသွားခဲ့တာပဲ။ခရီးလမ်းကြမ်းခဲ့ပေမယ့်
ဘယ်တော့မှအစားမထိုးနိုင်တဲ့ချည်နှောင်မှုတချို့ကိုတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ကလေးတွေနဲ့
ဒီလိုဆက်ဆံနိုင်ခဲ့တာ slimeတစ်ကေညင်အနေနဲ့တော့ အိပ်မက်တောင်မမက်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အရာရာက
အဆင်ပြေနေပုံပါပဲ (ဒါမှမဟုတ်) နည်းနည်း အဆင်ပြေလွန်းနေတာလား?

လောကမှာ မနာလိုမှုတွေနဲ့

သဝန်တိုတာတွေကမကောင်းသောစိတ်ခံစားမှုတွေပါပဲ။ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုံးသားကို

အလွယ်လေးတိုက်စားနိုင်ပါတယ်။ကျွန်တော်သတိထားခဲ့တာတောင်

အဲ့ဒီခံစားချက်တွေရဲ့ပစ်မှတ်ဖြစ်သွားပါသေးတယ်

ဒါပေမယ့်လူတွေပြောသလိုပါပဲ..."အမှိုက်များများဝင်မှ အမှိုက်များများထွက်လာမယ်" ဆိုသလိုပေါ့။Great

Sageက ခန့်မှန်းတွက်ချက်တဲ့နေရာမှာအရမ်းတော်တယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော် မေးခွန်းအမှားတွေမေးခဲ့ရင်

သူကအဖြေအမှားတွေပြန်ပေးမှာပဲ။Tempestဒီထက်ပိုပြီး စည်ပင်လာရင် တစ်ယောက်ယောက်က

ချောက်တွန်းနိုင်ပါတယ်။ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာလည်း သိပေမယ့်

ကျွန်တော်ထင်ထားတာထက်စောပြီးတော့မဖြစ်စေချင်ဘူး။အရင်slimeစစ် ဖြစ်တုန်းက ကျွန်တော်မှာ

ရည်မှန်းချက်သေးသေးလေးတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ကျွန်တော်သဘောကျတဲ့

လူတွေနဲ့ဆက်ဆံဖို့၊တခြားကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေနဲ့ တွေ့ဖို့။အခု ကျွန်တော်မြို့ဖြစ်တဲ့

Tempestကိုအစကနေ တည်ဆောက်ပြီးနောက် ဒီထက်ပိုပြီး တိုးတက်စေချင်တယ်။တစ်ချို့နေရာတွေမှာ

အောင်မြင်ခဲ့ပြီး တစ်ချို့မှာတော့ ကျရှုံးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်က သာမန်လူတစ်ယောက်ပါ။နိုင်ငံရေးလှည့်ကွက်တွေ၊အုပ်ချုပ်ရေးတွေလည်း မသိသလို

အတ္တကြီးတာတွေ၊ဗရုတ်ကျတာတွေကိုလည်း နားမလည်ပါဘူး။အခုတော့ ကံတရားက

ကျွန်တော်ရဲ့နောက်ထပ်ရည်မှန်းချက်ချမှတ်ဖို့ အတင်းတွန်းအားပေးနေပါပြီ။ငြိမ်းချမ်းတဲ့နေ့ရက်တွေ

ကုန်လွန်ပြီး စစ်ကွဲဖြစ်မယ့်နေ့ရက်တွေဆီ တဖြည်းဖြည်းဦးတည်နေသလိုပါပဲ။

Next>>>>>

>>>>>Ch 68...မကောင်းဆိုးဝါးတွေရဲ့သဘာဝရန်သူ

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 68..မကောင်းဆိုးဝါးတွေရဲ့သဘာဝရန်သူ

Yuukiနဲ့ ကလေးတွေဆီကထွက်လာခဲ့တာ မြို့အစွန်ကိုတောင် ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။ဘယ်သူမှမရှိတော့

Spatial Motionနဲ့ အိမ်ကိုခပ်သွက်သွက်လေးပြန်ဖို့စိတ်ကူးလိုက်ပါတယ်။အဲ့လိုတွေးလိုက်ပေမယ့်

ဘာလို့မှန်းမသိ skillကမနီးလာပါဘူး။ဘာဖြစ်တာလဲဟ?

< သတင်းပို့ချက်...သင်ဟာ တာဝေးအကာအရံထဲ ပိတ်မိနေပါသည်။အကာအရံကိုဖြတ်မည့် မည်သည့်

လှုပ်ရှားနည်းကိုမဆို ကန့်သတ်ထားပါသည်>

ဟမ်?အခြေအနေမကောင်းဘူး။ဘာလို့မှန်းမသိ အရင်ကတစ်ခါမှမခံစားဖူးတဲ့

အန္တရာယ်အငွေ့အသက်တွေရနေတယ်။Milimကျွန်တော်တို့မြို့ဆီလာတုန်းက သူမမှာရန်လိုတဲ့စိတ်မရှိတော့

ဘာအန္တရာယ်အငွေ့အသက်မှ မခံစားခဲ့ရဘူး။အခု အဲ့ခံစားချက်က

ကျွန်တော့်ကိုသတိကြီးကြီးပေးနေပါပြီ။ဒဏ်ရာကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ရထားတဲ့Souei

ကျွန်တော့်အရှေ့ကိုပေါ်လာတော့ ကျွန်တော့်သံသယတွေပိုခိုင်မာသွားပါတယ်။

"သခင်...သခင်Rimuru...သခင် ဒီကနေမြန်မြန်ပြေး..."

Soueiရဲ့ကိုယ်ပွားက ဒီကိုအရောက်လာဖို့ အားအကုန်သုံးလိုက်ရတဲ့ပုံပါပဲ။ခန္ဓာကိုယ်က

တဖြည်းဖြည်းလေထဲမှာပျောက်နေပါပြီ။

"ဘာဖြစ်တာလဲ?"

"ရန်သူပါ...သခင်...။ကျွန်တော်တွေ့နိုင်တာထက် အဆပေါင်းများစွာ အစွမ်းထက်..."

ပြောပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ကိုယ်အစစ်ကတော့ အဆင်ပြေလောက်ပေမယ့် ဒီကိုယ်ပွားဆိုတာ

Soueiရဲ့အစွမ်းနီးပါးလောက် သန်မာတဲ့သူတွေပါ။ထောင်ချောက်တွေဘာတွေများ မ်လာတာလား?Rangaကို

အရိပ်ထဲက ခေါ်ထုတ်ပေမယ့် ဘာမှမတုံ့ပြန်ပါဘူး။Great Sageသတိပေးသလိုပဲ

ကျွန်တော့်ကိုအပြင်လောကတဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ်ဖြတ်ထားတော့ Rangaတောင်အပြင်ကနေ

မလာနိုင်ဘူးထင်တယ်။အကာအရံက ဟင်းလင်းပြင်ခွဲခြားရေးစနစ်ကိုသုံးထားတာကြောင့်

ကျွန်တော်အကူအညီခေါ်လို့မရသလို ထွက်ပြေးလို့လည်းမရပါဘူး။မကောင်းတဲ့ခံစားချက်ကြောင့်

ကျွန်တော်ထူပူကုန်ပါတယ်။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေချာအောင်လုပ်ထားရမယ်။ကံကောင်းတာက

ဒီအကာအရံထဲမှာ ကတွန်တော့်skillတွေကိုသုံးလို့ရသေးတယ်ထင်တယ်...အဲ့လိုတွေးမိတဲ့ခဏမှာပဲ...

< သတင်းပို့ချက်...သင်ဟာ တာဝေးအကာအရံထဲမှာ ပိတ်မိနေပါသည်။အကာအရံထဲမှာ skillများအား

ကန့်သတ်ထားပါသည်။ခုခံခြင်း...အောင်မြင်ပါသည်။သို့သော် မှော်မလိုသည့်skillများကသာ ခုခံနိုင်ခဲ့ပါသည်

>

ဘာ?ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ?မှော်မလိုတဲ့skillဆိုတာ

ကျွန်တော့်မှော်တွေကော။Magiculesအခြေခံskillတွေအားလုံးပဲမဟုတ်လား?မီးတောက်နက်တွေ၊လျှပ်စီးန

က်တွေအားလုံး ကန့်သတ်ထားတာပဲ...နောက်ထိန်းချုပ်skillတွေဖြစ်တဲ့
ကပ်စီးသံမဏိပိုးမျှင်ကောပဲ။ဒီလိုအကာအရံမျိုးက ကောင်းကင်နဂါးလာတိုက်တာတောင်
မထုတ်ကြဘူးနော်။နောက် ဒီလိုအကာအရံမျိုးလုပ်နိုင်တဲ့လူရှိရင်
Soueiမသိပ်မနေဘူးဗျ။သူ့ဒီအကာအရံမလုပ်ခင်မှာတင် ကျွန်တော့်ကို အတွေးကွန်ရက်နဲ့
လှမ်းသတိပေးမှာပေါ့။အဲ့လိုမလုပ်နိုင်တာကိုကြည့်ရင် ဒါကတမင်တကာကို
အဝေးကြီးကြိုဖြန့်ထားမှရမယ်။ပြောချင်တာက
ကျွန်တော့်ကိုဦးတည်တဲ့တိုက်ခိုက်မှုလား?ဘာလို့လဲ?ဘေးနားမှာ ဝိုင်းနေတဲ့အန္တရာယ်တွေကို အကဲခတ်ရင်း
ပေါ်လာမယ့်ကျွန်တော့်ရန်သူကို စောင့်နေလိုက်ပါတယ်။ဒီအကာအရံကိုဖျက်ချင်တယ်တိုရင်တောင် Great
Sageစိစစ်တာပြီးဖို့ တော်တော်လေးစောင့်ရပါဦးမယ်။ချက်ချင်းစလိုက်ပေမဟ့်လည်း
နေရာကအကျယ်ကြီးဖြစ်နေတာကြောင့် အချိန်ခဏတော့စောင့်ရပါဦးမယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း
ရန်သူလူလုံးပြမှာကို စောင့်နေရပါတော့တယ်။
တော်တော်ဆိုးဆိုးပါပဲ။ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်တော့်စိတ်က ကြောက်လန့်မှုကြောင့်
ပြာယာခတ်နေပါတယ်။ဒီခံစားမှုကို ဒီကမ္ဘာပေါ်ရောက်ကတည်းက
မခံစားရသေးဘူးဗျ။Slimeဖြစ်သွားတာကြောင့် စိတ်ဖွဲ့စည်းမှုပြောင်းလဲသွားတာဆိုပေမယ့် အဓိက,ကတော့
ဖြစ်နိုင်သမျှအခြေအနေတွေကို Great
Aageကအမြဲတမ်းကြိုပြီးတွက်ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့လို့ပါ။ကျွန်တော်တစ်ခုခုလုပ်ချင်တိုင်း Great
Sageကဘယ်လိုအလုပ်လုပ်ရမလဲဆိုတာကို အမြဲပြောပြပေးပါတယ်။ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်ကအစွမ်းထက်ရန်သူတွေရဲ့ရှေ့မှာ မကြောက်မရွံ့နေနိုင်ခဲ့တာပါ။သူတို့က သန်မာနိုင်ပေမယ့်
သူတို့ဘာဆက်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်ကအမြဲတမ်းကြိုသိနေခဲ့ပါတယ်။မနိုင်ဘူးလို့ထင်လည်း
ကြောက်စရာမရှိပါဘူး။မနိုင်ရင်ပြေးလေ။မပြေးနိုင်ရင်တောင်မှ
ရန်သူကိုနောက်ဆုံးတိုက်ကွက်နဲ့အလဲထိုးနိုင်ဦးမှာပါ။ဒီတစ်ခေါက်ကြတော့
ဘာမှန်းမသိတာနဲ့ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ကြိုတင်တွက်ချက်ဖို့နေနေသာသာ သိတဲ့အချက်ဆိုလို့ ရန်သူက
သွေးဆာနေတယ်ဆိုတာကိုပဲပြောနိုင်ပါတယ်။နိုင်နိုင်ခြေလည်းမသိသလို
ထွက်ပြေးလို့လည်းမရ။သူတို့အရေအတွက်တောင် ကျွန်တော်မသိပါဘူး။ဒီလောက်ကြီးတဲ့
အကာအရံကိုလုပ်ဖို့ဆို လူတွေအများကြီးလိုအပ်မယ်ဆိုပေမယ့် အပူချိန်ရေဒါအရ ဒီကိုလာနေတာ
တစ်ယောက်တည်းလို့ပြောနေပါတယ်။ဒီအကာအရံထဲမှာ Magiculesတွေက
သုံးစားမရပါဘူး။မှော်အာရုံခံစားတဲ့အစွမ်းတွေလည်း အလုပ်မလုပ်တာကြောင့် လူပုံစံသာပြောင်းလိုက်ရင်
ဘာကိုမီကောင်းကောင်းမွန်မွန်ခွဲခြားနိုင်မယ်မထင်ဘူး။ဒီမှာပိတ်မိသွားကတည်းက
ကျွန်တော့်ရဲ့နိုင်နိုင်ခြေတွေ တဖြည်းဖြည်းလျော့ကျနေပါပြီ။ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ရန်သူရဲ့
အစွမ်းတွေကိုပိတ်နိုင်တာကလည်း ဗျူဟာတစ်မျိုးလို့ ဆိုရမှာပဲ။အကွာအဝေးထဲကို

မရိပ်မိအောင်ခေါ်လာနိုင်တာ၊ သတိမထားမိခင်မှာတင် အကာအရံကိုဆောက်နိုင်တာက
ပရော်ဖက်ရှင်နယ်အဆင့်ဖြစ်ပြီး မကောင်းဆိုးဝါးတွေကိုပဲ
သီးသန့်တိုက်လာတဲ့လူမျိုးပဲ။ ကျွန်တော်ထင်တာတော့ ဒီအာအရံက မိုင်နဲ့ချီတဲ့
အကွာအဝေးနဲ့ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လုံးဝကျွန်တော်ကိုအလစ်တိုက်နိုင်ခဲ့တာကြောင့် ဒီအစီအစဉ်က
တော်တော်အံ့သြဖို့တော့ကောင်းသား။ အချိန်တဖြည်းဖြည်းကုန်သွားရင်း...
"Hello...ဒါ ငါတို့ပထမဆုံးတွေ့တာထင်တယ်နော်? နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်သွားတာတော့
စိတ်မကောင်းဘူး"

အဲလိုအပြောနဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျွန်တော်အရှေ့မှာပေါ်လာပြီး
တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတာတောင် ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့။ အသက်အစိတ်လောက်တောင် ရှိချင်မှရှိဦးမယ့်
သူမရဲ့အေးစက်နေတဲ့မျက်ဝန်းတွေကြားမှာ ဉာဏ်ပညာကြီးမားတဲ့
လက္ခဏာတွေတွေ့နေပါတယ်။ သူမရဲ့လှပတဲ့ဟန်ပန်အမူအရာကြောင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တာနဲ့
လူကိုအေးခဲသွားစေနိုင်ပါတယ်။ သူမကိုမမှတ်မိပေမယ့် ရင်းနှီးနေပါတယ်။ သူမရဲ့တောက်ပပြီး
နက်မှောင်တဲ့ဆံပင်တွေက ပုခုံးအပေါ်အတိမှာညှပ်ထားပြီး
ဘီးသပ်သပ်ရပ်ရပ်ပြီးထားကာညာဘက်ကနေကျနေပြီး
ဘယ်ဘက်မျက်လုံးကိုဖုံးတော့မလိုဖြစ်နေပါတယ်။ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးမှာ တစ်ဖက်တည်းရှိတဲ့မျက်နှာ
အဝိုင်းလေးတပ်ထားပါတယ်။ ဖက်ရှင်ကြောင့် တပ်ထားတာထင်ပါတယ်...ရောက်ရောက်ခြင်းပဲ
ချွတ်ပြီးအိတ်ကပ်ထဲထည့်ထားလိုက်တာကြောင့်ပါ။ သူမရဲ့ဝတ်စုံ အဖြူရောင်ဖြစ်ပြီး
လှုပ်ရှားရလွယ်အောင်နဲ့ ယူနီဖောင်းဆန်ဆန် ခပ်ပွပွဝတ်ထားပါတယ်။ သူမရဲ့စကတ်တိုအောက်က
ခြေထောက်တွေမှာ အနက်ရောင်ခြေစွပ်ရှည် စွပ်ထားပါတယ်။ ကျန်တာကိုတော့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေဝတ်တဲ့
အဖူးရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကို အပေါ်ကထပ်ဝတ်ထားပါတယ်။ ဝတ်ရုံရဲ့ကော်လံမှာ
လက်ဝါးကပ်တိုင်တံဆိပ်ပါတာကိုကြည့်ရင် သူမက အနောက်ဘက်ဘုရားကျောင်းမှာ
ရာထူးတော်တော်ကြီးကြောင့် ပြနေပါတယ်။ ဒါဟာ မကောင်းဆိုးဝါးတွေရဲ့ သဘာဝရန်သူ
ဘုရားကျောင်းတွေရဲ့ Paladinတွေပါပဲ။ "ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်တော့
မတွေ့ဖူးဘူးထင်ပါတယ်။ ဘာလိုချင်လို့လဲ? ကျွန်တော်က
Rimuruပါ။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ယောက်နဲ့လူမှားနေတာလား?"
ထူးတော့ထူးမှာမဟုတ်ပေမယ့် သေချာအောင်မေးကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သေချာပေါက် သူမက
ကျွန်တော်ကိုသတ်ချင်နေပုံပဲ။ လူမှားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တကယ်လူမှားတယ်ဆိုရင်တောင်
မအကြောင်းမဲ့သက်သက်တော့ အသတ်မခံချင်ဘူးလေ။
"မကောင်းဆိုးဝါးဘုရင်တစ်ယောက်အနေနဲ့
မင်းကတော်တော်ယဉ်ကျေးတယ်လို့ဆိုရမှာပဲ။ မမှားပါဘူး...မင်းရဲ့မြို့ကလေး...သိတယ်မလား...ငါတို့ကိုအ

နှောင့်အယှက်ပေးနေတာ။အဲ့တာကြောင့် ငါတို့ချေမှုန်းမလို့။ဒီတော့
မင်းကိုအေးအေးဆေးဆေးမင်းမြို့ဆိုပြန်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး။နားလည်တယ်မလား?"

ဒီစကားကိုပြောတာ

ကောက်ကျစ်တဲ့လေသံမပါဘူးဗျ။ဒီတိုင်းဗလာ၊ခံစားချက်မဲ့တဲ့လေသံနဲ့။ကျွန်တော်သဘောကျတဲ့အထဲမှာ
တော့မပါဘူး။နောက် သူတို့က ကျွန်တော်Tempestဆိုပြန်နေတာကိုပါသိနေတာလား?ဘာလဲဟ?

"ကျွန်တော့်ရဲ့ဘာကိုများကြည့်ပြီး မကောင်းဆိုးဝါးဘုရင်လို့ ပြောနိုင်ရတာလဲဟင်?ကျွန်တော်က
သာမန်ခရီးသွားစွန့်စားသူတစ်ယောက်သာသာပဲကို"

"အို...ရူးချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်ပေါ့လေ?မထူးဘူးနော်...ငါတို့မှာသတင်းအချက်အလက်ရှိတယ်။ဘယ်သူ့
ဆီကလဲလို့မပြောပေမယ့် သေချာတယ်ဆိုတာတော့ အာမခံတယ်။ဒီလိုကွာ...Ingraciaတစ်မြို့လုံးမှာ
မျက်လုံးတွေရှိတယ်။မင်းမျက်လုံးကိုဖွင့်ထားတာကောင်းလိမ့်မယ်...ဘယ်သူတွေက
မင်းကိုစောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာမပြောနိုင်ဘူးလေ"

သတင်းသမားလား?ဘယ်သူလားပဲ။ကျွန်တော့်ကိုနောက်ယောင်ခံလိုက်တဲ့သူတွေဆီကနေ
teleportပြီးတော့ သတိနဲ့ရှောင်နေတာပဲလေ။ဘာမှန်းတော့မသိပေမယ့် သူမကြည့်ရတာ
ကျွန်တော့်ကိုသတ်မယ့်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး

တော်တော်သေချာနေတဲ့ပုံပဲ။တော်တော်ဆိုးဆိုးပဲ။သူမခါးမှာချိတ်ထားတဲ့ Rapierကလွဲရင်
ဘာမှပါတာမဟုတ်သလို ချပ်ဝတ်လည်းဘာမှမဝတ်ထားဘူးဗျ။ဒါလည်း
အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာဘယ်သူမှမရှိသလို ဒီအကာအရံကိုစောင့်ထားတဲ့လူတွေကလည်း
လာကူမယ့်သဘောမရှိဘူး။ကျွန်တော့်ကိုဖမ်းဖို့ လူအများကြီးသုံးထားပြီး

တကယ်လာတိုက်တာကတစ်ယောက်တည်းလား?ဒါမှမဟုတ် သူမက တော်တော်စွမ်းနေလို့လား?
အချိန်ဆွဲနေစရာအကြောင်းမရှိဘူးဗျ။သူမပြောနေတာက တကယ်ဆိုရင်
Tempestကအချိန်မရွေးတိုက်ခံရနိုင်တယ်။သူတို့သာစတိုက်နေပြီဆိုရင်

ဒီမှာထိုင်ဖြုန်းနေစရာအချိန်မရှိဘူး။ဘယ်တိုင်းပြည်နဲ့ပေါင်းတာလဲ?မိစ္ဆာဘုရင်နဲ့လား?မဟုတ်သေးဘူး။အ
နောက်ဘက်ဘုရားကျောင်းက မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့အလုပ်လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ကျွန်တော်တို့ကို
Dwargon,Farmus,Blumundနဲ့ Thalionတို့က ဝိုင်းထားတာ။Dwargonနဲ့ Blumundကိုပယမလိုက်ရင်
၂နိုင်ငံကျန်ခဲ့မယ်။Thalionကတော့ လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ဘာလို့ဆို အဲဒီနိုင်ငံနဲ့

ကျွန်တော်တို့ဆီဖောက်ထားတဲ့လမ်းမရှိလို့ တခြားနိုင်ငံကဖြတ်လာရမှာ။အဲ့လိုဆို
Soueiကတန်းသိမှာပဲ။ကျန်တာက Farmusနိုင်ငံ။သူတို့အင်အားတွေကိုတွက်ကြည့်ရင်
Tempestကိုချီတက်ဖို့၂ပတ်လောက်ကြာလိမ့်မယ်။နောက် သူတို့တပ်နဲ့ဆုံမယ့် လမ်းကိုရွေးရမှာဆိုတော့
ရှည်ပြီးကွေ့ကောက်နေတဲ့လမ်းဖြစ်လိမ့်မယ်။သူတို့မနားပဲနဲ့ ချီတက်မယ်ဆိုရင်တောင်
၁၀ရက်လောက်အနည်းဆုံးကြာလိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် ဒီလောကမှာ Legion Magicဆိုတာရှိတော့

သေချာသုံးတတ်ရင် အချိန်ကိုအများကြီးလျှော့ချလိုရနိုင်တယ်။သေချာတာတော့
ဒီမှာစကားတွေပြောပြီးအချိန်ဖြုန်းနေစရာအကြောင်းမရှိဘူး။
"ဒါဆို ခင်ဗျားကို လူမှားနေတယ်လို့ပြောရင် ယုံမှာမဟုတ်ဘူးမလား?"
"မယုံဘူး။မကောင်းဆိုးဝါးဘုရင်ရဲ့နာမည်က Rimuruလို့ ငါတို့သိထားတယ်"
ကောင်းပါလေ။ကျွန်တော်နာမည်တောင် သိနေပါပေါ့လား။
"ဒီတော့ အသင့်ပဲလား?"
"မသင့်သေးဘူး"
သူမRapierကိုဆွဲထုတ်ချိန်မှာပဲ...
"ခင်ဗျားနာမည်ကို ပြောပြနိုင်မလား?"
အရမ်းလှတဲ့မိန်းကလေးက အံ့သြတဲ့အကြည့်နဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး...
"ဘယ်တုန်းကတည်းက မကောင်းဆိုဝါးတွေ နာမည်တွေဘာတွေကို
စိတ်ဝင်စားတတ်သွားတာလဲ?ထားပါလေ။ငါ့အတွက်အရေးမကြီးပါဘူး"
သူမခပ်ရေးရေးလေးပြီးလိုက်ပြီး...
"ကောင်းပြီ။ငါ့နာမည်က Hinata Sakaguchi...မြင့်မြတ်သက်တော်စောင့်သူရဲကောင်းတပ်ဖွဲ့ရဲ့
ခေါင်းဆောင်...မြင့်မြတ်တိုင်းပြည် Lubeliusထဲက Luminusရဲ့
သစ္စာရှိအစေခံ။မင်းနဲ့ကစားရမှာဝမ်းသာပေမယ့် ကစားချိန်တိုမှာကတော့ ဝမ်းနည်းစရာပဲ"
အာဟား...ဒါဆို သူက Hinata Sakaguchi။
"Hinata?မင်းက Paladinခေါင်းဆောင်ဆိုပေမယ့် Lubeliusရဲ့သက်တော်စောင့်တပ်ဖွဲ့ကိုလည်း
အုပ်ချုပ်တာပဲလား?"
"မင်းလည်းသိတယ်ပေါ့?မကောင်းဆိုဝါးတွေသိနေတာကိုတော့ပ သဘောမကျပေမယ့်
ဟုတ်တယ်။ငါကနေရာ ၂ခုလုံးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတာ။အဓိပ္ပာယ်တော့မရှိဘူးပေါ့...ငါက
Luminusကိုအလုပ်အကျွေးပြုတာ...လူသားအင်ပါယာကိုမဟုတ်ဘူးနော်"
သူမRapierကို ဆွဲထုတ်လိုက်တာက စကားပြောတာတော်ပြီလို့ အချက်ပြလိုက်တာပါပဲ။လက်ကိုင်ကို
ကျောက် ၇ပါးနဲ့စီခြယ်ထားပြီး ဓားသွားကငွေရောင်တောက်ပြီး မှော်စွမ်းအင်သက်တုံ့ရောင်
မှေးမှေးလေးတောက်နေပါတယ်။

Next>>>>>

>>>>>>Ch 69...Rimuru vs Hinata (1)

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 69...Rimuru vs Hinata(1)

သူမဆိုတာက လိုချင်တာရဖို့ဆိုရင် ဘာမဆိုလုပ်မယ့်သူလို့တော့ ကြားဖူးပေမယ့် ဒီလိုဆိုရင်တောင်မှ တိုက်ပွဲတွေအဆုံးသတ်တာမျိုးဆို ဖြစ်ကတန်းဆန်းလုပ်တတ်တယ်ဆိုပဲဗျ။ သူမရန်သူကို တစ်ယောက်တည်းတိုက်တာကိုကြည့်ရင်....သူသာဒီထက်ပိုသေချာချင်ရင် လူအင်အားသုံးပြီး ကျွန်တော့်ကို ချောင်ပိတ်ရိုက်လို့ရတာပဲလေ။ Jura

Tempestအကြောင်းကော၊ ကျွန်တော့်အကြောင်းကော အကုန်သိနေတဲ့ သူမရဲ့ အချက်အလက်စုဆောင်းရေးအရည်အချင်းတစ်ခုကိုတော့ တော်တော်ချီးကျူးတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်သဘောမကျဘူးဗျ။ Hinataကတော့ တိုက်ခိုက်ဖို့အဆင့်သင့်ဖြစ်နေပေမယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ Shizuရဲ့တပည့်တစ်ယောက်ကို မတိုက်ချင်ဘူး။ နည်းနည်းလေး စကားပြောလို့မရဘူးလားဟင်? ကျွန်တော့်ဓားကိုထုတ်လိုက်ပြီး အသင့်အနေအထားနဲ့ရပ်လိုက်ပေမယ့် နားဝင်အောင်တော့ပြောကြည့်ဦးမယ်။

"နေပါဦး...မင်းကိုပြောပြစရာလေးနည်းနည်းရှိတယ်...မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း"

"မကောင်းဆိုးဝါးပြောတာကို စိတ်မဝင်စားဘူး"

အေးစက်စက်နဲ့ပြန်ဖြေပြီး ကျွန်တော့်ဆီကို အလင်းအရှိန်နဲ့

ဝင်လာပြီးဓားနဲ့ထိုးလိုက်ပါတယ်။ အဲ့ဓားချက်ကို

မနည်းရှောင်လိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်အာရုံကြောတွေသာ ဦးနှောက်နဲ့မဆက်ထားရင်

အိုးစာကွဲနေလောက်ပြီ။ မှော်သိမြင်အာရုံကို အပိတ်ခံရတာ တော်တော်ဆိုးတယ်။

"ခဏလေးနေပါဦး...မင်းကဂျပန်ကမဟုတ်လား? ငါကောပဲ။ Shizuက..."

"ငါ့ဓားချက်ကိုရှောင်နိုင်တာတော့ နည်းနည်းအံ့ဩသွားတယ်။ ငါ့ဆရာမကို

သတ်တဲ့မကောင်းဆိုးဝါးပီသပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မကြာခင် ငါလက်စားချေနိုင်တော့မှာပဲလေ။ နောက်ပြီး

မကောင်းဆိုးဝါးက ဂျပန်လူမျိုး? Shizu-sanက

နင့်ကိုအကူအညီတောင်းတယ်? ဟာသလာလုပ်နေတာလား? ငါ့ကိုရယ်ရအောင်မလုပ်စမ်းပါနဲ့"

ကျွန်တော့်ကို မဟုံချင်ဘူးပေါ့လေ...ဒါမှမဟုတ် စကားဆက်ပြောမယ့်အစီအစဉ်မရှိတာလား? ဒါပေမယ့် အကြံရှိပါသေးတယ်။

"မဟုတ်ဘူး...အကောင်းပြောနေတာ။ ကျွန်တော်က ဂျပန်ကပါ...အဲ့မှာသေပြီး ဒီမှာslimeအဖြစ် ပြန်ဝင်စားတာ"

ကျွန်တော် ဂျပန်စကားနဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။ Hinataယုံသွားပေမယ့် သူ့ပုံစံက ပိုသွေးအေးသွားပုံပဲ။

"ဒီတော့ မင်းက ဂျပန်ကပေါ့လေ? ထင်တော့ထင်ထားပါတယ်။ ကဲ...ကိစ္စမြန်မြန်ဖြတ်ကြတာပေါ့"

ကျွန်တော်ပြောတာကိုယုံမယ့်အစား

သူမဒေါသကိုပိုဆွပေးသလိုဖြစ်သွားပါတယ်။ "ထင်တော့ထင်ထားပါတယ်"

ဆိုတာကဘာစကားကြီးလဲ? တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်တော်ဂျပန်လူမျိုးဖြစ်ကြောင်း

ပြောလိုက်တာလား? ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော်ကတခြားကမ္ဘာကမှန်းသိနေတာကြောင့် ဂျပန်လူမျိုးဖြစ်ရမယ်လို့
တွေးထားတာလား? ဒါမှမဟုတ် Shizuကိုသတ်လိုက်တုန်းက တခြားကမ္ဘာအကြောင်းနဲ့

ဂျပန်စကားကိုသိသွားတယ်လို့ ထင်နေတာလားဟ? ဒါက

တမင်လျှောက်တွေးထားတာမဟုတ်ဘူးဗျ။ တွက်ချက်ထားသလို...

"မင်း တကယ်ပဲ ငါ့ကိုချချင်တာလား? မင်းတစ်ယောက်တည်းနဲ့လေ..."

သူမက တခြားကမ္ဘာက Paladinဆိုရင်တောင်မှ ကျွန်တော့်မှာ မိစ္ဆာဘုရင်အဆင့်ရှိတဲ့

တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ရှိတယ်လေ။ ကျွန်တော့် skillတွေကိုအပိတ်ခံထားရပေမယ့် Hinataလို

သာမန်လူတစ်ယောက်ကို ရှုံးနိုင်ပါ့မလား? အဲ့လိုတော့ ထင်မိတာပဲ။

"အို...ရယ်စရာအရမ်းပြောတတ်တာပဲနော်။ မင်းက ဒီအကာအရံထဲမှာ ငါ့ကိုနိုင်မယ်များထင်နေတာလား?"

သူမပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ဆွဲဆောင်မှုရှိရှိပြုံးလိုက်ပြီး ပြန်မေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခဏမှာပဲ

Rapierထိပ်ကနေ သက်တံ့ရောင်တွေတောက်လာပါတယ်... နှုန်းလွန်အသံခုတ်ချက်!!! စောစောက

အလင်းတွေက စီထားတဲ့ကျောက်တွေကဖြစ်ပြီး ချက်ချင်းရှောင်လိုက်ပေမယ့်

ကျွန်တော့်လှုပ်ရှားမှုတွေလေးသွားပြီး ရုပ်ခွန်အားတွေ အားနည်းသွားပါတယ်။ အရမ်းနွေးသွားလို့ ချက်

ထိသွားပါသေးတယ်။ ဝိုး... အတည်ကြီးလားဟ? ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲ ပျံ့သွားတဲ့နာကျင်မှာကြောင့်

ထူပူသွားပါတယ်။ နာကျင်မှု...? ငါ့မှာနာကျင်မှုဒဏ်ခံနိုင်တဲ့ skillရှိတယ်မဟုတ်ဘူးလား?

"ဟန်... ချက်ပဲထိတာလား? မင်းကို ငါအထင်သေးမိတဲ့ပုံပဲ"

သူမအဲ့လိုပြောလိုက်ပေမယ့်လည်း လုံးဝတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပါပဲ။ နောက် ဒီလိုပြောလိုက်တာကလည်း

သူမရဲ့အစီအစဉ်ထင်ပါတယ်။ ဘာလို့ဆို ကျွန်တော်အသက်ရှူချိန်တောင်မရောက်အောင်

ဆက်တိုက်ခုတ်ချက်တွေ ပေးနေလို့ပါပဲ။ ကျွန်တော့် Katanaကို အရှေ့မှာကာထားပြီး

ဓားချက်တွေကိုဖယ်ချင်ပေမယ့် Katanaကိုချော်ထွက်ပြီး သူမရဲ့ထိုးချက်၊ ခုတ်ချက်တွေက ကျွန်တော့်ဆီကို

တိုက်ရိုက်ဦးတည်နေပါတယ်။ တစ်ခုခုမှားသွားပြီလို့ ခံစားမိလို့

အနောက်ကိုတစ်ချက်ခုန်လိုက်ပါတယ်။ ငှက်မြောက် ထိသွားပါပြီ။ ထပ်ထိရင်တော့

ကိုယ့်ကျိုးနည်းတော့မယ်။

"ဒီ skillရဲ့ အန္တရာယ်ကို မင်းသိလား?"

သူမ ဘာမှန်းမသဲကွဲတဲ့အကြည့်နဲ့ ကြည့်လိုက်ပြီး...

"သောက်ရှူးအများစုက ဒီဓားနဲ့အခုတ်ခံပြီး ဘာမှမသိပဲအသေခံနေကြတယ်။ မင်းကြတော့ အသိဉာဏ်ရှိပုံပဲ"

"ချီးကျူးတာကို ကျေးဇူးတင်ပေမယ့် ငါ့အကြောင်းအသေးစိတ်နားထောင်ရင် ပိုပျော်မိမှာပဲ"

< နားလည်ခြင်း... ဤတေးသွားလိုတိုက်ကွက်တွေက ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိခိုက်ခြင်းမဟုတ်ပဲ ဝိညာဉ်ကို

တိုက်ရိုက်ထိခိုက်စေနိုင်ပါသည်.. >

ဒီတော့ Sageပြောချင်တာက ကျွန်တော့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပစ်မှတ်ထားနေတာပေါ့လို့
ဆိုလိုတာပေါ့လေ..ဒါကြောင့် ဓားချက်တွေကို ကာလို့မရသလို ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း
ဓားချက်၊သွေးတွေမရှိတာကိုး။နောက်ပြီး Great Sageပြောတာသာအမှန်ဆိုရင် နောက် ၃ချက်ထိရင်
ကျွန်တော်သေပါပြီ။ခန္ဓာကိုယ်ကမသေပဲ စိတ်ဝိညာဉ်ပဲ ပျက်စီးသွားမှာပါ။မယုံနိုင်စရာပဲ။ဒါက
skillလား?အဲ့ဓားရဲ့အစွမ်းလားတော့ မသေချာပေမယ့် တစ်ယောက်ယောက်ကိုအထင်သေးမိတာက
ကျွန်တော်ပဲဗျ။Hinataမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းskill တစ်ခု၊နှစ်ခုတော့ရှိမယ်လို့ထင်ထားပေမယ့်
အခုအနေအထားအရ

သူမအဲ့တာတွေကိုသုံးစရာတောင်မလိုတော့ဘူး။သူ့အစွမ်းတွေကိုလည်းမသိ၊ကျွန်တော့်အစွမ်းတွေကလ
ည်း အပိတ်ခံထားရတာကြောင့် ထင်ထားတာထက် အနေအထားက
အားနည်းနေပါတယ်။နည်းနည်းတော့စွန့်စားရမယ်ဆိုပေမယ့် ဒီနေရာကနေထွက်ပြေးတာက
အကောင်းဆုံးရွေးချယ်မှုဖြစ်လိမ့်မယ်။

ကျွန်တော့်ပွဲသိမ်းအကွက်တွေ မရှိတော့ပါဘူး။မီးတောက်နက်နဲ့ မိုးကြိုးနက်တွေကို
သုံးဖို့ကြိုးစားနေပေမယ့် အလုပ်မလုပ်ပါဘူး။Universal Shapeshiftကြတော့လည်း
magiculesပမာဏမလောက်တာကြောင့် မနီးနိုင်သလို ငရဲမီးတောက်ကလည်း ထိုနည်း၎င်းပါပဲ။ဒါကြောင့်
ကျွန်တော့်မှာအားကိုးစရာအကွက်တွေမရှိတော့တာပါ။ဒါပေမယ့် အကြံကုန်ပြီလားဆိုတော့
မဟုတ်သေးဘူးဗျ။

"ဟမ်...အချိန်ဆွဲချင်တယ်ပေါ့လေ?လုပ်မနေနဲ့...မင်းချောင်ပိတ်ခံထားရပြီ။ဒီအကာအရံထဲမှာ
Aအဆင့်အောက်မကောင်းဆိုးဝါးဆိုရင် လှုပ်လို့တောင်ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ဒါက
ငါတို့အနောက်ဘက်ဘုရားကျောင်းရဲ့ဂုဏ်ဖြစ်တဲ့...အကြွင်းမဲ့မကောင်းဆိုးဝါးဆန့်ကျင်တံတိုင်းပဲ"
ကျွန်တော့်အကြံတွေကို သူမကကြိုသိနေရုံသာမကပဲ

တကယ့်ချက်ကောင်းကိုကိုင်ထားခဲ့ပါတယ်။ဒီအကာအရံက ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ကို
အားနည်းအောင်လုပ်နေပါတယ်။ကျွန်တော့်ကိုတောင် ဒီလောက်နှေးအောင်လုပ်နိုင်ရင်
Cအဆင့်သာသာမကောင်းဆိုးဝါးတွေသာဆို

အမှန်တောင်ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ကျွန်တော့်ရဲ့Hobgoblinတွေသာဆို လှုပ်ချိန်တောင်ရမှာမဟုတ်ပဲ
အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်နေလောက်မယ်။ဒီလိုနားလည်လိုက်တာက
ကျွန်တော့်ကိုပိုပြီးတောင်စိတ်ညစ်စေပါတယ်။

"မင်းနားလည်လား?ဒီအကာအရံက Magiculesတွေအားလုံးကို သန့်စင်ပစ်တာ။မင်းလို
အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးတောင် ဘာမှနုမသိပဲ အစွမ်းတွေလျော့နေပြီလေ။မင်းရဲ့အားကိုးစရာတွေ
မရှိတော့ဘူး"

Hinataပြောပြစရာတောင်မလိုအောင် အခုလက်တွေ့ခံစားနေတဲ့ကျွန်တော်
ဒီအာအရံကဘယ်လောက်အန္တရာယ်များလဲ သဘောပေါက်နေပါပြီ။ကျွန်တော်ထင်တာမမှားရင်
အန္တရာယ်ရှိမကောင်းဆိုးဝါးတွေဖြစ်တဲ့ Aအဆင့်နဲ့ အထက်ကို အမဲလိုက်ဖို့ တီထွင်ထားတဲ့
အကာအရံပါ။မကောင်းဆိုးဝါးတိုက်ဖျက်သူတွေအတွက်တော့ အကောင်းဆုံးလက်နက်ပေါ့။အဲ့တာလေး
ဆင်လိုက်တာနဲ့တင် သေချာပေါက်နိုင်မှာပဲလေ။သေချာပေါက် Hinataကတော့ အနိုင်က သူမအတွက်ပဲလို့
တွက်ထားမှာပဲ။အခု သူမက ကျွန်တော့်ကိုတွန်းအားပေးနေပြီး ကြောက်လန့်အောင်လုပ်နေပါပြီ။အခု
သူမကိုစကားပြောနေတာတောင် တော်တော်အန္တရာယ်များနေတာ...အချိန်ဆွဲဖို့ လုံးဝခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူး။
"မင်းကတော့ ငါတစ်ယောက်တည်းရောက်လာလို့ မကျေနပ်နေလောက်ပေမယ့် ပုံမှန်ဒီလိုကိစ္စမျိုးဆိုရင်
ငါဝင်ပါစရာတောင်မလိုဘူး။အကြောင်းပြချက်တစ်ခုပဲရှိတယ်...ဘာလို့သက်တော်စောင့်တပ်ဖွဲ့ရဲ့
ခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင်က ဒီကိုဘာလို့လာတာလဲဆိုတော့..."

ကျွန်တော် Hinataနဲ့ခပ်ခွာခွာနေလိုက်ပါတယ်။ဒီRapierမှီတဲ့အကွာအဝေးထဲမှာ ရှိနေတာ
တော်တော်အန္တရာယ်များပါတယ်။အဲ့လိုတွေးလိုက်တဲ့ခဏမှာပဲ ကျွန်တော်ဘယ်ဘက်ခြေထောက်ကနေ
နာကျင်မှုကိုခံစားလိုက်ရပါတယ်။၂ချက်ပဲကျန်တော့တယ်...

"ဘာလို့ဆိုတော့ မင်းက Shizu-sanကို
သတ်လိုက်တာကြောင့်လေ။ငါပြောပါတယ်..လက်စားချေချင်တယ်လို့...မင်းကို ငါကိုယ်တိုင်သတ်ပြီး
လက်စားချေချင်တယ်"

"လက်စားချေမယ်?Shizu-sanသေတာ ငါ့ပယောဂမကင်းဘူးဆိုပေမယ့်... "

"ပရောဂမကင်းဘူး..ဟုတ်လား?တူတူပါပဲကွာ။အရေးမကြီးပါဘူး။သူမက ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ကြင်နာမှုဆိုတာ
ဘာမှန်းပြခဲ့တဲ့ တစ်ဦးတည်းသောအမျိုးသမီးလေ။အခု သူမရှိတော့ဘူး...အခု ခံစားနေရတာကို
ငါလည်းနားမလည်ပေမယ့်..."

သူမ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်လိုက်ရင်း အသံကိုတိုးတိုးလေးပြောလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော့်ကို
သူမရဲ့ခံစားချက်မဲ့နေတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ မတူမတန်သလိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။အဲ့မှာတင် ရပ်နေတာက
ကျွန်တော်ဟာ သူ့ကိုမခြိမ်းခြောက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း
ပြောနေသလိုပါပဲ။Hinataဒီကိုတစ်ယောက်တည်းလာတာ ကျွန်တော့်ကိုသေချာပေါက် သတ်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့
ယုံကြည်မှုနဲ့ပါ။နောက် အဲ့လိုယုံကြည်တာကလည်း

ဒီအာမရံကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး။ကျွန်တော်သေချာမသိသေးတဲ့
သူမရဲ့ကိုယ်ပိုင်skillကြောင့်လား?Hinataတစ်ယောက်တည်းလာတာတောင် တော်တော်လွန်နေပြီလို့
သတ်မှတ်ထားတာလား?သူမကျွန်တော့်ကိုဆက်ဆံနေပုံက လုံးဝအရှုံးသမားတစ်ယောက်လိုဆိုပေမယ့်
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူမကိုပြန်တိုက်စရာမရှိပါဘူး။ဒီအကာအရံထဲမှာဆို
ကျွန်တော့်ရဲ့နိုင်နိုင်ခြေက အရမ်းနည်းနေတယ်။တစ်ခုခုမကြံရင် သေချာပေါက်ရှုံးတော့မှာပဲ။ဒါပေမယ့်

ဒီမိန်းမကို Shizuဆုံးသွားတဲ့အကြောင်း ဘယ်သူကပြောလိုက်တာလဲ?ပြီးတော့
ကျွန်တော်ကိုတောင်ချောက်ချလိုက်သေးတယ်။ဒီအကြောင်းတွေကိုတွေ့မိပေမယ့်
Tempestကပြည်သူတွေကိုပဲ ပိုပြီးစိတ်ပူမိတယ်။

"မင်းမိတ်ဆွေဆွေကို စိတ်ပူနေတာလား?သေချာပေါက် စိတ်ပူနေမှာပေါ့လေ။ဒီမှာကြာကြာနေရင်တော့
မင်းပြန်စရာအိမ်ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူးမလား?ငါကလည်းမင်းကိုသွားခွင့်ပေးမယ်တော့ မထင်လိုက်နဲ့"

Next>>>>

>>>>Ch 70...Rimuru vs Hinata(2)

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 4

လူသား-မကောင်းဆိုးဝါးဆက်ဆံရေး

Chapter 70...Rimuru vs Hinata(2)

မြို့ကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ ဒီလိုအကာအရံကိုသုံးလိုက်ရင် သေချာပေါက်အကုန်သေကုန်လိမ့်မယ်ဗျ။ဒီအမျိုးသမီးနဲ့

ဆက်ဖြုန်းနေစရာအချိန်မရှိတော့ပေမယ့် သူမကလည်း တကယ့်ပြဿနာ။တကယ့်ပြဿနာက

သူမကိုပြန်တိုက်ဖို့ဆိုတာ Magiculesမလိုတဲ့skillနဲ့မှ ရမှာလေ။အဲ့တာက

ကျွန်တော့်ဓားအစွမ်းနဲ့ဖြစ်ရင်ဖြစ်၊မဖြစ်ရင် ပြိုင်ဘက်ကင်းSkillတစ်ခုနဲ့မှအဆင်ပြေမယ်။သူမ

Rapierသုံးတာကိုကြည့်လိုက်ရင် သေချာမပြောတတ်ပေမယ့်

ဒါသူမအစွမ်းကုန်တိုက်နေတာမဟုတ်သေးဘူးဗျ။ဝန်ခံဖို့တော့မလွယ်ပေမယ့် ဒါမျိုးခြိမ်းခြောက်နိုင်တာက

Hakuroတစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ဒါဆိုရင်

ကျွန်တော့်ပြိုင်ဘက်ကင်းskillတွေပဲကျန်တော့တယ်။ဝှက်ဖဲတွေပေါ့။သုံးတော့မသုံးချင်ပေမယ့်...

အာကွာ...ကျွန်တော်Battlewillကို ရုပ်ခွန်အားမြှင့်တဲ့နေရာမှာ သုံးလိုက်ပြီး Steel Strengthနဲ့ Strengthen

Bodyကိုပါ တစ်လက်စတည်းသုံးလိုက်ပါတယ်။ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲက Magiculesနဲ့

နှိုးရတဲ့ skillတွေ၊မှော်တွေကိုတော့ သုံးလို့ရနေပါသေးတယ်။

"မင်းကြွားတာ နည်းနည်းစောနေသေးတယ်"

ကျွန်တော့်katanaကို ရှေ့ထုတ်လိုက်ပြီး အားအပြည့်နဲ့

ထောင်လိုက်ခုတ်ချလိုက်ပါတယ်။Hakuroနဲ့လေ့ကျင့်ထားတာကြောင့် ကျွန်တော်လည်း

ဓားသိုင်းတတ်ထားပါတယ်။ဒီတိုက်ပွဲကိုသူမအနိုင်လို့တွက်ထားရင်တော့ ဒီတိုက်ကွက်က....။အံ့ဩသွားတဲ့

Hinataချက်ချင်းခုခံတဲ့ပုံစံ ပြောင်းလိုက်ပါတယ်။ဒါမှမဟုတ် နဂိုကတည်းက သတိထားနေလို့လား?အဲ့မှာ

အဲ့မျက်လုံးတွေ။အေးစက်နေတဲ့မျက်လုံးတွေက ဖြစ်နိုင်ခြေတွေတွက်ထုတ်နေတဲ့

သင်္ချာသမားတစ်ယောက်ရဲ့မျက်လုံးတွေလိုပဲ။

အလစ်တိုက်တယ်လို့တောင် ခေါ်လို့မရတော့ပါလား...သူမက

သတိလက်လွတ်နေနေတာမှမဟုတ်တာ။မာနလည်းမရှိဘူး...စိတ်မပါတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်နေတဲ့

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ သူမ ကျွန်တော်လှုပ်ရှားမှုတွေကို အေးစက်စက်နဲ့ကြည့်နေရင်း
အားနည်းချက်ကိုရှာနေပါတယ်။ သူမပြောတဲ့စကားတွေအရ သူမအရည်အချင်းအကြောင်း
သူမကောင်းကောင်းနာလည်ထားကြောင်း ညွှန်ပြနေပါတယ်။ ပြောရရင်
သူမဒီကိုလာစရာတောင်မလိုဘူးပေါ့လေ။ ကျွန်တော်ကို
အထင်သေးနေတာမဟုတ်ခဲ့ဘူးဗျ။ ကျွန်တော်လှုပ်ရှားမှုတွေကို ကြည့်ရင်း
နောက်ထပ်ဘာဆက်လုပ်မယ်ကိုမှန်းဆ၊ ကျွန်တော်ရဲ့တိုးလာတဲ့အရှိန်ကိုပြန်တွက်ပြီး
သူမအရှိန်ကိုပြန်တိုးမြှင့်နေပါတယ်။ ပြောရရင် ကျွန်တော် Great Sageနဲ့ ပြန်ချနေရသလိုပါပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့
အားအပြည့် Katana ခုတ်ချက်ကို သူမ Rapierနဲ့ကာလိုက်စဉ်ခဏမှာပဲ ဒီကွာခြားလွန်းနေတဲ့အစွမ်းပမာဏက
ဘယ်ကလာသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့အသံနီးပါးမြန်ပြီး
အားပြင်းတဲ့ခုတ်ချက်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ အသာလေးကာလိုက်ရုံသာမက သူမဓားတစ်ချက်ကလေးတောင်
မပဲ့သွားပါဘူး။ ကျွန်တော်ဓားရဲ့အရှိန်၊ အားနဲ့ ခုတ်ရာလမ်းကြောင်းတို့ကို ကြိုတွက်ထားပြီး
သင့်တော်တဲ့အားနဲ့ ပြန်တန်ပြန်လိုက်တာပါ။ ဒီလိုအဆင့်မျိုးက Hakuro ရဲ့အဆင့်နဲ့ ညီမျှနေပါပြီ။ နောက်
ကျွန်တော်ဟန်ချက်ပျက်သွားတဲ့အချိန်မှာ သူမ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်ပါတယ်။
"ပြီးသွားပြီ။ ဒီအကာအရံထဲမှာ ဒီလိုလှုပ်ရှားလို့ရသေးတာကိုတော့ အထင်ကြီးမိတယ်။ မင်းကို
ငါအထင်သေးမိပုံပဲ။ ဒါပေမယ့် မင်းငါ့ကိုမနိုင်နိုင်ပါဘူး။"
"ဘာလို့ဆို ငါ့ကိုသတ်ဖို့တစ်ချက်ပဲလိုတော့တာကြောင့်လား?"
"အို.. မင်းသိတယ်ပေါ့? ဒီဓားကို Dead End Rainbowဆိုတဲ့ထူးခြားစွမ်းရည်နဲ့
ပေါင်းစပ်ထားတာ။ ဂျချက်မြှောက်ထိရင်
သေချာပေါက်သေတယ်။ စိတ်ဝိညာဉ်အသွင်တောင်မှပေါ့... မင်းရဲ့အားထုတ်မှုက အထင်ကြီးစရာဆိုပေမယ့်
မင်းအခုထိသဘောမပေါက်သေးဘူးလား?"
ကျွန်တော်ထင်တာ ကျွန်တော့် skill တွေမရှိတော့ရင်တောင် တစ်ခုခုလုပ်နိုင်မယ်ထင်ထားတာ။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်ပြိုင်ဘက်က တော်တော်လွန်လွန်းနေတယ်။ အားနည်းချက်မရှိ၊ မာန်မရှိပြီး
အနိုင်ရဖို့အကောင်းဆုံးအကွက်တွေလုံးဝပလျှို့တတ်ပဲ ရှိတာအကုန်ထုတ်သုံးတဲ့ ရန်သူမျိုး။ ကျွန်တော်နဲ့
ပတ်သက်သမျှအားလုံးကို
လေ့လာတွက်ထုတ်နိုင်တဲ့လူမျိုး။ သူမသေချာပေါက်နိုင်မယ်ဆိုတာသိနေပေမယ့်လည်း
အမြဲတမ်းပြိုင်ဘက်ကို
စောင့်ကြည့်နေသူမျိုး။ ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာဘာမှမရှိဘူးဗျ။ အခွင့်အရေးလည်းမရှိဘူး။ အနိုင်ရဖို့က
လုံးဝမျှော်လင့်ချက်မရှိသလိုပဲ။
"မဟုတ်သေးဘူး"
ကျွန်တော်ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။

"ငါဆက်ပြီးရုန်းကန်နေရမှာပဲ။ငါက သေမှာကိုထိုင်စောင့်နေတတ်တဲ့ အလကားကောင်မဟုတ်တော့ နေပါစေ!"

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့တတ်နိုင်တာ

အကုန်စမ်းရတော့မှာပဲ။ကျွန်တော်နဲ့အဆင့်တွေအများကြီးကွာခြားတဲ့ပြိုင်ဖက်တစ်ယောက်အတွက် ရှိတာမှန်သမျှအကုန်ထုတ်သုံးရမှာပဲ။Magiclesမရှိရင် spiritမှော်ပညာဆိုရင်ကော?ဒီစွမ်းအင်က အလုပ်လုပ်တာခြင်းကွာတော့ မြင့်မြတ်ဘုရားကျောင်းရဲ့စက်ကွင်းလွတ်မယ်ထင်တယ်။ကျွန်တော်က ခြပ်စင်တွေကိုမဆင့်ခေါ်နိုင်သလို ပြင်ပကမ္ဘာနဲ့လည်း အဆက်သွယ်ဖြတ်လို့မရပေမယ့်

ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ထဲမှာ စွမ်းအားကြီးတဲ့spiritတစ်ကောင်ရှိနေတယ်လေ။

< တင်ပြခြင်း...ပြိုင်ဘက်ကင်းskill [Deviant]ကိုသုံးပြီး အဆင့်မြင့်ခြပ်စင်Ifritအား

သန့်စင်သောခြပ်စင်အဖြစ်ခွဲခြားပြီးပါပြီ>

မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ပိုင်းပုံဖြစ်နေတဲ့ Ifritကို ပြည့်စုံတဲ့spiritပုံအဖြစ်ပြောင်းလိုက်ပါတယ်။သူ့ကိုအသုံးပြုပြီး spiritမှော်ကိုသုံးလို့ရတယ်ဆိုပေမယ့် အလုပ်ဖြစ်၊မဖြစ်တော့မသေချာဘူး။နောက်ပြီး

ဒီလိုသေးသေးမွှားမွှားလေးက ကျွတ်တော်တို့ကိုကယ်နိုင်မယ်မထင်ဘူး။ပြိုင်ဖက်ကို

ဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်သွားစေမယ့် ကြီးကြီးမားမားတစ်ခုလိုတယ်။

"အို...အကြီးမြတ်ဆုံးခြပ်စင်Ifrit...ကျွန်ုပ်ရန်သူကို နှိမ်နင်းပေးပါလော့"

နောက် Ifritကိုလွှတ်လိုက်ပါတယ်။Aအဆင့်ကိုကျော်တဲ့အဆင့်မြင့်ခြပ်စင်ဖြစ်တာကြောင့် မီးစွမ်းအင်က ကြောက်မနပ်းလိလိပါပဲ။ခြပ်စင်တွေက ပုံမှန်အားဖြင့်

ဆင့်ခေါ်သူရဲ့မှော်ထောက်ပံ့မှုကိုလိုအပ်တယ်ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ Ifritကြားမှာ

မှော်စီးကြောင်းတစ်ခုရှိတော့ ပြဿနာမရှိပါဘူး။ကျွန်တော်တို့ရဲ့စွမ်းအင်တွေက ခြပ်စင်မှော်အဖြစ်

တိုက်ရိုက်ပြောင်းလဲသွားပြီး လွတ်လပ်စွာစီးဆင်းနေပါတယ်။Ifrit

Hinataကိုစတိုက်ပါတယ်။Hinataကတော့ Ifrit ကျွန်တော်တို့နောက်ဆုံးဝှက်ဖဲလို့ ထင်နေနိုင်ပေမယ့်

တကယ့်...အကြီးဆုံးတိုက်ကွက်က မကြာခင်လာတော့မှာပါ။Ifritကို သေချာတိုက်နေရတော့

Hinataကျွန်တော်တို့ကိုအာရုံမစိုက်နိုင်တော့ပါဘူး။ကျွန်တော်က နောက်တစ်ချက်ဆို

သေပြီလေ။Ifritကြတော့ စွမ်းအားပြင်းတော့ Ifritကို ဦးစားပေးတိုက်တာ

မတန်းပါဘူး။ကျွန်တော်လိုချင်တာလည်း အဲ့တာပါပဲ။သူမအနောက်ကိုရုတ်တရက် ခုန်လိုက်ပြီး သူမကို အားပြည့်တိုက်ကွက်နဲ့ တိုက်ဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အဲ့လိုလုပ်လိုက်ချိန်မှာပဲ...

"အပြင်ဘက်နဲ့ ခွဲထားပေမယ့် မင်းအဆင့်မြင့်Spiritကို ဆင့်ခေါ်နိုင်သားပဲ။မထင်ထားဘူး...ဒါပေမယ့်

ဒီလောက်နဲ့တော့ ငါ့ကိုမနိုင်နိုင်သေးဘူး"

တစ်ပတ်လှည့်လိုက်ပြီး Ifritကိုလုံးဝလျှစ်လျူရှုလိုက်ပြီး

ကျွန်တော်တို့ကိုစားနဲ့ထိုးလိုက်ပါတယ်။သူရပ်သွားပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးမဟုတ်တဲ့အတွက် အကာအရံက

လုံးဝလျစ်လျူထားသင့်ပေမယ့်လည်း အမှန်တရားက ခါးသီးတယ်လေ။ကျွန်တော့်မျက်စိရှေ့မှာပဲ Ifritမြေပေါ်မှာ ဘောလုံးလိုလူးလှိမ့်နေပြီး သူ့ခေါင်းသူ ကိုင်ထားပါတယ်...အမိန့် ၂၃ကြားမှာ ရုန်းကန်နေရသလိုပဲ။

"မင်း ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ?"

"ငါပြောပြမယ်...မင်းဘာလုပ်ဖို့စဉ်းစားနေတာလဲဆိုတာ အရင်ပြော"

ပြောစရာလားဟ...!!ဒါက ငါ့ဝှက်မဲတွေထဲက တစ်ခုပဲကို။

"ပြန်လာခဲ့..Ifrit"

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် Ifritကျွန်တော့်အနောက်ကိုပြန်ရောက်လာပါတယ်။ကျွန်တော်ချက်ချင်း Analyzeနဲ့ Accessကို သုံးပြီးဘာဖြစ်တာလဲကြည့်လိုက်ပါတယ်။

< နားလည်ပါပြီ...Ifritမှာ Force Takeover၏ သက်ရောက်မှုကို ခံစားနေရပါသည်။သင်၏ မှော်စီးကြောင်းက အတင်းအကြပ်လုယူခြင်းကို တားဆီးလိုက်ပါသည်>

အတင်းအကြပ်လုယူတာ?!!သူမက သူများတွေရဲ့skillကို

အဲ့လိုယူနိုင်တာလား...မဟုတ်မှလွဲ?သူမရဲ့ပြိုင်ဘက်ကင်းskillလား?ဒီကမ္ဘာကူးခရီးသည် Hinataက

ကျွန်တော်ထင်ထားတာထက်ပိုပြီး မကောင်းဆိုးဝါးဆန်တာပဲ။စောစောက ကျွန်တော်ထင်ထားတာတွေ

အကုန်မှားနေခဲ့တာပဲ။ကျွန်တော်က သူမရဲ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်လို့ထင်နေတဲ့

အကာအရံကိုပဲအာရုံစိုက်နေခဲ့တာ။ဒါကြောင့်ပဲ တိုက်ပွဲကစတင်နေတယ်လို့ ထင်မိပေမယ့်

လုံးဝမှားနေခဲ့တာပဲ။တကယ်က အဲ့တာတွေအားလုံးဟာ

ကျွန်တော့်ကိုအာရုံလွှဲဖို့သက်သက်ပါလား။သူမကိုကြည့်လိုက်တော့ စွဲဆောင်မှုရှိတဲ့အပြုံးနဲ့

ပြုံးနေပါတယ်။သူမက တကယ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့အမျိုးသမီးဆိုတာတော့ ကျွန်တော်ပြောရမယ်။သူမမှာ

အကာအရံရှိရှိ၊မရှိရှိ သေချာပေါက်နိုင်နေပြီ။

"မင်း ငါ့ဆီက Ifritကို ယူဖို့လုပ်နေတာလား?"

"အဲ့သြစရာပဲ...ဘယ်လိုသိသွားပါလိမ့်?ဒါပေမယ့် မင်းကသတိထားမိတော့လည်း

ငါကပြောပြရမှာပေါ့။မင်းမှန်တယ်။ငါ့ရဲ့ပြိုင်ဘက်ကင်းskill Usurperကိုသုံးလိုက်တာ"

Usurper?အဲ့တာကိုသုံးပြီး နတ်ဆိုးတွေ၊spiriteတွေကို

ကျွန်ပြုလို့ရတယ်ပေါ့?skillတွေပါလုလို့ရတာလားဟ?!!Gluttonနဲ့

တော်တော်တူတာပဲဟ...တကယ့်ပြိုင်ဘက်ကင်းskillမျိုးဗျ။ဒါကြောင့် Yuukiပြောသလို

နိုင်ငံတွေကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေကို ရှယ်ဆက်ဆံတာကိုး။တကယ်လို့ ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေနဲ့ချချင်ရင်

သူတို့မှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ အချက်တစ်ချက်ရှိတယ်ဆိုတာကို

နားလည်ထားရမယ်။အဲ့တာကိုဘယ်လိုသုံးမလဲဆိုတာက တိုက်ပွဲအခြေအနေကို

လုံးဝပြောင်းလဲပစ်နိုင်တယ်။

ကျွန်တော်သာ ကိုယ့်အစွမ်းအပေါ်အရမ်းအားကိုးနေပြီး ပြိုင်ဘက်ကိုလျော့တွက်မိရင်
ကျွန်တော့်အဖြစ်ဖြစ်မှာပဲ။Hinataကြတော့ ဘာလို့ မာန်မတက်ပဲ
ရန်သူကိုအမြဲစောင့်ကြည့်နေလဲဆိုတာကို ကျွန်တော်သဘောပေါက်သွားပြီ။ဒါငါ
တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံဖတ်စာအုပ်ကိုဖတ်နေသလိုပဲ။ဒီလောက ကအတွေ့အကြုံတွေက သူမကို
လုံးဝလိုက်မမှီနိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ပါတယ်။သူမရဲ့ပြိုင်ဘက်ကင်းskill
ဘယ်လောက်စွမ်းအားကြီးလဲဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်မသိပေမယ့် skillပိုင်ရှင်နဲ့ကျွန်တော့်အကြားက
အစွမ်းကွာခြားချက်ကိုတော့ ကျွန်တော်နားလည်လိုက်ပါပြီ။သေချာ တွေးမှရတော့မယ်။ကျွန်တော်သာ
အသေခံဖို့မပြင်ဆင်ထားရင် လုံးဝနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဗျ။ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ချက်ထိတာနဲ့
ကျွန်တော်သေပြီ။ကျွန်တော်ထင်တာ နှုန်းလွန်ကုသစွမ်းနဲ့ ဒဏ်ရာတော်တော်များများကို
ကုနိုင်မယ်ထင်ခဲ့ပေမယ့် ဒါဟာအမှားပဲ။နောက်ဆုံးလက်နက်ဖြစ်တဲ့ Ifritက
အလွယ်လေးရှုံးသွားတယ်။ဒါဆိုရင် လုပ်စရာတစ်ခုပဲရှိတော့တယ်။Hinataကိုမသတ်ပဲနဲ့
ရုတ်တရက်တိုက်လို့ရမယ့်နည်းရှိမယ်လို့ထင်မိပေမယ့် ဒါကလုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ဒီတစ်ကွက်ကို
အားအပြည့်သုံးလိုက်ရင် ဘာဖြစ်သွားမလဲမပြောတတ်ပါဘူး။ရလဒ်ကိုမြင်ဖို့လည်း အသက်ရှင်နိုင်မှ
ရှင်တော့မှာဆိုတော့။ဒါပေမယ့် လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်။

"Hinata...Shizuကမင်းကို စောင့်ရှောက်ဖို့အပ်ခဲ့ပေမယ့် အဲ့လိုမလုပ်နိုင်တာတော့
ခွင့်လွှတ်ပါ။နောက်တစ်ကွက်နဲ့ ငါဒီတိုက်ပွဲကို အဆုံးသတ်လိုက်တော့မယ်"

"ဟီးဟီး...မင်းပြောချင်တာ

ခုထက်ထိအရှုံ့မပေးချင်သေးဘူးပေါ့လေ?ဟုတ်ပါပြီလေ။ငါလည်းအစွမ်းအကုန်သုံးတော့မှာဆိုတော့
အသင့်ပြင်ထားပေတော့။ဒီတိုက်ကွက်ကို ကလေးကစားစရာသက်သက်ထင်နေတဲ့မင်းကို
နာကျင်စေမယ်လို့ မျှော်လင့်တယ် "

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြပြီး ပြိုင်တူတိုက်လိုက်ပါတယ်။

"သေပေတော့...Dead Emd Rainbow!!!"

"နိုးထစမ်း..Glutton"

< နားလည်ပါပြီ...အမိန့်ကိုနာခံပါသည်။ချက်ချင်းလုပ်ဆောင်နေပါသည်>

ကျွန်တော်အမိန့်ပေးလိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော့်အသိစိတ်ကို အမှောင်ဖုံးသွားပါတယ်။လုံးဝမနစ်မြုပ်သွားခင်မှာ
အိပ်ပျော်ခါနီးခံစားချက်လေးကို ခံစားလိုက်ရပါသေးတယ်။

Volume 4 ဤနေရာတွင်ပြီးပါပြီ။